George Paul

A Life of Purpose, Lived with Passion

(27 November 1949 - 26 November 2019)

George Paul:
A Life of Purpose, Lived with Passion

Editor: **Titus Varkey**

First Edition: November 26, 2020

Publisher: Very Rev. E. K. George Corepiscopa

Type Setting: Sophia Print House, Kottayam

Cover Design: Synool, Ernakulam

Printing: Anaswara Offset, Ernakulam

George Paul

A Life of Purpose, Lived with Passion

(27 November 1949 - 26 November 2019)

Compiled by

P. T. Elias

eliaspt@mm.co.in

Edited by

Titus Varkey

titusvarkey@hotmail.com

Editorial Board

Titus Varkey (Editor)

P. T. Elias

Jacob Kuruvilla Vattakkunnel

Dr. M. Kurian Thomas

Verghis John Thottapuzha

Joice Thottackad

If you see my Appa in Heaven

Miria Varghese

If you see my Appa in heaven,
He won't be hard to find.
He'll be the first to lend a hand,
For he's just one-of-a kind.

He'll be the one with the gentle voice,
Charming you with his signature smile.
And like he did on earth
He is likely following the divine will.

He took over the reins of the family
When he lost his father at sixteen.
He's with his dad and brother now
Catching up on the years in between.

He lent his voice to many causes
Solving problems with grace and tact.
He always stood for what is right,
However hard, the fight.

He took a chance on so many,
And helped numerous in need.
Because he understood God's mercy,
He never judged too harshly.

His earthly life was a full one
Serving family, church and community.
And now that he's called to rest
We are all beneficiaries, grateful for his memory.

Being proud of him is easy
But filling his shoes is not.
So if you see my Appa in heaven,
Tell him, he is missed a lot.

Preface

Metropolitan Dr. Yakob Mar Irenaios

A soft wind rustling the leaves in a cardamom or sandalwood plantation carries pleasing sweet incense, filling our hearts and stirring our memories. This book, like the soft wind, has the fragrance and tenderness of memories about a tall man who walked in our midst. George Paul of blessed memory was tall in every respect - in goodness, gentleness, intellectual acumen, discernment, native leadership, magnanimity, truthfulness and sincerity. As we turn these pages over, we feel a rare nobility and kindness, and the determination and courage of a Titan in many ways.

It is one year since we bade a tearful and unwilling adieu to George Paul, and even today we thank God, with our humble hearts, for letting us know this servant of God and men. The Bible says, "The memory of the righteous is a blessing" (Proverbs 10:7). George Paul was really a blessing to everyone around. I have always been amazed by the ease with which he could move in different and apparently unconnected spheres of action – be it industry or commerce, education, management, church activities, social work, or institutions of philanthropy. He could do everything with a natural grace. How could an individual be everything to everybody! If he were in politics at the state or national level, he would have achieved great renown as an accomplished statesman of high integrity and sagacity. But, he did not enter politics – he was made of different stuff.

He had a genius for synthesis and consensus, as he could easily understand diverging personalities and concerns. Synthite tells the same story – professional bridge-building. Synthite Industries has been engaged in making and distributing aromatic substances, and George Paul in his life and dealings spread a sweet aroma by bringing cheer to many a life, which would otherwise have been dark and miserable. A sweet sincere smile can do wonders, by reassurance without words; and our "superhero," as his son Paolo calls him with genuine pride, was rich in this divine quality.

George Paul was a man with clear ideas and ideals; however, he would not stand on false pride, if called to revise his assessments and was convinced of it. That was a sure sign of genuine magnanimity and professionalism,

which were in his blood. Born in a Syrian Christian family, he imbibed the best in its native and progressive culture. His entry into the world of business was no accident. Though it may not have been by his own choice, he really adorned and added value to the high positions he held.

Jesus has taught us to define and understand God as love. St. John, the Apostle of love, expressly tells us that “God is love.” (1 John 4:8). God has no name, for name limits a person. Love is a quality which becomes a noun in the case of God. One fundamental quality that George Paul nurtured and evinced in life with a divine flourish was exuberating an unconditional love for all. One could feel it in his presence. That is certainly the reason that he had no enemies. Even when he, unwillingly and under compulsion, contested for a position of honour - the first and last contest in his life – he never uttered a word disparaging his opponents. When he won, he was not at all jubilant or gloating; he moved about as his normal self. Sadly, the church he loved more than his life could not make full use the myriad talents of this multi-faceted genius.

This book is a fitting tribute to a wonderful personality, who was our contemporary and was a mentor and Good Samaritan for many, many people and causes. It is impossible to translate into words the indefinable beauty of his personality. A large number of people from different walks of life, including family members, business partners, church officials, classmates, acquaintances and common people, have benefited from his largesse. On the whole, this book is like a flower, with petals of diverse hues and scents, all merging into one synthesis of admiration and appreciation. I am glad that Liza and Paolo agreed to share their memories. An endearing aspect of this book is that all the contributing writers have relied on their personal encounters with George Paul and their own observations of him from very close quarters.

The quality of a book is judged by the sincerity and genuineness of its purpose, the readability of its content, the authenticity of documentations, its systemic presentation, a possible synthesis of discussions, and the intellectual and emotional approbation accorded to it by the reading world. The present volume passes the test as per these criteria.

Prof. Titus Varkey, formerly the renowned model principal of Kuriakose Mar Gregorios College, Pampady, has taken the compilation of this book as a mission, and the dedication he has evinced in this effort is really commendable. A relaxed and appreciative perusal of this book shall certainly provide an unbiased reader, in all its vividness, the great personality of a champion of love in our generation. As we go through the pages, it becomes increasingly evident that there are so many pearls to pick up from the

inimitable life of George Paul, for appreciation and possibly emulation as well!

For me it was a rewarding experience to pen a Preface to this book. The real “face” of the book is the smiling visage of George Paul and nothing else! I am very happy to recommend this volume to all genuine readers. I pay my respects to the “spirit” of this book:

Gentle brother, may thy grave
Peace and quiet ever have.

Editor's Note

It is with immense pleasure and immeasurable satisfaction that we are presenting the book, A Life of Purpose, Lived with Passion, in memory of George Paul, Lay Trustee of Malankara Orthodox Syrian Church, on his first death anniversary, 26 November 2020. This book is a record of a small part of his glorious legacy and is an attempt to inspire the coming generations.

The friends and admirers of George Paul who had gathered at his funeral had proposed the creation of something for the posterity to know of him and learn from him. When discussions widened to bigger circles, including with his family, there emerged the idea of publishing a book of tribute on his first anniversary. The final decision was made at a gathering of his friends, in July 2020.

Our endeavour, through this book, is to highlight his contributions in various fields of activity - as Lay Trustee of Malankara Orthodox Syrian Church, a spokesperson for Christian Medical Colleges, a veteran industrialist, a diligent education activist, a conscientious corporate social service performer, a caring family man and, above all, a true Christian.

Making this book truly special is the support we got from a large cross-section of people, who shared anecdotes and memories of their close association with George Paul. When articles of people from different sectors started flowing in, expressing their experience of this sparkling multifaceted personality, we decided to place it under different heads or sections.

Part 1 is the life story of George Paul, depicting a fascinating account of the life and times of this unassuming and devoted business magnate of highly cultured sensibilities. You can also see here the astonishing growth and development of an ordinary personality to an extraordinary level, taking the responsibility of the family on his young shoulders and climbing the ladder of professional life, with intense desire and dreams of achievement. Part 1 also conveys vividly how he shared the responsibilities in the launching and tracking of several family concerns, projecting them to international standards.

Part II contains a descriptive account of his involvement as Lay Trustee

of the Malankara Church, his deep faith and devotion. Some of the bishops, priests and laymen who have contributed have witnessed a true Christian perspective and outlook in the life of George Paul.

Part III provides the picture of a caring family man. The articles, written by members of the close family, flow like a limpid stream and we are gently carried along with it. They reveal how George Paul performed in his roles as a son, brother, husband, father, father-in-law and grandfather. What lends a special charm to this part is its style. There are flashes of poetry, intimate picturisation of fine moments of enjoyment, and warm caring and sharing of love and regard, giving due respect and consideration to all around and their feelings.

Part IV opens with the awesome account of an active college student, involving fully with campus life in academic and co-curricular activities. Many of his colleagues and some of his professors have given a clear and vivid picture of their life together on the campus.

Part V highlights a colourful picture of a business magnate, his sincerity and workmanship, his training and motivational skills, his leadership qualities and administrative abilities, and how he instilled good principles of business management in his colleagues in the highly reputable firms he managed most efficiently. His networking efforts at international level brought his companies up to global standards.

Part VI outlines his contributions to the education sector. He helped build institutions at the secondary and professional levels. The administrative and academic support he gave as a syndicate member at several Indian universities is also brought out in the articles by luminaries in the education sector.

Part VII Some of his own articles on various people and subjects also find space in this book. They give a glimpse of his thought process, his writing skills and his power of observation.

Part VIII is a colourful depiction of George Paul as a newsmaker. Many charming moments in his life, as a business celebrity, as an elected Lay Trustee - the highest place a layman can achieve in Malankara Orthodox Church - and many other positions he occupied are arranged in a series here. His meetings with achievers in diverse of fields and the honours he received in their presence are also featured here.

This book is thus a unique document of the life and achievements of George Paul, through the writings of many people from various fields. It is both a testament and a testimony of many human beings. We are indebted to H.G. Mar Irenaios, the Metropolitan of the Kochi Diocese, for writing

an apt and fitting Preface to this book with laudatory comments and perceptive account of his association with George Paul.

Nonetheless it would not have seen the light of day, but for the help and support and encouragement received from members of the team. P. T. Elias, Dr Kurian Thomas, Joice Thottackad, Verghis John, Jacob Kuruvilla, and from George Paul's wife, Liza George, and their son, Paolo George. We believe and hope that reading of this book will provide intellectual delight, as well as stimulate inspiration and motivation for a fully active life.

As President Dr. A. P. J. Abdul Kalam wrote in his book Wings of Fire, each individual creature on this beautiful planet is created by God to fulfil a particular role. And here we can certainly and convincingly say that George Paul has fulfilled in life whatever the Almighty had entrusted with him. George Paul was born with a divine fire in him, and he gave wings to this fire, and to the world, with the glow of its goodness.

Prof. Titus Varkey,
Rtd. Founder Principal
K. G. College, Pampady

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം
ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 6
എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പ്
ടൈറ്റസ് വർക്കി 9

ഭാഗം ഒന്ന്:
ജീവിത സുഗന്ധം

സണ്ണി ജോസഫ് 16

ഭാഗം രണ്ട്:
വ്യക്തിയും ജീവിത ദർശനവും

പ. മാർത്തോമ്മാ പൗലൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ 50
ഉമ്മൻ ചാണ്ടി 51
ഫിലിപ്പ് മാത്യു 53
ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 55
ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 61
ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 68
യൂഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 72
ഫാ. ഡോ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ 74
ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ് 78
ജിജി തോംസൺ ഐ.എ.എസ്. 81
ഫാ. ഡോ. എം. ഒ. ജോൺ 83
ഇ. കെ. ജോർജ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ഇഞ്ചക്കാട്ട് 86
ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ് 89
ഫാ. ഒ. വി. ഏലിയാസ് 92
അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ 95
ജോസഫ് എം. പുതുശ്ശേരി 98
പ്രഫ. ടൈറ്റസ് വർക്കി 100
പി. റ്റി. ഏലിയാസ് 104
ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് 106
വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ 109
ജേക്കബ് കുരുവിള വട്ടക്കുന്നേൽ 111

ഡോ. കെ. പൗലോസ് ജേക്കബ് 113
അഡ്വ. എബി ജോൺസൺ 116
പ്രൊഫ. ഡി. കെ. ജോൺ 118
ഡോ. വർഗീസ് പേരയിൽ, അടൂർ 123
അഡ്വ. ജോസഫ് ജോൺ 126

ഭാഗം മൂന്ന്:
കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സ്നേഹസ്മരണകൾ

ഏലിയാമ്മ ജേക്കബ് 132
മേഴ്സി ജോൺ 134
സൂസി അലക്സാണ്ടർ 137
ഡോ. ടി. എ. അലക്സാണ്ടർ 139
ആലീസ് ജോൺ 141
മിയാ ജോർജ് 142
ജോർജ് അലക്സാണ്ടർ 143
സച്ചിൻ വർഗീസ് 145
പൗലോ ജോർജ് 146
റോഅൻ വർഗീസ് 149
നിതിക വർഗീസ് 150
അനായ ജോർജ് 151
ലിസ ജോർജ് 152

ഭാഗം നാല്:
കലാലയ സ്മരണകൾ

പ്രഫ. പോൾ കിളിത്തട്ടിൽ 170
പ്രഫ. കെ. പി. ജോസഫ് 172
പ്രഫ. ഡോ. എം. പി. മത്തായി 173
പ്രഫ. എം. എ. ജോൺ 177
ഡോ. ജോർജ് പി. ഏബ്രഹാം 178
ജോൺ കരിപ്പാച്ചേരിൽ (അശോക്) 180
ഫാ. ഒ. ജെ. ജേക്കബ് 182
റെജി ചാക്കോ 188

ഭാഗം അഞ്ച്:
സംരംഭകലോകം

ഡോ. വർഗീസ് ജേക്കബ് 194
അജു ജേക്കബ് 196
മാണി വർഗീസ് 198
നൈനാൻ ഫിലിപ്പ് 205
ആർനോൾഡ് മാൻഹീമർ 206
സെവന്തി മേത്ത 208

പ്രവീൺ വെങ്കിട്ടരാമൻ 210
അശോക് മാണി 211
കെ. പി. മത്തായി 213
രഘു കെ. ആർ. 216
തമ്പി തുടിയൻ 218
ഷിബു എം. പി. 219

ഭാഗം ആറ്:
വിദ്യയുടെ വിളക്കുകൾ

ജോയ് പി. ജേക്കബ് 230
ജോസ് കണ്ണന്താനം 234
ഡോ. പി. ശ്രീകുമാർ 236
ഡോ. ആനി കോശി 239

ഭാഗം ഏഴ്:
ജോർജ് പോളിന്റെ രചനകൾ

വ്യവസായ പ്രമുഖൻ സി. വി. ജേക്കബ് 244
എന്നും പ്രതിബദ്ധത ദൈവത്തോടും സഭയോടും 251
സ്നേഹത്തിന്റെ തേൻമധുരം 253
മാർ അത്താനാസ്യോസ് സ്മരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ 255

ഭാഗം എട്ട്:
ന്യൂസ്മേക്കർ

മാധ്യമ വാർത്തകൾ 258
മലങ്കരസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്
ഫാ. ടി. ജെ. ജോഷായുടെ കത്ത് 268
ഡോ. ഡി. ബാബു പോൾ അയച്ച ആശംസാ സന്ദേശം 269
അഭിമുഖം 273
ഒരു മത്സരം കൂടി ഇനിയുണ്ട്... 278
വിടവാങ്ങൽ 284
നന്ദി 286

ഭാഗം ഒന്ന്

ജീവിതസുഗന്ധം

ജോർജ് പോൾ
ഓർമയുടെ നറുമണം
സണ്ണി ജോസഫ്

പാരമ്പര്യം ബലമായിരുന്നു, ജോർജ് പോളിന്. അതേൽപ്പിച്ച ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ വലുതുമായിരുന്നു. കുറുപ്പുംപടിയിലെ പ്രശസ്തമായ എമ്പാശ്ശേരി കുടുംബത്തിൽ ഇ. ജെ. പൗലോസിന്റെയും കോലഞ്ചേരി യിലെ പ്രമുഖമായ നെച്ചൂപ്പാടം കുടുംബത്തിലെ മറിയാമ്മയുടെയും മക നായി 1949 നവംബർ 27-ന് ആയിരുന്നു ജനനം. കുട്ടിക്കാലം കൂടുതലും അമ്മവീട്ടിലായിരുന്നു. തലതൊട്ടപ്പൻ കൂടിയായ പ്രഗല്ഭ കോൺട്രാക്ടർ സി. യു. വർക്കിയുടെയും അമ്മാവനായ സി. വി. ജേക്കബിന്റെയും (ചാക്കുട്ടി) വഴികളിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെട്ടത്. പക്ഷേ, ജോർജ് പോളിന്റെ സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റേതു തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് അനുസ്മരിക്കുന്നു, സി. വി. ജേക്കബിന്റെ പത്നി ഏലിയാമ്മ.

ഇ. ജെ. പൗലോസിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യാസഹോദരനും സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിന്റെ സ്ഥാപകനുമായ സി. വി. ജേക്കബ് ഒരി ക്കൽ പറഞ്ഞു, "എന്റെ ജീവിതത്തെ ഏറ്റവും ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ച വ്യക്തി എന്റെ സഹോദരീഭർത്താവ് ഇ. ജെ. പൗലോസാണ്. പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ കല്ലാറിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഏലം കൃഷിയുടെയും വ്യാപാരത്തിന്റെയും ചുമതല ഏറ്റെടുത്തതോടെ അദ്ദേഹവുമായുള്ള അടുപ്പം ദൃഢമായി. ബിസിനസിൽ അദ്ദേഹമായിരുന്നു എന്റെ പരിശീല കൻ. പിതാവിനോടുള്ളതിനെക്കാൾ വൈകാരികവും തീവ്രവുമായിരുന്നു സഹോദരീഭർത്താവിനോട് എനിക്കുള്ള ബന്ധം. ഗുരുവും വഴികാട്ടിയുമാ യിരുന്നു അദ്ദേഹം എനിക്ക്."

സി. വി. ജേക്കബിന് ഇ. ജെ. പൗലോസ് എന്തായിരുന്നോ, അതു തന്നെയായിത്തീർന്നു പിന്നീട് ജോർജ് പോളിന് സി. വി. ജേക്കബ്. അമ്മാ വനെന്നതിനപ്പുറം അച്ഛനെപ്പോലെയായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന് സി. വി. ജേക്കബ്. ഗുരു, വഴികാട്ടി, എല്ലാമെല്ലാം. പിന്നീട് ഒരിക്കൽക്കൂടി തലമുറ മറിഞ്ഞപ്പോൾ സി. വി. ജേക്കബിന്റെ മക്കളായ വിജു ജേക്കബും (സിന്തൈറ്റ് എം.ഡി. വർഗീസ് ജേക്കബ്) അജു ജേക്കബും ആ കരുതലും സ്നേഹവും ജോർജ് പോളിൽനിന്ന് അനുഭവിച്ചു.

Early childhood: Susie, Georgekutty, Johnkutty with Parents:
E. J. Paulose and Mariamma

ജോർജ് പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാന ത്തേക്കു മത്സരിക്കുമ്പോൾ ഡോ. ഡി. ബാബു പോൾ എഴുതിയ കത്തിൽ പറഞ്ഞു, "ഇടുക്കിയിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കമ്പനി കഴിഞ്ഞാൽ കുളമാവിൽ കുമാരൻനായരും മൂലമറ്റത്ത് പൗലോസ് ചേട്ടനും (ഇ. ജെ. പൗലോസ്); ആയിരുന്നു അക്കാലത്ത് അവിടെ പ്രധാനികൾ." ഇ. ജെ. പൗലോസ് കുറച്ചുകാലം ഒരു ബാങ്ക് നടത്തിയിരുന്നു. വളരെ ഉദാരവാനായിരുന്ന ബാങ്കർ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. നാടിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലും മുന്നിലായിരുന്നു. വളരെ വിനയമുള്ള ആളായിരുന്നു. ഇ. ജെ. പൗലോസിന്റെ ഭാര്യ *എമ്പാശ്ശേരിയിലെ കൊച്ചമ്മ* എന്നറിയപ്പെട്ടു. കുലീനയായൊരു വീട്ടമ്മയായിരുന്നു അവർ. കാര്യശേഷിയും ദൈവ ഭക്തിയും ചിട്ടയുമൊക്കെയുള്ള ആൾ.

മൂന്നു മക്കളായിരുന്നു അവർക്ക്. ഇ. പി. ജോൺ, ജോർജ് പോൾ, സൂസി. ഇരിങ്ങോളിലായിരുന്നു തറവാട്. തലതൊട്ടപ്പനായതുകൊണ്ട് സി. യു. വർക്കിക്ക് ജോർജ് പോളിനോട് വലിയ വാത്സല്യമായിരുന്നു. അങ്ങനെ യാണ് ജോർജ് പോളിനെ മൂന്നാം വയസ്സിൽ കോലഞ്ചേരിയിൽ അമ്മ വീടായ നെച്ചൂപ്പാടത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത്. നാലാം ക്ലാസ് വരെ അവിടെ യാണ് പഠിച്ചത്.

തന്നെ പെണ്ണു കാണാനെത്തിയ സി. വി. ജേക്കബിനൊപ്പം അന്ന് ആറു വയസ്സുകാരനായ അനന്തരവൻ ജോർജ് പോളുമെത്തിയത് സി. വി. ജേക്ക ബിന്റെ പത്നി ഏലിയാമ്മയുടെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്. ക്യാരംസ് കളിക്കാനും മാമ്പഴം പെറുക്കാനും പാടത്തും പറമ്പിലുമൊക്കെ ഓടി നടക്കാനുമൊക്കെ അന്ന് പതിനാറുകാരിയായിരുന്ന പുതുപ്പെണ്ണിന് കൂട്ടായിരുന്നു ആ പയ്യൻ. അടുക്കും ചിട്ടയുമൊന്നും അക്കാലത്ത് കാര്യമായി ഇല്ലാതിരുന്ന കുസൃ തിക്കാരനായ ആ ആറു വയസ്സുകാരൻ നല്ല അച്ചടക്കവും കൃത്യനിഷ്ഠയും ചിട്ടകളുമുള്ള ആളായി വളർന്നത് അടുത്തുനിന്നു കണ്ടതിന്റെ ഓർമ്മക ളുണ്ട് അമ്മായിക്ക്. കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ പ്രാർഥനയിലും ബൈബിൾ വായനയിലും തൽപരനായിരുന്നു ജോർജ് പോളെന്നും സ്നേഹവും കരു തലും കുടുംബസ്നേഹവും അന്നേ ആ കുട്ടിയിൽ ധാരാളമായിത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഏലിയാമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സ്കൂളിൽ നടന്നാണ് പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. കൂടെ പോയിരുന്ന കൂട്ടുകാരൻ വരാൻ വൈകി യാൽ ജോർജ് പോളിന് ദേഷ്യം വരും. ദേഷ്യം വന്നാൽ മൂക്കു വിയർക്കും. വിയർത്ത മൂക്കുമായി കൂട്ടുകാരനെ നോക്കി നിൽക്കും. പക്ഷേ, ദേഷ്യപ്പെട്ട് ഒന്നും പറയില്ല. മൂത്ത മകനായിട്ടു തന്നെയാണ് സി. വി. ജേക്കബും ഏലി യാമ്മയും ജോർജ് പോളിനെ കണ്ടിരുന്നത്.

ഏഴാം ക്ലാസ് വരെ പെരുമ്പാവൂരിലെ ആശ്രമം സ്കൂളിൽ പഠിച്ചു. തുടർച്ചയായി വരുന്ന അവധി ദിവസങ്ങളിൽ കൊല്ലത്ത് തങ്കശ്ശേരിയിലെ ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ ദമ്പതികളുടെ അടുത്ത് ഇംഗ്ലിഷ് പഠിക്കാൻ

പോകുമായിരുന്നു. സഹോദരൻ ജോൺകുട്ടിയും കൂടെയുണ്ടാകും. ഏഴാം ക്ലാസിനുശേഷം കീഴില്ലത്തെ ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിലാണ് പഠിച്ചത്. ഇതിനുശേഷം ജോർജ് പോളിന്റെ കുടുംബം കുറുപ്പംപടിയിലേക്ക് താമസം മാറി. എട്ടു മുതൽ ഒൻപതു വരെയുള്ള ക്ലാസുകളിൽ കുറുപ്പംപടി എം.ജി.എം. സ്കൂളിലാണ് ജോർജ് പോൾ പഠിച്ചത്. ഐ.എ.എസ്. സഹോദരന്മാരായ ഡി. ബാബുപോളിന്റെയും ഡി. റോയ് പോളിന്റെയും പിതാവും പ്രമുഖ പുരോഹിതനുമായിരുന്ന ചീരാത്തോട്ടം പൗലോസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ ആയിരുന്നു അവിടെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ.

എം.ജി.എം. സ്കൂളിൽ പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 1966 മേയ് അഞ്ചിന് ജോർജ് പോളിന്റെ പിതാവ് അകാലത്തിൽ നിര്യാതനായി. അപകട മരണമായിരുന്നു. കരാർജോലികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മൂലമറ്റം ടണലിൽ ചില നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നതിനിടെയായിരുന്നു അപകടം. അതോടെ കുടുംബത്തിന്റെ ചുമതല യൗവനത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തു വയ്ക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളിരുവരുടെയും ചുമലുകളിലായി. പത്താം ക്ലാസ് ഫലം വന്നപ്പോൾ പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിൽ ചേർന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് ബിരുദപഠനവും അവിടെ തുടർന്നു. സുവോളജിയിലായിരുന്നു ബിരുദം.

കലാലയകാലം

ആശ്രമം സ്കൂളിലും പിന്നീട് കോളജിലും സഹപാഠിയും സുഹൃത്തുമായിരുന്ന, ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ ഡോക്ടറായ പ്രസാദ് ഏബ്രഹാമിന് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ജോർജ് പോളിനെക്കുറിച്ച് സവിശേഷമായ ഓർമകളുണ്ട്. "കാറിലാണ് ജോർജ് പോൾ കുറുപ്പുംപടിയിൽനിന്ന് കോളജിൽ വരുന്നത്. ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞുള്ള സമയത്ത് കൂട്ടുകാരെല്ലാം ചേർന്ന് ബാസ്കറ്റ് ബോൾ അടക്കം ഗെയിംസിലെല്ലാം പങ്കെടുക്കും. കളി എത്ര ഹരത്തിലായാലും അഞ്ചര എന്നൊരു സമയമുണ്ടെങ്കിൽ ജോർജ് പോളിന് തിരിച്ചു പോകണം. എന്തിനിത്ര തിടുക്കമെന്നു ചോദിച്ചാൽ തനിക്കൊരു ഡോക്യുമെന്റ് ഒപ്പിടാൻ പോകണമെന്നു പറയും. സമയം തെറ്റാതെയുള്ള വീട്ടിൽ പോക്കും ഈ മറുപടിയും പതിവായപ്പോൾ ജോർജ് പോളിന് കൂട്ടുകാർക്കിടയിൽ *ഡോക്യുമെന്റ്* എന്നൊരു വിളിപ്പേരും വീണു. പിന്നീടൊരിക്കൽ പ്രസാദിനോട് ജോർജ് പോൾ തിരുത്തി, "വൈകിച്ചെന്നാൽ അമ്മച്ചി വിഷമിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് നേരത്തേ പോകുന്നത്. ഡോക്യുമെന്റ് ഒപ്പിടാനൊന്നുമല്ല." അമ്മച്ചിയോടും വീടിനോടും അങ്ങനെയൊരു കരുതൽ ചെറുപ്പം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ അകാല നിര്യാണം അതിന്റെ ആക്കം കൂട്ടി.

1964 ജൂലൈയിലാണ് കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് തുടങ്ങുന്നത്. സി. പി. ഐസക് ചെയർമാനും പി. എം. പൈലിപ്പിള്ള സെക്രട്ടറിയും ജോർജ് പോളിന്റെ അമ്മാവൻ സി. വി. ജേക്കബ് ട്രഷററുമായുള്ള

With college mate Dr. Prasad Abraham in USA, 2018

കമ്മിറ്റിയാണ് കോളജ് രൂപീകരണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത്. അതേ കോളജിൽ രണ്ടു വർഷത്തിനകം പ്രീഡിഗ്രിക്ക് സെക്കൻഡ് ഗ്രൂപ്പ് വിദ്യാർ ഥിയായി ജോർജ് പോൾ ചേർന്നു. 1967-ൽ കോളജിൽ ബിരുദകോഴ്സു കളും തുടങ്ങി. കോട്ടയം പള്ളം സ്വദേശി കല്ലൂപ്പറമ്പിൽ ഫാ. വി. എം. ഗീവർഗീസ് ആയിരുന്നു ആദ്യ പ്രിൻസിപ്പൽ. ഡിഗ്രി വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്ത് ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചാണ് ജോർജ് പോൾ പഠിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഒരിക്കൽ ഹോസ്റ്റലിൽ പോയ സഹപാഠിയായ തന്നെ സീനിയർ വിദ്യാർ ഥികൾ റാഗ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതിനെ ചെറുത്ത സംഭവം ഫാ. ഒ. ജെ. ജേക്കബ് ഓർമിക്കുന്നു. മറ്റൊരിക്കൽ ചലച്ചിത്രനടി ഉഷാകുമാരിയുടെ നൃത്തപരിപാടി കോളജിൽ സംഘടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചിലർ ലൈറ്റ് അണച്ചു. പ്രിൻസിപ്പൽ ഗീവർഗീസ് അച്ചൻ കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് ഹെഡ് ലൈറ്റുകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ച് സാഹചര്യം നേരിട്ടു. ബഹളം ഒഴിവാക്കാനിറങ്ങിയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുൻപന്തിയിൽ ജോർജ് പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഫാ. ജേക്കബിന്റെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്. അനീതി കണ്ടാൽ മാന്യമായിത്തന്നെ അതിനെ നേരിടുന്ന ശീലം അന്നേ ജോർജ് പോളിനുണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ധ്യാപകർക്ക് പ്രിയ ശിഷ്യനായിരുന്നു ജോർജ് പോളെന്ന് പ്രഫ. കെ. പി. ജോസഫ് ഓർമ്മിക്കുന്നു. കോളജ് ഭരണസമിതിയിൽ സ്വാധീന മുള്ള പ്രമുഖ കുടുംബത്തിൽനിന്നാണെന്നതിന്റെ അഹന്തയൊന്നും ഒരു തരിപോലും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വലിയ ബഹളക്കാരനല്ലെ ങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അന്നേയുണ്ടായിരുന്നു. ചിട്ടയോടെയുള്ള പഠനരീതിയും ജീവിതശൈലി യുമുണ്ടായിരുന്നു. കൃത്യമായി ക്ലാസുകളിൽ കയറുകയും പാഠഭാഗങ്ങൾ നിഷ്ഠയോടെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലിഷ് ഭാഷയോട് പ്രത്യേക ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നു.

കോലഞ്ചേരി കോളജിൽ 1968-71 ബി.എസ്.സി. സുവോളജി ബാച്ചി ലാണ് ജോർജ് പോൾ പഠിച്ചത്. 30 പേരുള്ള ക്ലാസിൽ ആകാരസൗഭഗം കൊണ്ടും വ്യക്തിത്വംകൊണ്ടും ശ്രദ്ധനേടിയ ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ എല്ലാവ ർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നുവെന്ന് സഹപാഠിയായിരുന്ന പ്രമുഖ യൂറോ ളജിസ്റ്റ് ഡോ. ജോർജ് പി. ഏബ്രഹാം ഓർമിക്കുന്നു. പിന്നീട് അമേരിക്ക യിൽ ഡോക്ടറായ പ്രസാദ് ഏബ്രഹാമും വാഷിങ്ടണിലെ ഡെന്റൽ കോള ജിൽ പ്രഫസറായ ജോർജ് തോമസും കോന്നി സ്വദേശിയും പ്ലാന്ററുമായ ജോൺ കരിപ്പാച്ചേരിലുമായിരുന്നു അക്കാലത്ത് ജോർജ് പോളിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളെന്നും ഡോ. ജോർജ് ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇവർ ഹോസ്റ്റലിലും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. ക്ലാസിൽ എപ്പോഴും ഇവരൊരുമിച്ച് പിന്നിലെ ബെഞ്ചിലാണ് ഇരുന്നിരുന്നത്. പൊതുപരിപാടികളിലും ഒത്തു ചേരലുകളിലും ജോർജ് പോൾ വളരെ സജീവമായിരുന്നു. അന്ന് ബോട്ട ണിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന, പിന്നീട് കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയിൽ സർജനാ യിരുന്ന, ദിവംഗതനായ ജോൺ വർഗീസ് ആയിരുന്നു മറ്റൊരു അടുത്ത സുഹൃത്ത്.

സഹപാഠികൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും ഒരുപോലെ പ്രിയപ്പെട്ടയാളായിരുന്നു ജോർജ് പോളെന്ന് അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന പ്രഫ. എം. എ. ജോൺ പറയുന്നു. എപ്പോഴും പ്രസാദവാനായിരുന്നു. സൗമ്യതയും മര്യാദയും വിട്ട് ആരോടും ഇടപെട്ടിരുന്നില്ല. ക്ലാസിൽ ഒന്നാമനൊന്നും ആയിരുന്നില്ലെങ്കിലും മിടുക്കരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു എപ്പോഴും. ഇംഗ്ലിഷ് ഭാഷയിൽ നല്ല പ്രാവീണ്യമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് പലപ്പോഴും ആ സുവോളജി ബാച്ച് പൂർവ വിദ്യാർഥികളുടെ ഒത്തുചേരലുകൾ ജോർജ് പോളിന്റെ തന്നെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്, ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം രോഗക്കിടക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ പോലും.

ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലുംതരത്തിലുള്ള നിസ്സാരമായ അച്ചടക്കരാഹിത്യം പോലും ജോർജ് പോളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഓർക്കുന്നു അന്ന് വാർഡനായിരുന്ന പ്രഫ. പോൾ കിളിത്തട്ടിൽ. ശുചിത്വം അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നു. ഹോസ്റ്റലിലെ കുളിമുറികളും ടോയ്ലറ്റുകളും വൃത്തിയായിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. മറ്റു കുട്ടികൾ ഇക്കാര്യം നേരിട്ട് ആവശ്യപ്പെടാൻ ഭയന്ന് മാറിനിൽക്കുമ്പോഴും ജോർജ് പോൾ ശങ്കകളൊന്നുമില്ലാതെ ഇക്കാര്യം വാർഡനോട് ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ചീട്ടുകളി, ബാഡ്മിന്റൻ, ബാസ്കറ്റ്ബോൾ ഇവയിലൊക്കെ കൂട്ടുകാരോടൊത്ത് പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

അധ്യാപകനായി താൻ കോലഞ്ചേരി കോളജിലെത്തുമ്പോൾ രണ്ടാം വർഷ ഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു ജോർജ് പോളെന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്നു, ഡോ. എം. പി. മത്തായി. ഷേക്സ്പിയർ നാടകങ്ങളെപ്പറ്റി ചില സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കാനെത്തിയപ്പോഴാണ് ജോർജ് പോളുമായി അടുപ്പമാവുന്നത്. ജോർജ് പോളിന്റെ സൗമ്യതയെന്നത് ഒരു നയതന്ത്ര സമീപനമല്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നു അദ്ദേഹം. സത്യത്തിനും നീതിക്കും നിരക്കാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ക്ഷുഭിതനാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, സൗമ്യതയോടെയും അന്തസ്സോടെയും വിയോജിപ്പുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആഴവും കരുത്തുമുള്ളതായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ നിലപാടുകൾ എന്നും എവിടെയും. ഉപരിതലത്തിൽ അലയൊഴിഞ്ഞ ശാന്തത എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു താനും.

പിതാവിന്റെ മൂത്ത ചേട്ടനെപ്പോലെ തനിക്കും നിയമം പഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ ആഗ്രഹം. ആ സമയത്ത് സി. വി. ജേക്കബ് കരാർ എടുത്ത ഇടമലയാറിലെ നിർമാണ പദ്ധതി നടക്കുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ചുമതല ജോർജ് പോളിനെ ഏൽപിച്ചു. പിന്നീട് ദേശീയപാത ബൈപാസിന്റെ നിർമാണ ജോലികളുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. ആ സമയത്ത് എറണാകുളത്ത് താമസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ ചുമതല വഹിച്ചത്. അപ്പോൾ എൽ.എൽ.ബി.ക്ക് സായാഹ്ന ക്ലാസിൽ ചേർന്നു.

സംരംഭക ലോകത്ത്

അമ്മാവനായ സി. വി. ജേക്കബുമായി ചേർന്നുള്ള കരാർ വ്യാവസായിക രംഗങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുന്നത് ഇക്കാലത്താണ്. അതു ചരിത്രത്തിന്റെ ആവർത്തനമായിരുന്നു. 1949-ൽ തന്റെ പതിനേഴാം വയസ്സിൽ സി. വി. ജേക്കബ് സംരംഭകത്വത്തിന് തുടക്കമിടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവും ജോർജ് പോളിന്റെ പിതാവുമായ ഇ. ജെ. പൗലോസുമായി ചേർന്നായിരുന്നു. ഏലക്കാ വ്യാപാരത്തിലായിരുന്നു തുടക്കം. തുടർന്ന് കരാർനിർമ്മാണ രംഗത്തേക്ക് മാറി. 10 വർഷത്തോളം ആ നിലയിൽ തുടർന്നശേഷം സഹോദരീഭർത്താവ് ഇ. ജെ. പൗലോസിനോടും സഹോദരൻ സി. വി. പോളിനോടും ഒപ്പം ചേർന്ന് മറ്റു ചില ബന്ധുക്കളെയും ഉൾപ്പെടുത്തി വർക്കീസൺസ് എൻജിനീയേഴ്സിന് രൂപം നൽകി. ജലവൈദ്യുതി പദ്ധതികളും വലിയ പാലങ്ങളും റോഡുകളും ഈ സ്ഥാപനം നിർമിച്ചു. ഇടുക്കി പ്രോജക്ടിന്റെ മൂലമറ്റം ഭൂഗർഭ പവർ ഹൗസിലേക്കുള്ള ടണൽ നിർമ്മാണം ഈ സ്ഥാപനം പൂർത്തീകരിക്കുന്ന സമയത്താണ് അവിടെ അപകടത്തിൽപെട്ട് ജോർജ് പോളിന്റെ പിതാവ് നിര്യാതനായത്. 1966 മേയ് അഞ്ചിനായിരുന്നു ഇത്.

അധികം താമസിയാതെ സി. വി. ജേക്കബ് കരാർനിർമ്മാണ രംഗം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്തു. അക്കാലത്ത് യൂണിയൻ രംഗത്തുണ്ടായ ചില പ്രവണതകളും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ സമീപനത്തിലുണ്ടായ മാറ്റവും അതുവഴിയുണ്ടായ ചില തടസ്സങ്ങളും ചില രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകളും കരാർനിർമ്മാണ രംഗത്തു നിന്നു വ്യവസായ സംരഭകത്വത്തിലേക്ക് മാറാൻ തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ച ഘടകങ്ങളാണെന്ന് സി. വി. ജേക്കബ് പിന്നീട് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അതായിരുന്നു വ്യവസായരംഗത്തേക്കുള്ള കാൽവയ്പ്. യന്ത്രസഹായത്തോടെ കരിങ്കൽ ചീളുകൾ നിർമിക്കുന്നതിന് സ്ലാബ്സ് ആൻഡ് അഗ്രഗേറ്റ്സ് എന്ന പേരിൽ വ്യവസായ യൂണിറ്റ് കടയിരുപ്പിൽ തുടങ്ങി. ഇതെ തുടർന്നാണ് സഹോദരൻ സി. വി. പോളിന്റെയും കൊൽക്കത്ത സ്വദേശികളായ ചിലരുടെയും സഹകരണത്തോടെ പ്ലൈവുഡ് സംസ്കരണത്തിനുള്ള യൂറിയ ഫോർമാൽഡിഹൈഡ് പശ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ആർബോറൈറ്റിസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് തൃപ്പൂണിത്തുറയ്ക്കു സമീപം പേട്ടയിൽ തുടങ്ങുന്നത്. പിന്നീട് കുരുമുളക് സത്ത് ഉൽപാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാങ്കേതിക വിദ്യ സെൻട്രൽ ഫുഡ് ടെക്നോളജി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽനിന്ന് ലഭ്യമാക്കുകയും അതിന്റെ വിപണനസാധ്യത യു.എസിൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെയാണ് ഇന്ന് ആഗോള പ്രശസ്തമായ സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിന്റെ തുടക്കം.

ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം സി. വി. ജേക്കബിന്റെ വലംകയ്യായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. സി. വി. ജേക്കബിനോളം തന്നെ പങ്ക് സിന്തൈറ്റിന്റെ

Board of Directors of Synthite, 2016.
Standing (L to R): Ninan Philip, Aju Jacob, Viju Jacob, Mani Varghese
Sitting: George Paul, C V Jacob.

Inauguration of Corporate R&D, 2014

വളർച്ചയിൽ ജോർജ് പോളിനുണ്ടെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു സി. വി. ജേക്കബിന്റെ മകനും സിന്തൈറ്റിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറുമായ ഡോ. വിജു ജേക്കബ്. ജോർജ് പോളായിരുന്നു ലോകത്തെവിടെയും സിന്തൈറ്റിന്റെ ബ്രാൻഡ് അംബാസഡറെന്നും അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. 50 വർഷത്തിനിപ്പുറം മൂന്നാം തലമുറയിലേക്ക് സിന്തൈറ്റിനെ കൈപിടിച്ചുയർത്തിയത് ജോർജ് പോളിന്റെ അനുഭവപരിചയവും മാർഗനിർദേശവുമാണെന്നും ആരും എളുപ്പമാലോചിക്കാത്ത വഴികളിലൂടെ നടന്ന് വലിയൊരു ബിസിനസ് സാമ്രാജ്യം പടുത്തുയർത്തിയതിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ എപ്പോഴത്തെയും സഹയാത്രികനായിരുന്നു ജോർജ് പോളെന്നും ഡോ. വർഗീസ് ജേക്കബ് പറയുന്നു. സ്വതന്ത്രമായി തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാനും സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കാനും തന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതു ജോർജ് പോളാണെന്ന് അനുസ്മരിക്കുന്നു ഡോ. വർഗീസ് ജേക്കബിന്റെ സഹോദരനും സിന്തൈറ്റ് ഡയറക്ടറുമായ അജു ജേക്കബ്. തെറ്റുകളെ വിമർശിക്കാതെ അതിൽ നിന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരാൻ കഴിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. തന്നെ മുന്നിലേക്ക് പിടിച്ചുനിർത്തി പിന്നിൽ നിന്ന് കരുതലോടെ അദ്ദേഹം നയിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും ബിസിനസിൽ മാത്രമല്ല, വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും താനടക്കമുള്ളവർക്ക് ദിശാബോധം നൽകിയ വെളിച്ചമായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നും അജു ജേക്കബ് പറയുന്നു.

സി. വി. ജേക്കബിന് മരുമകനല്ല, മകൻ തന്നെയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. 1972-ൽ അദ്ദേഹം സിന്തൈറ്റിന് തുടക്കമിടുമ്പോൾ മുതൽ ഒപ്പം തന്നെയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. പലതരം സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് സത്തെടുത്ത് അഞ്ഞൂറിൽപരം സംശുദ്ധമായ മൂല്യവർധിത ഉൽപന്നങ്ങൾ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കയറ്റിഅയയ്ക്കുന്ന 1600 കോടിയുടെ ഇടപാടുകൾ നടത്തുന്ന ബൃഹത്തായ വ്യവസായശൃംഖലയായി വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ സി. വി. ജേക്കബിനൊപ്പം തോളോടുതോൾ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചത് മരുമക്കളായ ജോർജ് പോളും സി. ജെ. ജോർജുമാണ്. കേരളത്തിലെ തനിയൊരു ഗ്രാമമായ കടയിരുപ്പിൽ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനത്തിന് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ വിപണി കണ്ടെത്താനും ഇടപാടുകൾ നടത്താനും എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. യു.എസിലെയും യൂറോപ്പിലെയും കമ്പനികളോടാണ് മത്സരിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ഈ രംഗത്ത് കുത്തകയും സർവസജ്ജമായ സാങ്കേതികവിദ്യയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കടയിരുപ്പിൽ അന്ന് നേരിട്ടു വിളിക്കാവുന്ന ഫോൺസംവിധാനം പോലുമില്ലെന്ന് ഓർക്കണം. ടെലക്സ് സൗകര്യംപോലും നഗരങ്ങളിലേ ഉള്ളു. ആ പരാധീനതകളുടെ മേലാണ് സി. വി. ജേക്കബും ജോർജ് പോളും സി. ജെ. ജോർജും ചേർന്ന് സിന്തൈറ്റ് എന്ന സാമ്രാജ്യം കല്ലുകല്ലായി പണിതുയർത്തിയത്.

കമ്പനിയുടെ മുഴുവൻ ഉൽപന്നങ്ങളും കയറ്റുമതിക്കുള്ളതായിരുന്നു. വിപണന ചുമതലയുള്ള ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ കയറ്റുമതി വിപണി

വിപുലീകരിക്കുകയായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ ആദ്യ കർത്തവ്യം. ജോർജ് പോളിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലവും പ്രഭാപൂർണവുമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കരുത്തിൽ പടുത്തുയർത്തിയ ബന്ധങ്ങൾ തുണച്ചു. രാജ്യാന്തര വിപണിയിൽ സിന്തൈറ്റ് അറിയപ്പെടുന്ന വിലാസമായി. പിന്നീട് സിന്തൈറ്റ് ത്രിമൂർത്തികളിൽ സി. ജെ. ജോർജ് സ്വന്തം ബിസിനസ് സംരംഭങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുപോയപ്പോഴും ജോർജ് പോൾ സി. വി. ജേക്കബിനൊപ്പം തന്നെ നിലയുറപ്പിച്ചു. നാലു മന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ മുദ്ര. സ്ഥിതിഗതികൾ അതിവേഗം വിലയിരുത്തുക, ലഭ്യമായ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് അതിവേഗം ധാരണയുണ്ടാക്കുക, അതിവേഗം തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുക, അതിവേഗം തന്നെ ആ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കുക.

ഏതു തർക്കത്തിലും ചർച്ചയിലും നല്ലൊരു മദ്ധ്യസ്ഥനായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. എത്ര വിഷമകരമായ സാഹചര്യത്തെയും എത്ര രൂക്ഷമായ വാദപ്രതിവാദത്തെയും മെരുക്കി വിജയകരമായ തീരുമാനങ്ങളിലേക്കും ഐക്യത്തിലേക്കും എത്തിക്കുന്നതിൽ സവിശേഷമായ മികവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അത് വിനയത്തോടെയും അതേസമയം കരുത്തോടെയും കാര്യക്ഷമതയോടെയും അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചു.

ആരോഗ്യകരമായ മത്സരക്ഷമത മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളുമായി മാത്രമല്ല, സ്ഥാപനത്തിനുള്ളിലും സഹപ്രവർത്തകർക്കിടയിലും ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. അതാണ് മാനുഷിക പ്രകൃതം. അങ്ങനെയാണ് മികവിലെത്തുക. മൂല്യബോധവും അടിസ്ഥാനപരമായ ദൈവവിശ്വാസവുമുണ്ടെങ്കിൽ ആ മത്സരം ഒരിക്കലും ആരെയും ദോഷപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ഉൽപന്നങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരത്തിലും ആഗോള മത്സരക്ഷമതയിലും അദ്ദേഹം വാശിപിടിച്ചിരുന്നു. പുതിയ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ അദ്ദേഹം അപ്പോഴപ്പോൾ അറിയുകയും അത് നേടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് സ്പൈസ് ഡിവിഷൻ ചീഫ് ഓപ്പറേറ്റിംഗ് ഓഫിസറായ പ്രവീൺ വെങ്കിട്ടരാമൻ 2013-ൽ ആ ചുമതലയേൽക്കുമ്പോൾ ജോർജ് പോളിൽനിന്ന് തനിക്കു ലഭിച്ച ഉപദേശം ഓർക്കുന്നു: “പ്രവീൺ, നമ്മുടെ സ്ഥാപനം രൂപീകൃതമായതിനു പിന്നിലെ ദർശനം നമുക്കൊരിക്കലും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനാകാത്തതാണ്. ഈ രംഗത്ത് നമ്മുടെ നേതൃത്വം എക്കാലവും നിലനിർത്താൻ വേണ്ടതെന്തും ചെയ്യണം. സ്ഥാപനവും അതിലെ സൗകര്യങ്ങളും സാമഗ്രികളുമെല്ലാം രാജ്യാന്തര നിലവാരത്തിൽ തന്നെ തുടരണം. അവസരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലെ വേഗവും അതിനൊത്ത ബിസിനസ് തന്ത്രം നടപ്പാക്കുന്നതിലെ മികവും ഒരിക്കലും കൈവിടരുത്. ഉത്തരവാദിത്തബോധമുള്ളൊരു കോർപറേറ്റ് പൗരത്വമാണ് സ്ഥാപനത്തിനുള്ളത്. അതു തുടരണം. ആസൂത്രണമില്ലാതെ അപ്പോഴപ്പോഴത്തെ ആവശ്യത്തിനൊത്തു മാത്രം പ്രതികരിക്കുന്ന രീതിയോ പക്ഷപാ

തമോ പ്രീണനമോ സിന്തൈറ്റിന് സഹിക്കാവുന്നതല്ല.” വളരെ യാഥാസ്ഥിതികമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു കുടുംബം അതിന്റെ ശാഖകളാൽ കെട്ടിപ്പടുത്തൊരു സ്ഥാപനം പ്രഫഷനലിസത്തിന്റെ ഉദാത്ത മാതൃകയായി മാറിയതെങ്ങനെയെന്നതിന്റെ സാക്ഷ്യം ഈ വാക്കുകളിൽ വായിക്കാം.

1982-ൽ സിന്തൈറ്റിൽ ജോലിക്കു ചേരുമ്പോഴുണ്ടായ കാര്യം ഡയറക്ടർ മാണി വർഗീസ് പറയുന്നു: “എന്റെ ആദ്യ ദിവസമായിരുന്നു ഓഫിസിൽ. കൊച്ചി എം.ജി. റോഡിലെ സിന്തൈറ്റിന്റെ ഓഫിസിൽ ചുവന്ന പരവതാനി വിരിച്ച ജോർജ് പോളിന്റെ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള വലിയ മുറിയിലേക്ക് ഞാൻ ചെന്നു. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റ് കൈ തന്ന് സ്വീകരിച്ചു. ആ ദിവസം മുഴുവൻ ഞാൻ ആ മുറിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു മുന്നിലാണിരുന്നത്. സ്ഥാപനത്തിലെ എല്ലാ എക്സിക്യൂട്ടീവുമാരും ആ മുറിയിലെത്തി. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെയെല്ലാവരെയും പരസ്പരം പരിചയപ്പെടുത്തി. പിറ്റേന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിക്കു പുറത്ത് എനിക്കായി ഇരിപ്പിടമുണ്ടാകുമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. പക്ഷേ, ഞാൻ പിറ്റേന്ന് ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽത്തന്നെ എനിക്കായി ഇരിപ്പിടവും മേശയും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പുറത്താകുന്നതിൽ അന്നെനിക്ക് അൽപം അസൗകര്യം തോന്നിയെങ്കിലും ബിസിനസിന്റെ സങ്കീർണമായ പാഠങ്ങൾ നേരിട്ടും എളുപ്പത്തിലും വേഗത്തിലും പഠിച്ചെടുക്കാൻ എന്നെ അത് സഹായിച്ചു. പിന്നീട് നാലു ദശകത്തോളം അദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. തീരുമാനങ്ങൾ വേഗത്തിലെടുക്കുന്നതിനും പ്രശ്നങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ പരിഹരിക്കുന്നതിനും അതൊരു വലിയ പാഠമായി. ആ നാളുകളിൽ അദ്ദേഹമെന്റെ സുഹൃത്തും രക്ഷിതാവും സഹോദരനുമായി മാറുകയായിരുന്നു. തന്റെ അറിവോ അനുഭവപരിചയമോ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനൊരു മടിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവർ വളരുകയും വലുതാവുകയും മിടുക്കരാവുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.”

സി. ജെ. ജോർജ് ചുമതലയൊഴിഞ്ഞ ശേഷം ജോർജ് പോളിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം സിന്തൈറ്റിൽ ഇരട്ടിയായി. സി. വി. ജേക്കബ് എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ജോർജ് പോളിനെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. വിശ്വസ്തനും കണ്ണിലുണ്ണിയും സി. വി. ജേക്കബിന്റെ പടനായകനുമായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. ഏറ്റവും ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ പോലും അവരിരുവരും ചർച്ച ചെയ്യുമായിരുന്നു. ദിവസം നാലും അഞ്ചും പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഇരുവരും തമ്മിൽ വിശദമായി സംസാരിക്കുമായിരുന്നുവെന്ന് മാണി വർഗീസ് ഓർക്കുന്നു. സ്ഥാപനത്തിന് ഈടുറ്റ കല്ലുപാകി ഭൂമിയിൽ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്താൻ സി. വി. ജേക്കബും വളർച്ചയുടെ ആകാശങ്ങളിലേക്കും വരാനിരിക്കുന്ന നാളെകളിലേക്കും അതിനെ നയിക്കാൻ ജോർജ് പോളും നേതൃത്വം നൽകി. അവ പരസ്പരപൂരകങ്ങളായിരുന്നു.

സി. വി. ജേക്കബ് തന്റെ മഹത്തായ ഇന്നിങ്സ് അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ക്യാപ്റ്റന്റെ സ്ഥാനം ജോർജ് പോൾ ഏറ്റെടുത്തു. മൂന്നു വർഷമാണ് അദ്ദേഹം മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ സ്ഥാനത്തിരുന്നു നയിച്ചത്. ഒരു വലിയ അധികാര കൈമാറ്റം ശരിയായ നിലയ്ക്ക് പൂർണമാകാൻ പോലുമുള്ള കാലാവധിയല്ല അത്. പക്ഷേ, പ്രഫഷനലിസത്തിന്റെ ആധുനികമേഖല കളിലേക്ക് സിന്തൈറ്റിന്റെ മുഖംമാറ്റം നടന്നത് ആ കാലയളവിലാണ്. ഉന്നതയോഗ്യതകളുള്ള പ്രഫഷനലുകളുടെ സംഘം തന്നെ സിന്തൈറ്റി ലെത്തി. സ്വതന്ത്രമായി ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാനും തീരുമാനങ്ങ ളെടുക്കാനും അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു. തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതിലും അവ നടപ്പാക്കുന്നതിലും വികേന്ദ്രീകൃതമായ സംവിധാനം ശക്തിപ്പെ ടുത്തി. അധികാരങ്ങൾ അതിനു യോഗ്യരായവരിലേക്ക് യഥാരീതിയിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ലാഭക്കണക്കുകളെക്കാൾ പ്രഫഷനൽ മാനേജ് മെന്റിന്റെ ആഗോളരീതികളിലേക്കും സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഘടനാപരമായ ആധുനീകരണത്തിലേക്കുമുള്ള ചുവടുവയ്പിന്റെ പേരിലാകും ജോർജ് പോളിന്റെ കാലം ഓർമ്മിക്കപ്പെടുക.

സിന്തൈറ്റ് എന്ന കുടുംബ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ സമാ ധാനപരവും തികച്ചും പ്രഫഷനൽ രീതിയിലുള്ളതുമായ തലമുറമാറ്റ ത്തിനു കൂടി ജോർജ് പോൾ നേതൃത്വം നൽകി. പിൻഗാമികൾക്ക് എപ്പോഴും ഏത് ആശയവും നിർദേശവുമായും ജോർജ് പോളിനെ സമീ പിക്കാമായിരുന്നു. റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ്, റീടെയിൽ ബിസിനസ്, ഹോസ്പിറ്റാ ലിറ്റി ഇൻഡസ്ട്രി ഇങ്ങനെ ഏതു മേഖലയിലും അവർ മുന്നോട്ടുവച്ച ആശ യങ്ങൾക്ക് ജോർജ് പോൾ കാതോർത്തു. അവയെ പൂർണമായും പിന്തു ണച്ചു. ചിലപ്പോൾ ചിലതൊക്കെ ചെറിയ നഷ്ടം വരുത്തിയാൽപോലും അദ്ദേഹം പതറുമായിരുന്നില്ല. പിന്തുണ ഉറച്ചതു തന്നെയായിരുന്നു, എപ്പോഴും. പുതിയ തലമുറയിൽനിന്ന് കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാനും അദ്ദേഹം സദാ സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ മറ്റൊരു സംരംഭമായ കിച്ചൻ ട്രഷേഴ്സിന്റെ ചുമ തല ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ വിപണി സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ വിവ രങ്ങളോ കണക്കുകൂട്ടലുകളോ ലഭ്യമായിരുന്നില്ലെന്ന് ഓർക്കുന്നു സി. വി. ജേക്കബിന്റെ പേരമകനും മാണി വർഗീസിന്റെ മകനുമായ അശോക് മാണി. പലപ്പോഴും സാധ്യതകളെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളു ടെയും ചങ്കൂറ്റത്തിന്റെയും സ്വപ്നങ്ങളുടെയും ബലത്തിലായിരുന്നു തീരു മാനം. അവ ഡയറക്ടർ ബോർഡിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനാകുമോ എന്ന് സംശയിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ഒരു ഇരുപത്തഞ്ചുകാരന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെയും ധൈര്യത്തെയും ഏറ്റവും വിശ്വാസത്തിലെടുത്തത് ബോർഡിലെ ഏറ്റവും സീനിയർ അംഗമായ ജോർജ് പോൾ തന്നെയായിരുന്നു. അതു മാത്രമല്ല പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഏറ്റവും ചെറുപ്രായക്കാരെപ്പോലും വിശ്വാസത്തിലെടുത്ത് വിശദമായി അവരോട് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതും ജോർജ് പോളിന്റെ രീതിയായിരുന്നു.

ഏതു പ്രശ്നവും പരിഹരിക്കുക, ഏതു ബന്ധവും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക, ഏത് സംഘർഷവും ഒഴിവാക്കുക ഇതിനെല്ലാം സിന്തൈറ്റിന്റെ നേതൃത്വം ജോർജ് പോളിന്റേതായിരുന്നുവെന്ന് ഓർക്കുന്നു, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ നൈനാൻ ഫിലിപ്പ്. ബുദ്ധിയും ഹൃദയവും ചേർത്തുവച്ചാണ് അദ്ദേഹം തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തിരുന്നത്. ആനന്ദത്തോടെ ജോലി ചെയ്യാവുന്നൊരു ഇടമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം സിന്തൈറ്റിനെ വളർത്തിയെടുത്തത്. സിന്തൈറ്റിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ ആർക്കുമെപ്പോഴും ചെല്ലാമായിരുന്നു. ഏത് വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും, കമ്പനി കാര്യമായാലും, വീട്ടുകാര്യമായാലും, ലോകകാര്യമായാലും, വ്യക്തിപരമായാലും അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കാമായിരുന്നു.

സിന്തൈറ്റിന്റെ ആദ്യ രാജ്യാന്തര ഇടപാടുകാരായ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമ ആർനോൾഡ് മാൻഹീമെർ ജോർജ് പോളിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: “സിന്തൈറ്റിന്റെ രാജ്യാന്തര വാണിജ്യ ഇടപാടുകളുടെ മുഖം ജോർജ് പോൾ ആയിരുന്നു. ഞാനാദ്യം ജോർജ് പോളിനെ കാണുന്നത് ഓർമയുണ്ട്. ഒരു ചലച്ചിത്രതാരത്തെപ്പോലെ സുമുഖനും സുഭഗനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മനോഹരമായ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. നല്ല നർമബോധവും ഉണ്ടായിരുന്നു.”

സിന്തൈറ്റ് ഒരു കുടുംബസ്ഥാപനമാണ്. അതിനൊപ്പം വളരുകയായിരുന്നു, ജോർജ് പോൾ. അതിന് അടിത്തറയിടുന്ന ഘട്ടം മുതൽ ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഏത് കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ പ്രശ്നത്തിനും ലളിതമായ പരിഹാരം നിർദേശിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നല്ലൊരു ഭരണാധികാരി, എപ്പോഴും ആശ്രയിക്കാവുന്ന നേതാവ്, ആരെയും കേൾക്കാൻ തയാറുള്ള ശ്രോതാവ്, തന്റെ വൈദഗ്ധ്യം ആരോടും പങ്കുവയ്ക്കാൻ തയാറായ പ്രതിഭ ഇതൊക്കെയാണ് സിന്തൈറ്റിലെ സഹപ്രവർത്തകർക്ക് അദ്ദേഹം. കഠിനാധ്വാനിയായിരുന്നു. എപ്പോഴും പുതിയ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ എപ്പോഴും അധ്വാനിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

രക്തബന്ധത്തിലും സൗഹൃദത്തിലുമൊക്കെ പടുത്തുയർത്തുന്ന സംരംഭങ്ങൾ ഒരു തലമുറയ്ക്കപ്പുറം നല്ല രീതിയിൽ പോയിക്കാണാറില്ലെന്ന് പറയുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ മൂന്നാം തലമുറയുടെ കാലത്തും അര നൂറ്റാണ്ടിനിപ്പുറം സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ഒന്നിച്ചുനിന്ന് വളർച്ചയുടെ പുതിയ ആകാശങ്ങൾ തേടുന്നു. അതിനു കാരണം സി. വി. ജേക്കബിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും ജോർജ് പോളിന്റെ കാർമികത്വത്തിലും മൂല്യബദ്ധമായി കെട്ടിപ്പടുത്ത അതിന്റെ അടിത്തറ കൊണ്ടാകണം.

ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം മറ്റൊരാളുമായി ചേർന്നു തുടങ്ങുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ജോർജ് പോളുമായി ചർച്ച ചെയ്ത കാര്യം മകളുടെ ഭർത്താവ് സച്ചിൻ ഓർക്കുന്നു: “ബിസിനസ് പങ്കാളിയെ എപ്പോഴും വിജയത്തിലെ

With Arnold Manheimer, 1986.

Synthite Silver Jubilee Celebrations, London, 1997.
With Aju, Ninan, CV Jacob and Viju.

ത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തി ക്കുകയും ചെയ്യുക. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സംരംഭം താനേ നന്നായി ക്കൊള്ളും." വരാനിരിക്കുന്ന കാലങ്ങളിലേക്കുള്ള ഉപദേശമായി സച്ചിൻ ഇപ്പോഴുമത് മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്നു. യു.എസിൽ പാലഡിയോൺ നെറ്റ്‌വർക്സിന്റെ വൈസ് പ്രസിഡണ്ടാണ് സച്ചിൻ.

സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിൽ ജോർജ് പോൾ ഏറ്റവുമൊടുവിൽ വഹിച്ചത് സ്ഥാപ നത്തിന്റെ വൈസ് ചെയർമാൻ സ്ഥാനമാണ്. കമ്പനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒട്ടേറെ വിദേശ കമ്പനികളുടെയും രാജ്യാന്തര ബിസിനസ് കൂട്ടായ്മകളു ടെയും ഡയറക്ടർ ബോർഡിലും അംഗമായി. സിന്തൈറ്റിന്റെയും അനു ബന്ധ സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും ജീവനക്കാർക്കും നാട്ടുകാരായ കർഷകർക്കു മായുള്ള ക്ഷേമപദ്ധതികൾ ഭാവനാസമ്പന്നമായി ആസൂത്രണം ചെയ്ത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിലും ജോർജ് പോൾ നേതൃത്വം വഹിച്ചു.

മനസ്സിൽ തെളിച്ച തിരികൾ

വിജയിയായ സംരംഭകൻ എന്നതിനെക്കാളും ബിസിനസ് കലാരൂപ മായി കണ്ട സഹൃദയൻ എന്നതിനെക്കാളും തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി മാനുഷികമുഖത്തോടും മാനവികമൂല്യങ്ങളോടും അചഞ്ചലമായ കൂറു പുലർത്തി ബിസിനസ് ചെയ്യാനും അതിന്റെ സാധ്യ തകൾ ഉപയോഗിക്കാനുമായി എന്നതാണ് ജോർജ് പോളിനെ വ്യത്യസ്ത നാക്കുന്നത്. ആശയങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ എപ്പോഴും ഭ്രമിപ്പിച്ചത്. സേവനത്തിന്റെ സാധ്യതകളാണ് അദ്ദേഹത്തെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചത്.

പണമായാലും പദവിയായാലും ബന്ധങ്ങളായാലും താൻ നിയോഗിക്ക പ്പെട്ട ദൗത്യത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനും നടത്തിപ്പുകാരനും മാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പണത്തിന്റെയോ സ്വത്തിന്റെയോ ഉടമയല്ല. എത്രയടുത്ത ബന്ധമായാലും ഒരാളുടെമേലും ഉടമസ്ഥാവകാശമില്ല. കുറച്ചുകാലമേ നമ്മൾ ഭൂമിയിലുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഒന്നിന്റെ മേലും അമി തമായ അടുപ്പമോ ആശ്രയപ്പെടലോ പാടില്ല. അതായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ വിശ്വാസം.

സിന്തൈറ്റിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായി സ്ഥാനമേറ്റെടുക്കേണ്ട ദിവസം തന്റെ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ ഏകനായി പ്രാർഥനാനിരതനായി കണ്ട ജോർജ് പോളിനെ ഓർമയുണ്ട് കൊച്ചി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസിന്. മനസ്സുകൊണ്ട് മുട്ടുകുത്തിയേ അദ്ദേഹം ഏതു പദവിയും സ്വീകരിച്ചുള്ളു. പ്രാർഥനയുടെ അദൃശ്യമായ പിൻബലമാണ് അദ്ദേഹം കരുത്തായി കണ്ടത്. വിനീതവും സൗമ്യവും കുലീനവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റം എപ്പോഴും എല്ലാവ രോടും. അതിൽ ഭേദമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആളുകൾക്ക് ജോർജ് പോളിനെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അഹങ്കാരത്തിന്റെ കിരീടമോ ഔദ്ധത്യ

ത്തിന്റെ മേലാപ്പോ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം അണിഞ്ഞില്ല. ആരോടും സംസാരിക്കാൻ എപ്പോഴും തയാറായിരുന്നു. ആരു പറയുന്നതും കേൾക്കും. ആരുടെ നിർദേശവും സ്വാഗതം ചെയ്യും. ആർക്കും അദ്ദേഹത്തെ സമീപിക്കാമായിരുന്നു. ആരും വെറുംകയ്യോടെയോ മനസ്സു നിറയാതെയോ മടങ്ങേണ്ടി വരികയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വിജയിയും ധനികനുമായൊരാളുടെ ആഡംബരങ്ങളൊന്നും ജോർജ് പോളിന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ലളിതമായിരുന്നു ആവശ്യങ്ങൾ. ജീവിതരീതിയും വസ്ത്രധാരണം പോലും ലളിതമായിരുന്നു. അസാധ്യമായ നർമബോധമുണ്ടായിരുന്നു. നേട്ടങ്ങളും സമ്പത്തുമൊന്നും അത്ര വലിയ കാര്യമായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ല. വലിയ വായനക്കാരനല്ലായിരുന്നു. കണക്കുകളോടും അക്കങ്ങളോടും അത്ര വലിയ താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യമായ വൈഭവമുണ്ടായിരുന്നു. ജന്മനാ കിട്ടിയ ഒരു സിദ്ധി പോലെയായിരുന്നു അത്. പേജുകൾ നീളുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളെയോ കെട്ടുകണക്കിന് വിവരങ്ങളെയോ ആശ്രയിച്ചല്ല, അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളെയും ലോകപരിചയത്തെയും സാമാന്യബോധത്തെയും മുൻനിർത്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ. അവ പിഴച്ചില്ല.

വ്യത്തിഹീനത തീരെ സഹിക്കുമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹമെന്ന് ഓർക്കുന്നു, ഡ്രൈവറായിരുന്ന എം. പി. ഷിബു. ഒരിക്കലും ദേഷ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പറയാനുള്ളത് ശാന്തമായി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കും. കുറ്റപ്പെടുത്തില്ല. നല്ല വേഗത്തിൽ വണ്ടിയോടിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. ചിലപ്പോൾ ഇടതുവശത്തുകൂടി ഓവർടേക്ക് ചെയ്യാനും മടിക്കാറില്ല. ജോർജ് പോൾ നിയമലംഘനം നടത്തുന്ന ഏക മേഖല ഡ്രൈവിംഗ് ആയിരുന്നു. പക്ഷേ, റോഡിൽ അതിന്റെ പേരിൽ ആരെങ്കിലുമായി വഴക്കുണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടാൽ ഒരിക്കലും തർക്കിക്കാൻ നിൽക്കില്ല. നേരേ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി ചെന്ന് തെറ്റ് സമ്മതിച്ച് ക്ഷമാപണം നടത്തും. വേഗം കുറച്ച് ഓടിച്ചാൽ തന്റെ ശ്രദ്ധ പാളിപ്പോകുമെന്നാണ് ജോർജ് പോൾ പറഞ്ഞിരുന്നത്. വാഹനമോടിക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല, നടപ്പിലും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതിലും അവ നടപ്പാക്കുന്നതിലുമെല്ലാം വേഗമായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ മുദ്ര.

നീണ്ട വിദേശയാത്ര കഴിഞ്ഞെത്തിയാലും പിറ്റേന്നു തന്നെ കൃത്യസമയത്ത് ഓഫിസിലെത്തും. ഓഫിസിൽ രാവിലെ എട്ടരയ്ക്കെത്തും. വൈകിട്ട് ആറിനേ മടങ്ങൂ. സ്ഥലത്തുണ്ടെങ്കിൽ ഓഫിസിൽ പോകാതിരിക്കുന്ന പതിവേയില്ല. ജോലി കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിയാൽ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു തുണ്ട് കടലാസു പോലും ബാക്കിയുണ്ടാവില്ല. പക്ഷേ, എല്ലാവരും കാര്യങ്ങൾ ഇതേ രീതിയിൽ ചെയ്യണമെന്ന് ഒരു നിർബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നാലു പതിറ്റാണ്ടുകൾ അദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം ജോലി ചെയ്ത സിന്തൈറ്റ് ഡയറക്ടർ മാണി വർഗീസ് പറയുന്നു: "നേരേ വിപരീതമായിരുന്നു എന്റെ പ്രകൃതം.

ഓഫിസിലെത്താൻ വൈകും. രാത്രി വൈകിയും ഓഫിസിൽ തുടരും. ഓഫീസ് മേശ ഞാൻ മടങ്ങിയാൽ യുദ്ധക്കളം പോലെ തുടരും. ശീലങ്ങളിലെ ഈ വൈരുധ്യം പുലർത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ നാൽപതാണ്ടോളം ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. ഓഫിസിലുള്ള എല്ലാ ദിവസവും തമ്മിൽ നേരിൽക്കണ്ടു. ഒരിക്കൽ പോലും പരസ്പരം തർക്കിക്കുകയോ ദേഷ്യപ്പെടുകയോ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. എല്ലാവരെയും എല്ലാ ശീലങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കാനുള്ള മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. ആളുകളെ അവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങളോടെ തന്നെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു."

സ്വാർഥതയെ അകറ്റി നിർത്തിയതുകൊണ്ടും യോജിപ്പിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടുമാകാം പലതിനും പലർക്കുമിടയിൽ നല്ലൊരു പാലമായിരുന്നു, ജോർജ് പോൾ. അതുകൊണ്ടാണ് പല സംഘടനകളുടെയും നേതൃസ്ഥാനത്ത് ഐക്യത്തോടെ ഉയർന്നുവന്ന പേരായി അദ്ദേഹം മാറിയത്. സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾക്കായി സർക്കാരിനോടും മാധ്യമങ്ങൾ വഴി ജനങ്ങളോടുമൊക്കെ സംവദിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യത ലഭിച്ചത് അവയുടെ യുക്തിപൂർണമായ അവതരണം കൊണ്ടോ പിഴയ്ക്കാത്ത വാദമുന കൊണ്ടോ മാത്രമല്ല, അതു പറഞ്ഞയാളുടെ വ്യക്തിപരമായ വിശ്വാസ്യതയും സ്വീകാര്യതയും കൊണ്ടു കൂടിയാണ്.

വലതുകൈ ചെയ്യുന്നത് ഇടതുകൈ അറിയാതെ നോക്കുകയെന്ന ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം അദ്ദേഹം പാലിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്കതയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം പറയാവുന്നവർ അനേകരുണ്ട്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹമായിട്ട് അതൊന്നും ആരെയും അറിയിക്കുമായിരുന്നില്ല. കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കർക്കശക്കാരനായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിനു വേണ്ടി ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുന്ന രീതി പതിവില്ലായിരുന്നു. കൃത്യമായി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരെ അതിനനുസരിച്ച് പരിഗണിക്കുകയും ഉദാരമായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹം.

തർക്കങ്ങളെയോ വിവാദങ്ങളെയോ അദ്ദേഹം കൂസിയില്ല. സ്വഭാവഹത്യയെയോ അപവാദങ്ങളെയോ അദ്ദേഹം ഭയന്നില്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം ശരികളിൽ വിശ്വസിച്ചു. സ്വയം തന്നിൽത്തന്നെ വിശ്വസിച്ചു. അതിലേറെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. ശരിതെറ്റുകളെ എപ്പോഴും വേർതിരിച്ചു കണ്ടു. തെറ്റുകളോട് ഒരിക്കലും സന്ധി ചെയ്തില്ല.

വീടു വിടാതെ

പിതാവിന്റെ ആകസ്മിക നിര്യാണത്തെത്തുടർന്ന് കുടുംബത്തിന്റെ ചുമതലകളുമുണ്ടായിരുന്നു. സഹോദരി സൂസി ഡിഗ്രി പഠനത്തിനു ചേർന്നു. മൂത്ത സഹോദരൻ ജോൺകുട്ടി എസ്റ്റേറ്റ് കാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടത്തുന്നു. 1971 ജൂലൈയിലായിരുന്നു ചേട്ടൻ ഇ. പി. ജോണിന്റെ

(ജോൺകുട്ടി) കല്യാണം. അന്ന് ജോർജ് പോളിന് 22 വയസ്സ്. കല്യാണത്തിന്റെ ചുമതലകളും നടത്തിപ്പുമെല്ലാം നേരിട്ടുതന്നെ നടത്തി.

ഭർത്താവിന്റെ അകാലത്തിലുള്ള വിയോഗശേഷം ജോർജ് പോളിന്റെ അമ്മ വീട്ടുകാര്യങ്ങളിലൊന്നും സജീവമായി ഇടപെട്ടിരുന്നില്ല. വീട്ടിൽ ആദ്യം മരുമകളായെത്തിയ മേഴ്സിയായിരുന്നു വീട്ടമ്മ. വീട്ടിലെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ജോർജ് പോളിന്റെ ശ്രദ്ധ എത്തിയിരുന്നുവെന്ന് ഓർക്കുന്നു മേഴ്സി. വീട്ടിലേക്കു വേണ്ട സാധനങ്ങൾ സമയാസമയത്ത് എത്തിക്കുന്നതിൽ പോലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

1973-ൽ സഹോദരി സൂസിയുടെ വിവാഹം. ചെറുപ്രായത്തിൽ പിതാവിന്റെ വിയോഗശേഷം സഹോദരങ്ങൾക്ക് ആ നഷ്ടമറിയാതെ നോക്കുന്നതിൽ എക്കാലവും ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു ജോർജ് പോളെന്ന് സഹോദരീ ഭർത്താവ് ഡോ. ടി. എ. അലക്സാണ്ടർ ഓർക്കുന്നു. വിവാഹബന്ധം വഴി താൻ ആ കുടുംബത്തിലെത്തി. ജോർജ് പോളിന്റെ വിയോഗം വരെയുള്ള 47 വർഷവും ബന്ധങ്ങൾ അതേ തീവ്രതയിൽ തുടരുകയും ചെയ്തു. വ്യക്തിജീവിതത്തിലും ബിസിനസിലും ആത്മീയമായൊരു വിശുദ്ധി അദ്ദേഹം എക്കാലവും നിലനിർത്തി. ഒരിക്കലെങ്കിലും ആത്മനിയന്ത്രണമോ ശാന്തതയോ നഷ്ടപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിനെ കണ്ട ഓർമ്മയില്ല, ഡോ. അലക്സാണ്ടറിന്. എന്നാൽ കാര്യനിർവഹണത്തിൽ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും വേഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

1975-ൽ ആണ് ജോർജ് പോൾ വിവാഹിതനായത്. ഡിസംബർ 28-ന് ആയിരുന്നു വിവാഹം. പ്രശസ്ത മരിയൻ തീർഥാടനകേന്ദ്രമായ കോട്ടയം മണർകാട് പള്ളിയിലായിരുന്നു വിവാഹചടങ്ങുകൾ. ജോർജ് പോളിന് അന്ന് 27 വയസ്സ്. ലിസയ്ക്ക് 20 വയസ്സ്. അന്ന് ചെന്നൈയിലെ വിമൻസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ മൂന്നാം വർഷ ഇംഗ്ലിഷ് ബിരുദ വിദ്യാർഥിനിയായിരുന്നു ലിസ. വിവാഹശേഷമാണ് ലിസ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയത്. കോട്ടയം വിരുത്തിപ്പടവിൽ കുടുംബാംഗമാണ് ലിസ.

വിവാഹം നടക്കുന്ന സമയത്ത് ദേശീയപാതാ ബൈപാസിന്റെ നിർമ്മാണ ചുമതലയുടെ മേൽനോട്ടമായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്. 1976-ലാണ് ഇപ്പോൾ കുടുംബം താമസിക്കുന്ന വീടിന്റെ നിർമാണം ജോർജ് പോൾ തുടങ്ങിയത്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ സമയത്ത് ജോലിയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കായി എറണാകുളത്തായിരുന്നു താമസം. ലിസ കുറുപ്പംപടിയിൽ തുടർന്നു. 1976 ഒക്ടോബറിൽ പുതിയ വീട്ടിലേക്ക് കുടുംബസമേതം മാറി. അപ്പോഴും കുറുപ്പംപടിയിലെ വീട്ടിൽ കൃത്യമായ ഇടവേളകളിൽ പോകുമായിരുന്നു. വീടുമായി വളരെ അടുപ്പമായിരുന്നു. വീട്ടിലെല്ലാവരുടെയും കാര്യങ്ങളും കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവുമൊക്കെ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചാലോചിച്ചാണ് തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തിരുന്നത്. അമ്മയുമായി വളരെ അടുപ്പമായിരുന്നു. ആ അമ്മ 96-ാം വയസ്സിലാണ് ഇപ്പോൾ. അമ്മ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്തും

On wedding day,1975

With Ammachy, 2009.

ചെയ്തുകൊടുക്കും. ഒരിക്കൽ മുംബൈയിൽ പോയി വന്നപ്പോൾ അമ്മ യ്ക്കായി ആടുന്നൊരു ആധുനിക കസേര കൊണ്ടുവന്നു. ആ അമ്മയ്ക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു മകന്റെ സമ്മാനം.

ജോർജ് പോളിന്റെ ചേട്ടൻ ജോൺകുട്ടി പാർക്കിൻസൺസ് ബാധിച്ച് പതിയെ പതിയെ രോഗശയ്യയിലാവുകയായിരുന്നു. അവസാനകാലത്ത് അഞ്ചു വർഷത്തോളം പൂർണമായും ശയ്യാവലംബിയായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ വിയോഗശേഷം ജോർജ് പോളിന് ജീവിതത്തിൽ നേരിടേണ്ടിവന്ന വലിയൊരു ദുഃഖം ഇതായിരുന്നു. പക്ഷേ, അസാമാന്യ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യത്തോടെ അതിനെയും നേരിട്ടു. രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും മുടങ്ങാതെ ചേട്ടനെ കാണാനെത്തുകയും ആ കുടുംബത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി അന്വേഷിച്ചറിയുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. ചേട്ടന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന മേഴ്സി ജോണിനെ സ്വന്തം സഹോദരിയായി ത്തന്നെയാണ് ജോർജ് പോൾ കണ്ടതും പരിഗണിച്ചിരുന്നതും. ഒരിക്കൽ ജോൺകുട്ടിയുടെ ചികിത്സയ്ക്കായി അദ്ദേഹവും കുടുംബവും ട്രെയിനിൽ വെല്ലൂരേക്ക് പോകാൻ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെത്തി. ബുക്ക് ചെയ്ത ടിക്ക റ്റുകളുമായി യാത്ര അയയ്ക്കാൻ ജോർജ് പോളുമെത്തി. അപ്പോൾ, അനി യൻ കൂടി വരണമെന്ന് ജോൺകുട്ടി നിർബന്ധിച്ചു. ആ നിമിഷം വീട്ടിൽ പ്പോയി ബാഗുമെടുത്ത് കൂടെ ചെന്നു ജോർജ് പോൾ. ജോൺകുട്ടിയുടെ മൂന്നു മക്കളുടെ പഠനവും വിവാഹവുമൊക്കെ ജോർജ് പോൾ നേരിട്ട് ഇടപെട്ടാണു നടത്തിയത്. രണ്ട് ആൺമക്കളും ബിസിനസിൽ നിലയുറ പ്പിക്കുന്നതിനും ജോർജ് പോൾ കാർമികനായി.

ചേട്ടന്റെ വിയോഗസമയത്ത് ജോർജ് പോൾ രോഗക്കിടക്കയിലായി രുന്നു. അപ്പോഴും സംസ്കാരത്തിന്റെ ക്രമീകരണങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിലും നടപ്പാക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെത്തി. സഹോദരന് അവസാന യാത്രാമൊഴി പറയാൻ അദ്ദേഹ ത്തിന് ചെല്ലാനൊത്തില്ല.

സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ വലിയ അടുപ്പമായിരുന്നു. മൂന്നു വയസ്സ് മൂപ്പിൽ ചേട്ടൻ ജോണും രണ്ടു വയസ്സു താഴെ അനിയത്തി സൂസിയും. താൻ കോളജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ് തിരികെ കൊണ്ടു പോകാൻ സഹോദരങ്ങൾ ഇരുവരുമെത്താറുണ്ടായിരുന്നു പലപ്പോഴുമെന്ന് ജോർജ് പോളിന്റെ സഹോദരി സൂസി ഓർക്കുന്നു. കാറിന്റെ പിന്നിൽ സ്ഥലമുണ്ടെങ്കിലും മൂവരും ഒരുമിച്ച് മുന്നിലേ ഇരിക്കാറുള്ളു. സെന്റ് തെരേസാസിൽ വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരിക്കേ 1973-ൽ ആയിരുന്നു സൂസി യുടെ വിവാഹം. അന്ന് തിരുവനന്തപുരത്ത് ഹൗസ് സർജൻസി ചെയ്യുക യായിരുന്ന തന്നെ സഹോദരിക്കുവേണ്ടി ചെറുക്കൻ കാണാൻ വന്നപ്പോ ഴാണ് ജോർജ് പോളിനെ ആദ്യം കാണുന്നതെന്ന് ഡോ. അലക്സാണ്ടർ ഓർക്കുന്നു. തന്റെ ലാംബ്രട്ട സ്കൂട്ടർ നന്നാക്കി വർക്ഷോപ്പിൽനിന്ന് മടങ്ങവേ ആയിരുന്നു കൂടിക്കാഴ്ച.

1975-ൽ വിവാഹിതരായ ജോർജ് പോളിനും ലിസയ്ക്കും 1979 ഡിസംബറിലാണ് മൂത്ത മകൾ മിരിയ ജനിക്കുന്നത്. 1981 ജനുവരിയിൽ മകൻ പൗലോയും. സ്വന്തം മക്കളെന്നോ സഹോദരങ്ങളുടെ മക്കളെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. മക്കളും മരുമക്കളും തമ്മിലും ഭേദമില്ല. ഒരേ പോലെയാണ് എല്ലാവരോടും പരിഗണന.

എല്ലാ തിരക്കുകൾക്കിടയിലും വീട്ടിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധയും കൗതുകവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വീട് വൃത്തിയാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നതു വരെ വിലയിരുത്തും. അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ കാര്യത്തിലും ശ്രേഷ്ഠമായ അഭിരുചികളുള്ള ആളായിരുന്നു. എന്നാൽ, അത് മറ്റൊരാൾക്ക് വിഷമമുണ്ടാക്കുന്നവിധം പ്രദർശിപ്പിക്കാനോ പ്രകടിപ്പിക്കാനോ പാടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. അമിത ഭക്ഷണത്തെ വെറുത്തിരുന്നു. അൽപം തടി വച്ചെന്നു തോന്നിയാൽ തന്നെ കളിയാക്കുമായിരുന്നു സഹോദരനെന്ന് ഓർക്കുന്നു സഹോദരി സൂസി. കണ്ടാൽ ആദ്യം ചോദിക്കുക എന്തു ഭക്ഷണമാണ് കഴിക്കുകയെന്നാണ്. എത്ര മുട്ട കഴിക്കും, നെയ്യ് കഴിക്കാറുണ്ടോ എന്നിങ്ങനെ ഓരോന്ന് എടുത്തെടുത്ത് ചോദിക്കും. അടുപ്പമുള്ളവർക്ക് തടിവയ്ക്കുന്നതോ ശരീരഭാരം കൂടുന്നതോ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടാൽ അതെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയില്ലായിരുന്നു.

ജോലിയുടെ സമ്മർദം വീട്ടിൽ തീരെയും പ്രകടിപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അത് സ്വയം വേണ്ടതിലധികം മനസ്സിൽ പേറുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഭാര്യയുമായി ചർച്ച ചെയ്യുമായിരുന്നു. വളരെ സുതാര്യമായിട്ടാണ് എല്ലാവരോടും ഇടപെട്ടിരുന്നത്. അത്തരമൊരു ലയം കുടുംബബന്ധങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങളോട് ഒരുമിച്ചായിരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. നല്ല മകനും നല്ല ഭർത്താവും നല്ല സഹോദരനും നല്ല പിതാവും നല്ല ബന്ധുവും നല്ല സുഹൃത്തുമായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. കുടുംബത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും പിന്തുണയ്ക്കുകയും നയിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹം.

രാത്രി വൈകി ഏതു സമയത്ത് വീട്ടിലെത്തിയാലും അത്താഴത്തോടനുബന്ധിച്ച് കുടുംബപ്രാർത്ഥന നിർബന്ധമായിരുന്നു. അതിൽ വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കും. അതിനുശേഷം അന്നന്നത്തെ വിശേഷങ്ങൾ പരസ്പരം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും താനുമായി സംസാരിക്കുമായിരുന്നു ജോർജ് പോളെന്ന് ഭാര്യ ലിസ ഓർമിക്കുന്നു. "എത്ര തിരക്കിലും എനിക്കായി അദ്ദേഹത്തിന് സമയമുണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ് ദാമ്പത്യത്തിന്റെ മാജിക് കെടാതെ കാക്കുന്നത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. പൂർണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു എനിക്കെന്തിനും. അത്രമേലായിരുന്നു എന്നിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. എനിക്കുമതെ.

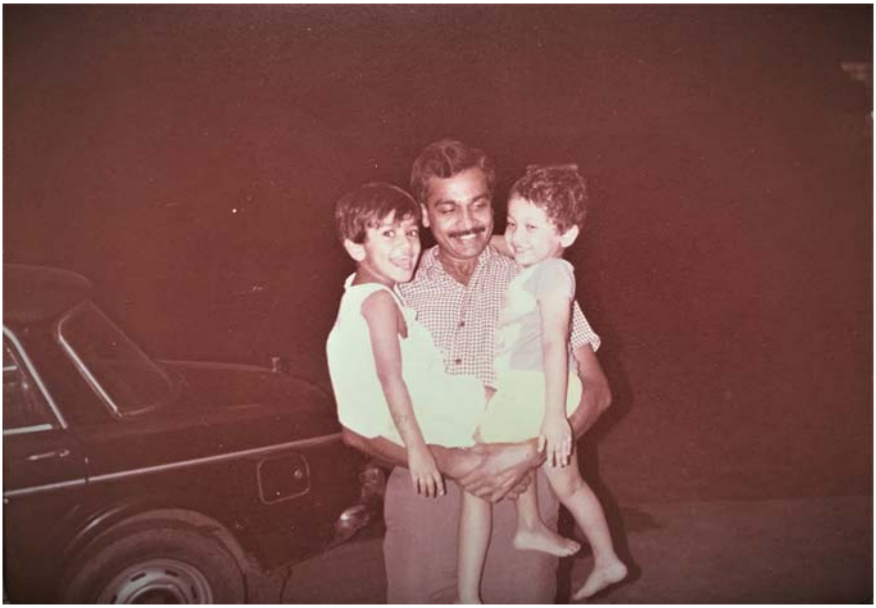

With children Miria and Paolo, 1985.

With siblings Susie and Johnkutty, 2009.

പരസ്പരം വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ പറയാതെ അറിയാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആർക്കും തമാശ തോന്നാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ സ്വകാര്യമായി തമാശ കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു. വേണ്ടുവോളം മിണ്ടാനും മിണ്ടാതിരിക്കുമ്പോഴും പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കാനും ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സത്യസന്ധത ജീവിതത്തിലുടനീളം കെടാതെ കാത്തു ഞങ്ങൾ. അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കുമ്പോൾ ദുഃഖിതയല്ല ഞാൻ. മനോഹരമായ ആ ജീവിതത്തെ ഓർത്തുള്ള സന്തോഷമാണ് എനിക്കിപ്പോഴും."

"അച്ചടക്കമുള്ള ജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഒന്നും അധികമായില്ല. അമിതമായി ഒന്നും വേണ്ട. ആരോഗ്യകരമായ ഭക്ഷണശീലങ്ങളായിരുന്നു. മദ്യപിക്കില്ല. പുകവലിയില്ല. സമ്പത്തിന്റെ ഉടമയല്ല, ചുമതലക്കാരനാണ് താനെന്ന ബോധ്യവും ദൈവഹിതമാണ് തന്നിൽ വന്നുചേരുന്ന ദൗത്യങ്ങളെന്ന വിശ്വാസവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു."

"എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ അച്ഛൻ ഹീറോയാണ്. എനിക്ക് അപ്പ സൂപ്പർ ഹീറോ ആയിരുന്നു. ഒരിക്കലും ഒരു തെറ്റും വരുത്താത്ത ഒരു പിഴവും വരാത്ത എപ്പോഴും ശരിയായിരിക്കുന്ന സൂപ്പർ ഹീറോ. കുട്ടികൾ വളരുമ്പോൾ ഹീറോ മെല്ലെ മെല്ലെ മനുഷ്യനായി തുടങ്ങും. അച്ഛനുമായി അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുണ്ടാകും. അച്ഛൻ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ശരിയായിട്ടല്ലെന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങാം. എന്നാൽ, എനിക്കോ എന്റെ സഹോദരിക്കോ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ മാറ്റിച്ചിന്തിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. എന്നും എപ്പോഴും, ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ സൂപ്പർഹീറോ അപ്പാ തന്നെയാണ്."

"തിരക്കുകളില്ലാത്ത ഞായറാഴ്ചകളിൽ അപ്പയുമായി ചെസ് കളിക്കുന്ന ബാല്യകാല ഓർമ്മ എനിക്കുണ്ട്. നിസ്സാരനീക്കങ്ങൾ കൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്റെ കരുക്കളെ വെട്ടിയെറിയും. കണ്ണു നിറയുമ്പോൾ പറയും: "തോൽവിയുടെ വേദന നിന്നെ നല്ല കളിക്കാരനാക്കും." എനിക്ക് ദേഷ്യവും വാശിയും കൂടും. പിന്നെയും കളിക്കും. ഒടുവിലെപ്പോഴെങ്കിലും ജയിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ചിരിയെക്കാൾ വലിയ ചിരിയാകും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിരി. എനിക്കിപ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നു, ഞാൻ ചെസ് കളിക്കുകയായിരുന്നു, അദ്ദേഹമെന്നെ ജീവിതം പഠിപ്പിക്കുകയും. പ്ലേറ്റിലുള്ളത് മുഴുവൻ തീർക്കണമെന്ന് കുട്ടികളോട് പറയാത്ത അച്ഛനമ്മമാരുണ്ടാകില്ല. എന്റെ അപ്പ പറഞ്ഞിരുന്നത് വേറൊന്നാണ്. വേണ്ടതു മാത്രം എടുക്കുക, വേണ്ടതു മാത്രം കഴിക്കുക. പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി അപ്പയെ സമീപിച്ചാൽ അദ്ദേഹം ആദ്യം ചോദിക്കുന്നത് നിന്റെ അഭിപ്രായം എന്താണ് എന്നായിരുന്നു. വഴി ഞാൻ തന്നെ കണ്ടെത്തണം. പോരായ്മയുണ്ടെങ്കിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടും. ഒന്നു മാത്രം പറയുമായിരുന്നു, എളുപ്പവഴിയെടുക്കരുത്, ശരിയായി വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കുക."

"ഒരുപാട് യാത്രകൾ വേണ്ടിവന്നിരുന്നു. സിന്തൈറ്റിന്റെ വിപണനകാര്യങ്ങളായിരുന്നു ആദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത്. അതിനായി ഒരുപാട്

യാത്ര ചെയ്തിരുന്നു. ഇടപാടുകാർ വരുമ്പോൾ അവരെ സ്വീകരിക്കേണ്ട തിന്റെ തിരക്കുകളൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരുമായും സവിശേഷമായ വ്യക്തിബന്ധം നിലനിർത്തുന്നതിൽ വലിയ മിടുക്കുണ്ടായിരുന്നു. എവിടെ പോയാലും ആ നാട്ടിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു കാര്യം പഠിക്കും. ചിലപ്പോ ഴൊരു ഭാഷാപ്രയോഗമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ സവിശേഷമായൊരു അറി വായിരിക്കും. അത് പിന്നീട് ആ നാട്ടുകാരെ കാണുമ്പോൾ പ്രയോഗിച്ച് അവരുടെ പ്രീതി നേടുകയും ചെയ്യും."

വിദ്യയുടെ വിളക്ക്

ഡൽഹി ആസ്ഥാനമായി പല സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സെന്റ് മേരീസ് സ്കൂളുകളുടെ ചെയർമാനായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. അതായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തുടക്കവും. വിങ് കമാൻഡർ മാത്യുവും സേറാ മാത്യുവും ആയിരുന്നു ആ സ്കൂൾ ശൃംഖ ലയുടെ ഉടമകൾ. ജോർജ് പോളിന്റെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവ് ഡോ. അലക്സാണ്ടർ ഡൽഹി എയിംസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ജോർജ് പോൾ അവിടെ പോകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് വിങ് കമാൻഡർ മാത്യുവിനെ പരിചയപ്പെടുന്നതും സ്കൂളിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുന്നതും. ആദ്യം ഗവേണിംഗ് ബോഡിയിൽ അംഗമായി. പിന്നീട് വൈസ്ചെയർ മാനും ചെയർമാനുമായി.

ഭാരതീയ വിദ്യാഭവനിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ ചിലർ ചേർന്ന് പുക്കാട്ടുപടി യിൽ തുടങ്ങിയ വിദ്യോദയ സ്കൂളിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പിന്നീട് പങ്കു ചേർന്നു. വിദ്യാഭവൻ ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരേയൊരാൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ ജോർജ് പോൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഡോ. ശ്രീകുമാറുമായി അടുത്ത ബന്ധമായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകരുടെയും കുട്ടികളുടെയുമൊക്കെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനായുള്ള അഭി മുഖ പരീക്ഷകളിൽ വരെ ജോർജ് പോളിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടാകുമായി രുന്നു. വ്യത്യസ്തമായൊരു സ്കൂൾ തുടങ്ങുകയെന്ന സ്വപ്നത്തോടെ രൂപീ കരിക്കപ്പെട്ട ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റിനായി ജോർജ് പോളിന്റെ സഹകരണം തുട ങ്ങുന്നത് 1990-ൽ ആയിരുന്നു. വിദ്യോദയ സ്കൂളിന്റെ സ്ഥാപക എക്സി ക്യൂട്ടീവ് ട്രസ്റ്റിയും പ്രമുഖ ന്യൂറോ സർജനുമായ ഡോ. പി. ശ്രീകുമാറി നോട് ജോർജ് പോളിനെ ട്രസ്റ്റിയായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശുപാർശ ചെയ്തത് ദിവംഗതരായ ആർ. മാധവൻ നായരും (കേരള ഹിസ്റ്ററി മ്യൂസിയം) ഡോ. കെ. ജി. നായരുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ സ്കൂളിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കായി പലവട്ടം ഇടപെട്ടപ്പോൾ ജോർജ് പോളിന്റെ ആഹ്ലാദകരമായ സാന്നിധ്യവും ആരെയും നിരായുധരാക്കുന്ന പെരുമാറ്റ മാധുര്യവും തന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചുവെന്ന് ഡോ. ശ്രീകുമാർ പറയുന്നു. "കെടാത്ത ഊർജവും പിഴവുപറ്റാത്ത ബോധ്യത്തോടെയുള്ള നിലപാടുകളുമായിരുന്നു അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ. 100 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ 10 ക്ലാസ് മുറികൾ വേണ്ടത്ര അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളോടെ തയാറാക്കുകയായിരുന്നു ആദ്യ

വെല്ലുവിളി. മഴക്കാലം വരുന്നു, സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്, തൊഴിൽ തർക്കങ്ങളുണ്ടായി, പക്ഷേ, എല്ലാ തടസ്സങ്ങളും ജോർജ് പോൾ എന്ന വൻ മതിലിൽ തട്ടിത്തകർന്നു."

പിന്നീട് വളരെയടുത്ത സുഹൃത്തായി മാറിയ ജോർജ് പോളിനെപ്പറ്റി ഡോ. ശ്രീകുമാറിന്റെ നിരീക്ഷണം ശ്രദ്ധേയമാണ്, "ഒരു കാര്യത്തിലും സ്വാർഥമായൊരു ലക്ഷ്യമോ നിക്ഷിപ്തമായ ഏതെങ്കിലും താൽപര്യമോ ജോർജ് പോളിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. നേടുന്നതിലല്ല, നൽകുന്നതിലാണ് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചത്."

കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ് അടക്കം 12 വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അക്കാദമിക് കൗൺസിലിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ക്യാപിറ്റേഷൻ വാങ്ങാത്ത സ്ഥാപനമായി കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിനെ വളർത്തിയെടുത്തതിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ നിലപാടുകൾ നിർണായകമായിരുന്നു. 1970–ൽ 12 കിടക്കകളോടെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി 1200 കിടക്കകളുള്ള മൾട്ടി സ്പെഷ്യൽറ്റി ആശുപത്രിയും മെഡിക്കൽ കോളജുമായി മാറിയതിനു പിന്നിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ നേതൃത്വവും അധ്വാനവും വലിയ അളവിലുണ്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പീരുമേട്ടിൽ തുടങ്ങിയ എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിനും ആദ്യകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗനിർദേശവും നേതൃത്വവുമുണ്ടായി.

മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ക്രിസ്ത്യൻ സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷന്റെ നേതൃസ്ഥാനത്തെത്തി. സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജ് പ്രവേശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സർക്കാരുമായി തർക്കവും കോടതിക്കേസുകളുമൊക്കെയുണ്ടായതും ഇക്കാലത്താണ്. കേരളമാകെ പ്രവേശനവിഷയം വളരെ ചർച്ചയായി. മിക്കവാറും ദിവസങ്ങളിൽ ചാനൽചർച്ച ഇതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയായി. ഈ സമയത്ത് പല ചർച്ചകളിലും മാനേജ്മെന്റുകളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചത് ജോർജ് പോളാണ്.

പൂർത്തിയാക്കാതെ പോയ എൽ.എൽ.ബി. പഠനത്തിന്റെ കേടുതീർക്കാനുള്ള അവസരമായി ജോർജ് പോളിന് അത്. വളരെ കണിശവും സൂക്ഷ്മവുമായ വാദമുഖങ്ങൾ കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചാനൽ ചർച്ചകളിൽ മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക് കവചമൊരുക്കി. നിയമത്തിലുള്ള അവഗാഹവും ആഭിമുഖ്യവും കാര്യങ്ങളെ ഇഴകീറി പഠിച്ച് അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവും കേരളം ശ്രദ്ധിച്ചു. ചർച്ചയ്ക്കു പോകുംമുൻപു വിഷയത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും നിന്ന് നോക്കിക്കണ്ടു പഠിക്കും. നന്നായി തയാറെടുക്കും. മാനേജ്മെന്റുകളുടെ അഭിഭാഷകനായിരുന്ന ജോസ് കണ്ണന്താനത്തെ വിളിച്ച് കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി അന്വേഷിക്കും. ചർച്ചകളിൽ ബഹളമുണ്ടാക്കുകയോ എതിരാളിയെ അധിക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. പക്ഷേ, പറയാനുള്ളത് ലളിതമായും വ്യക്തമായും അന്തസ്സുള്ള

ഭാഷയിലും പറയുകയും ചെയ്യും. തിരികെ മാനേജ്മെന്റുകളോട് പ്രവേശന നടപടികൾ സുതാര്യമാക്കണമെന്നും ക്യാപിറ്റേഷൻ ഫീസ് പാടില്ലെന്നും പറയാനും അദ്ദേഹത്തിന് മടിയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരിക്കലും ഒരു പ്രശ്നമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഉത്തരവാദിത്തം ഒഴിയുന്ന രീതി ജോർജ് പോളിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കൊച്ചി സർവകലാശാല (കുസാറ്റ്) സിൻഡിക്കേറ്റ് മെംബർ, കോതമംഗലം മാർ അത്തനേഷ്യസ് കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് അംഗം, എറണാകുളം സെന്റ് തെരേസാസ് കോളജ് അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ ഉപദേശകസമിതിയംഗം, ചങ്ങനാശേരി എസ്.ബി. കോളജിലെ മാനേജ്മെന്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഉപദേശകസമിതിയംഗം, ബോംബെ ഇന്ദിര ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ ഓഫ് ബിസിനസ് മാനേജ്മെന്റ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് അംഗം, ഡൽഹി സെന്റ് മേരീസ് എജ്യൂക്കേഷണൽ സൊസൈറ്റി ചെയർമാൻ, കൊച്ചി വിദ്യോദയ സ്കൂൾ ട്രഷറർ, കൊച്ചി ഗ്ലോബൽ അക്കാദമി ഫോർ എജ്യൂക്കേഷൻ ആൻഡ് ട്രെയിനിംഗ് ഡയറക്ടർ, കുഫോസ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ അഡ്വൈസറി ബോർഡ് ചെയർമാൻ തുടങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങൾ ജോർജ് പോൾ വഹിച്ചു. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെ വൈസ് പ്രസിഡന്റുമായിരുന്നു.

വിശ്വാസത്തിന്റെ പാറമേൽ

എറണാകുളത്തു താമസമാക്കിയപ്പോൾ ജോർജ് പോൾ അവിടെ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിലാണ് ഇടവക ചേർന്നത്. ഒരു തവണ പള്ളിയിൽ കൈക്കാരനായിരുന്നു. ആരാധനകളിൽ കൃത്യമായി പങ്കുചേർന്നിരുന്നു. പള്ളിയിൽ വരുന്നവരോട് സ്നേഹപൂർവം ഇടപെട്ടും സംസാരിച്ചും അതിനെ ഒരു സാമൂഹിക ഇടപെടലിന്റെ കേന്ദ്രമായിക്കൂടി അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നു. സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയും എളംകുളം പള്ളിയുമായി ചില തർക്കമൊക്കെ ഉണ്ടായപ്പോഴും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. കാര്യങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി സമീപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇരുകൂട്ടർക്കും സ്വീകാര്യനായ മധ്യസ്ഥനായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. സമാധാനത്തിനും ഐക്യത്തിനുമായിരുന്നു മുൻഗണന.

സഭയെക്കുറിച്ച് ജോർജ് പോളിന്റെ വീക്ഷണം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു, "ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക് ആയാണ് ഞാൻ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത്രത്തോളം ജനാധിപത്യമുള്ള സഭ വളരെ വിരളമാണ്. അതിന് ഗുണവും ദോഷവുമുണ്ട്. ഗുണത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടണം. നന്മയുടെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും വഴിയിൽ നീങ്ങുന്ന വിശ്വാസിസമൂഹമാകണം. അതിന് കൂട്ടായ നേതൃത്വവും പ്രവർത്തനവും വേണം. ഇങ്ങനെ ഉദാത്തമായൊരു കാഴ്ചപ്പാട് സഭയെക്കുറിച്ചു പുലർത്തുക മാത്രമല്ല, അതിന് ആളായും അർത്ഥമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടാവുകയും

ചെയ്തു.

സഭയുടെ പരമ്പരാഗതമായ മൂല്യങ്ങളിലും ശീലങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും വേരാഴ്ത്തി നിൽക്കുമ്പോൾത്തന്നെ മറ്റു സഭകളെയും മതങ്ങളെയും വിശ്വാസങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ജോർജ് പോളിന് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഏത് വിഭാഗത്തെയും ആരുടെ വിശ്വാസത്തെയും അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹം.

മലങ്കരസഭാ കാര്യങ്ങൾക്കായി മന്ത്രിസഭാ ഉപസമിതിയെ കാണാൻ പോയപ്പോഴത്തെ ഒരു സംഭവം യൂഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സഭാഭരണഘടനയും വിധിന്യായവുമെല്ലാം വിശദീകരിച്ച് അവതരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രതിനിധിസംഘത്തോട് ഉപസമിതിയിൽ അംഗമായിരുന്ന സീനിയർ മന്ത്രി ചോദിച്ചു, "എന്തിനാണ് നരിമാനെപ്പോലുള്ള ചെലവേറിയ വക്കീലന്മാരെ വയ്ക്കുന്നത്? വാദിക്കാൻ ജോർജ് പോൾ ധാരാളം മതിയായിരുന്നല്ലോ."

യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കളമശ്ശേരിയിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് ഇന്റർനാഷനൽ സെന്ററിന്റെ വർക്കിംഗ് പ്രസിഡന്റായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. മാർ ഐറേനിയസിനെ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു, ജോർജ് പോളിന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നപദ്ധതിയായിരുന്നു ഓർത്തഡോക്സ് സെന്റർ. വലിയൊരു പഠന ചർച്ചാവേദിയും സഭയ്ക്ക് കൊച്ചിയിൽ ഒരു അഭിമാനസ്ഥാപനവുമാകണം ഓർത്തഡോക്സ് സെന്റർ എന്ന് മാർ ഐറേനിയസ് ആഗ്രഹിച്ചു. ജോർജ് പോൾ സദാ സന്നദ്ധനായി ആ സ്വപ്നത്തിനു പിന്നിൽ നിലകൊണ്ടു. സാമ്പത്തികമായും ആശയങ്ങൾകൊണ്ടും നേതൃശേഷികൊണ്ടും ജോർജ് പോൾ ആ സ്വപ്നയാത്രയുടെ അമരത്ത് നിലകൊണ്ടു.

ജോർജ് പോളിന്റെ ജീവിതത്തെ മാറ്റിമറിച്ച ഒന്നാണ് സഭയുടെ അൽമായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥിത്വവും ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ വിജയവും. ഒരുപാട് സമ്മർദങ്ങൾക്കൊടുവിലാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാനാർഥിയാകാൻ സമ്മതിച്ചത്. ആദ്യമൊന്നും തീരെ താൽപര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുപാട് നിർബന്ധമുണ്ടെന്നും പക്ഷേ, താൻ മത്സരിക്കാനില്ലെന്നുമാണ് ആദ്യമൊക്കെ വീട്ടിലും പറഞ്ഞത്. പിന്നീട് നിർബന്ധം മുറുകിയപ്പോൾ ചെറിയൊരു മനംമാറ്റമുണ്ടായി. ഇതിനിടെ സിന്തൈറ്റിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ് വൈസ് ചെയർമാൻ പദം ഏറ്റെടുത്തു. അപ്പോൾ ഉത്തരവാദിത്തത്തിലുണ്ടായ മാറ്റവും കൂടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി സഭാസ്നേഹികളായ ചിലർ സ്ഥാനാർത്ഥിയാകാനുള്ള സമ്മർദവും നിർബന്ധവും ജോർജ് പോളിന്റെ മേൽ വർധിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ആ ഒരു ചിന്ത സജീവമായത്. അപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിച്ച് തീരുമാനിക്കാമെന്ന് ഭാര്യ ലിസയോടു പറഞ്ഞു. ഒരു വെളിച്ചത്തിനായി പ്രാർഥിച്ചു. അങ്ങനെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞ തീരുമാനമായിരുന്നു ആ സ്ഥാനാർഥിത്വമെന്നാണ് ജോർജ് പോൾ അടു

അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജോർജ് പോൾ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കൊപ്പം.

സഭാ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജോർജ് പോളിന് കുറുപ്പംപടി കാതോലിക്കേറ്റ് സെന്ററിൽ നൽകിയ സ്വീകരണം. അങ്കമാലി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കർപ്പോസ് സമീപം.

പ്പമുള്ളവരോടു പറഞ്ഞത്.

വാശിയേറിയതായിരുന്നു മത്സരം. ദൈവഹിതം അതാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയാകട്ടെ എന്നുറപ്പിച്ച് എല്ലാ ശ്രമവും നടത്തി. പിന്നോട്ടുനോക്കാതെ പ്രചാരണം നടത്തി. എതിരാളികളെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ കുറച്ചുകാണുകയോ അവരെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയോ പോലും ചെയ്തില്ല. സഭയുടെ നന്മയെയും കാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള സാധ്യതയെയും സമാധാനപൂർണമായ സഹവർത്തിത്വത്തെയും സ്നേഹനിർഭരമായ ലോകത്തെപ്പറ്റിയും മാത്രം പറഞ്ഞു. അതിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും പൊരുതുകയും ചെയ്തു. അതുവരെ എല്ലാ പദവികളിലും ഏകകണ്ഠേനയുള്ള പേരായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. ആ ജോർജ് പോളിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരമായിരുന്നു അത്. അവസാനത്തേതും. 2017 മാർച്ച് ഒന്നിനായിരുന്നു തിരഞ്ഞെടുപ്പ്. അതിൽ വിജയിച്ച് വടക്കൻ മേഖലയിൽ നിന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആദ്യ അവൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി.

ജോർജ് പോൾ ആഗ്രഹിച്ചതോ താൽപര്യപ്പെട്ടതോ ആയ സ്ഥാനമല്ലായിരുന്നു അൽമായ ട്രസ്റ്റിയുടേത്. എന്നാൽ സഭ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനലബ്ധിയെ കണ്ടത്. ആ സ്ഥാനത്തിനു ചേർന്ന അന്തസ്സോടെയും ആത്മാർഥതയോടെയും സഭയുടെ മൂല്യങ്ങളോടും ആചാരങ്ങളോടും കീഴ്വഴക്കങ്ങളോടും പൂർണപ്രതിബദ്ധത പുലർത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ കാലത്തിനു ചേർന്ന വലിയ മാറ്റങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. സ്വപ്നങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കാതെയുള്ള വിരാമമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. കൃത്യം 1000 ദിവസമാണ് അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനത്തിരുന്നത്.

ചെയ്യാനുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു തന്നെയും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും പ്രതീക്ഷകൾ ഉച്ചിയിൽ കത്തിനിൽക്കുമ്പോഴാണ് ആ സൂര്യസാന്നിധ്യം പെട്ടെന്ന് അസ്തമിച്ചത്. സത്യത്തിൽ വേറൊരു വഴിക്ക് സഭയെയും സമൂഹത്തെയും നയിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴി തെളിഞ്ഞു തുടങ്ങിയതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പ്രവർത്തിക്കാൻ ഏറെ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മനോഹരമായും അന്തസ്സോടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും അദ്ദേഹം അവ ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവവും അദ്ദേഹത്തെ ആവശ്യപ്പെട്ടെന്ന് കരുതാം.

ചിരി മായാതെ യാത്ര

സഭാ അൽമായ ട്രസ്റ്റിയായ ശേഷം അതിന്റെ ജോലികളും സ്വീകരണങ്ങളും യോഗങ്ങളുമൊക്കെയായി തിരക്കായിരുന്നു. മിക്കവാറും യാത്രകൾ. അതിനിടെയായിരുന്നു അസുഖത്തിന്റെ തുടക്കം. പാമ്പാടി ദയറായിൽ

പുതിയ അൽമായ ട്രസ്റ്റിക്ക് സ്വീകരണം. പെരുന്നാളാണ് അവിടെ. പ്രദക്ഷിണം നടക്കുന്ന സമയത്താണ് ജോർജ് പോളും ലിസയും എത്തിയത്. ഇരുവരും പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ചേർന്നു. പതിവിനു വിപരീതമായി ജോർജ് പോൾ മെല്ലെയാണ് നടന്നത്. ഒരിക്കലും തനിക്ക് ഒപ്പമെത്താനാകാത്ത വേഗത്തിൽ നടക്കാറുള്ള ജോർജ് പോളിന്റെ പതുക്കെയുള്ള നടത്തം ലിസ ശ്രദ്ധിച്ചു. കാലിന് ചെറുതായി ബലക്കുറവു തോന്നുന്നുണ്ടെന്ന് ജോർജ് പോൾ പറഞ്ഞു. കാലിന് ബലക്കുറവുള്ളതായി കുറച്ചുകാലമായി മുമ്പും തോന്നിയിരുന്നു.

ചിലപ്പോഴൊക്കെ, നടക്കുമ്പോൾ കാൽ പലയിടത്തും തട്ടുകയുമുണ്ടായിരുന്നു. കാലിന്റെ ബലക്ഷയം കൂടുതൽ കൂടുതലായി അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. പിന്നെപ്പിന്നെ സംസാരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായി. ആദ്യമൊക്കെ ഇതു രണ്ടും തമ്മിലൊരു ബന്ധം ആർക്കും തോന്നിയില്ല. പിന്നീടാണ് മനസ്സിലാക്കിയത്, പേശികൾ ദുർബലമാകുന്ന രോഗാവസ്ഥയാണ്.

ആദ്യ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ സാരമുള്ളതായിരുന്നില്ല. ഗുരുതരവുമായിരുന്നില്ല. കൂടുതൽ പരിശോധനകൾക്കൊടുവിലാണ് ചികിത്സ ഇനിയും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത അനുദിനം ശരീരത്തിലെ പേശികളെ ദുർബലമാക്കുന്ന നാഡീസംബന്ധമായ രോഗമാണ് അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത്. അമിയോട്രോഫിക് ലാറ്ററൽ സ്ക്ലിറോസിസ് (എ.എൽ.എസ്.) എന്നറിയപ്പെടുന്നതരം മോട്ടോർ ന്യൂറോൺ ഡിസീസ് ആയിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്. അസുഖം സ്ഥിരീകരിച്ചപ്പോൾ ജോർജ് പോൾ പതറിയില്ല. അങ്ങനെയാകട്ടെ എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു. യു.എസിൽ വീണ്ടും പരിശോധന നടത്തി. അവിടെയും അസുഖം സ്ഥിരീകരിച്ചു. ആകെത്തളർന്നുപോയ പ്രിയതമ ജോർജ് പോളിനോടു പറഞ്ഞു, "എനിക്കും ജീവിക്കണ്ട, ഇനി."

ശാന്തനായി ജോർജ് പോൾ പറഞ്ഞു, "ഒരിക്കലും അങ്ങനെ പറയരുത്. ജീവിതം ദൈവത്തിന്റെ സമ്മാനമാണ്."

മകൾ മിറിയയും മരുമകൻ സച്ചിനും പേരക്കുട്ടികളായ റൊവാനും നിതികയുമൊത്ത് രണ്ടു മാസത്തോളം യു.എസിലുണ്ടായിരുന്നു. ബോർഡ് ഗെയിമുകളും ചീട്ടുകളിയുമൊക്കെയായി ഉത്സാഹവാനായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ ആ നാളുകളിലും. വീൽചെയറിലായിരുന്നെങ്കിലും കൂടക്കൂടെ കുടുംബസമേതം പുറത്തുപോകുമായിരുന്നു. നീട്ടിക്കിട്ടുന്ന ദിനങ്ങളെപ്പറ്റി ആശങ്ക ഒഴിയാതെ നിന്നെങ്കിലും ആ നിമിഷങ്ങളിൽ ജീവിതത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ ചാരുതയോടെയും കൊണ്ടാടണമെന്ന് ജോർജ് പോളും കുടുംബവും ആശിച്ചു. അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തു.

തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ മകൻ പൗലോയുടെയും മരുമകൾ മിറിയവും ചേർന്ന് അപ്പക്ക് ജീവിതം എത്രമാത്രം സൗകര്യപ്രദമാക്കാമോ, അതിനു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു. ജീവിതം മാറിപ്പോവുന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. പിതാവിന് ഒരസൗകര്യവും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് പൗലോയ്ക്ക്

നിർബന്ധമായിരുന്നു. ഓരോരോ പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾക്കും സാങ്കേതിക വിദ്യകൾക്കും വേണ്ടി പൗലോ നിരന്തരം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിതാവിന് ജീവിതം സുഖകരമാക്കാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളായിരുന്നു അവ. ടൈപ്പിംഗ് ബുദ്ധിമുട്ടാവുന്നതു വരെ അദ്ദേഹം ഫോണിലെ കമ്യൂണിക്കേറ്റർ ആപ്പ് ഉപയോഗിച്ചു. ജോർജ് പോളിന്റെ സഹോദരി സൂസിയും ഭർത്താവ് ഡോ. ടി. എ. അലക്സാണ്ടറും എല്ലാ തിങ്കളാഴ്ചകളിലും മുടക്കമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുകയും ഏറെനേരം അദ്ദേഹത്തോടൊത്ത് ചെല വഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ജോർജ് പോളിന്റെ സഹോദരൻ അപ്പോൾ രോഗ ക്കിടക്കയിലായിരുന്നു. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും മുടങ്ങാതെ തന്നെ ജോർജ് പോളിനെ ചെന്നു കാണുമായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും എപ്പോഴും പിന്തുണയുമായി സഹോദരന്റെ കുടുംബവും കൂടെയുണ്ടായി രുന്നു. എത്രമേൽ താൻ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ രോഗാവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തിനൊരു കാരണമായി. പേരക്കുട്ടികളായ അനാ യയും മിഖായേലും ഓരോ ദിവസവും ഗെറ്റ് വെൽ കാർഡുകളൊരുക്കി അപ്പച്ചനെ കാണാനെത്തുമ്പോൾ ആ മുഖം പ്രകാശിക്കുമായിരുന്നു.

രോഗം ഓരോ ദിവസവും പിടിമുറുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യം വാക്കിംഗ് സ്റ്റിക്. പിന്നെ വാക്കർ. അതും കഴിഞ്ഞ് വീൽ ചെയർ. സംസാരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായപ്പോൾ ഫോണിലെ ആപ്പ് ഉപയോഗിച്ച് ടൈപ്പ് ചെയ്ത് വിവര ങ്ങൾ അറിയിച്ചു തുടങ്ങി. അതും ബുദ്ധിമുട്ടായപ്പോൾ ആംഗ്യഭാഷയി ലായി. കണ്ണുകൾ കൊണ്ടുപോലും കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഒരിക്കലും രോഗത്തോടു പരിഭവിച്ചില്ല അദ്ദേഹം. എന്നോടെന്തിനിത് എന്നു ദൈവത്തോട് ഒരിക്കലും പരിതപിച്ചില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതികളിൽ അചഞ്ചലമായി വിശ്വസിച്ചു. അവസാന നിമിഷം വരെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും സജീവമായിരുന്നു. ജീവിതം നന്നായി മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ പ്രസാദവാ നായിരിക്കാനും ശാന്തനായിരിക്കാനും എളുപ്പമാണ്. പക്ഷേ, മരണത്തിന്റെ മുഖത്തുനോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ എളുപ്പമല്ല. ജോർജ് പോളിന് അതിനും കഴിഞ്ഞു.

ഏറ്റവും തിരക്കുള്ള സമയത്തും ജീവിതത്തിലെ ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഭാര്യ ലിസയോട് വിശദമായി അന്നന്നു തന്നെ സംസാ രിക്കുമായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. രോഗാവസ്ഥയിലായപ്പോൾ അവർക്കിട യിൽ സമയം കൂടുതലുണ്ടായി. പരിചരണത്തിനും പോരാട്ടത്തിനുമിട യിലും ഇരുവരും തമ്മിൽ അവർക്കുമാത്രം മനസ്സിലാവുന്ന തമാശകൾ പറഞ്ഞ് ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ മാത്രമാണ് ജോർജ് പോൾ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ഭാര്യയോട് സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വളരെ മുൻപ്. തന്റെ പിതാവിന്റെ വിയോഗത്തെക്കു റിച്ച് ജോർജ് പോൾ ലിസയോടു പറഞ്ഞു. "അപ്പച്ചന്റെ അടക്കത്തിന് വീടു

മുതൽ സെമിത്തേരി വരെയുള്ള വഴിയെല്ലാം നിറഞ്ഞിരുന്നു. തിരക്കിൽ ഒരിഞ്ച് നീങ്ങാനാവാത്തത്ര ആൾക്കൂട്ടമായിരുന്നു. നന്നായി ജീവിച്ചൊരു ജീവിതത്തിന് കിട്ടിയ ബഹുമതിയായിരുന്നു അത്."

അതു തന്നെ ജോർജ് പോളിനും ലഭിച്ചു. താനും കൂടിച്ചേർന്ന് കെട്ടിപ്പടുത്ത സ്ഥാപനത്തിന്റെ വൈസ് ചെയർമാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് തന്റെ എഴുപതാം പിറന്നാളായ 2019 നവംബർ 27-ന് വിരമിക്കാനിരിക്കേ, തൊട്ടു തലേന്ന് നവംബർ 26-ന് അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിൽനിന്നു തന്നെ വിരമിച്ചു. വിരമിക്കാത്ത ഓർമകൾ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്ക് ബാക്കിയായി. ഓഗസ്റ്റ് 23-ന് ചേട്ടൻ മരിച്ച് മൂന്നാം മാസം തികഞ്ഞപ്പോഴായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ വിയോഗം. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അംഗീകാരങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അത് അദ്ദേഹത്തെ തേടിവന്നു.

മരണത്തിന് അഹങ്കരിക്കാനില്ല. ശരിയായി ജീവിച്ച് സത്യസന്ധമായി ഇടപെട്ട് വഴികളിൽ വിജയം കൊണ്ട് വെളിച്ചം വിതറി നീങ്ങിയ ഒരാൾ ചിരിയോടെ യാത്രയായെന്നേ കരുതേണ്ടതുള്ളു.

ഭാഗം രണ്ട്

വ്യക്തിയും ജീവിത ദർശനവും

ഉത്തമ സുഹൃത്ത്

പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി എമ്പാശേരി ശ്രീ ജോർജ് പോൾ നിര്യാതനായ വിവരം വളരെ ദുഃഖഭാരത്തോടെയാണ് നാം ശ്രവിച്ചത്. അദ്ദേഹം എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ ഇടവകക്കാരനായിരിക്കുമ്പോൾ 30, 35 വർഷത്തെ വ്യക്തിപരമായ ബന്ധവും സ്നേഹവും നാം പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉത്തമ സുഹൃത്തായിരുന്നു, സ്നേഹിതനായിരുന്നു, ഒരു സഹോദരനായിരുന്നു. അതു മാത്രമല്ല ശ്രീ ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഒരു പ്രകാശവലയം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയാണ്.

വളരെ കൃത്യമായി എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിലെ ആരാധനയിൽ വന്ന് സംബന്ധിക്കും. അവിടെ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങൾ എല്ലാവരോടും സ്നേഹവും സൗഹൃദവും പുലർത്തും. ആ ദേവാലയത്തിന്റെ ഇടവകയുടെ ഏതു വിഷയത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പൊതുസമ്മതി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സാമ്പത്തികമായി സഹായം ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരു മടിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല.

(ജോർജ് പോളിന്റെ നിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ച
അനുശോചന സന്ദേശത്തിൽനിന്ന്)

തികഞ്ഞ ജന്റിൽമാൻ

ഉമ്മൻ ചാണ്ടി

സൗമ്യതയും മിതഭാഷണവും മാന്യമായ പെരുമാറ്റവും കൊണ്ട് എല്ലാവരേയും ആകർഷിച്ച ശ്രീ. ജോർജ് പോളിന്റെ വേർപാട് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും ഒരു വലിയ വിടവാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. നിരവധി മേഖലകളിൽ വ്യക്തിമുദ്രയും കൈയൊപ്പും ചാർത്തിയ അദ്ദേഹം കേരളീയ സമൂഹത്തിന് വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകിയ ശേഷമാണ് കടന്നുപോയത്.

എനിക്കു വ്യക്തിപരമായി വലിയ നഷ്ടമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാട്. ഏറെ ദുഃഖത്തോടു കൂടിയാണ് ജോർജ് പോളിനെ സ്മരിക്കുന്നത്. ഏറെനാൾ നമ്മളോടൊപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വിട്ടുപിരിഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗമ്യസാന്നിധ്യവും ഇടപെടലും എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. എല്ലാവരേയും സ്വാധീനിക്കുന്ന പെരുമാറ്റശൈലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു.

ജോർജ് പോൾ ആദരവ് പിടിച്ചുപറ്റിയത് സ്വന്തം പ്രവർത്തനശൈലിയും സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റവും കൊണ്ടാണ്. താൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും എത്രമാത്രം ആത്മാർഥതയോടു കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെന്ന് എനിക്കു നേരിട്ടു ബോധ്യപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ അവസരങ്ങളുമുണ്ട്.

വലിയ ഒച്ചപ്പാടോടു കൂടിയാണ് കേരളത്തിൽ സ്വാശ്രയ കോളജുകളുടെ തുടക്കം. ജോർജ് പോളാണ് സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ മുഖ്യ വക്താവ്. ഞാൻ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ പ്രവേശന പ്രശ്നങ്ങളും ഫീസും എന്നും തർക്കവിഷയം ആയിരുന്നു. പക്ഷേ, ജോർജ് പോൾ സ്വീകരിച്ച നിലപാട് ഏറ്റവും അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നു. കൂടുതൽ വിദ്യാർഥികൾക്ക് ഉന്നത പഠനസൗകര്യം ലഭ്യമാകുവാൻ സ്വാശ്രയ കോളജുകൾ വേണമെന്നാണ് യു.ഡി.എഫിന്റെ വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട്. അതോടൊപ്പം സ്വാശ്രയ കോളജുകളിൽ സാധാരണക്കാർക്കും പഠിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകണമെന്നും യു.ഡി.എഫ്. ശഠിച്ചു. മെറിറ്റിൽ സ്വാശ്രയ കോളജുകളിൽ പ്രവേശനം നേടുന്ന വിദ്യാർഥികൾക്ക് കുറഞ്ഞ ഫീസിൽ പഠിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകണമെന്നു

യു.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റ് തീരുമാനം എടുത്തു. ആ തീരുമാനത്തെ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നതിന് ജോർജ് പോൾ പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചു.

ഒരു തികഞ്ഞ ജെന്റിൽമാൻ ആയിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. അദ്ദേഹവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമീപ്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടരാകുമെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പ്.

എനിക്ക് അദ്ദേഹവുമായി നീണ്ടകാലത്തെ പ്രവർത്തനബന്ധവും ആത്മബന്ധവും ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള തുടർച്ചയായ ബന്ധം സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നില്ല. പൊതു ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയോടുകൂടിയുള്ള ആവശ്യങ്ങളും നിർദേശങ്ങളുമാണ് അദ്ദേഹം നൽകിയത്.

അസുഖമായി വീട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തെ അവസാനമായി കണ്ട രംഗം ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് സംസാരിക്കുന്നതിന് അൽപം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള സമയമായിരുന്നു. ആനുകാലികമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ച് ശയ്യാവലംബി ആയപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് എന്നെ എഴുതിക്കാണിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. താൻ പ്രവർത്തിച്ച മേഖലയിലെ ഓരോ കാര്യത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ സ്വാധീനിച്ച വികാരങ്ങളാണു പുറത്തുവന്നത്.

നന്മയുടെ പ്രതീകമായി ജീവിച്ച ജോർജ് പോളിന് എന്റെ സ്നേഹ ആദരാഞ്ജലികൾ!

Remembering George Paul

Philip Mathew

(Editor, Malayala Manorama)

Never in my wildest dreams did I imagine that I would have to write an obituary note in memory of George Paul. He was a very fine man and a dear friend.

We knew each other for more than half a century. Genuine love and affection bound our families together as well. His wife Liza and my sister Thangam were classmates in School and in College in Chennai. Liza and my wife Bina have been running a play school for kindergarteners in Cochin. My daughter Shreya and George Paul's daughter Miria were classmates in School and College. Such was the bond between the two families.

George Paul was amazingly active intellectually. I could note, with unalloyed admiration, his dedication to the tasks he took up. He worked hard and made immense contributions in various fields. He was marvellously efficient as a trustee of the Malankara Orthodox Church and as the spokesperson of Christian medical colleges. In the epic battles they fought, he served as a shrewd strategist and a fearless warrior. He very often appeared on television representing the medical colleges or engineering colleges and won over everyone with his clarity of mind. He told me that he went to television studios only after thoroughly doing his homework on the topic of debate.

He was multi-faceted. He made his mark as an industrialist, an education reformist and a corporate social service activist. But whatever he did, he did it with self-effacing humility. This was one of his most endearing qualities.

George Paul was a man of few words, but of great deeds. He was an achiever who liked challenges and always tried to better himself. As secretary of the Cochin Yacht Club, he elevated the club to a high level of national repute. Whatever responsibility he took, he discharged it meticulously. In fact he met every challenge head on, like a highly competitive sportsman. It is not surprising therefore that he was deeply interested in sports and games. He encouraged sporting talent and took the initiative to

organise inter-club water polo tournaments and cricket matches. Every player knew him as a stalwart and a great motivator of his team.

He led a disciplined life. He never had an extra ounce of food and did not have any vices. He was a health freak.

His faith was unbelievably strong, and he readily helped those in need without asking a word and without hankering after publicity. In church auctions he would first find out what the target of the church was and then announce that amount as his bid. After the auction, he gave back the auctioned article to the church. With unrelenting faith and a prayerful life, he was an epitome of virtues. It was hard to find any fault in him.

His humility was overwhelming. His needs were few; others' needs were more important for him.

It was heartbreaking to see his health declining. But even then he withstood it all with his calm composure. He never wallowed in self-pity but took each day as it came, radiating positivity. In fact, when Bina and I visited him in his house a month before his death, he could barely walk, but he came to the drawing room in a wheelchair,manoeuvring it himself. He could not express himself and hence used his iPhone to communicate with me through messages. He was even cracking jokes using the phone.

George Paul was a pious man, a good son, a loving husband, a fine father, an affectionate grandfather and a great friend. What more can one expect from a human being?

സഭാസ്നേഹിക്ക് ഒരു നിർവചനം

ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്താ

ജോർജ് പോൾ പൊതുസമൂഹത്തിലും, വ്യവസായ മേഖലയിലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. എന്നാൽ വലിയൊരു സഭാസ്നേഹി എന്ന നിലയിലാണ് എന്നെ അദ്ദേഹം ആകർഷിച്ചത്. പരമ്പരാഗതമായി നിലനിന്നുപോരുന്ന സഭാസ്നേഹിയെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ആ സങ്കൽപത്തിന് തന്റെ ജീവിതംകൊണ്ട് ഒരു തിരുത്തു നൽകുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, സഭാവൃത്തങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലുംതന്നെ സഭാസ്നേഹി എന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെടുന്നുമില്ല.

ചരിത്രത്തിൽ സഭയ്ക്കു നേരിടേണ്ടി വന്ന പ്രതിസന്ധികളിലും പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിലും സഭയുടെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാനായി നേതൃത്വം നൽകുക, സഭയ്ക്ക് എതിരെ രൂപപ്പെട്ട ആഭ്യന്തരവും, ബാഹ്യവുമായ ശക്തികൾക്കെതിരെ പോരാട്ടം നടത്തുക, സഭാനേതാക്കന്മാരുടെ വലംകൈയായി പ്രവർത്തിക്കുക, സഭയ്ക്ക് സാരമായ സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ നൽകുക എന്നിവയെല്ലാം സഭാസ്നേഹികളുടെ സവിശേഷതകളായി വ്യവഹരിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ സഭയിൽ ഭിന്നത സൃഷ്ടിച്ചവരും അത് നിലനിർത്തിയവരും വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയവരും പോലും സഭാസ്നേഹികളായി ആദരിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ പ്രവർത്തനം സഭയ്ക്ക് ആത്യന്തികമായി ഗുണകരമായോ എന്ന അന്വേഷണം ആരും നടത്താറില്ല. അത്തരത്തിൽ വിശകലനവും വിലയിരുത്തലും നടത്തുമ്പോഴാണ്, അവർ വഴി സഭയ്ക്കുണ്ടായ പ്രതിച്ഛായ നഷ്ടം കണ്ടെത്തുന്നതും ദൈവജനം എന്ന നിലയിലുള്ള സാക്ഷ്യതകർച്ച, നിയോഗ നിർവഹണത്തിലുള്ള വീഴ്ച എന്നിവ സംഭവിക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്ക് അവർ വഹിച്ചതും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നത്.

എന്റെ ചിന്തയിൽ യഥാർഥ സഭാസ്നേഹികൾ സഭ ശരിയായ വിശ്വാസ-സാക്ഷ്യസമൂഹം എന്ന നിലയിൽ നിലനിൽക്കുന്നതിൽ സഹായിച്ചവരാണ്. അവർ സഭാംഗങ്ങൾ എന്നല്ല, ക്രൈസ്തവർ പോലും ആകണം

എന്നില്ല. 1995-ലെയും, 2017-ലെയും സഭയെ സംബന്ധിച്ച തർക്കത്തിന് സുപ്രീംകോടതിയിലെ ന്യായാധിപന്മാരായി വിധിന്യായം എഴുതിയവർ ഉത്തമരായ സഭാസ്നേഹികൾ ആയിരുന്നു എന്ന് വിധിന്യായം സാക്ഷിക്കുന്നു. അതേസമയം തനിക്കുള്ളത് വിറ്റ് ദരിദ്രർക്കു കൊടുത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ തിരിച്ചുപോയ യഹൂദ യുവാവ് നമ്മുടെ സഭയെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് എന്ന് ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ജസ്റ്റിസ് ജെ. സഹായി 1995-ലെ കോടതിവിധി ആരംഭിക്കുന്നത്. വിധിയുടെ ഈ ഭാഗം ആരും വായിച്ചതായി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ആരും ശ്രദ്ധിച്ചതായും തോന്നുന്നില്ല. ചരിത്രത്തിൽ നടന്ന ദൈവിക ഇടപെടലും അതു നൽകുന്ന വാഗ്ദത്തവും സഭ മറന്ന് പോയിരിക്കയാണ് എന്ന് ന്യായാധിപൻ അതിനെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയാണ്. മലങ്കരസഭ അതിന്റെ നിയോഗവും അപ്പോസ്തോലിക ഉദ്ഭവവും ചരിത്രവും മറന്ന് കലാപത്തിൽ ഹരം കാണിക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. വിധിന്യായങ്ങളിൽ സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങൾ തന്നെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നൽകുന്ന പ്രബോധനങ്ങൾ ന്യായാധിപന്മാർക്ക് ഈ സഭയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുതലിന്റെയും സൂചകങ്ങൾ ആയി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ തീർപ്പുകൾ സഭയിൽ രൂപപ്പെട്ട തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ ആണ്. എന്നാൽ, സഭാംഗങ്ങളായ സഭാസ്നേഹികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ ഈ കാര്യത്തിൽ കാര്യമായി ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഗതകാല ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

1995-ലെ വിധി ഇരുഭാഗത്തെയും യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സമന്വയ ശ്രമമായിരുന്നു. അതു ഭാഗികമായി പരാജയപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിൽ 2017-ൽ കർശനമായ നിർദേശങ്ങളിലൂടെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നവരെ തിരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമം ന്യായാധിപന്മാർ നടത്തുന്നതായി നാം കാണുന്നു. നിയോഗം മറന്ന സഭാംഗങ്ങളെ തിരുത്തലിനും സമാധാനാന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചവർ സഭാസ്നേഹികൾ അല്ല എന്ന് ആർക്ക് പറയാനാകും? അധികകാര സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുന്നവരോട് ജഡ്ജിമാരായ അരുൺ മിശ്രയും അമിതാവ റോയിയും ഓർമിപ്പിക്കുന്നു: സഭയിൽ അധികാരികൾ ഇല്ല പ്രവർത്തകരേ (functionaries) ഉള്ളൂ. സഭയ്ക്ക് അതിൽ തന്നെ നിലനിൽപുണ്ട്. അതിൽ ചുമതല വഹിക്കുന്നവർ അധികാരികളല്ല. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. അവിടെ മേൽസ്ഥാനിയും കീഴ്സ്ഥാനിയും എന്ന സ്ഥാന ക്രമീകരണങ്ങൾ ഇല്ല. ആ നിലയിൽ സഭാസ്ഥാനികളെപ്പറ്റി അത്തരത്തിൽ പറയാനാവില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് തർക്കവിഷയങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയാണ്.

അതുപോലെ തന്നെ ആത്മികത എന്നത് സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായി സിദ്ധിക്കുന്ന ഒന്നല്ല, നേരെമറിച്ച് ജീവിതത്തിൽ സാധനയിലൂടെയും, പ്രാർഥനയിലൂടെയും വ്യക്തി സ്വായത്തമാക്കുന്നതാണ് എന്ന് അവർ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. സ്ഥാനമഹിമയും ആധ്യാത്മിക

ഔന്നത്യവും വ്യത്യസ്തമാണ് എന്നു നമ്മെ അവർ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ സഭയുടെ ഐക്യത്തിനും പുനർനിർമിതിക്കുമായി ദൈവം നിയോഗിച്ച ആ ന്യായാധിപന്മാർ അഴിമതിക്കാരാണ് എന്നു പൊതുനിരത്തിൽ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്ന നേതാക്കന്മാർപോലും സഭാസ്നേഹികളായി വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് വൈരുധ്യം! ആ വിധിതീർപ്പുകളിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവ-സഭാ താൽപര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് പ്രതികരണങ്ങൾ. പ്രബുദ്ധത നഷ്ടപ്പെട്ട മതജീവിതമുള്ളവർ ആത്മികതയുടെ മേൽവിലാസത്തിൽ ഭൗതികാധികാരങ്ങൾ കയ്യാളുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നതാണ് സഭയിലെ സകല കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണം എന്ന് ന്യായാധിപന്മാർ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ആരും പ്രകോപിതരാകേണ്ട കാര്യമില്ല. അവരെ സുവിശേഷ സത്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ യഥാർഥ സഭാ സ്നേഹികളായി കണ്ട് സഭ ആദരിക്കുകയാണു വേണ്ടത്.

സഭാനേതാക്കന്മാരുടെ വാക്കുകൾ വേദപ്രമാണമാക്കുകയല്ല ഒരു സഭാസ്നേഹി ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ തിരുത്തപ്പെടേണ്ടവയെ തിരുത്തുകയും ക്രിസ്തുവിനും തിരുവചനത്തിനും അനുരൂപമായി സഭാജീവിതം അന്വർഥമാക്കുന്നതുമാണ് സഭാസ്നേഹം എന്ന് തിരുത്തിക്കുറിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തിരുവചനത്തിന് വില കൊടുക്കാതെ ആത്മികതയുടെ മുഖാവരണം അണിഞ്ഞ് ഭൗതിക അധികാരങ്ങൾക്കും നിയന്ത്രണശേഷിക്കും വേണ്ടി വഴിയന്വേഷിക്കുന്നവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വിരൽ ചൂണ്ടുകയാണ് സഭാസ്നേഹി ചെയ്യുന്നത്.

ആദിമ സഭയിൽ പരിച്ഛേദന സംബന്ധിച്ചു തർക്കമുണ്ടായപ്പോൾ പത്രോസും യാക്കോബും ഒരു വശത്തും, പൗലോസും കൂട്ടരും മറുഭാഗത്തും നിന്ന് തങ്ങളുടെ ഭാഷ്യം അടിച്ചേൽപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നില്ല; പ്രത്യുത പരിശുദ്ധാത്മാവ് വെളിപ്പെടുത്തിയ സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സഭയിൽ ഐക്യം കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. കൂട്ടായ സത്യാന്വേഷണത്തിനും അത് കണ്ടെത്തുന്നതിന് ഒന്നിച്ചു യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനുമാണ് സഭാസ്നേഹി ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. ഈ സമർപ്പണബുദ്ധിയും ദൈവഹിതത്തോടുള്ള വിധേയത്വവും ആണ് ഒരുവനെ സഭാസ്നേഹി ആക്കുന്നത്. സ്വന്തം നിലപാട് നടപ്പിലാകണം എന്നുള്ള ശാഠ്യം സഭാസ്നേഹിക്ക് അന്യമാണ്. ദൈവഹിതത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഇടപെടലിന്റെയും നിരാസം സഭയിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സഭ വെറുമൊരു അധികാര ഘടനയായി മാറുന്നു. ഇതുമായി സഭാസ്നേഹിക്ക് വിയോജിക്കേണ്ടി വരുന്നു.

സഭാസ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞത് ജോർജ് പോളിന്റെ സഭാസ്നേഹം വിശദീകരിക്കുന്നതിന് ആമുഖമായിട്ടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, സഭാസ്നേഹം എന്താണ് എന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും ഒപ്പംതന്നെ സഭാസ്നേഹം സഭാംഗത്തിന്റെ മാത്രം കുത്തകയല്ല എന്നു പറയുകയുമായിരുന്നു. സഭയ്ക്ക് ദൈവികശാസനയോടുള്ള വിധേയത്വവും ധാർമികബോധവും

ആവശ്യമാണ്. ഇവ സഭയിൽനിന്ന് നഷ്ടമാകുമ്പോൾ സഭാനിലപാടുകളോടു വിയോജിച്ച് തിരുത്തു കൽപിക്കുവാനുള്ള ത്രാണിയും ഇച്ഛാശക്തിയും ആർജവവും സാഹസികതയും സഭാസ്നേഹിയുടെ സവിശേഷതകളാണ്. സഭാനേതാക്കന്മാരുടെ ഇംഗിതം അറിഞ്ഞ് അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും സാക്ഷ്യവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ സഭാസ്നേഹിക്കാവില്ല. സുവിശേഷ വീക്ഷണത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ സഭാബന്ധം ക്രമപ്പെടുത്തി ജീവിക്കുകയാണ് സഭാസ്നേഹി ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ വ്യക്തിപരമായ ലക്ഷ്യവും നേട്ടവും സഭാസ്നേഹിക്ക് അശേഷമില്ല. സ്വാർഥ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളോട് ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം ചെയ്ത് സഭയെ സുവിശേഷപാതയിൽ നിലനിർത്തുകയാണ് സഭാസ്നേഹിയുടെ സമീപനം. സ്വന്തം പ്രവർത്തന മേഖലകളിൽ സുവിശേഷ മൂല്യങ്ങൾ പ്രകടമാക്കുന്നതിന് ഒരു വ്യക്തി ഉദ്യമിക്കുമ്പോൾ അവിടെ നടക്കുന്നത് സഭാസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശനമാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ ചർച്ചയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സഭാസ്നേഹി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണ് ജോർജ് പോൾ. അദ്ദേഹം സഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആയി എന്നത് ഒഴിച്ച് സഭയിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റിയ ഒരാളായിരുന്നില്ല. വ്യവസായി എന്ന നിലയിലും സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷന്റെ വക്താവ് എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ വലിയൊരു സഭാസ്നേഹി എന്ന നിലയ്ക്കായിരുന്നു. കാരണം, കൃത്യമായ ക്രിസ്തീയ മൂല്യബോധത്തോടെയാണ് അവിടെയെല്ലാം അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചത്. സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ ആരംഭിച്ചത് ലാഭം മാത്രം ലക്ഷ്യം കണ്ടായിരുന്നുവെന്ന ആക്ഷേപം നിലനിന്നിരുന്നു. ഇതിൽ കുറെ വാസ്തവം ഉണ്ട്. എന്നാൽ, ക്രിസ്തീയ സഭകൾ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നത് സമൂഹസേവനത്തിനായിരുന്നു എന്ന് പൊതുസമൂഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞത് ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തതയുള്ള അവതരണത്തിലൂടെ ആയിരുന്നു. കച്ചവടം എന്ന ആക്ഷേപം സ്വാശ്രയ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ പേരിൽ ഉയർന്നപ്പോൾ കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ നടത്തുന്നത് ശുദ്ധമായ സേവനമെന്ന് സമർഥിച്ച് അദ്ദേഹം സഭയുടെ പ്രതിച്ഛായ ഉയരുവാൻ ഇടയാക്കുകയായിരുന്നു. സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളിലിരുന്ന് സഭയുടെ സത്പേര് തകർക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങൾക്കു നേരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഉയർത്തിയത് കടുത്ത വെല്ലുവിളി ആയിരുന്നു എന്ന് ഓർക്കണം. സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെപ്പറ്റി നിലവിലിരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളുടെ മുന ഒടിച്ച് സഭയുടെ സാക്ഷ്യത്തിന് ഉതകുംവിധം ആ രംഗത്തെ സംശുദ്ധമാക്കി സഭയുടെ പ്രതിച്ഛായ വളർത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അക്ഷരാർഥത്തിൽ സഭാസ്നേഹിയുടെ ചിത്രം വരയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

സാധാരണഗതിയിൽ മനുഷ്യത്വരഹിതം എന്ന് വിമർശനമുള്ള വ്യവസായ രംഗത്ത് അദ്ദേഹം അവശേഷിപ്പിച്ച പൈതൃകം സഭയ്ക്ക് അഭിമാനകരമായിരുന്നു. ജീവനക്കാരുടെ ക്ഷേമം പ്രധാനമായി കരുതിയും ആ നാടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയും വഴി വ്യവസായ മേഖലയുടെ പ്രവർത്തനവും സഭയ്ക്ക് അഭിമാനകരമാക്കി. അനീതിയും ചൂഷണവും അമിത ലാഭ താൽപര്യവും പുലരുന്ന ഈ മേഖലയ്ക്ക് സാമൂഹിക മുഖം കൊടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചപ്പോൾ യഥാർഥത്തിൽ അവിടെ ദൃശ്യമായത് ഒരു സഭാസ്നേഹിയുടെ ചിത്രമാണ്. സഭയുടെ ബന്ധം മൂലധനവൽക്കരിച്ച് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്ന പല സഭാംഗങ്ങളുടെയും രീതി സഭയ്ക്ക് സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അപമാനമാകുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇത് എന്നോർക്കണം.

അതുപോലെ കക്ഷിവഴക്ക് കൊണ്ടും ധാർഷ്ട്യം നിറഞ്ഞ പ്രതികരണങ്ങൾ കൊണ്ടും സഭ സമൂഹത്തിൽ അവമതിക്കപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തമായ നിലപാടും സൗമ്യമായ വാക്കുകളും സഭയ്ക്ക് വലിയ ആശ്വാസമാണ് നൽകിയത്. സഭയുടെ പ്രവർത്തന ശൈലിയിൽ പരിണാമം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച സഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം കണ്ടെത്തിയ വ്യക്തിയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. സഭയിലെ കക്ഷിവഴക്കിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കോടതി വ്യവഹാരം കൊണ്ടും ക്രമസമാധാന പ്രശ്നങ്ങൾ കൊണ്ടും സഭാന്തരീക്ഷം കലുഷിതമായ സമയത്ത് സഭയിൽ പുതിയ ശൈലിയും സമീപനവും ഉള്ള ഒരു അത്മായ ട്രസ്റ്റി ഉണ്ടാകണം എന്ന മലങ്കരസഭയുടെ ആവശ്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ യാഥാർഥ്യമായത്.

അനുരഞ്ജന മനസ്സുള്ള ഒരു അത്മായ നേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തിൽ മലങ്കരസഭ കണ്ടെത്തി. തന്റെ പക്വമായ നിലപാടുകൾ, വ്യക്തമായ വാക്കുകൾ, കുലീനത്വമുള്ള പെരുമാറ്റം, അടുക്കും ചിട്ടയുമുള്ള വിഷയാവതരണ ശേഷി എന്നിവയെല്ലാം വഴി സഭയ്ക്ക് അകത്തും പുറത്തും സഭയുടെ അന്തസ്സ് നിലനിർത്തുവാനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന രംഗങ്ങളിലെ സമയവും ചുമതലകളും സഭയെപ്രതി വെട്ടിക്കുറച്ചാണ് സഭാകാര്യത്തിന് ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ ത്യാഗമനസ്ഥിതിയും, സഭയുടെ വളർച്ചയും നന്മയും ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള സഹകരണവും അദ്ദേഹത്തെ വലിയൊരു സഭാസ്നേഹിയായി സഭാംഗങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടുവാൻ ഇടയാക്കി.

നീതിന്യായ കോടതിയുടെ തീർപ്പിന് അനുസൃതമായി പുനരൈക്യം സാധിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഏറെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ശരിക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിയമപോരാട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ വന്ന വിധിന്യായത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ്, വിധിതീർപ്പിനു ദോഷം വരാതെ കക്ഷികളെ അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ പാതയിലെത്തിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ

കാര്യത്തിനായി പല കൂടിക്കാഴ്ചകളും അദ്ദേഹം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഐക്യം നടക്കുന്നത് സൗഖ്യദാന പ്രക്രിയയായിട്ടാണ് (healing process) അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയത്. വിഭജിതമായ കർത്തൃശരീരത്തിന്റെ പുനർയോജിപ്പിന് ആഗ്രഹിച്ച ആ മനുഷ്യൻ സഭാസ്നേഹി എന്ന പേരിന് തികച്ചും അർഹൻ തന്നെ.

സഭയുടെ നിർഭാഗ്യം എന്നു പറയട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായ ട്രസ്റ്റി എന്ന നിലയിലുള്ള സേവനം ദീർഘകാലം ലഭിക്കുന്നതിന് ഇട കിട്ടിയില്ല. ചുമതല ഏറ്റ് അധികം കഴിയാതെ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടു. ചികിത്സ അത്ര ഫലപ്രദമായില്ല. അസുഖം വർധിച്ചു. സാവകാശം ആരോഗ്യനില മോശമായി. 2019 നവംബറിൽ നമ്മോടു യാത്ര പറഞ്ഞു. ഹ്രസ്വമായ കാലഘട്ടമാണ് സഭയിൽ ഔദ്യോഗിക പദവിയിൽ തുടർന്നത്. എങ്കിലും, തിളക്കമാർന്ന സേവനം പൂർത്തിയാക്കി സഭാരംഗത്ത് വലിയ ശൂന്യതാഭാവം സൃഷ്ടിച്ചാണ് ഇവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം ദൈവസന്നിധിയിൽ നിത്യവിശ്രമം കണ്ടെത്തട്ടെ.

അതുല്യ പ്രാഭവത്തിന്റെ നീരുറവയായിരുന്ന മാണിക്യരത്നം

ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്താ

സ്വജീവിതത്തിലുടനീളം നൈർമല്യതയുടെ നറുംവാസന പരത്തിയ മാന്യ വ്യക്തി, ഉന്നതചിന്തയും പ്രാവർത്തികബോധവും ഒരുമിച്ച് സമ്മേളിപ്പിച്ച് ഓരോ വിഷയത്തിന്റെയും യഥാർഥ വിലയും നിലയും സ്വാംശീകരിച്ച് അവയ്ക്ക് തന്നിലുള്ള ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യവും ദൈവഹിതവും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി സത്യസന്ധതയോടും നിർമല മനസ്സാക്ഷി നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടും തീക്ഷ്ണമായ സമർപ്പണത്തോടും ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പൂർണവിജയം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതിനോടൊപ്പം സത്യം നേരിൽ ബോധ്യപ്പെട്ടും സത്യം മറ്റുള്ളവരെ അറിയിച്ചും ക്രൈസ്തവതയുടെ ശ്രേഷ്ഠ മൂല്യങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം കൽപിച്ചും ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രബല സന്ദേശവാഹകനായി ലോകപരമായ പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നു ക്രിസ്ത്യൻ മൂല്യങ്ങൾ വേർതിരിക്കാൻ തികഞ്ഞ ആത്മാർഥതയോടു കൂടി അക്ഷീണം പ്രയത്നിച്ച മാന്യ ദേഹം. സ്വതഃസിദ്ധമായ ബാഹ്യ രൂപഭംഗിയും ആകർഷണീയതയും പോലെ തന്നെ തന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തന മേഖലകളിലും ആഢ്യത്വവും കുലീനതയും സത്യസന്ധതയും സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണവും, എന്ത് ശ്രമവും ഉത്തമ മാതൃകയിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കാനുള്ള സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും നിലനിർത്തി താൻ വർത്തിച്ച മേഖലകളിലും ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങളിലും എല്ലാത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സത്യത്തിനും നീതിക്കും നന്മയ്ക്കും വേണ്ടി ധീരമായി പടനയിച്ച് എപ്പോഴും വിജയം വരിച്ച ധീരപോരാളി. ആശയങ്ങളും ചിന്തകളും ആരിൽ നിന്നും ഉയർന്നു വന്നാലും ആയത് ഗൗരവമായി ശ്രദ്ധിച്ചും, അർഹതപ്പെട്ട പ്രാധാന്യം നൽകിയും, നല്ല നിർദേശങ്ങളെ സുമനസ്സോടെ അംഗീകരിച്ചും പ്രാവർത്തികതലത്തിൽ എത്തിക്കുവാൻ അശ്രാന്ത പരിശ്രമം നടത്തിയ ശ്രേഷ്ഠ നായകൻ. ഏത് പാവപ്പെട്ടവന്റെയും ഉദ്ധാരണത്തിനും ഉയർച്ചയ്ക്കുമായി തനിക്കോ സമൂഹത്തിനോ ചെയ്യാനാവുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മ അവലോകനം ചെയ്ത് ഏവർക്കും ഉപകാരപ്രദമായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം ആത്മാർഥമായി ശ്രമിച്ചു വന്നിരുന്ന ഉത്തമ മനുഷ്യസ്നേഹി. യശഃശരീരനും സമാരാധ്യനുമായ ശ്രീ. ജോർജ് പോളിനെ ഉറ്റുനോക്കുമ്പോൾ വൈവിധ്യമാർന്ന വികാരവിചാരങ്ങളാൽ ആരും ചിന്താധീനരാവും; സംശയമൊന്നുമില്ല.

ജോർജ് പോളിന്റെ നാമശ്രവണ മാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വ ജീവിതത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായിട്ടുള്ള ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സുകളിൽ ഉദിച്ചുയരുന്നത് വളരെയേറെ ഉന്നതമായ ജീവിതമൂല്യങ്ങളാൽ ശോഭിത നായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സ്വരൂപമായിരിക്കും. ദൈവഹിത ത്തിനും ദൈവസ്നേഹത്തിനും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനവും മാനവും നൽകി ദൈവാശ്രയത്തിൽ ജീവിച്ച്, ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ സാധ്യ മായ ഉന്നത പടവുകളുടെ സ്ഥാനത്തിലും മാനത്തിലും എത്തിച്ചേരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യമായി. അപ്പോഴൊക്കെയും താൻ ജീവിതത്തിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു വന്നിരുന്ന മൂല്യങ്ങളിൽനിന്നും ശ്രേഷ്ഠ പ്രമാണങ്ങ ളിൽനിന്നും അണുവിടപോലും വ്യതിചലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹി ക്കുകയോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലായെന്നത് ഏറ്റവും ആദരണീയ മായ സംഗതിയാണ്. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ദൈവകരുണയിൽ ആശ്രയി ക്കുകയും ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ദൈവസ്നേഹിയായിരുന്നു. തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായ സമയത്ത് അത്രേ അദ്ദേഹം ദൈവസന്നിധി യിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടത്. രോഗാതുരനായി കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലും അൽപം പോലും പതറാതെ, ദൈവാശ്രയത്തിൽ ശരണപ്പെട്ട് അതീവ സന്തുഷ്ട നായി കഴിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യമായത് ഏവർക്കും മാതൃകയാ ക്കാൻ പറ്റിയ ഒന്നാണ്.

എനിക്ക് ജോർജ് പോളുമായി കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളുടെ പഴ ക്കമുള്ള സൗഹൃദവും അടുപ്പവും പരിചയവുമുണ്ട്. അതുതന്നെ മൂന്നു നാല് വ്യത്യസ്ത പ്രവർത്തന മേഖലകളിലൂടെ ആർജിച്ചെടുത്ത സ്നേഹ ബന്ധം മുഖാന്തരം അത്രേ. തന്മൂലം നിരന്തരമായി ലഭ്യമായ ഇടപഴകലു കളിലൂടെ അത്യുന്നത കൊടുമുടി പോലെ ഔന്നത്യത്തിന്റെയും പ്രാഭവ ത്തിന്റെയും നെറുകയിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവവൈശി ഷ്ട്യങ്ങൾ അടുത്തറിയാനും, രുചിച്ച് ആസ്വദിക്കുവാനുമായത് എന്റെ ജീവി തത്തിൽ ലഭിച്ച ഭാഗ്യങ്ങളിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നാണ്. ഇത്തരത്തി ലുള്ള ദൈവകരുണയ്ക്കായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും മഹത്വപ്പെടു ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യമായി ജോർജ് പോളിനെ പരിചയപ്പെടുന്നതും സ്നേഹബന്ധത്തിന് അടിത്തറ പാകിയതും കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ് ക്യാമ്പസിൽ വെച്ചാണ്. മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഒരു ഉന്നത സ്ഥാനിയായി അദ്ദേഹം പരിലസിക്കുന്ന ദിനങ്ങളായിരുന്നു അന്ന്. മറ്റു ള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുവാനും ആദരിക്കുവാനും വാക്കിലും ചിന്തയിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രത്യേക നൈപുണ്യം പുലർത്തിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതശൈലിയാവാം അദ്ദേഹവുമായി ദീർഘനാൾ സ്നേഹബന്ധം സുദൃ ഢമായി പുലർത്തുവാൻ പ്രേരകമായ ഘടകമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സേവനം എപ്പോഴും നിസ്വാർഥമാ യിരിക്കണം, സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കരുത് എന്നീ ഉന്നത ആശയങ്ങൾക്ക് പ്രാമുഖ്യം കൽപിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്ന

ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾക്ക് താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാവുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അലങ്കരിച്ചു വന്നിരുന്ന പലരും ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കാത്തതും ഒരുപക്ഷേ, ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കാനാവാത്തതുമായ ആശയമൂല്യങ്ങളിൽ ഏറെ സമ്പന്നനായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. പലർക്കും സ്വാർഥതയുടെ അതിശക്ത പ്രേരണയാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ പറയുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും സാധ്യമായിട്ടില്ല എന്നുതന്നെ പറയുന്നതാവും ശരി. കേരളത്തിലെ പ്രൈവറ്റ് എൻജിനീയറിംഗ്, മെഡിക്കൽ കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കേരള ഗവൺമെന്റ് നിർദേശിച്ച ഫീസ് ഏകീകരണം, അഡ്മിഷൻ നിയന്ത്രണം എന്നു തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ വിഷയങ്ങൾ സർക്കാർ സമിതിയുമായി ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ കേരളത്തിലെ പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റുകൾ നിയോഗിച്ച ഏകോപന സമിതിയിൽ ജോർജ് പോൾ അതിന്റെ തന്നെ നേതാവും ഔദ്യോഗിക വക്താവുമായതോടെ പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റ് സമിതിക്ക് നവജീവൻ ലഭ്യമായി. ജോർജ് പോൾ ഉന്നയിച്ച ആശയങ്ങളും നിർദേശങ്ങളും കേട്ടറിഞ്ഞ പൊതുജനം തന്നെ വളരെയേറെ സംതൃപ്തരായി പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റ് സമിതിക്ക് പ്രാമുഖ്യം നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടുകളിൽ സത്യത്തിനും നീതിക്കും പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നതിനാൽ എല്ലാവരുടെയും പ്രിയങ്കരനാകുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം കേരള ജനത തിരിച്ചറിയുവാനും സംഗതിയായി. ജോർജ് പോളിന്റെ ജീവിതത്തിൽ കേരള ജനതയുടെ ഇത്രമാത്രം അംഗീകാരവും സ്നേഹാദരവുകളും കൈപ്പറ്റുവാൻ ഇടയാക്കിയ അവസരങ്ങൾ വേറെയില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ് കൈവരിച്ച ഒട്ടനവധി വളർച്ചകൾക്കു പിന്നിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ ബുദ്ധിപൂർവമായ നേതൃത്വവും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ട് എന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും.

തലക്കോട് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനും ലോകപ്രശസ്ത വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനും ആയിരുന്ന ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്താ പടുത്തുയർത്തിയതുമായ പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റിന്റെ ഭരണച്ചുമതല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം എന്നിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായത്. ഞാൻ ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റിന്റെയും അതിന്റെ കീഴിലുള്ള വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത അന്നുതന്നെ ട്രസ്റ്റിന്റെ ഒരു ഡയറക്ടർ ബോർഡ് മീറ്റിംഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ കൃത്യസമയത്തു തന്നെ എത്തിച്ചേർന്ന ജോർജ് പോളിന്റെ സുസ്മര വദനം കണ്ടത് എനിക്ക് ആവേശമായി. ട്രസ്റ്റിന്റെ ബോർഡ് അംഗങ്ങളായിരുന്നവരും ഇപ്പോൾ ആയിരിക്കുന്നവരുമായവർ എല്ലാവരും ഇതേപോലെ തന്നെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസവും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഉള്ളവർ തന്നെ. ജോർജ് പോളിന്റെ സ്വതഃസിദ്ധമായ വിനയവും മറ്റുള്ള ഏവരോടും കലവറയില്ലാതെ ചൊരിയുന്ന ആദരവും അദ്ദേഹത്തെ ഏറെ ധന്യനാക്കുന്നു. തലക്കോട് വച്ചു നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ട്രസ്റ്റ് ഡയറക്ടർ ബോർഡ് മീറ്റിംഗുകളിൽ

സാധ്യമായിടത്തോളം മിക്ക യോഗങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സാന്നിധ്യം കൊണ്ട് മാത്രമല്ല, ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയുള്ള സുചിന്തിത അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദേശങ്ങളും പകർന്ന് ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുക യായിരുന്നുവെന്ന് പറയാതെ വയ്യ. മറ്റു തിരക്കുകൾ ഏറെയുണ്ടെങ്കിലും ട്രസ്റ്റ് സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് ട്രസ്റ്റിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉതകുന്ന നവീന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആവശ്യാനുസരണം നിർലോഭം പകരുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേക ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. വരിക്കോലിയിൽ നിർധനരായ വൃക്കരോഗി കൾക്ക് സൗജന്യമായി ഡയാലിസിസ് ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ട്രസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ ഡയാലിസിസ് സെന്റർ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും പരിപാലി ക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം ഏറെ പ്രയോജനകരമായി. തന്റെ സ്വന്തം കീശയിൽനിന്നു താനുൾപ്പെടുന്ന ട്രസ്റ്റിന്റെ വിവിധ ആവശ്യ ങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹം സ്വന്ത താൽപര്യപ്രകാരം ചെലവഴിച്ചിട്ടുള്ളത് ട്രസ്റ്റിന്റെ അഭിമാനവും അതുമൂലം പ്രയോജനം സിദ്ധിച്ച അനേകരുടെ സന്തോഷവും സമാധാനവുമാണ്. ജോർജ് പോളിന്റെ ആകസ്മിക വേർപാ ടിനുശേഷം അദ്ദേഹം എങ്ങനെ ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നോക്കിക്കാ ണുകയും അതിലൊക്കെയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അതേ പോലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ വളരെ ഹൃദ്യമായി സഹായ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വളരെ സന്തോഷ ത്തോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാട് തികച്ചും അപ്ര തീക്ഷിതമായിരുന്നുവല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാട് പ. സഭയ്ക്കു പൊതു വിലും ട്രസ്റ്റിന് പ്രത്യേകിച്ചും തീരാനഷ്ടം തന്നെ. അകാലത്തിൽ പൊഴി ഞ്ഞുപോയ മനോഹര പുഷ്പമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ജീവിതശൈലിയും പ്രവർത്തനശൈലിയും, തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാകുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ കൂട്ടായ ഉത്തരവാദിത്തം.

പ. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വിക സന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ശക്തമായ പിന്തുണ നൽകിവന്നിരുന്ന ഒരു ഉത്തമ സഭാസ്നേഹിയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. ഔദ്യോഗിക ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, ഇല്ലാതിരു ന്നാലും ശരി, പ. സഭയുടെയും ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും സ്വന്തം ഇടവകയു ടെയും ഒരു ആവശ്യത്തിൽനിന്നുപോലും വിട്ടുനിൽക്കാൻ ഒട്ടും ഇഷ്ട പ്പെടാത്ത പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കളമശ്ശേരിയിൽ സ്ഥാപിത മായ സഖറിയാസ് മാർ അന്തോണിയോസ് കാരുണ്യനിലയത്തിന്റെ സ്ഥാപ നത്തിലും പരിപാലനത്തിലും ജോർജ് പോൾ വഹിച്ച പങ്ക് ഏറെ സ്തുത്യ ർഹമാണ്. എറണാകുളം കത്തീഡ്രലിലെ ട്രസ്റ്റിയായി സേവനം അനു ഷ്ഠിച്ച നാളുകളിൽ കത്തീഡ്രലിനും അതിനു കീഴിലുള്ള മറ്റു ചാപ്പലു കൾക്കും സമീപങ്ങളിലുള്ള സ്വതന്ത്ര ഇടവകകൾക്കും ശ്രേഷ്ഠമായ പുരോ ഗതി ലഭിക്കത്തക്കവിധം പ്രയത്നിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ മുംബൈ ഭദ്രാസന ത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ എം.ബി.എ.യും ഡിഗ്രി ക്ലാസുകളും നടത്തിവരുന്ന കോളജ് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നത ശ്രേണികളിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന 10–20 ഉന്നത സ്ഥാനീയരായവരെ ഉൾപ്പെ ടുത്തി കോളജിന്റെ സുഗമമായ ഭരണനടത്തിപ്പിന് ആരംഭിച്ച അഡ്വൈ സറി ബോർഡിൽ ജോർജ് പോൾ അംഗമായിരുന്നു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിൽ തന്റേതായ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച ജോർജ് പോളിന്റെ നിഷ്ഠയും ചിട്ടയുമുള്ള ജീവിതം തീർച്ചയായും ബോംബെയിലെ കോള ജിന്റെ പ്രവർത്തനസരണിയിൽ മായാതെയും മങ്ങലേൽക്കാതെയും നില കൊള്ളുന്നു. വലിയ ഒരു അനുഭവസമ്പത്തിന്റെ ഉടമയെന്നപോലെ പല വിഷയങ്ങളിലും അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവന പര മ്പരകൾ മികവുറ്റതാക്കി. ജോർജ് പോളിന്റെ സേവന സന്നദ്ധതയോട് ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിന് എന്നുമെന്നും കൃതജ്ഞത ഉണ്ടായിരിക്കും.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മുതൽ പ. സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക ഉന്നത സ്ഥാനി എന്ന നിലയിൽ ഉചിതമാംവിധം തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിൽ തികച്ചും ആകൃഷ്ടനായി ദൈവാശ്രയ ത്തോടെ വളരെ അനുഗ്രഹകരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പ്രാരംഭം കുറിച്ചു. താൻ വഹിച്ചിരുന്ന മറ്റനേകം ജോലികളുടെ തിരക്കുകൾക്കിടയിലും പ. സഭയുടെ അവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സമയം വേർതിരിച്ച് സാന്നിധ്യം കൊണ്ടും സമയോചിതമായ ആലോചനകളിൽ ഹൃദ്യമായി പങ്കുചേർന്നും പ. സഭയുടെ ശ്രേയസ്സിനും ഉന്നമനത്തിനും ഉതകുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ബന്ധ പ്പെടുവാൻ അദ്ദേഹം തികഞ്ഞ ആത്മാർഥത കാട്ടിയിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്ത മാണ്.

ഏതെങ്കിലും കാര്യസാധ്യത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരോ ടൊപ്പം ആത്മാർഥമായും തന്മയത്വമായും പങ്കുചേരുന്നതിനും പെരുമാ റുന്നതിനും അദ്ദേഹം വളരെയേറെ വിജയിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹ മധുരമായ എളിമയും വിനയവും നിറഞ്ഞ സന്മനസ്സ് മുഖാന്തരമാണ്. ഏവർക്കും മാതൃകയാക്കാൻ പറ്റിയ ഉന്നതമൂല്യങ്ങളുടെ ഈറ്റില്ലമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സ്വജീവിതത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട എല്ലാ മേഖലകളിലും ദൈവികമായി തന്നിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന മൂല്യങ്ങൾ ഒരു നീരുറവ എപ്രകാരം സമ്പത്ത് പകരുമോ അതുപോലെ പകർന്നു നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിനും സാധിച്ചു. ഒട്ടേറെ സദ്ഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലമായി അദ്ദേഹത്തിന് ശോഭിക്കാനായി എന്നതുപോലെ അവ തന്നോട് സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നവരിലേക്കും പകർത്തുവാൻ ആവത് പരിശ്രമിക്കാനുമായി. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഒരു മികച്ച ടീം ലീഡറായി ശോഭിച്ചു. മറ്റുള്ളവരെ ധൈര്യവും ആവേശവും പകർന്ന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും പ്രചോദനം നൽകാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചത് തികച്ചും വ്യക്തിപരമായ വിജയമായി.

എന്നുമെന്നും സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പരിപാലിച്ച ദൈവഭയവും ദൈവ ഭക്തിയും ദൈവാശ്രയവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതസരണിയിലെ ഓരോ ചുവടിനെയും വിജയത്തിലേക്കു നയിച്ചു. ലോകരക്ഷകനായ യേശുതമ്പു രാൻ തന്റെ ഐഹിക വ്യാപാരങ്ങളിൽ നഥാനിയേലിനെപ്പറ്റി "ഇവൻ സാക്ഷാൽ ഇസ്രായേല്യൻ. ഇവനിൽ കളങ്കമില്ല" (യോഹന്നാൻ 1:47) എന്ന് അരുളിചെയ്തതുപോലെ നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയുംപറ്റി നമ്മുടെ നാഥനും രക്ഷകനുമായവൻ സാക്ഷിപ്പാൻ ഇടയാകണമേ എന്ന് നാം ഓരോരുത്തരും പ്രാർഥിപ്പാനും അതിനനുസരിച്ച് നാം ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കാനും ഇടയാകേണ്ടതാണ്. ജോർജ് പോളിനെ സംബന്ധിച്ച് "ഇവൻ സാക്ഷാൽ ഓർത്തഡോക്സ്കാരൻ. ഇവനിൽ കളങ്കമില്ല" എന്നു പറയുവാൻ യോഗ്യൻ എന്ന ബോധത്തോടെ അപ്രകാരം സംഭവിക്കട്ടെ എന്ന് നമുക്കും പ്രാർഥിക്കാം.

അത്രമാത്രം വിശുദ്ധി ജീവിതത്തിൽ പരിപാലിച്ച ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. രോഗാതുരനാകുംവരെ വലിയ നോമ്പിലെ ഉച്ചനമസ്കാരത്തിന് മാതൃദേവാ ലയത്തിൽ കൃത്യമായി പങ്കെടുത്ത് നമസ്കാരത്തിലും 40 കുമ്പിടീലിലും കൃത്യമായി അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ കേട്ടറിവും എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധ നകളിലും ആചാരങ്ങളിലും വളരെയേറെ സംപ്രീതനായി ജീവിച്ചുപോന്ന ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

കുടുംബജീവിതത്തിലായാലും, സാമൂഹിക ജീവിതത്തിലായാലും പ. സഭാജീവിതത്തിലായാലും മിതത്വവും വിശ്വസ്തതയും കാര്യവിചാരക ബോധവും ശക്തമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം. ഏറെ തിരക്കുകൾക്കിടയിലും എല്ലാവരോടും നീതി പുലർത്തി സ്നേഹം പങ്കി ടുവാനും മറ്റുള്ളവരുടെ സ്നേഹാദരവുകൾ ആർജിക്കുവാനും അദ്ദേഹ ത്തിന് നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ചത് ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു മേന്മയാണ്. താൻ പങ്കിട്ടുവന്ന വിവിധ വേദികളുടെ വൈവിധ്യം ഏറെയാണെങ്കിലും എവി ടെയും വേദിയുടെ തനതായ അന്തസ്സ് ഉയർത്തി പെരുമാറുവാൻ അദ്ദേഹ ത്തിന് ഒരിക്കലും ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സഹായവും പിന്തുണയും അർഹിക്കുന്ന നിർധനരെയും ആലംബഹീനരെയും കൈ അയച്ച് സഹാ യിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഏറെ തൽപരനായിരുന്നു. വേദനിക്കുന്നവരു ടെയും വിഷമിക്കുന്നവരുടെയും മാനസികവികാരം അതിവേഗം ഉൾക്കൊ ള്ളുവാനും സഹായഹസ്തം താമസംവിനാ നീട്ടി സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന തിനും അദ്ദേഹം കാണിച്ചുവന്ന ഉത്സാഹവും ബദ്ധശ്രദ്ധയും വാക്കുകൾക്ക് അതീതമാണ്.

ജോർജ് പോളിന്റെ വേർപാട് സ്വകുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ബന്ധുമിത്രാ ദികൾക്കും മാത്രമല്ല പ. സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും തീരാനഷ്ടമാണ് ഉണ്ടാ ക്കിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവകരുണയാൽ ജോർജ് പോളിന്റെ ആത്മാവ് സ്വർ

ഗോന്നതങ്ങളിൽ പ. മാലാഖമാരോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടും സകല വാങ്ങിപ്പോയ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കളോടും ഒപ്പം ദൈവതിരുനാമത്തെ വാഴ്ത്തി സ്തുതിക്കുകയും നമുക്കേവർക്കും വേണ്ടി നിറഞ്ഞതും സ്നേഹവും വാത്സല്യവുമേറിയ ആദരാഞ്ജലികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപാവന സ്മരണയ്ക്കു മുൻപിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. വേർപാടിൽ ദുഃഖിച്ചും വിലപിച്ചും കഴിയുന്ന ഏവരെയും സർവശക്തനായ ദൈവം ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പടുത്തുകയും ചെയ്യണമേ എന്ന് ആത്മാർഥമായി പ്രാർഥിക്കുന്നു. ജോർജ് പോളിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ ഓർമ നാൾക്കുനാൾ നിലനിൽക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർഥിക്കുന്നു. സർവശക്തനായ ദൈവം ഏവരെയും വാഴ്ത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

The Gem of a Person
The Beloved of God and Men

Metropolitan Dr Yakob Mar Irenaios

> *"Joseph is a fruitful bough,*
> *a fruitful bough by a spring;*
> *his branches run over the wall"* (Gen 49;22)

A hundred and forty seven year old tribal head, Jacob, was blessing, and prophesying about, his children before his death. It is amazing how minutely the father had analysed the character of each of his twelve sons! His words are permeated with rustic, yet vibrant, images. He has something special to say about Joseph, his some-time lost-and - found son, who had saved him and his entire family from the raging famine in Israel. He finds the life of his son, Joseph 'fruitful', an observation loaded with meanings. Joseph is compared to a fruitful tree or a bough. To be 'fruitful', a life has to fulfil the function assigned to it by God; it is the same with a tree as well. A full grown tree, to continue with the imagery, sends its branches to the sides; birds come and rest on them. The tree provides shade to whoever seeks for it, especially a weary traveller. A tree never consumes its own fruit, but it flowers and bears fruit for the sake of others. The functions and uses of such a tree are numerous.

Here we recall fondly and proudly, and extoll the life of a blessed servant of God, who lived a full life, bore delicious fruits for those around him, like the tree in the Old Testament, and even those in far climes. Mr George Paul, a towering personality in our times, was quite unassuming as he was erudite. Like Joseph in Egypt, he was a great blessing to quite a number of people, in his own Church and society, and also those outside these parameters. In fact, his largesse knew no bounds! As an educated and a cultured person, he never for once stooped to low levels of behaviour rand communication.

Sri George Paul was a successful entrepreneur, who had learned not only the art of doing successful business, but doing it in a humane manner, to the best of his ability. I have seen him welcoming and imbibing novel ideas instantaneously, for he relished being a robust traveller in unchartered

lands of active service to humanity. But all the same, even after reaching the helm of his industrial establishment, he remained the same humble self, but always overflowing with new ideas and strategies. On the morn of assuming charge as the Managing Director of Synthite Ltd., Kolenchery, he was seen in his parish all alone on his knees. That was the real Mr George Paul, who could bridge his religious convictions with his official schedule effortlessly. It was never for once, a tensional relationship, as in some people.

In his parish and community, he was looked up to as a very conscientious and benign leader, but quite unobtrusive. Polished in his manner and behaviour, but simple to the core, he was always willing to mix with people of various social strata. People always liked him, for, he never kept an aura of greatness or a spirit of aloofness. He would listen to any person who was willing to talk with him. This beautiful characteristic drew everyone towards him, to the extent that people who wanted some financial help or official assistance, could always approach him; and none was sent away empty handed! Today, several such benefactors recount those unforgettable gestures, with a lot of gratitude, and tears in their eyes.

This ‘good and faithful servant’ was renowned for his sincerity and hard work, respect for the human person, and working selflessly for reconciliation and concord. Such endearing traits catapulted him to the top position in the comity of private Medical Colleges, and become its spokesman; people listened to him as the voice of conscience and sane counsel. Being selfless and practical, his negotiations with the government, as the spokesperson for the medical institutions, were almost always smooth and successful. He entertained the firm conviction that management of education is not for making a large amount of profit, but for the future of the country and its population.

In his mother parish, the St. Mary’s Orthodox Cathedral, Ernakulum, he was widely acknowledged as a devout church goer, an erudite member who fully and gracefully participated in all its activities. No one could ever question his integrity and sincerity. What was uppermost in his mind was the wellbeing and all round progress of the parish community. The St. Mary’s parish community, which has kept an air of spiritual dignity through the years, found a strong votary of that spirit in the person of Mr George Paul. And his untimely departure has really hurt this tender attitude of this refined fellowship.

Sri George Paul, much against his will and interest, was elected as the Lay Trustee of the Malankara Orthodox Church, a position, the tenure of which he could not complete due to his illness. However, the Church, by

and large, had looked up to him with a lot of expectation, as a trustworthy and sincere leader, who could serve as a catalyst to bring in desirable transformations in the Church at large. His dignified stature as a constitutional official was actually a reflection of the *Nazrani Pourusham.* He had great loyalty to the Church hierarchy, and was Orthodox to the core. Those who knew him personally, and from close quarters, could vouch that he had no extraneous interest in holding on to the dignity of his position. Whether he was satisfied with the role he played in this capacity, is something for his contemporaries and future generations to ponder on, and learn lessons from. May be, because his life was cut short in the middle, he could not fully accomplish his dreams; and utilize his rare talents for the betterment of his Church. Before he adorned this position, many people had known him as a bureaucrat or a business magnet. Though assuming this leadership position in the Church was almost like plunging into unchartered waters, he did accomplish it with rare finesse and flavour. The question remains before us all – did the Church succeed in making use of his talents, gifts and accomplishments to its advantage? Let us leave this query to posterity to ruminate on, and arrive at meaningful theses. One thing is clear as crystal – he held his office, whether in the Church or elsewhere, with rare dignity and total sincerity! A fabulous reward awaits him in heaven!

Here, it is timely and relevant to recall his unique leadership in the ambitious project called the *Orthodox International Centre, Kochi.* The idea that an Orthodox centre for the Orthodox 'citizens' to assemble in the rapidly growing metropolitan city of Kochi, was a crying need, was floated before an assembly of Church leaders, eleven years ago; and Mr George Paul was the first to commend it, and assure his whole hearted support for this project. And that was a great beginning. He did support it, with finance, ideas and unparalleled leadership. Till he breathed his last, he served as its working president too. Though the project is yet to take off, preliminary work has already been completed. In fact, this project shall be a befitting monument to his blessed memory!

To strike a more personal note, Mr George Paul has been a friend to those in need. Many a parish church has benefitted from his kindness. He would help anyone in dire straits, but always insisted that what the right hand did should remain unknown to the left. He would extend his helping hand to many, but never expected anything in return. When the issue of the extension of the Bishop's House at Koratty came up, Mr George Paul offered to finance it fully; and spent a substantial amount for that purpose. By the time this work was through, his health condition did not permit him to travel to Koratty to see it; but was happy to look at the photographs.

Someone remarked after the funeral of Mr George Paul that it was a function befitting a high ranking church dignitary! That observation contained everything. He lived as a glorious and sincere servant of God – a good Christian – and also passed out of this world with same dignity, leaving a mindful of grateful and undying memories for everyone to cherish. Now, he awaits the happy pronouncement from his Master: “Come, you that are blessed by my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundations of the world.” (Matt 25:34)

Sri George Paul! we pray for you, and your dear family!

ജോർജ് പോൾ

യൂഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്താ

1984 ആരംഭത്തിലാണ് ഞാൻ എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ അച്ചനായെത്തുന്നത്. ജോർജ് പോളിന് എന്നെക്കാൾ ആറേഴ് വയസ്സ് മൂപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ബിസിനസ് മേഖലയിൽ ജ്വലിച്ചു നിന്നയാൾ. ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽത്തന്നെ പരിചയപ്പെടുവാൻ ഇടവന്നു. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചകളിലെ കുർബാനയ്ക്കും ഞായറാഴ്ചത്തെ ആദ്യത്തെ കുർബാനയ്ക്കും എത്തുമായിരുന്നു. കുടുംബസമേതം, കുഞ്ഞുങ്ങളടക്കം. പൗരോഹിത്യത്തെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞു ആദരിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തെ മനംനിറഞ്ഞ് ആരാധിച്ചിരുന്നു. ആരെയും ഇകഴ്ത്തി സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടില്ല. അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ വിശുദ്ധനായ അത്താനാസിയോസ് പറയുന്നു, ദൈവസ്വരൂപത്തിലുള്ള മനുഷ്യനിൽ ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സും ശരീരവും ആത്മാവും ഉണ്ടാകുമെന്ന്. താൻ മൂലം ആരും ഭാരപ്പെടരുത് എന്നും തന്നാലാവുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും ജോർജ് പോൾ ഇച്ഛിച്ചിരുന്നു.

മക്കൾ ദൈവാശ്രയബോധമുള്ളവരും മാതൃകയുള്ളവരും ആയിരിക്കണമെന്നു കരുതിയിരുന്നു. സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിലെ ഒ.വി.ബി.എസ്. 400–450 കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നതായിരുന്നു. ജോർജ് പോളിന്റെ സഹധർമിണി ലിസയും തങ്കവും ഒക്കെ ഇംഗ്ലിഷ് മീഡിയം ക്ലാസിലെ അധ്യാപകരായിരുന്നു. അതിന് കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിടുന്നതിനും സഹധർമിണിയെ വിടുന്നതിനും പ്രത്യേക താൽപര്യം ജോർജ് പോൾ കാണിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ വർഷവുമുള്ള ഭവനസന്ദർശനത്തിന് ചെല്ലുമ്പോൾ കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാവരും നിർബന്ധമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. മകൻ പൗലോയും മകൾ മിറിയവും ഒത്തിരി സ്നേഹം ഉള്ള കുട്ടികളായി ഞങ്ങൾ അച്ചന്മാരെ സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു.

ആറേഴു വർഷം മുൻപു ഡൽഹിക്ക് ഞാൻ പോയ ഫ്ളൈറ്റിൽ ആറടിയിൽ കൂടുതൽ പൊക്കമുള്ള പൗലോയെ കണ്ടു. കണ്ടിട്ട് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനാൽ നല്ല പൊക്കം വെച്ചത് അറിഞ്ഞില്ല. അപ്പനെപ്പോലെ സ്നേഹത്തോടെ അടുത്തു വന്നിരുന്നു കഴിഞ്ഞാണ് ആളെ മനസ്സിലായത്. ബിസിനസ് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. പൗലോ ചെയ്യുന്ന ബിസിനസിൽ പൗലോയ്ക്കു തന്നെയായിരുന്നു ചുമതല. സംസാരമധ്യേ പൗലോ

പറഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ മാതാപിതാക്കളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ഉണ്ടായി അപ്പയെ സമീപിച്ചാൽ ആദ്യം ചോദിക്കു മത്രേ നിന്റെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്ന്. പോരായ്മ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാട്ടും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പൗലോയുടെ സംസാരം കേട്ടിട്ട് ഒരു ഉറച്ച് ബിസിനസുകാരന്റെ എല്ലാ ഭാവാദികളും കാണാമായിരുന്നു. ഇന്ന് പല കുടുംബങ്ങളിലും മാതാപിതാക്കൾ വളർന്നു പന്തലിച്ച വടവൃക്ഷം പോലെയാകും. അതിന്റെ കീഴിൽ ഊഞ്ഞ് പോയതുപോലെ, അതായത് ക്ഷീണിച്ചു പോയതുപോലെ, ചില മരങ്ങൾ നമുക്കു കാണാം.

പ്രാർഥനയും ദൈവഭയവും ഒപ്പം ഉണ്ടാവുകയും മുകൾ സ്ഥാനീയരെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുക യും, കീഴ്സ്ഥാനീയർ അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇടം കോലിടാതെ ചെയ്യണമെന്നും കരുതിയിരുന്ന ആളായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. മുകൾ സ്ഥാനീയർ താഴെയുള്ളവരെ ഏൽപ്പിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടി അലോസരം സൃഷ്ടിക്കാതെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവ രുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചെയ്യണമെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ബഹുമുഖ പ്രതിഭയായിരുന്നുവല്ലോ. ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത വയിൽ എല്ലാം തന്നെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ജനായത്തത്തിന്റെ ദുർമേദസ്സ് കൂടിപ്പോയതുകൊണ്ടാകാം സഭയുടെ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്ത് വേണ്ടും വണ്ണം വിജയിക്കാൻ കഴിയാതെ അവസാന നാളുകളിലെ സങ്കടത്തിന് വഴിമാറുവാൻ ഇടവന്നത്.

ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിലെ വിഷയങ്ങളിൽ ആരുമറി യാതെ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു തരുന്നതിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്നു. അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആകുന്നതിനു മുൻപു മന്ത്രിസഭാ ഉപസമിതിയെ കാണുവാൻ പോയത് ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭരണഘടനയും കേസിന്റെ വിധി ന്യായങ്ങളും ഇരുത്തം വന്ന വിദഗ്ധനായ വക്കീലിനെപ്പോലെ പഠിച്ച് അവ തരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഉപസമിതിയിലെ സീനിയർ മന്ത്രി അവതരണം കഴിഞ്ഞു ചോദിച്ചു, "പിന്നെ എന്തിനാണ് സഭ നരിമാനെപ്പോലെ പ്രഗ ല്ഭരെ ആക്കിയത്. ജോർജ് പോൾ പോരായിരുന്നോ?" ആ കഴിവ് സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ചോ എന്ന് പലപ്പോഴും സങ്കടത്തോടെ ഓർത്തിട്ടുണ്ട്. ദൈവം അദ്ദേ ഹത്തെ ഇമ്പങ്ങളുടെ പറുദീസായിൽ വസിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർഥിച്ച്, കുടുംബത്തിന് നന്മകൾ ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു നിർത്തുന്നു.

ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച വ്യവസായ പ്രമുഖൻ

ഫാ. ഡോ. ടി. ജെ. ജോഷ്വാ

ഉത്തമ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ഒരു വ്യവസായ പ്രമുഖനെ പ്പറ്റിയാണ് ആഴമായ നഷ്ടബോധത്തോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നത്. ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു എങ്കിലും അധികമൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ, തന്റെ താലന്തുകൾ വിനിയോ ഗിക്കുന്നതിനോ മുൻപ് അദ്ദേഹം രോഗിയായിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ കാലയവ നികയ്ക്കുള്ളിൽ മറയുകയും ചെയ്തു. സഭയ്ക്കു മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിനും ലോകത്തിനും നികത്താനാവാത്ത ഒരു വിടവാണ് ജോർജ് പോളിന്റെ വിയോഗം വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയോടുള്ള ബന്ധവും സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വപ്നവും

എറണാകുളത്ത് താമസമാക്കിയ ശ്രീ ജോർജ് പോൾ എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളി ഇടവകാംഗമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ കൈക്കാര നായി പ്രവർത്തിച്ച് ഇടവകയുടെ വികസനത്തിൽ നിസ്തുലമായ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരാധനയിൽ കൃത്യമായി സംബന്ധിച്ച് തന്റെ ആത്മീയ ജീവിതം പുഷ്ടിപ്പെടുത്താൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. സാമ്പത്തിക മുന്നേറ്റവും സാമൂഹികരംഗത്ത് ഔന്നത്യവും ലഭിക്കുന്ന പലരും ആധ്യാത്മിക രംഗത്ത് അശ്രദ്ധയും അവഗണനയും പുലർത്തുന്നവരായി കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ ജോർജ് പോൾ ഇതിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു.

സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണം: "നമ്മുടെ സഭയെ സംബ ന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ അറിവിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലി ക്കായിട്ടാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത്രമാത്രം ജനാധിപത്യമുള്ള മറ്റൊരു സഭയുണ്ടോ എന്നെനിക്ക് സംശയമാണ്. ജനാധിപത്യം കൂടിയി രിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഗുണവുമുണ്ട്, ദോഷവുമുണ്ട്. ദോഷപരമായ കാര്യ ങ്ങളെ പരിപൂർണമായിട്ട് മാറ്റിനിർത്തിക്കൊണ്ട് നല്ല വശത്തേക്ക് ഇതിനെ തിരിച്ചുവിടുകയാണ് നമ്മൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അതിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാത്രം പ്രവർത്തനമോ നേതൃത്വമോ അല്ല പ്രധാനം. കൂട്ടായ പ്രവർത്തനവും

നേതൃത്വവുമാണു വേണ്ടത്. നന്മയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കാരുണ്യ ത്തിന്റെയും വഴികളിൽ നീങ്ങുന്ന ഒരു വിശ്വാസി സമൂഹമായി നമ്മുടെ സഭയെ ലോകം അറിയണമെന്നതാണ് എന്റെ വിനീതമായ ലക്ഷ്യം.

നന്മയുടെ വഴിയിലൂടെയുള്ള സഭയുടെ വളർച്ചയാകണം സഭാസ്ഥാ നികളുടെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം. സ്ഥാനികളുടെ നിലനിൽപോ, സ്വയമുള്ള ഉയർ ത്തിക്കാട്ടലോ പ്രധാനമല്ല. സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് സ്ഥാനികൾ. സ്ഥാനി കൾക്കു വേണ്ടിയാകരുത് സഭ. പ. ബാവാ തിരുമേനിയുടെയും, മറ്റ് മെത്രാ പ്പൊലീത്താമാരുടെയും അനുഗ്രഹത്തോടെയും സഭാംഗങ്ങളുടെ പങ്കാ ളിത്തത്തോടെയും നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനും തീരുമാനങ്ങൾ കൂട്ടായി എടുക്കാനും നടപ്പാക്കാനുമാണ് സഭാസ്ഥാനികൾ ശ്രമിക്കേണ്ടത് എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. പൊതുസമൂഹത്തിന് നമ്മുടെ സഭയെക്കുറിച്ച് മതിപ്പുണ്ടാകാൻ വേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. സേവന, ജീവകാരുണ്യ രംഗത്തും ആധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സുവിശേഷ യത്നങ്ങളിലും നമുക്ക് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ വേണം. മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതം, വിദ്യാ ഭ്യാസം, ഉദ്യോഗം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ സഭാംഗങ്ങൾക്കു സഹായവും വഴികാട്ടിയുമാകാനുള്ള സാധ്യത സഭയ്ക്കുണ്ട്."

സഭയെപ്പറ്റി ശ്രേഷ്ഠ ദർശനങ്ങൾ പുലർത്തിയ അദ്ദേഹം ഉദാരമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയും കാര്യക്ഷമമായ നേതൃത്വം നൽകിയും പല രംഗത്തും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. കളമശ്ശേരിയിലെ മെട്രോ വില്ലേജിനോട് ചേർന്ന് ആറര ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് ഓർത്തഡോക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ സെന്റർ എന്ന പേരിൽ 25 കോടി രൂപയുടെ വലിയൊരു പ്രോജക്ട് കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃ ത്വത്തിൽ പ്രത്യേക സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച് നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ വർക്കിംഗ് പ്രസിഡന്റായിട്ട് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ നിര്യാണം ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു വലിയ നഷ്ടമാണ്.

കേരളത്തിന്റെ വികസനത്തെപ്പറ്റി

അന്തർദേശീയതലത്തിൽ ഒരു വ്യവസായ പ്രമുഖൻ എന്ന സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വികസനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചില വീക്ഷണം പുലർത്തിയിരുന്നു. വികസനം ഒരു കൂട്ടായ പ്രവർത്തനമാണ്. അതിനുള്ള ശ്രമവും സന്മനസ്സും വേണം. സംരംഭകരിലൂടെയാണ് വികസന മുണ്ടാകുന്നത്. അതിനാൽ എവിടെ വികസനം ഉണ്ടാകണമോ, അവിടെ സംരംഭകർ വരണം. പുതിയ സംരംഭങ്ങളുമായി വരുമ്പോൾ നെഗറ്റീവ് ആയിട്ടാണ് പല രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും കാണുന്നത്. ഈയൊരു സമീപന മാണ് സംരംഭകരെ ശത്രുതയോടെ കാണുന്നതിലേക്കു നയിച്ചത്. ഇതി നൊരു അവസാനം, ഡിസിഷൻ മേക്കിങ്, പോളിസി മേക്കിങ് എന്നിവ ഉണ്ടായാലേ മികച്ച സംരംഭങ്ങളും അതിലൂടെ നല്ല വളർച്ചയും സംസ്ഥാന ത്തിനുണ്ടാവുകയുള്ളു.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ സംഭാവനകൾ

സാമ്പത്തിക പുരോഗതികൊണ്ട് സാമൂഹിക വളർച്ച സാധ്യമാകുന്നതല്ല. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പുരോഗതി അനിവാര്യമാണ്. ജോർജ് പോൾ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തു ശ്രദ്ധ വയ്ക്കുകയും, പല ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അവയുടെ നടത്തിപ്പിലും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി നടത്തുന്ന ഡൽഹി സെന്റ് മേരീസ് സ്കൂളുകളുടെ ചെയർമാനായിരുന്നു. കോലഞ്ചേരിയിലെ മെഡിക്കൽ കോളജ് ഉൾപ്പെടെ 12 വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അക്കാദമിക് കൗൺസിലിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ക്യാപിറ്റേഷൻ വാങ്ങിക്കാത്ത സ്ഥാപനമാണ് കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ്. ആ നിലപാട് പിന്തുടരുന്നതിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ അഭിപ്രായം ശക്തമായിരുന്നു. 1970-ൽ 10 കിടക്കകളോടു കൂടി പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി ഇന്ന് 1200 കിടക്കകളുള്ള മൾട്ടി-സ്പെഷ്യാൽറ്റി ഹോസ്പിറ്റലും മെഡിക്കൽ കോളജുമായി. ഈ കോളജിൽ രണ്ടു കോടി രൂപയിലധികം പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർഥികൾക്ക് സ്കോളർഷിപ് കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭ പീരുമേട്ടിൽ ആരംഭിച്ച എൻജിനീയറിങ് കോളജിന്റെ പ്രാരംഭ കാലത്ത് തലപ്പത്ത് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ആതുരസേവാരംഗത്ത്

അന്തർദേശീയ വ്യവസായ കേന്ദ്രമായ സിന്തൈറ്റിന്റെ മുറ്റത്തു നിന്നു പ്രവഹിക്കുന്നത് സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെ ഗന്ധം മാത്രമല്ല ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ പരിമളം കൂടിയാണ്. അത് നാനാദേശത്തേക്കും നാനാതുറകളിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. സിന്തൈറ്റ് കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനമാകുമ്പോൾ ആ സ്ഥാപനത്തിൽ സുപ്രധാന സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ജോർജ് പോളിന്റെ പങ്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. സ്ഥാപകനും ചെയർമാനുമായ സി. വി. ജേക്കബിന്റെ പേരിലുള്ള സി. വി. ജെ. ഫൗണ്ടേഷനാണ് കമ്പനിയുടെ സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നത്. പൊതുമേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന യുണൈറ്റഡ് ഇന്ത്യാ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിയുമായി ചേർന്ന് സിന്തൈറ്റ് ആരംഭിച്ച വിശ്വ ആരോഗ്യ മെഡിക്കൽ ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതിയിലൂടെ എറണാകുളം ജില്ലയിൽ ഐക്കരനാട് ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിലെ ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്ക് താഴെയുള്ള 1600 കുടുംബങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് സേവനം ലഭിക്കുന്നു. 30000 രൂപയുടെ ഇൻഷുറൻസ് പരിരക്ഷ ഈ കുടുംബങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. ഏകദേശം 7000 നിർധനർ ഈ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ഒരു സ്വകാര്യ മേഖല സ്ഥാപനം മുൻകൈയെടുത്ത് നടത്തുന്ന രാജ്യത്തെ ആദ്യ പ്രോജക്ട് കൂടിയാണിത്. ഫൗണ്ടേഷൻ നടപ്പാക്കുന്ന ആശ്വാസ പദ്ധതിയും സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത കൊണ്ട് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു. കൂടാതെ സുരക്ഷാ കേരളം എന്ന പേരിൽ കിഡ്നി ഫൗണ്ടേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ വകുപ്പുകൾ

എന്നിവയുടെ സഹകരണത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ സേവനങ്ങൾ കൂടാതെ പാർപ്പിട പദ്ധതിയിലൂടെ 20 ഓളം കുടുംബങ്ങൾക്ക് സിന്തൈറ്റ് വീട് വെച്ചു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. രോഗബാധിതർ, വിധവകൾ, ശാരീരിക വൈകല്യം മൂലം കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നവർ എന്നിവർക്ക് മുൻഗണന കൊടുത്താണ് ഈ പദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കിയത്. പ്രകാശം പദ്ധതിയിലൂടെ നിർധനരായ രോഗികൾക്ക് തിമിര ശസ്ത്രക്രിയ, വിദ്യാധനം പദ്ധതിയിലൂടെ അർഹരായ പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർഥികൾക്ക് ധനസഹായം എന്നിവയും ചെയ്യുന്നു. കടയിരുപ്പ് സർക്കാർ ആശുപത്രിയിൽ 80 ലക്ഷം രൂപ ചെലവിൽ പുതിയ ഒരു മന്ദിരം നിർമിച്ച് നൽകി.

ജോർജ് പോൾ പ്രത്യേക താൽപര്യമെടുത്തിരുന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ് മുളന്തുരുത്തി തലക്കോട് ബോയ്സ് ഹോം. നിർധനരും അശരണരുമായ വിദ്യാർഥികൾക്ക് താമസിച്ചു പഠനം നടത്താൻ സൗകര്യമുള്ള മഹത്തരമായ ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ശ്രദ്ധിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥാപനമാണ്. ഇതിന്റെ ഗവേണിംഗ് ബോഡിയിൽ ജോർജ് പോൾ നേതൃത്വം നൽകി. പ്രതിമാസം ഗണ്യമായൊരു തുക അദ്ദേഹം സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ സഹോദര സ്ഥാപനമായ വരിക്കോലിയിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഡയാലിസിസ് സെന്ററിനായി രണ്ട് ഡയാലിസിസ് മെഷീനുകൾ ജോർജ് പോളിന്റെ പ്രത്യേക താൽപര്യത്തിൽ സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് വാങ്ങി നൽകി.

കുടുംബജീവിതം

ജോർജ് പോളിന് സന്തുഷ്ടമായ കുടുംബജീവിതം നയിക്കാൻ ദൈവം കൃപ ചെയ്തു. അഭ്യസ്തവിദ്യയായ സഹധർമിണി ആലോചനക്കാരിയും ആശ്വാസവുമായി വർത്തിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച് രോഗം ബാധിച്ച് പരസഹായം ആവശ്യമായ സമയത്ത് അതീവ ജാഗ്രതയോടും കരുതലോടും കൂടെ പരിചരണം നടത്തിയെന്ന് ആ ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചവർക്കെല്ലാം ബോധ്യമായ കാര്യമാണ്.

ഏറ്റവും ധന്യമായ ഒരു ജീവിതത്തിനാണ് തിരശ്ശീല വീണിരിക്കുന്നത്. സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും നികത്താനാവാത്ത ഒരു ശൂന്യതയാണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നെ ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിക്കുകയും വ്യക്തിബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്ത ആ ഉത്തമ ക്രിസ്തീയ സഹോദരനെ കൃതജ്ഞതാപൂർവം സ്മരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് സജീവമായ ദിവ്യസംസർഗം ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘സഭാസ്നേഹിയായ ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ’

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

ആദരണീയ സുഹൃത്ത് ജോർജ് പോളിനെക്കുറിച്ച് പ്രകാശപൂർണമായ ഓർമകളാണ് എനിക്കുള്ളത്. ഏതാണ്ട് ഇരുപതു വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പു ഞാൻ ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമോ ബിസിനസ് ലോകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമോ ഒന്നും എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടായിരുന്നു. എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ ഏതോ മീറ്റിംഗ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വന്ന് ആ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് സംസാരിച്ചത്. മലങ്കരസഭയെക്കുറിച്ചും സഭയുടെ ദൗത്യവും ഭാവിയും സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് അദ്ദേഹം ചുരുക്കമായി തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളും പ്രത്യാശയും പ്രകടിപ്പിച്ചത്. അന്നത്തെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ആരാണ് എന്നോ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നോ ഞാൻ ചോദിച്ചുമില്ല. എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മുദ്ര പതിഞ്ഞു: ‘കാര്യവിവരമുള്ള സഭാസ്നേഹിയായ ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ.’

പിന്നീട് പല അവസരങ്ങളിലും എറണാകുളത്തും കോലഞ്ചേരിയിലും മറ്റു പലയിടങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു. ചുരുക്കമായി സംസാരിക്കും. എന്റെ മനസ്സിൽ ആദ്യം പതിഞ്ഞ ചിത്രം കൂടുതൽ പ്രകാശപൂർണമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു. പൊതുസമൂഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അംഗീകാരവും മറ്റും ക്രമേണ അറിയാനിടയായി.

ജോർജ് പോൾ സമുദായ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. മറ്റൊന്നുമല്ല കാരണം; മലങ്കരസഭയെ നിർവ്യാജമായി സ്നേഹിക്കയും പൊതുസമൂഹത്തിൽ ആദരണീയ പ്രവർത്തനം നടത്തുകയും, കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തുലിതമായ കാഴ്ചപ്പാടും ഭാവിദർശനവും ഉള്ള ഒരാൾ സഭയുടെ പ്രതിസന്ധികാലത്ത് അതിന്റെ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് വരുന്നുണ്ടല്ലോ എന്ന ഒറ്റ ചിന്ത മാത്രമായിരുന്നു എന്നെയും അതുപോലെ മലങ്കരസഭയിൽ വളരെപ്പേരെയും സന്തോഷിപ്പിച്ചത്.

ഇതിന്റെ മറുവശം ഓർക്കണം. നമ്മുടെ നിരന്തര പരിചയവും ഇട

പെടലും മൂലം, സഭാസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് (മെത്രാൻ സ്ഥാനം മുതൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി വരെ) തീർത്തും അയോഗ്യരെന്ന് സാധാരണ വിശ്വാസികൾ മനസ്സിൽ കുറിക്കുന്ന ചിലരൊക്കെ, ആ സ്ഥാനങ്ങൾ പ്രാപിക്കുമ്പോൾ, നാം നിശ്ശബ്ദമായി ദുഃഖിക്കുകയും, നമുക്കാണ് തെറ്റുപറ്റിയതെന്ന് സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങനെയുള്ള അസ്ഥാന സ്ഥാനികളെ കാണാനിടയായാൽ സ്ഥാനന്യായേന അവരെ നാം ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളുമുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയുടെ ഇന്നത്തെ നിർണായകമായ കാലയളവിൽ സഭാനേതൃത്വത്തോടൊപ്പം, വിശ്വസ്തമായും അതേസമയം കാര്യക്ഷമതയോടും ഉദാരതയോടും മൂല്യബോധത്തോടും കൂടെ സഭാസേവനം നടത്തുവാൻ എല്ലാ സാധ്യതയും സന്നദ്ധതയും ഉള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ സ്രഷ്ടാവ് അൽപം മുൻപേറായി നിത്യജീവനിലേക്കു വിളിച്ചു; എങ്കിലും ആ സമയം വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമുഖമായ താലന്തുകളെ വേണ്ടവണ്ണം സ്വീകരിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനും നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നതും നാം പശ്ചാത്താപത്തോടെ ഓർക്കണം.

ഒരു കാര്യം വിനയപൂർവം നാം ഓർക്കണം. നാമെല്ലാവരും പലവിധമായ കുറവുകൾ ഉള്ളവരാണ്. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കും വീഴ്ചകൾക്കും ഉപരി ഉയരണമെന്ന് എല്ലാവർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട്. ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് നിന്നാൽ നമുക്ക് അത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. നാമൊരുമിച്ച് ശ്രമിച്ചാൽ, പരസ്പരം താങ്ങിയാൽ ഈ ആത്മീയ സമരം വിജയകരമാവും. അതാണ് സഭാസമൂഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ റോൾ. വീഴുന്നവരെ താങ്ങി എഴുന്നേൽപ്പിക്കുക, അധൈര്യപ്പെടുന്നവരെ പ്രത്യാശയും ധൈര്യവും ഉള്ളവരാക്കുക. വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് പുതിയ ജീവന്റെ പ്രകാശം നൽകുക. പരസ്പരം സ്നേഹപൂർവം തിരുത്തുകയും സ്വയം തിരുത്തലിനു സന്തോഷപൂർവം വിധേയപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. ആത്മാർഥമായി വിമർശിക്കുന്നവരെ അകറ്റി നിർത്താതെ ചേർത്തു നിർത്തി ചെവി കൊടുക്കുക. ഇത് നമുക്കു സാധിക്കണമെങ്കിൽ നാമൊരു ശരീരമാണ് എന്ന ആദിബോധത്തിലേക്ക് തിരിയെ വരണം. സഭയിൽ നൽകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളും പദവികളുമൊക്കെ ദൈവരാജ്യത്തിൽ അർഥശൂന്യമാവും. അവിടെ, കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ മുൻപന്മാർ പിൻപന്മാരും പിൻപന്മാർ മുൻപന്മാരും ആകും. ഇവിടത്തെ സിംഹാസനങ്ങൾ അവിടെയില്ല. വേഷങ്ങളുമില്ല. എല്ലാവരും നഗ്നരാണ്. അതുകൊണ്ട്, കൂടുതൽ വിനയത്തോടും അനുതാപത്തോടും കൂടിയ ഒരു പൊതു സഭാജീവിതം നമുക്കെല്ലാം സാധ്യമാകണം.

കൊറോണ വ്യാധി ഒരു പുതിയ തിരിച്ചറിവും ജീവിതക്രമവും ലോകത്തിനു നൽകുമെന്നാണ് വിവേകമുള്ളവർ പ്രത്യാശിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും വൻ ബിസിനസുകാരും അത്തരം പ്രത്യാശയെ തിരിച്ചറിയണമെന്നില്ല. എന്നാൽ, മതനേതാക്കൾ അത് ഗൗരവമായി എടുത്താൽ നന്നായിരുന്നു. നമ്മുടെ ജൈവമണ്ഡലത്തിന് ഇനി അധികനാൾ അതി

ജീവനം സാധ്യമല്ല. കൊറോണ രോഗം മാറിയാലും ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യജീവന്റെ അവസ്ഥ വളരെ പരുങ്ങലിലാണ്. വൻ പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങൾക്കൊന്നും പ്രതിരോധം തീർക്കാൻ മനുഷ്യന് ഇന്നും കഴിവില്ല. ആഗോളതാപനം മുതൽ വനനശീകരണം വരെ മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. പുതിയതരം വൈറസുകൾ ഞൊടിയിടയിൽ നമ്മുടെ വർഗത്തെ തുടച്ചു നീക്കിയേക്കാം. കോവിഡ് 19 അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതിന് മുൻപു തന്നെ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മുതിർന്ന സഭാനേതാക്കളും രാഷ്ട്രനേതാക്കളും അപ്രത്യക്ഷമാവാൻ ഇടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ ശിഷ്ടകാലം ഈ ലോകത്തിന് അൽപ്പം പ്രകാശവും പ്രത്യാശയും നൽകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് അവർ അന്വേഷിക്കുകയും വിവേകമതികളായവരോട് ഉപദേശം തേടുകയും ചെയ്താൽ നന്നായിരുന്നു.

A breath of fresh air

Jiji Thomson IAS (Retd)

Dal lake in Srinagar, known as the 'jewel in the crown of Kashmir,' is one of the most serene lakes I have seen anywhere in the world. Enclosed by the splendid Pir Panjal mountains and Mughal gardens, it offers some incredible vistas of lofty rolling hills, the distant snow-capped mountains, shikaras cruising quietly, and the houseboats standing still with perfect poise. You can keep on watching the lake, and it's still waters, and the ripples caused by the canopied shikaras sailing on the lake. There are some elegant people who, with their poise and demeanor, bring to your mind the tranquil waters of the lake. You won't come across any waves but only occasional ripples. They are calm, quiet, and pleasant—a treat to watch. My dear friend, late Shri George Paul, was one of them.

George Paul was a versatile entrepreneur. He spearheaded the Synthite group of companies right from inception in 1972 as Vice-Chairman. Synthite Industries, as you know, is the world's largest oleoresin company and a Flavour House.

His versatility can be seen by the various positions he held: He was Director of Herbal Isolates (P) Ltd, Symega Flavours India (P) Ltd, Intergrow Foods & Beverages Pvt Ltd, and Synthite Exports Ltd.

His various stints in trade and professional bodies like the International Federation of Essential Oils and Aroma Trades, London, (Active Director); Association of British Scholars (Patron, Kochi Chapter); All India Spices Exporters' Forum (Former Chairman); Indian Council of Agricultural Research Ltd; American Management Association(Member); Indo American Chamber of Commerce (Former President- South India Council) has resulted in him being an advocate of change for the Indian oleoresin industry at large.

He was a syndicate member of the Cochin University of Science and Technology as an expert from the field of industry and commerce. George Paul was passionate about improving the quality of education in the country and served on the advisory board of various colleges in Kerala. He was the Vice-Chairman of the Industrial Advisory Board at Kerala University of Fisheries and Ocean Studies.

He was a member of the business advisory committee for guiding the Additional Skill Acquisition Programme (ASAP), a joint initiative by Higher Education and General Education Departments of Government of Kerala that aims to enhance the employability of students. In addition to all these, he was the Lay Trustee of the Malankara Orthodox Syrian Church.

Once I asked George Paul how he managed these diverse activities. “I leave everything to God. He is in control and knows every detail of what is happening. Even when we are waiting for answers, we need not worry.” This was his firm belief. As a true Christian, he submitted himself to the will of God.

My association with George Paul dates back to 1983, when I started my career in IAS as a young Sub-collector in Muvattupuzha. Synthite industries located in Kadayirippu, fell under my jurisdiction. During my tenure, there was a severe drought, something unheard of in this part of the world. Kerala was experiencing drought! I decided to take some precautionary steps and rushed to Kadayiruppu and met Shri. C V Jacob, Chairman of Synthite’s Industries, along with George Paul. I wanted them to sponsor a few tanker lorries for supplying drinking water to the worst affected parts of my subdivision. Without any hesitation, they obliged me. Thus, we started providing drinking water in tanker lorries even before Govt of Kerala issued formal orders.

His concern for the needy was his hallmark. He was a man full of mercy.

He reminds me of what Shakespeare said: “The quality of mercy is not strained. It droppeth as the gentle rain from heaven.”

These famous lines from *Merchant of Venice* resonates in George Paul. Mercy always comes down. It starts with God and moves to man; it begins from heaven and ends on earth.

When the time came for electing the Lay Trustee of Malankara church, I persuaded George Paul to fight the elections. I believed that people of such nobility and integrity would enhance the reputation of the Church and bring in a qualitative change.

An entrepreneur par excellence, a devout Christian full of love and compassion, an unassuming gentleman who was the epitome of simplicity and nobility- that was George Paul to me. He was like a breath of fresh air.

മാന്യനായ അത്മായ ട്രസ്റ്റി

ഫാ. ഡോ. എം. ഒ. ജോൺ
(മലങ്കരസഭാ വൈദികട്രസ്റ്റി)

രണ്ടു വർഷക്കാലം മലങ്കരസഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന ജോർജ് പോൾ കുലീനത്വമുള്ള ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു.

വളരെ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികൾ അദ്ദേഹത്തെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടം അദ്ദേഹവുമൊത്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാനും സഭാകാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചിടപെടുവാനും എനിക്കു സാധിച്ചു. ഇതിനു മുൻപുള്ള ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും അദ്ദേഹം അംഗമായിരുന്നു. അന്നു മുതലുള്ള പരിചയമാണ് എനിക്ക് അദ്ദേഹവുമായിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നു കാര്യങ്ങൾ പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലം (1665) മുതൽ 1876 വരെ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണനിർവഹണത്തിനായി ഒരു മെത്രാപ്പൊലീത്താ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 1815-ഓടെ സി.എം.എസ്. മിഷണറിമാരുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ മലങ്കരസഭ പ്രവേശിക്കുകയും അവരുടെ സഹകരണവും സഹായവും മൂലം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് പഴയ സെമിനാരി തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും സ്വത്തുക്കളും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിലൂടെ സി.എം.എസ്. മിഷണറിമാരുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിച്ചപ്പോൾ സ്വത്തുക്കൾ വിഭജിക്കേണ്ടി വന്നു. അതു സംബന്ധിച്ചു തീരുമാനമെടുത്തു തീർപ്പു കൽപിക്കാൻ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിന്റെയും, ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണാധികാരികളുടെയും നിർദേശപ്രകാരം ഒരു മധ്യസ്ഥകോടതി നിയമിതമായി. സ്വത്തുതർക്കം സംബന്ധിച്ച് 1840-ൽ കോടതി വിധി കൽപിച്ചു. മിഷണറിമാരുടെ വരവിനു മുൻപുണ്ടായ ആസ്തികൾ നസ്രാണികൾക്ക് ഒരു ട്രസ്റ്റായിരിക്കണമെന്നും വരവിനു ശേഷമുണ്ടായവ നസ്രാണികളുടെ പ്രത്യേക ഗുണത്തിനായി ഒരു ട്രസ്റ്റായി സംരക്ഷിക്കണമെന്നും ആയിരുന്നു മധ്യസ്ഥന്മാരുടെ തീർപ്പ്. വട്ടിപ്പണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആസ്തികളുടെ ഭരണം മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെയും സുറിയാനി സമുദായം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു വൈദികന്റെയും മാന്യനായ ഒരു അയ്മേനിയുടെയും കൂട്ടുചുമതലയിൽ ആയിരിക്കണമെന്നും മധ്യസ്ഥന്മാർ ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നു. മാന്യനായ അയ്മേനിയാണ് അത്മായ ട്രസ്റ്റി.

'മാന്യനായ അയ്മേനി' എന്ന വാക്ക് തന്നിൽ അന്വർഥമാക്കിയ മാന്യ വ്യക്തിയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലും വാക്കിലും നടപ്പിലും ഇടപെടലിലും വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഒരു ജന്റിൽമാൻ അഥവാ മാന്യ വ്യക്തി എന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറയാമായിരുന്നു.

സിന്തൈറ്റ് എന്ന അന്താരാഷ്ട്ര പ്രസിദ്ധമായ ഒരു വ്യവസായ ഗ്രൂപ്പിനെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. അതിന്റെ അമരക്കാരനായി പ്രവർത്തിച്ച് ഉന്നതനിലയിലേക്ക് ആ സംരംഭത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു.

കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിലെ പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സജീവ പങ്കാളിത്തം മുഖേന കേരളാ പ്രൈവറ്റ് മെഡിക്കൽ കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായും അതിന്റെ ശക്തനായ വക്താവായും മാറുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടപെടൽ പൊതുസമൂഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അംഗീകാരം വർധിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമായി. ഇങ്ങനെ, കേരളത്തിലെ പൊതുസമൂഹത്തിൽ തിളക്കമാർന്ന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായി അദ്ദേഹം നിൽക്കുമ്പോഴാണ് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടി അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ അംഗങ്ങൾ വളരെ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തതെന്ന് അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിലുണ്ടായ ഹർഷാരവം വെളിവാക്കുന്നു. സഭയുടെ ഉന്നതാധികാര സമിതികളിൽ കുറച്ചു കാലമേ അദ്ദേഹം സംബന്ധിച്ചുള്ളു എങ്കിലും സഭയുടെ ഏതു കാര്യം സംബന്ധിച്ചും വളരെ വ്യക്തവും ശക്തവുമായ നിലപാടുകളും അഭിപ്രായങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. വിവിധ സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നിലവാരം കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് ഉയരണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒക്കെ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിനനുസരിച്ച് ഉന്നതനിലവാരത്തിൽ ചിന്തിക്കുവാനും അത് മുഴുവനായും ഉൾക്കൊള്ളുവാനും പലർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന യാഥാർഥ്യവും അവശേഷിക്കുന്നു.

2017-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയുണ്ടായപ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നത ബന്ധങ്ങൾ സഭ പ്രയോജനകരമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിലും അതുപോലെ വടക്കൻ മേഖലയിലെ ചില പള്ളികളിലും വിധി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർണായക ഇടപെടലുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സ്ഥലംമാറ്റം സംബന്ധിച്ചും വ്യക്തമായ ഒരു നിയമോപദേശം സ്വീകരിക്കുവാനും അക്കാര്യ

ത്തിൽ കാര്യക്ഷമമായി ഇടപെടുവാനും കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ആലോചനാസമിതിയിൽ അക്കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചുരുങ്ങിയ കാലം മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു ട്രസ്റ്റി പദവിയിൽ ഇരിക്കുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു. എന്നാൽ, ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ സാമ്പത്തിക സഹായം അഭ്യർഥിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ പല പള്ളിക്കാരും ആത്മീയ സംഘടനകളും അവയുടെ പ്രവർത്തകരും സാമ്പത്തികക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവരും ചെന്നിട്ടുണ്ട്. അവർക്കൊക്കെ സഹായത്തിന്റെ കൈ നീട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു എന്നത് എനിക്കു നേരിട്ടറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. റെക്കമന്റേഷൻ ആവശ്യമായ പല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഇടപെടുകയും തന്റെ സ്വാധീനം ഉപയോഗിച്ച് പല കൈത്താങ്ങലുകളും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ നല്ല കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ മനസ്സിൽ വരുന്നുള്ളു. ആ നല്ല മനുഷ്യന്റെ ദീപ്തമായ സ്മരണയ്ക്കു മുൻപിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

ജോർജ് പോൾ എന്റെ സ്മരണയിൽ

ഇ. കെ. ജോർജ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ ഇഞ്ചക്കാട്ട്

പരസ്പര സ്വീകരണം മൂലം 1958-ൽ ഒന്നായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ആ രീതിയിൽ പോകണം എന്നാഗ്രഹിച്ച ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്. 1958-ൽ നടന്ന സ്വീകരണം ശരിയല്ല എന്ന് പറഞ്ഞവരിൽ ഒരു വിഭാഗവും 1964-ലെ കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയിലൂടെ ഒന്നായി. ആ നിലയിൽ 1974 വരെ സംഘടിതമായി സഭ മുന്നേറി. ആ കാലഘട്ടങ്ങളിലെ സഭയുടെ പുരോഗതി അനുഭവിച്ച ഒരു സംഘം ഇപ്പോൾ ജീവിതസായാഹ്നത്തിലാണ്.

ഛിദ്രം പിന്നെയും പൊട്ടിപുറപ്പെട്ട് നില പഴയതിലും വഷളായപ്പോൾ അതിൽ സങ്കടപ്പെടുകയും ഒരു നല്ല കോടതിവിധി ഉണ്ടായാൽ തീരും എന്ന് വിചാരിച്ചവരും അതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചവരും ഉണ്ട്. 1995-ൽ വിധി വന്നു 2002-ൽ ജസ്റ്റീസ് മളീമഠ് നിരീക്ഷകനായി വന്ന് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ കൂടിയതോടു കൂടി പൂർണതയിൽ എത്തി.

ഇതിലൊന്നും തൃപ്തിയാവാത്ത പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം പിന്നെയും കേസുകൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 2017-ലും 2020-ലുമായി ഉണ്ടായ വിധികൾ മൂലം മുൻപോട്ടു പോകുവാൻ പറ്റാത്ത ഒരവസ്ഥയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം എത്തിനിൽക്കുകയാണ്.

2020 മാർച്ചിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട കോവിഡ് 19 എന്ന മഹാമാരി മുഖാന്തരം എല്ലാവരും ദിക്കുമുട്ടി നിൽക്കുകയാണ്. അന്നും ഇന്നും മലങ്കര സഭാമക്കൾ സമാധാനത്തിലും സഹവർത്തിത്വത്തിലും പോകണം എന്നാഗ്രഹിച്ച ഒരു വലിയ സംഘം വൈദികരും അവൈദികരും സഭയിൽ ഉണ്ട്.

മൺമറഞ്ഞ മത്തായി നൂറനാലച്ചന്റെയും പി. സി. ഏബ്രഹാം പടിഞ്ഞാറേക്കരയുടെയും കാലംകൊണ്ട് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയുടെയും അത്മായ ട്രസ്റ്റിയുടെയും മാറാ കൈസ്ഥാനം അവസാനിക്കുകയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരുടെ കാലാവധി മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റെ കാലാവധിയായി (5 വർഷം) നിജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോനാട്ടച്ചൻ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായും മുത്തൂറ്റ് എം. ജി. ജോർജ് അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ആ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഡോ. ജോർജ് ജോസഫ് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഭാരവാ

ഹികൾ തന്നെ രണ്ട് ടേം പ. ബാവായോടു കൂടി ഭരണം നിർവഹിച്ചു.

എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, സഭയുടെ പല കമ്മിറ്റികളിലേക്കും പ്രസിഡന്റ് ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തന്മാരുടെ കാലാവധി പരമാവധി രണ്ടുതവണ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിജപ്പെടുത്തി.

ഇതുപോലെ മെത്രാപ്പൊലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി ഒഴികെ മറ്റു ട്രസ്റ്റിമാരുടെയും സെക്രട്ടറിയുടെയും കാലാവധി പരമാവധി രണ്ടു പ്രാവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ വരുന്നത് ശരിയല്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു നല്ല വിഭാഗം സഭയിലും ഉണ്ടായി.

മലങ്കരസഭ ആത്മികമായും ഭൗതികമായും വളരണം എന്നാഗ്രഹമുള്ള എല്ലാവരും പുതിയ പുതിയ ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ കഴിവുള്ള വേറേ ആളുകൾ ആ രംഗത്തേക്ക് വരണം എന്നാഗ്രഹിച്ചു.

സഭയുടെ അഭ്യുദയകാംക്ഷികളായ ഒരു നല്ല സംഘം ഇതിനുവേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണം ആരംഭിച്ച് യോഗ്യരായ പലരേയും സമീപിച്ചു. അവസാനം ഫാ. ഡോ. എം. ഒ. ജോൺ വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കും ബിജു ഉമ്മൻ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേക്കും മത്സരിക്കാം എന്നു സമ്മതിച്ചു.

ഏതു രംഗത്തായാലും ഏൽപിക്കുന്ന ചുമതലകൾ വിശ്വസ്തതയോടെ ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരാൾ രംഗത്തു വരണം എന്നാഗ്രഹിച്ചു. കോട്ടയത്തിനു വടക്കുള്ള ഒരാൾ ആയാൽ നന്നായിരിക്കും എന്നാഗ്രഹിച്ചു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ജോർജ് പോളിന്റെ പേരിന് ഒന്നാം സ്ഥാനം കിട്ടി.

ലോകമൊക്കെയുമുള്ള മലങ്കര സഭാമക്കളെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രതിനിധി ആകകൊണ്ട് ജോർജ് പോൾ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു വരാൻ കുറെ ആളുകൾ നേരിട്ടും അല്ലാതെയും സമ്മർദം ചെലുത്തേണ്ടി വന്നു.

അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികളിൽ വടക്കുള്ള നല്ല സംഘത്തിന് ജോർജിയെ നേരിട്ട് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് വടക്കോട്ട് കൂടുതൽ തവണ പ്രചരണത്തിനായി പോകേണ്ടി വന്നില്ല.

തെക്കുള്ള അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികളായ അച്ചന്മാരെയും അത്മായരെയും കൂട്ടായും ഒറ്റയ്ക്കും കണ്ട് സംസാരിക്കേണ്ടി വന്നു. പലർക്കും ജോർജി അപരിചിതൻ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് പല ചോദ്യങ്ങളും സഭയെപ്പറ്റിയും സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ദർശനത്തെപ്പറ്റിയും എന്തു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും എന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഉണ്ടായി. ചോദ്യങ്ങൾ സശ്രദ്ധം കേട്ട് പിന്നീട് അവരിൽനിന്ന് ഉപചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാത്തവിധത്തിൽ മറുപടി നൽകുന്നത് കേട്ടു. നടപ്പിലും എടുപ്പിലും സംസാരത്തിലും എല്ലാം ആഢ്യത്വം പുലർത്തുന്നതായി കണ്ടു.

ജനിച്ചതും വളർന്നതും ഒക്കെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗക്കാരനായിട്ടായിരുന്നു എങ്കിലും; ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിലേക്കു നന്നായി പഠിച്ചിട്ടു വന്ന ഒരാളായി പ്രവർത്തിച്ചു. അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആകുന്നതിനു മുൻപും, ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി, ആലുവായിലുള്ള ഹൈസ്കൂൾ, വടക്കുള്ള പല പള്ളികൾ ഇവയ്ക്കുവേണ്ടി നന്നായി പ്രവർത്തിച്ചു.

അഞ്ച് ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ വക്താവായിരുന്നു. കാര്യങ്ങൾ നന്നായി പഠിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. വടക്കുള്ള ആളുകൾക്കു പാമ്പാടി തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് ഉള്ള അറിവ് വെളിവാകുംവിധത്തിൽ ജോർജി ട്രസ്റ്റി ആയതിനുശേഷം ഉള്ള ആദ്യത്തെ പെരുന്നാളിന് ഒരു ലേഖനം മലയാള മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഓർക്കുന്നു.

ഒരുപിടി കാര്യങ്ങൾ സഭയും, താൻ സ്നേഹിച്ച എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള കാഴ്ചപ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ബാക്കിവെച്ചിട്ടാണ് കടന്നുപോയത്.

ജോർജ് പോളിന്റെ വേർപാട് സഭയ്ക്കും വീടിനും താൻ സ്നേഹിച്ച എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ജോർജിയെ സ്നേഹിച്ച എല്ലാവർക്കും ഒരു തീരാനഷ്ടമാണ്. നികത്തുവാൻ ആകാത്ത ഒരു വിടവാണ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സഭയ്ക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് നേതൃത്വസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിച്ച കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, ഒ. എം. ചെറിയാൻ, എ. എം. വർക്കി, കെ. എം. മാത്യു, ഉപ്പൂട്ടിൽ കുഞ്ഞച്ചൻ, എറികാട്ട് ഇ. ജെ. ജോസഫ്, പി. സി. ഏബ്രഹാം പടിഞ്ഞാറെക്കര, പന്തലമുറി നൈനാൻ സാർ, അഡ്വ. കെ. ചെറിയാൻ വട്ടക്കുന്നേൽ, പുരോഹിതന്മാരിൽ മണലിൽ അച്ചൻ, ടി. സി. ജേക്കബ് അച്ചൻ തുടങ്ങിയ എല്ലാവരുടെയും പേരിനോടുചേർത്ത് ഈ പേരും വായിക്കുകയാണ്. “സഭയോ വളരേണം, ഞാനോ കുറയേണം.”

പ്രവർത്തിച്ച മണ്ഡലങ്ങളിലെല്ലാം തന്റെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചാണ് ജോർജി കടന്നുപോയത്. ജോർജിയുടെ കുടുംബത്തോടും, സ്നേഹിച്ച എല്ലാവരോടും ഒത്ത് പ്രാർഥിക്കാം, വാസസ്ഥാനം ഇമ്പങ്ങളുടെ പറുദീസയിൽ ആയിരിക്കണമേ എന്ന്.

സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരു വ്യവസായി

ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്

ശ്രീ. ജോർജ് പോളിനെ ഞാൻ പരിചയപ്പെടുന്നത് 1986–ൽ ലണ്ടനിൽ വെച്ചാണ്. അവിടെ ഒരു വർഷം പഠനത്തോടൊപ്പം അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏക ഇടവകയുടെ വികാരിയായും ഞാൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന സമയമായിരുന്നു. ജോർജ് പോളിന്റെ ബിസിനസ് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ ബിസിനസ് സംബന്ധമായി കൂടക്കൂടെ ലണ്ടനിൽ വരുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ അടുപ്പമുള്ള കുടുംബമായിരുന്നു മൺമറഞ്ഞ കെ. എം. ജോർജച്ചന്റേത്. ബഹു. അച്ചന്റെ സഹധർമിണി ആലീസ് കൊച്ചമ്മയും ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപു കടന്നുപോയി. അവരുടെ ഭവനത്തിൽ വെച്ചാണ് ഞങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയതും പരിചയപ്പെട്ടതും. എപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും അന്ന് ആരംഭിച്ച സൗഹൃദം ഊഷ്മളമായിത്തന്നെ അവസാനം വരെ നിലനിന്നിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിസിനസ് വളരെ വികസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ജോലിക്കായി എനിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ഒരാളെ ഞാൻ ശുപാർശ ചെയ്തു. എന്റെ താൽപര്യം കണക്കിലെടുത്ത് ആ ഉദ്യോഗാർഥിയെ ഉടനെതന്നെ അഭിമുഖത്തിനായി ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട സാങ്കേതിക പരിജ്ഞാനമില്ലെന്ന നിലയിൽ ജോലി ലഭിച്ചില്ല. എനിക്ക് സ്വാഭാവികമായും അൽപം പരിഭവം തോന്നുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, പിന്നീട് കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ആദ്യം അന്വേഷിച്ചത് ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ കാര്യമായിരുന്നു. അത്തരം ഒരു കരുതലിൽ എന്റെ പരിഭവം നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജോലി അന്വേഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ജോലി നൽകാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലല്ലോ. അവരുടെ സ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ട സാങ്കേതിക പരിജ്ഞാനം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ജോലി നൽകാഞ്ഞത് എന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമാവുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹത്തിന് അസുഖമായിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഒരു കുട്ടിക്കു പ്രശസ്തമായ ഒരു സ്കൂളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിന് ഞാൻ ഫോണിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചത്. ഇ–മെയിലിൽ വിവരങ്ങൾ നൽകാൻ പറയുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വാക്കിൽ ആ കുട്ടിക്ക് പ്രവേശനം ലഭി

ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റൊരു പട്ടണത്തിൽനിന്ന് എറണാകുളത്തേക്കു പറിച്ചുമാറ്റപ്പെട്ടവർക്ക് മറ്റാരും പരിചയക്കാർ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് എന്നെ സമീപിച്ചതും ഞാൻ ആ കാര്യത്തിൽ ഇടപെട്ടതും.

എന്റെ മരുമകൻ ഫാ. തോമസ് ജോർജ് വികാരിയായി ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത് പ. ബാവാ തിരുമേനിയുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കൊഴുവല്ലൂർ സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയാണ്. അവിടത്തെ പുനരുദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അച്ചൻ നേരിട്ട് ഒരു കത്തയച്ചതേയുള്ളു. മടക്കത്തപാലിൽ 50000 രൂപ അയച്ചുകൊടുത്തു. ആരുടെയും പ്രത്യേക ശുപാർശയൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ചെറുതും വലുതുമായ ഒട്ടേറെ സഹായങ്ങൾ യാതൊരു പരസ്യവും കൂടാതെ ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു ഉത്തമ മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിൽ ദർശിച്ച ചില സവിശേഷതകൾ ചുരുക്കമായി സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

1. സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരു വ്യവസായി

ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ, മാർക്കറ്റ് ഇക്കോണമിയുടെ ഈ കാലത്ത് ലാഭം എന്നല്ലാതെ വ്യവസായികൾക്ക് മറ്റൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ല. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വികസിത രൂപമായിട്ടാണല്ലോ ആഗോളവൽക്കരണത്തെ വിലയിരുത്തുന്നത്. മനുഷ്യത്വത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകിയാൽ കഴുത്തറുപ്പൻ മത്സരമുള്ള ലോകത്ത് വിജയിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള കാഴ്ചപ്പാട്. എന്നാൽ ഈ വ്യവസായി ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു. വ്യവസായം വികസിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ലാഭം ലഭിക്കണമെങ്കിലും, തൊഴിലാളിക്കും അതിലുമുപരി സമൂഹത്തിനും നന്മയും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യമുഖമുള്ള വ്യവസായികൾ ചുരുക്കംപേർ അവിടെയും ഇവിടെയുമായിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ആ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. പ്രൈവറ്റ് മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ സാരഥിയായി പ്രവർത്തിച്ചപ്പോഴും മനുഷ്യത്വപരമായ ഒരു സമീപനമാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. ആവുന്നതും സർക്കാരുമായി ഒരു ഏറ്റുമുട്ടൽ ഒഴിവാക്കി സമന്വയത്തിന്റെ പാത സ്വീകരിക്കുവാൻ എപ്പോഴും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

2. വലംകൈ ചെയ്യുന്നത് ഇടംകൈ അറിയരുതെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച മനുഷ്യസ്നേഹി

കർത്താവിന്റെ കാലത്തെ പരീശ സമൂഹം കുറെയൊക്കെ നന്മ ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാംതന്നെ മനുഷ്യരുടെ മുൻപാകെ വിളങ്ങുന്നതിനായിരുന്നു അപ്രകാരം ചെയ്തത്. അവരെ മുന്നിൽ കണ്ടാണ് കർത്താവ് ശിഷ്യസമൂഹത്തോട് അരുളിച്ചെയ്തത്, “നിങ്ങളുടെ വലംകൈ ചെയ്യുന്നത് ഇടംകൈ അറിയരുത്” എന്ന്. ഈ കാലത്ത് മിക്ക ക്രൈസ്തവ സഭകളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഒട്ടനവധി നന്മപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അവയെല്ലാം പത്രപരസ്യങ്ങളിലും സമൂഹമാധ്യമങ്ങളിലും സുവനീറുക ളിലും പള്ളി നോട്ടീസുകളിലുമെല്ലാം പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ട്. പരസ്യം മോഹിച്ച് ചില്ലറ നന്മകൾ ചെയ്യുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. ഇവിടെ കർത്താവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലെ ദൈവരാജ്യ മൂല്യങ്ങൾ കാറ്റിൽ പറത്തുകയാണ്. കോർപറേറ്റുകൾക്ക്, ചാരിറ്റിക്കായി പണം ചെലവഴിക്കാൻ നിയമാനുസൃത വഴികളുമുണ്ട്. ഈവക ചട്ടക്കൂട്ടുകളൊന്നുമില്ലാതെ അനവധി പ്രസ്ഥാന ങ്ങളെയും വ്യക്തികളെയും യാതൊരു പരസ്യവും കൂടാതെ അദ്ദേഹം സഹായിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷമാണ് പലരും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയത്. ശുപാർശക്കാരില്ലാതെ സഹായം നൽകുന്ന അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഒന്നും വാങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്ന് പരിഭവിച്ച വരും ഉണ്ട് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും കർത്താവിന്റെ കൽപന ഈ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ശിരസാവഹിച്ചു.

3. സഭയെക്കുറിച്ച് ദർശനമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സഭാസ്നേഹി

തന്റെ ദീർഘമായ അനുഭവത്തിൽനിന്ന് വളരെ കാര്യങ്ങൾ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നപ്പോൾ, സെമിനാരിയുടെ വികസന പ്രവർത്തന ങ്ങൾക്ക് പണത്തിന്റെ അപര്യാപ്തതയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് അറിയി ച്ചിരുന്നു. സെമിനാരിയുടെ സുസ്ഥിര വികസനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പ്രോജക്ട് തയ്യാറാക്കി അടുത്ത ഗവേണിംഗ് ബോർഡിൽ അവതരിപ്പി ക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പു നൽകി. നിർഭാഗ്യവശാൽ അടുത്ത ഗവേണിംഗ് ബോർഡിനു മുൻപ് അദ്ദേഹം രോഗാതുരനായി. സഭയിലെ സ്ഥാപനങ്ങ ളുടെ നടത്തിപ്പിൽ ഒരു പ്രഫഷനൽ സമീപനം കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. സമ്പന്നരിൽ ചിലരുടെ പണം ഇരന്നു വാങ്ങി ചില്ലറ ധർമപ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലുമുപരി സാധാരണ മനു ഷ്യർ സ്വയം ധനസമാഹരണം നടത്തണമെന്നും, പാവപ്പെട്ടവരും ചെറു കിട കൃഷിക്കാരും കച്ചവടക്കാരും സർക്കാരിന്റെ സഹായപദ്ധതികൾ എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്ന് ബോധവൽക്കരിക്കുവാനും അദ്ദേ ഹത്തിന് വ്യക്തമായ ധാരണകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭയിലെ കക്ഷിവഴ ക്കിന്റെ തീവ്രത കുറച്ച് സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ഒരു വഴി കണ്ടെത്താൻ അദ്ദേഹം തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ നിർഭാ ഗ്യമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ആ വിധത്തിൽ കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധി ക്കാതെ പോയത്. ആംഗലേയ കവി ജോൺ കീറ്റ്സ് പാടിയ പോലെ “കേട്ട കവിതകൾ മധുരമായിരുന്നു. കേൾക്കാത്തവ അതിമധുരവും” (Heard melodies are sweet, but those unheard are sweeter). ധന്യമായ ആ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും ഉദാത്തമായ ചില മാതൃകകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ദുഃഖങ്ങളില്ലാത്ത ഇമ്പങ്ങളുടെ പറു ദീസയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിത്യവിശ്രമം അനുഭവിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർഥിക്കുന്നു.

മറക്കാനാവാത്ത വ്യക്തിത്വം

ഫാ. ഒ. വി. ഏലിയാസ്

1949-ൽ കുറുപ്പംപടി ദേശത്ത് എമ്പാശേരി കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ജോർജ് പോൾ പഠനാനന്തരം സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിന്റെ സ്ഥാപകനും മാതുലനുമായ സി. വി. ജേക്കബിനെ പിൻപറ്റി വലിയ വിജയങ്ങളിലേക്ക് സ്ഥാപനത്തെ എത്തിക്കുവാൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു. അലസതയും അശ്രദ്ധയും കൂടാതെ പ്രവർത്തിച്ച് സ്ഥാപനത്തെ ഉന്നത സോപാനത്തിലെത്തിച്ചു. ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യവസായ രംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളോ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ സംഭാവനകളോ മെഡിക്കൽ രംഗങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളോ ഒന്നുംതന്നെ ഇവിടെ പരമാർശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്റെ അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ കുറിക്കട്ടെ.

ഞാൻ എന്ന ഭാവം കൂടാതെ വലിപ്പചെറുപ്പ വ്യത്യാസമെന്യേ എല്ലാ തലത്തിലുമുള്ള എല്ലാവരോടും സൗമ്യമായി ഇടപെടുന്ന ജനസമ്മിതിയുള്ള ഒരു മഹദ്‌വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തന്റെ നേരായ സ്വാധീനം (ഇടപെടൽ) കൊണ്ട് ഏതു വൈഷമ്യമുള്ള കാര്യവും ഭംഗിയായി നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരാൾ. എല്ലാ തലത്തിലുമുള്ള എല്ലാവർക്കും ഏതു സമയത്തും പ്രാപ്യനായ ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹി, സഭാകാര്യങ്ങളിൽ പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരു സഭാംഗം. പള്ളി ആരാധന, കുമ്പസാരം, കുർബാനാനുഭവം എന്നിവയിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ഒരു വിശ്വാസി. ഒരു വിഷയം ചർച്ചയ്ക്കെടുത്താൽ അതിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും ശരിയായി സ്പർശിച്ച് സദസ്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നവിധം അസാമാന്യ അവതരണശൈലിയുള്ള ഒരു വ്യക്തി എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം എപ്പോഴും മുൻപന്തിയിലായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റേത്.

എറണാകുളം ബാനർജി റോഡിനോട് ചേർന്ന് സ്ഥലം വാങ്ങി വീട് പണിത് താമസമാക്കിയതു മുതൽ എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ അംഗമായി ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ജോർജ് പോളിന്റെ ആത്മാർഥതയും പ്രവർത്തന മികവും കണക്കിലെടുത്ത് പള്ളി പൊതുയോഗം അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയുടെ ട്രസ്റ്റി ആയി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ട്രസ്റ്റി എന്ന ചുമതല അദ്ദേഹം ഏറ്റവും ഭംഗിയായി തന്നെ നിർവഹിച്ചു. എറണാകുളം പള്ളിയും പള്ളിവക എളംകുളം ചാപ്പലും സംബന്ധിച്ച ഭിന്നത പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരു

മനസ്സിലെ നിർദേശപ്രകാരം എറണാകുളം പള്ളിക്കാര്യത്തിൽനിന്ന് പണം ചെലവഴിച്ച് വൈറ്റില ഭാഗത്ത് സ്ഥലം വാങ്ങി പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ പള്ളി പണിതതിന് മുൻകൈ എടുത്ത് പ്രവർത്തിച്ചവരിൽ പ്രധാനി ജോർജ് പോളായിരുന്നു. എറണാകുളം പള്ളിവക എളംകുളം സെമിത്തേരി വോൾട്ടിൽ ശവമടക്ക് സംബന്ധിച്ച് പ്രദേശവാസികളുമായി ചില തർക്കമുണ്ടായപ്പോൾ അതിൽ ഇടപെട്ട് പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചതും ജോർജ് പോളായിരുന്നു. എറണാകുളം പള്ളിയുടെ പുനർനിർമാണ നവീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഭീമമായ സംഖ്യ നൽകിയതും അദ്ദേഹം തന്നെ. ഈദൃശ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം സ്മര്യപുരുഷന്റെ ആത്മാർഥതയും ദൈവസ്നേഹവും സഭാസ്നേഹവും നമുക്ക് ദർശിക്കാനാവും.

ഇടവകയോടും സഭയോടും ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, തന്റെ ബിസിനസ് കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സത്യസന്ധതയും സുതാര്യതയും ചിട്ടയും നിഷ്ഠയും ഒക്കെ കൃത്യമായി പുലർത്തിയിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ മികച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യമാണ്. കൊച്ചി ഓർത്തഡോക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ സെന്ററിനുവേണ്ടി കളമശേരിയിൽ വാങ്ങിയ (6.5 ഏക്കർ) സ്ഥലത്തിനുവേണ്ടി ലക്ഷങ്ങൾ മുടക്കിയതും അതിന്റെ പ്രധാന പ്രവർത്തകനും ജോർജ് പോളായിരുന്നു.

ജോർജ് പോളിന്റെ സഭാസ്നേഹവും മികവുറ്റ പ്രവർത്തനശൈലിയും കണക്കിലെടുത്ത് 2017 മാർച്ച് ഒന്നാം തീയതി കൂടിയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ അദ്ദേഹത്തെ സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആയി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അത്മായ ട്രസ്റ്റി എന്ന നിലയിൽ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അങ്ങേയറ്റം പ്രവർത്തിക്കുകയും സഭയുടെ എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും തന്റെ സാന്നിധ്യം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. നിനച്ചിരിക്കാത്ത സമയത്ത് പിടിപെട്ട രോഗം മൂലം തുടർന്നും ആ നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തനിക്ക് ആകാത്ത സ്ഥിതി വന്നു. 70 വർഷം മാത്രമേ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് ആയുസ്സ് നൽകിയുള്ളു. “നൂറ്റാണ്ടുകൾ നിലനിൽക്കുന്ന വടവൃക്ഷത്തേക്കാൾ അൽപ്പകാലം മാത്രം സൗരഭ്യം പരത്തി മറയുന്ന ലില്ലി പുഷ്പമായിരിക്കുന്നത് എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠം” എന്ന ചൊല്ല് ജോർജ് പോളിൽ അന്വർഥമാണ്. രോഗാവസ്ഥയിൽ പലപ്പോഴും വീട്ടിലും ആശുപത്രിയിലും അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നു കാണാനും പ്രാർഥിക്കാനും എനിക്ക് ഇടയായിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും ഭാര്യ ലിസ ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയിൽ ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. രോഗശയ്യയിൽ തന്നെ സന്ദർശിക്കാൻ ചെല്ലുന്നവരെ സന്തോഷത്തോടും പുഞ്ചിരിയോടും കൂടെയാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. തന്നെ ഗ്രസിച്ചിരുന്ന രോഗത്തെ ഓർത്ത് നിരാശയോ ഭയമോ കൂടാതെ പ്രത്യാശയോടെ ആയിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ അന്ത്യം. ഇടവകയെയും സഭയെയും മാത്രമല്ല ജാതിമതഭേദമെന്യേ സഹായത്തിനായി തന്നെ സമീപിച്ചിരുന്ന അർഹത

യുള്ള ഏതൊരാൾക്കും സഹായം നൽകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടും പിശുക്കു കാണിച്ചിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, തനിക്ക് ദൈവം നൽകിയതാണ് എന്ന ബോധ്യത്തോടെ നിർലോഭം ഈദൃശ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ബ്രിട്ടിഷ് ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ജോർജ് അഞ്ചാമന്റെ മേശപ്പുറത്ത് എപ്പോഴും ശ്രദ്ധ പതിയത്തക്കവണ്ണം ഇപ്രകാരം എഴുതി വെച്ചിരുന്നത്രെ. "ഈ ലോകത്തിലൂടെ നാം ഒരിക്കലേ പോകയുള്ളു. ആ യാത്രയിൽ മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാനും സന്തോഷിപ്പിക്കാനും ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ ഒന്നും പാഴാക്കരുത്." ഈ പ്രസ്താവന അന്വർഥമാക്കുന്നതായിരുന്നു സ്മര്യപുരുഷന്റെ ജീവിതം.

പരേതന്റെ ആത്മാവിന് നിത്യശാന്തി നേർന്നുകൊണ്ട് ഈ ലഘു അനുസ്മരണം നിർത്തട്ടെ.

(ലേഖകൻ എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ മുൻ വികാരിയും ഇടവകാംഗവുമാണ്.)

സഭാ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജോർജ് പോളിന് കൊച്ചി ഭദ്രാസനം നൽകിയ സ്വീകരണം. കൊച്ചി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് സമീപം.

ഇതാരോടും പറയരുത്

അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ
(അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ)

വടക്കുനിന്ന് ഒരു അത്മായ ട്രസ്റ്റി ഇദംപ്രഥമമായി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഉണ്ടാവുക, അടിമുതൽ മുടിവരെ മാന്യനായ ആ മഹദ് വ്യക്തിയോടൊപ്പം മലങ്കരസഭയുടെ കെട്ടുപണിയിൽ ഒരു എളിയ പങ്കാളിയാവുക, 2017-ൽ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ചെറിയ മോഹങ്ങളിൽ വലിയ ഒന്നായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ, ജോർജ് പോൾ എന്ന ആ അനുകരണീയ വ്യക്തിത്വത്തെ അധികകാലം കൂട്ടുട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്ത് ലഭിച്ചില്ല. അതു സഭയുടെ നഷ്ടം, എനിക്ക് വ്യക്തിപരമായ നഷ്ടം.

കോലഞ്ചേരി മലങ്കര മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയുടേയും മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെയും ചുമതലക്കാരിൽ ഒരാൾ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു എളിയ സഭാ പ്രവർത്തകനായ എനിക്ക് ദീർഘകാലമായി ഉണ്ടായിരുന്ന വലിയ ബഹുമാനം ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കുന്നായിരുന്നു 2017-ലെ സഭാട്രസ്റ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകൾ. തനിക്കെതിരെ ഉയർന്ന ആരോപണങ്ങളെ അദ്ദേഹം തികഞ്ഞ സമചിത്തതയോടെ നേരിട്ടു. വ്യാജവാർത്തകളെയും വ്യക്തിഹത്യകളെയും അദ്ദേഹം തികഞ്ഞ സമചിത്തതയോടെയാണ് നേരിട്ടത്. ജോർജ് പോൾ സാർ ആർക്കെതിരെയും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കാലത്ത് ആരോപണം ഉന്നയിച്ചില്ല. ആരെയും വ്യക്തിഹത്യ ചെയ്തില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പു സമയത്തെ കായികമായ പരാക്രമങ്ങൾക്കുപോലും അദ്ദേഹം പ്രതിക്രിയ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. അതായിരുന്നു ശ്രീ ജോർജ് പോൾ.

സ്വാധീനക്കുറവോ കഴിവില്ലായ്മയോ മൂലമല്ല അദ്ദേഹം ഇത്തരം ആക്രമണങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കാതെ ഇരുന്നത് എന്ന് എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം. സഭാപരമായ ആവശ്യത്തിനായി കേരളാ മുഖ്യമന്ത്രിയെ സന്ദർശിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓഫിസിന്റെ സ്വീകരണമുറിയിൽ കാത്തിരുന്നപ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി അതുവഴിവന്ന ആരോഗ്യമന്ത്രി ശ്രീമതി കെ. കെ. ശൈലജ ടീച്ചർ, ശ്രീ ജോർജ് പോളിനെ കണ്ട് അവിടേക്കു കടന്നുവരികയും കൈകൂപ്പി ഉപചാരം അർപ്പിച്ച് കുശലം പറയുകയും ചെയ്യുന്നത് കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടതാണ്. കക്ഷി രാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ

ഉന്നതതലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഈ ബഹുമാനവും ആദരവും വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയതല്ല; സ്വന്തം പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് നേടിയെടുത്തതാണ്.

ഒരു തികഞ്ഞ - സത്യസന്ധനായ - ബിസിനസുകാരനായ ശ്രീ ജോർജ് പോൾ അതിനെക്കാൾ തികഞ്ഞ ഒരു സഭാസ്നേഹി കൂടിയായിരുന്നു. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ കൈയടി നേടാൻ വാരിവിളമ്പുന്ന സഭാസ്നേഹം ആയിരുന്നില്ല അത്. സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളേക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടും ദിശാബോധവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഉചിതമായ സമിതികളിലൊഴികെ അദ്ദേഹം അവ പ്രകടിപ്പിക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്നു മാത്രം. തനിക്കു ശരി എന്നു ബോധ്യമുള്ള വിഷയങ്ങൾ അദ്ദേഹം വെട്ടിത്തുറന്ന് മുഖത്തുനോക്കി പറയും. ആരേയും പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ അനിഷ്ടമായ വസ്തുതകൾപോലും മറച്ചുവെക്കുകയോ വളച്ചൊടിക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. പ്രീതി നേടാൻ മുഖസ്തുതി പറയുന്ന സ്വഭാവവും ഇല്ലായിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിനിടയിൽ അനേക പ്രാവശ്യം ഇതിനൊക്കെ ഞാൻ ദൃക്സാക്ഷിയാണ്.

സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രീ ജോർജ് പോളിന്റെ പ്രത്യേകത, അദ്ദേഹം അവയിൽ തികഞ്ഞ സുതാര്യത പുലർത്തിയിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, സഹായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ തികഞ്ഞ നിശ്ശബ്ദത പുലർത്തിയിരുന്നു എന്നതുകൂടിയാണ്. ഭവന നിർമാണം, വിവാഹസഹായം, ചികിത്സ എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഉദാരമായ സഹായം ലഭിച്ചവർ ഏത്രയെത്ര. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക സഹായത്താൽ നിർമാണം പൂർത്തീകരിച്ച അവികസിത പള്ളികൾ അനേകമാണ്. അർഹരായവരെയെല്ലാം അദ്ദേഹം സഹായിച്ചു. പക്ഷേ, ഒരിക്കലും ആരും അതറിഞ്ഞില്ല. ആരും അത് അറിയരുത് എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് താൻ സൗഖ്യമാക്കിയ കുഷ്ഠരോഗിയോട് പറഞ്ഞ, "*ഇത് ആരോടും പറയരുത്*" (മത്തായി 8:4, ലൂക്കോസ് 5:14) എന്ന ഉപദേശമായിരുന്നു സമ്പത്തിക സഹായ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആപ്തവാക്യം.

ശ്രീ ജോർജ് പോൾ അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആയ ശേഷം രണ്ടു വർഷവും കാതോലിക്കാദിനപ്പിരിവായി നൽകിയത് 25 ലക്ഷം രൂപാ വീതമാണ്. കണക്കിലൊഴികെ ഒരിടത്തും ഇത് വെളിപ്പെടുത്തരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷമാണെങ്കിലും ഇത് വെളിപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായത് പത്തു രൂപ പിരിവുകൊടുത്താൽ പത്തുപേരോടു അത് പറയുകയും കഴിയുമെങ്കിൽ മാധ്യമങ്ങളിൽ ആ വിവരം വാർത്തയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മളെക്കാൾ എത്രയോ ഉയർന്ന തലത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമാണ്.

അദ്ദേഹം ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു മാത്രം. ഒരു ഉദാഹരണം: അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആയ ശേഷം അദ്ദേഹവും ഭാര്യയും തീർഥാടനമായി നിരണം പള്ളിയിലെത്തി. പള്ളിയിൽ പ്രാർഥന കഴിഞ്ഞ് ഓഫിസിലെത്തി ന്യായമായ തുകയ്ക്കുള്ള ഒരു ചെക്ക് എഴുതി നൽകി. അതിനുശേഷം കൂടെയുള്ള ഭാര്യയോടു പറഞ്ഞു; *നിനക്കു നേർച്ച വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുത്തേര്.* ആ മഹതിയും ഒരു തുക നേർച്ചയായി നൽകി. അതായിരുന്നു ശ്രീ ജോർജ് പോൾ.

മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ക്രിയാത്മകമായി ഉപയോഗിക്കുവാനും അദ്ഭുതകരമായ ഫലങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനും സാധിക്കുമായിരുന്ന ഒരു പ്രതിഭ ആയിരുന്നു ശ്രീ ജോർജ് പോൾ. പക്ഷേ അതിനിടവന്നില്ല. വ്യക്തമായ നയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹം മിതഭാഷി ആയിരുന്നു. ആ പാത പിന്തുടർന്ന് ഈ ഓർമക്കുറിപ്പും ഹ്രസ്വമാക്കട്ടെ.

സഭാ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജോർജ് പോളിന് ഡൽഹി ഹൗസ് ഖാസ് പള്ളിയിൽ നൽകിയ സ്വീകരണം.

വന്നു, കണ്ടു, കീഴടക്കി

ജോസഫ് എം. പുതുശ്ശേരി

കർമമേഖലകളിൽ കരുത്തോടെ മുന്നേറേണ്ട കാലത്താണ് ജോർജ് പോൾ സാർ അകാലത്തിൽ നമ്മോടു വിട ചൊല്ലിയത്. പെട്ടെന്ന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്ത വേർപാട്.

മൂന്നു വർഷം മുൻപു മാത്രമാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കാണുന്നതും പരിചയപ്പെടുന്നതും. പക്ഷേ, ദീർഘകാല ഹൃദയബന്ധത്തിന്റെ ഇഴയടുപ്പം അദ്ദേഹം പകർന്നുതന്നു എന്നതാണ് യാഥാർഥ്യം. വന്നു, കണ്ടു, കീഴടക്കി എന്നു പറയുന്നതുപോലെ.

നേരിൽ കാണുന്നതിനു മുൻപു ടി.വി. ചർച്ചകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ജോർജ് പോൾ സാറിന്റെ ചിത്രമായിരുന്നു പരിചിതം. നമുക്കിഷ്ടം തോന്നുന്ന, അറിയാതെ ഒരാദരവ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന അവതരണവും സംഭാഷണരീതിയും. സ്വാശ്രയകോളജ് മാനേജ്മെന്റ് വക്താവെന്ന നിലയിലായിരുന്നുവല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ രംഗപ്രവേശം. സ്വാശ്രയകോളജുകൾ പൊതുസമൂഹത്തിന് ഇഷ്ടവിഷയമായിരുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത നമുക്കു തമസ്കരിക്കാനുമാവില്ലല്ലോ. എന്നിട്ടും, ആ അനിഷ്ടവും മറികടന്നുള്ള ആദരവ് അദ്ദേഹത്തോടു തോന്നുന്നത് ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സവിശേഷതയാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. ഏതു കടുത്ത വിമർശനങ്ങൾക്കു നടുവിലും സമചിത്തത കൈവിടാതെ പ്രേക്ഷകർക്കു ബോധ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ വാദമുഖങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ അപൂർവത തന്നെയായിരുന്നു.

പരിചയപ്പെടുന്ന പലരും നമ്മെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിക്കാറുണ്ട്. നേരിൽ കണ്ട ജോർജ് പോൾ സാർ ആ ഗണത്തിൽപെട്ടയാളായിരുന്നു. രൂപത്തിൽ, ഭാവത്തിൽ, പെരുമാറ്റത്തിൽ, ഇടപെടലിൽ എല്ലാം അദ്ദേഹം നമ്മെ ആഴത്തിൽ സ്പർശിക്കുന്നു. ആ കുലീനമായ പെരുമാറ്റവും സംസാരരീതിയും ആരെയാണ് ആകർഷിക്കാത്തത്?

അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലേക്ക് പന്തലിച്ച ബിസിനസ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തിരക്കുകൾക്കു നടുവിലും അതിന്റെ ആടയാഭരണങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാതെ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന മിതത്വം, വിനയം ഇതൊക്കെ എടുത്തുപറയേണ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളാണ്. അതേസമയം, അഭിപ്രായത്തിലും വീക്ഷണത്തി

ലുമുള്ള സ്ഥൈര്യം അദ്ദേഹത്തെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നു. ഇടപെട്ട പല സന്ദർഭങ്ങളും ഈ നിരീക്ഷണം എന്നിൽ രൂഢമൂലമാക്കാനേ ഇടയാക്കിയിട്ടുള്ളു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലും ഓഫിസിലും ചെന്ന അവസരങ്ങളിൽ ആതിഥേയനാവുന്ന ജോർജ് പോൾ സാർ നമ്മെ അമ്പരപ്പിക്കും. അതു വേണ്ടുവോളം നുകരാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു ഭാഗ്യാനുഭവം തന്നെ.

രോഗബാധിതനായിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഔത്സുക്യത്തിനു മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സംസാരിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ മൊബൈൽ ഫോണിന്റെ സ്ക്രീനിൽ എഴുതി നടത്തിയ ആശയവിനിമയം മനസിന്റെ സജീവതയും കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയും പ്രകടമാക്കുന്നവയായിരുന്നു.

സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് വലിയ പ്രതീക്ഷയും സ്വപ്നങ്ങളുമൊക്കെയായാണ് അദ്ദേഹം അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി ചുവടു വച്ചത്. എന്നാൽ, പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ അദ്ദേഹത്തിനായില്ല. ആ നിരാശ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. വൈകാതെ രോഗാതുരനായതോടെ ആ സഞ്ചാരപഥം അവിടംകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിയും വന്നു. നമ്മുടെ ദുര്യോഗമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ.

ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കു മത്സരിച്ചപ്പോൾ പലയിടങ്ങളിലേക്കും നടത്തിയ ഒരുമിച്ചുള്ള യാത്രകൾ മറക്കാത്ത ഏടുകളായി ഇന്നും മനസ്സിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. മൂല്യബോധവും ധാർമികതയും ദൈവവിശ്വാസവും മുറുകെപ്പിടിച്ച ഒരു സാത്വികനുമായുള്ള സഹവാസത്തിന്റെ ഓർമകൾ.

ആ പ്രകാശരശ്മി അസ്തമയത്തോട് അടുത്തു എന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഏറെക്കാലത്തെ പ്രകാശവും വെളിച്ചവുമാണ് എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചത്.

പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാം, വിധി മറ്റൊന്നായിരുന്നു. മരണം രംഗബോധമില്ലാത്ത കോമാളിയെപ്പോലെ കടന്നുവന്നാൽ എന്തു ചെയ്യാനാവും.

പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം തീർച്ച. പ്രോജ്വലിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമകൾ തല്ലിക്കെടുത്താൻ ഒരു മരണത്തിനുമാവില്ല. നല്ല ഫലമുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ കായ്ഫലഭാരത്താൽ കുനിഞ്ഞു നിൽക്കുമെന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ ഉത്തമ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ സമ്പന്നതകൊണ്ടു തലചായ്ച്ചു നിന്ന മാന്യതയുടെ ആ ആൾരൂപം എന്നും നമ്മുടെ മനസ്സിനെ തൊട്ടുണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

സ്നേഹത്തിന്റെ പുതു സുഗന്ധം പകർന്ന ജോർജി

പ്രഫ. ടൈറ്റസ് വർക്കി

(മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ, കെ.ജി. കോളജ് പാമ്പാടി)

കേരളത്തിലെ വ്യവസായ ലോകത്തിന് പുതുസുഗന്ധം പകർന്ന സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിന്റെ വൈസ് ചെയർമാനും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയുമായ ജോർജ് പോൾ അന്തരിച്ചു എന്ന വാർത്തയുമാണ് 2019 നവംബർ 27-ലെ പത്രങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങിയത്. വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടമേ സഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി മലങ്കരസഭയെ സേവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞുള്ളുയെന്നുള്ളത് ഒരു ദുഃഖമായി അനേകം സഭാവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ, തനിക്കു ലഭിച്ച ആ ചെറിയ കാലയളവിനുള്ളിൽ തന്റെ തനതായ നേതൃത്വ ഭരണപാടവവും സ്വപ്നങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും എന്താണെന്ന് സഭാനേതൃത്വത്തെ അറിയിക്കുവാനും ആ പാതയിലൂടെ സഭയെ നയിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

ഞാനാദ്യമായി ജോർജ് പോളിനെ പരിചയപ്പെടുന്നത് 2012-ലെ ഒരു സിംഗപ്പൂർ സന്ദർശന സമയത്താണ്. അവിടത്തെ Merina Baysands Hotel-ന്റെ റൂഫ്ടോപ്പിലെ ഇൻഫനിറ്റി സ്വിമ്മിങ് പൂൾ കാണാൻ ഹോട്ടലിലെ റിസപ്ഷനിലെത്തിയ ഞങ്ങളെ സഹർഷം സ്വീകരിച്ച് ഹോട്ടലിലെ തന്റെ മുറിയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയി സൽക്കരിച്ച ആ വലിയ മനുഷ്യനെ, എന്റെ ബന്ധുവായ ഡോക്ടർ കേണൽ മാത്യൂസ് ജോർജ് പരിചയപ്പെടുത്തി, "ഇതാണ് സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിന്റെ എല്ലാമായ ജോർജ് പോൾ." വളരെ എളിമയോടെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടപെടൽ, നല്ല മലയാളത്തിലുള്ള സംഭാഷണശൈലി, അവിടെയെല്ലാം കൊണ്ടുനടന്നു കാണിക്കുവാൻ പ്രകടിപ്പിച്ച സന്തോഷപ്രദമായ ഉത്സാഹം, എല്ലാം ആ വ്യക്തിത്വത്തെ വ്യത്യസ്തമാക്കി.

പിന്നീട് എറണാകുളത്തെ രണ്ടു പള്ളികൾ തമ്മിലുണ്ടായ തർക്കവിഷയത്തിൽ ഇടപെട്ട് പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ രൂപപ്പെട്ട എറണാകുളത്തെ അത്മായനേതാക്കളുടെ സംഘത്തിലും ജോർജ് പോളിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എനിക്ക് അവസരമുണ്ടായി. ആ അവസരങ്ങളി

ലൊക്കെ സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുവാനും സമാധാനാന്തരീക്ഷം പുനഃ സ്ഥാപിക്കാനും ആവശ്യമായ നിർദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം സമർഥമായി അവ തരിപ്പിച്ചിരുന്നു. എറണാകുളത്തെ ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ അവസാനി പ്പിച്ച് ഞാൻ കോട്ടയത്തെത്തിയ സന്ദർഭത്തിലാണ് മലങ്കരസഭ ട്രസ്റ്റിമാ രെയും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അസോസിയേഷൻ യോഗം കൂടുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്. ഇതോടനുബ ന്ധിച്ച് പല സ്ഥലത്തായി നടന്ന ആലോചനായോഗങ്ങളിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നതാണ് 'മലങ്കര നവോത്ഥാനം' എന്ന ജനകീയ മുന്നേറ്റം.

മലങ്കരസഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടുന്നതിനും, മുരടിപ്പ് അവസാ നിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി, നിലവിലെ സ്ഥിതിക്ക് മാറ്റം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ബോധ്യപ്പെട്ട് വൈദിക-അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു പുതുമുഖങ്ങളെ കണ്ടെത്താൻ തീവ്ര ശ്രമം തുടങ്ങി. ചുരുങ്ങിയകാലത്തെ അന്വേഷണത്തിനൊടുവിലാണ് ജോർജ് പോളിന്റെ പേര് നിർദേശിക്ക പ്പെട്ടത്. തുടർന്ന് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എറണാകുളത്തെ ഓഫീസി ലെത്തി ഈ രംഗത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വ്യക്തി കടന്നു വരേണ്ട ആവശ്യം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. വ്യക്തമായ ഒരു മറുപ ടിയും അദ്ദേഹം തന്നില്ല. ഇതിനോടകം എറണാകുളം ഉൾപ്പെടെ, വടക്കും തെക്കുമുള്ള അനേകം ജനങ്ങളുടെ ആലോചനയ്ക്കും ചിന്തയ്ക്കുമായി ഈ വിഷയം എത്തിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓഫീസിലെത്തി സമ്മതം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള മൂന്നാമത്തെ യോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ കുടുംബ പ്രാർഥന സമയത്ത് ഞാൻ വായിച്ച വേദപുസ്തകഭാഗം എനിക്ക് ഒരു സന്ദേശം തന്നു. കേട്ടിരുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്ത് ഞാനൊരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. നിങ്ങളുടെ നിർബന്ധപൂർ വമുള്ള ആവശ്യത്തിനു ഞാൻ വഴങ്ങുന്നു."

മലങ്കര നവോത്ഥാന പ്രവർത്തകരുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയും വളരെ ദിവസങ്ങളിലെ പ്രാർഥനയ്ക്കും ജാഗരണത്തിനും ശേഷവും, കുടും ബാംഗങ്ങളുടെയും പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കളുടെയും താൻ ബഹുമാനിക്കുന്ന അനേകം വൈദികരുടെയും പിതാക്കന്മാരുടെയും അനുഭാവപൂർണമായ നിർബന്ധത്തിനു വഴിപ്പെട്ടുമാണ് മലങ്കരസഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാന ത്തേക്ക് മത്സരിക്കുവാൻ പ്രിയ ജോർജി തയ്യാറായത്. മത്സരരംഗത്ത് അദ്ദേ ഹത്തിന് പരിപൂർണ പിന്തുണ ലഭിക്കാൻ മലങ്കരസഭയുടെ വിവിധ ഭദ്രാ സനങ്ങളിൽ അനേകം സഭാസ്നേഹികൾ മലങ്കര നവോത്ഥാനത്തോ ടൊപ്പം കൈകോർത്തു പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജോർജ് പോൾ ആദ്യനാളുകളിൽ ആത്മാർഥമായി സഭാതലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും, വിവിധ തലങ്ങളിൽ വരുത്തേണ്ട ഭരണ സംവിധാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് രൂപരേഖകൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തി രുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരയുടെ ദൗർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ആ വിദഗ്ധ

കരങ്ങളിലൂടെ രൂപപ്പെടാനുള്ള അവസരം ദൈവംതമ്പുരാൻ അനുവദിച്ചു നൽകിയില്ലെന്നു പറയേണ്ടി വരുന്നു. തന്റെ അനാരോഗ്യം സഭയ്ക്ക് മങ്ങലേൽപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ തന്റെ രാജി സ്വീകരിച്ച് പുതിയ ട്രസ്റ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പല പ്രാവശ്യം സഭാനേതൃത്വത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി.

എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ, പീരുമേട് മാർ ബസേലിയോസ് എൻജിനീയറിംഗ് കോളജ്, സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജ് അസോസിയേഷൻ, കളമശ്ശേരി ഇന്റർനാഷണൽ ഓർത്തഡോക്സ് സെന്റർ എന്നീ മേഖലകളിൽ സ്തുത്യർഹമായ സേവനം ജോർജ് പോൾ കാഴ്ചവെച്ചു. ഭാരതത്തിലെ വ്യവസായ മേഖലയിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ച പ്രവർത്തന സാമർഥ്യം എന്നും സ്മരിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. തിരഞ്ഞെടുപ്പു രംഗത്ത് കടന്നുവന്ന ഈ മാന്യ ദേഹത്തിന് പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത തലങ്ങളിൽ നിന്ന് ജനാധിപത്യ-ആത്മീയ മര്യാദ ലംഘിച്ചുള്ള ചിലരുടെ കുപ്രചരണങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വന്ന സമയത്തും തന്റെ സ്വതഃസിദ്ധമായ മാനുഷിക നൽവരങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടുംവിധമാണ് തന്റെ കൂടെയുള്ള പ്രവർത്തകർക്ക് ഊർജം പകർന്നിരുന്നത്.

ടി.വി. ചാനൽ ചർച്ചകളിലും സമ്മേളനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന സംവേദനക്ഷമത (Communication Skill) പ്രശംസനീയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ഡിബേറ്ററായിരുന്നു. കേരളത്തിലും ഭാരതത്തിനുള്ളിലും, പുറത്തുമുള്ള സഭാജനങ്ങളിലെ വലിയ ഒരു പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ ആശയസംവേദന മികവ്. സഭാകാര്യങ്ങൾ കാര്യക്ഷമതയോടും വസ്തുനിഷ്ഠമായും കേരളത്തിലെ പൊതുസമൂഹത്തോടും, മാറിമാറി വരുന്ന ഗവൺമെന്റുകളോടും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഇന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, സഭയുടെ ഇന്നത്തെ ഗുരുതരമായ നിസ്സഹായ അവസ്ഥ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലെന്നും ചിന്തിക്കുന്ന അനേകമാളുകൾ ഉണ്ട്. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഏറ്റവും അനുകൂലമായി ലഭിച്ച സുപ്രീം കോടതി വിധി കൈയിൽ വച്ചുകൊണ്ടും, കോടതിതോറും കയറിയിറങ്ങി പള്ളികളിൽ അവകാശം സ്ഥാപിക്കാൻ ഉള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി ദേവാലയങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന കൈയാങ്കളിയും പോർവിളികളും, ശവസംസ്കാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങളുമൊക്കെ, നമ്മെ രാഷ്ട്രീയ-മത സഭാ സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. മറുഭാഗത്തെ സഹോദരങ്ങളെ ശത്രുപക്ഷത്താക്കുവാനുള്ള എല്ലാ തന്ത്രങ്ങളും നമ്മുടെ തീവ്ര സഭാസ്നേഹം സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കളിച്ചു കളിച്ച് അവസാനം ലഭ്യമായ അവസരങ്ങൾ ദൈവികമായ നടപടികളിലൂടെ സഭായോജിപ്പിനു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോയതിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ ആത്മാവ് ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടാവും.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകാല അനാരോഗ്യവും വേർപാടും സഭയ്ക്കും സമൂ

ഹത്തിനും തീരാനഷ്ടമാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. നൈർമല്യത്തിന്റെ നിറകുടമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് ദൈവസന്നിധിയിൽ വലതുഭാഗ ഇരിപ്പിടം ലഭിക്കട്ടെയെന്നു പ്രാർഥിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേർപാടു മൂലം ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം വേണ്ട മനക്കരുത്ത് നൽകണമേയെന്നും പ്രാർഥിക്കുന്നു.

മാന്യനായ സഭാസ്നേഹി

പി. റ്റി. ഏലിയാസ്
(മലയാള മനോരമ)

ഏകദേശം മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കോട്ടയത്ത് ഡി.സി. ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ 'മലങ്കര നവോത്ഥാനം', സഭാസ്നേഹികളുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടി. ജോർജ് പോൾ സാറും ഒരു ക്ഷണിതാവായിരുന്നു. ആളുകളൊക്കെ വന്നു തുടങ്ങി. ഞാൻ താഴത്തെ നിലയിൽ വഴികാട്ടിയായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ബഹുമാന്യനായ ജോർജ് പോൾ സാർ കടന്നുവന്നു. ഞാൻ കാറിന്റെ അടുത്തുചെന്ന് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ട് സ്വയം മനസ്സിൽ കുറിച്ചുവെച്ചു. ഇദ്ദേഹം തന്നെ സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയ ഉത്തമ പുരുഷൻ.

കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയെയും എ. എം. വർക്കിയെയും ഇ. ജോൺ പീലിപ്പോസിനെയും സി. എം. സ്റ്റീഫനെയും ഒ. എം. ചെറിയാനെയും ചാക്കോ പിള്ളയെയും ഡോ. പി. സി. അലക്സാണ്ടറെയും കെ. എം. മാത്യുവിനെയും ഉപ്പൂട്ടിൽ കുര്യൻ ഏബ്രഹാമിനേയും പോലുള്ള പ്രഗല്ഭന്മാരെ ദാനംചെയ്ത നമ്മുടെ പൗരാണിക സഭയെ അടുത്ത ദശകത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ പറ്റിയ ശ്രേഷ്ഠനായ അത്മായനേതാവ് - ഞാൻ ഓർത്തു.

നൂറ്റാണ്ടോളം സഭാകേസ് നിലനിന്നുപോരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇടക്കാലം കൊണ്ട് സഭയ്ക്കുണ്ടായ മൂല്യച്ചോർച്ച പിടിച്ചുകെട്ടാൻ സഭയുടെ ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഉടച്ചുവാർക്കലിന്റെ സ്വപ്നമാണ് എന്നെ ഭരിച്ചത്.

ജോർജ് പോൾ സാറിന് ഇതിനു മനസ്സൊരുക്കം ഉണ്ടാകണമേ എന്നുള്ള പ്രാർഥനയും പല കോണുകളിലൂടെയുള്ള സമ്മർദവുമായിട്ട് ഞങ്ങൾ കൂടെക്കൂടി. അദ്ദേഹം അവസാനമായി പറഞ്ഞ കാര്യം എന്റെ ഭാര്യയുടെ അവസാന വാക്കു കൂടി ഉണ്ടാകണം എന്നാണ്. പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഒരു പ്രചരണയുദ്ധം തന്നെയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരു പത്രം തന്നെ അടിച്ചിറക്കി. മറുഭാഗം പണംകൊണ്ടും ദേവലോക പിന്തുണ കൊണ്ടും മികച്ചു നിന്നു. ഒപ്പം, ചതിയും മാന്യത ഇല്ലായ്മയും കൂട്ട്.

പക്ഷേ, ചിട്ടയായ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധരായ അസോസിയേഷൻ പ്രതിനിധികൾ ഞങ്ങളുടെ പാനലിനെ വിജയിപ്പിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ, നമ്മുടെ സഭയുടെ വിധിയാവാം അദ്ദേഹത്തെ സഭയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടത്.

അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ Committed ആയിട്ടുള്ള ഒരു ആത്മീയ നേതാവിനെ ഉടനെയെങ്ങും സഭയ്ക്കു ലഭിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം അദ്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കണം. വ്യക്തിപരമായി അദ്ദേഹം എനിക്ക് ഒരു മാർഗദർശിയും അഭ്യുദയകാംക്ഷിയുമായിരുന്നു.

നട്ടുച്ചയ്ക്ക് സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതുപോലെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകാശം പരത്തിയ വ്യക്തിയും സാഹചര്യവും പൊടുന്നനെ നീക്കപ്പെട്ടാൽ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?

ഇനി ഒരിക്കലും ജീവിതം പഴയപോലെ ആകുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നു നാമോർത്തു പോകും. ഭാരം കൊണ്ടു നെടുവീർപ്പിടുന്ന ഹൃദയവുമായി മരണംവരെ തുടരേണ്ടി വരുമെന്നു ചിന്തിക്കും. ചിലപ്പോൾ ദുഃഖം കടന്നു വരുന്നതു നമുക്കോ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കോ ഉണ്ടാകുന്ന മാരകമായ രോഗം മൂലമായിരിക്കാം. ഇന്ന് സാർവത്രികമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാൻസർ മരണദൂതനെ വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന ഒന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പേരു പറയാൻ പോലും ചിലർ ഭയക്കുന്നു. വേർപാടായാലും മാറാത്ത രോഗമായാലും അത് സംഭവിക്കുന്നു. അതൊരു യാഥാർഥ്യമായി നാം അംഗീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. അതിനു നേരേ കണ്ണടയ്ക്കാനോ അതിൽ നിന്ന് ഓടിയൊളിക്കാനോ സാധ്യമല്ല.

ആദ്യം നമുക്കു നടുക്കവും വലിയ ആഘാതവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ സമയത്തിനു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വലിയ പങ്കുവഹിക്കാൻ കഴിയും. ശാന്തമായി സാന്ത്വനം കടന്നുവരാൻ ഇടയാക്കും. അപ്പോൾ സഹനത്തിന്റെ കൈത്തിരി ഹൃദയത്തിൽ കത്തിക്കുവാൻ നമ്മുടെ വിശ്വാസം നമ്മെ സഹായിക്കും. നമ്മിലേക്കു മാത്രമായി ഒതുങ്ങിക്കൂടാതെ ആശ്വാസവും സഹായവും ആവശ്യപ്പെടുന്ന അശരണരിലേക്കു നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ കൈ നീട്ടുകയും ചെയ്യണം. അപ്പോൾ, നാമിതുവരെയും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആശ്വാസവും സംതൃപ്തിയും കണ്ടെത്താതെയിരിക്കില്ല.

ജീവിതത്തിന് ഒരു പുതിയ താളവും ലയവും നാം കൈവരിക്കും. സഹനവും ധൈര്യവും ആർജിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുമ്പോൾ അന്ധകാരം നീങ്ങി പ്രകാശം പരക്കുന്ന അനുഭവമുണ്ടാകും.

ജോർജ് പോൾ സാറിന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി നേർന്നുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ഈ നഷ്ടം നേരിടാനുള്ള മനക്കരുത്ത് ദൈവംതമ്പുരാൻ നൽകട്ടെ എന്നു പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടും ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

സൗമ്യൻ യോഗ്യൻ നയകോവിദൻ...

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

വീര നസ്രാണിയും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലയാള സാഹിത്യം കണ്ട കലക്കത്ത് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുമായ ചെമ്മനം ചാക്കോ, കേരളാ നിയമ സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ച പാർട്ടിക്ക് *ഗ്രൂപ്പുകളി* ഒഴിവാക്കാൻ മുഖ്യമന്ത്രി സ്ഥാനത്തേക്കു നിർദ്ദേശിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായ ഒരു ജയശങ്കറെപ്പറ്റി 1981-ൽ രചിച്ച തന്റെ *കുക്കിംഗ് ഗ്യാസ്* എന്ന കവിതയിൽ നൽകുന്ന വിശേഷണമാണ് ഈ തലക്കെട്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ അവൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് കൃത്യം 1,000 ദിവസം ആ സ്ഥാനത്ത് തന്റെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കി സ്വർഗീയ ഗണത്തിലേക്കു കടന്നുപോയ ജോർജ് പോളിനെ അനുസ്മരിക്കുമ്പോൾ ചെമ്മനം ചാക്കോയുടെ *കുക്കിംഗ് ഗ്യാസ്* എന്ന കവിത തമസ്കരിക്കാനാവില്ല.

2017-ലെ സഭാ ട്രസ്റ്റിമാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു മാത്രമാണ് ശ്രീ ജോർജ് പോളിനെ ഈ ലേഖകൻ പരിചയപ്പെടുന്നത്. പ്രഗല്ഭനായ ബിസിനസുകാരൻ, കോലഞ്ചേരി മലങ്കര മെഡിക്കൽ മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ അമരക്കാരിൽ ഒരാൾ, തികച്ചും സുതാര്യമായി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന കേരളത്തിലെ ഏതാനും ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ ജിഹ്വ എന്നീ നിലയിലൊക്ക പത്രദ്വാര ഏകപക്ഷീയമായി പരിചയമുണ്ടെങ്കിലും കണ്ടതും സംസാരിച്ചതും മേൽപ്പറഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കാലത്തു മാത്രമാണ്.

നയരൂപീകരണ പങ്കാളി അല്ലെന്നതുപോകട്ടെ, അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരു സാദാ വോട്ടർ പോലുമല്ലാത്ത ഈ ലേഖകനുമായി ജോർജ് പോൾ ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടായ കാഴ്ചപ്പാട് അമ്പരപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കയറ്റുമതിക്കാരിൽ ഒരാൾ, വളരെ ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ മാനേജ്മെന്റ് മികവിനു ദേശീയ അംഗീകാരം ലഭിച്ച വ്യക്തി, സത്യസന്ധമായി ബിസിനസ് എങ്ങനെ നടത്തണമെന്നു സ്വന്തം മാതുലനും സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ സ്ഥാപകനുമായ ചാക്കൂട്ടി ചേട്ടൻ (സി. വി. ജേക്കബ്) പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങൾ അതേപടി പാലിക്കുന്ന ഒരു കോർപറേറ്റ് ജയന്റ് ഇത്തരം ധാരണകളൊക്കെ

വ്യക്തിബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ജോർജ് പോളിനെക്കുറിച്ച് ഈ ലേഖകനുണ്ടായിരുന്നു.

നേരിട്ടുള്ള ബന്ധത്തിൽ അതൊന്നും തെറ്റിയില്ല. ഒറ്റ സംസാരത്തിൽ *സൗമ്യൻ, യോഗ്യൻ, നയകോവിദൻ....* തികഞ്ഞ കോർപറേറ്റ് ബിസിനസുകാരൻ. പക്ഷേ, വ്യക്തിപരമായി മുൻപോട്ടു പോയപ്പോൾ വെറും സാദാ വടക്കൻ നസ്രാണി. *വടക്കനെ വീട്ടിൽ കാണണം* എന്ന പഴയ ചൊല്ല് അന്വർഥമാക്കുന്ന പെരുമാറ്റം. സംസാരത്തിൽ, പ. സഭ, അതെങ്ങനെ മുൻപോട്ടു പോകണം എന്ന യാഥാർഥ്യബോധത്തോടയുള്ള കാഴ്ചപ്പാട്. അതിന് അധ്വാനിക്കാനുള്ള താൽപര്യം... ഒന്നും നടന്നില്ല. *വെടക്കാക്കി തനിക്കാക്കുന്നവർ* ആ ആത്മാർഥതയേയും പ്രാഗല്ഭ്യത്തേയും നിസ്സാരവത്കരിച്ചു. അതിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങൾ കാണാതെ വടക്കൻ പാട്ടിൽ പറയുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം, *...സ്വർഗത്തിലേക്കു കടന്നുപോയി...*

തനിക്കെതിരെ വന്ന അപവാദങ്ങളെ അദ്ദേഹം നേരിട്ട ശാന്തമനസ്സും ഈ ലേഖകനു നേരിട്ടറിയാം. എറണാകുളം കത്തീഡ്രൽ ഇടവകാംഗമായ അദ്ദേഹത്തെയും ഭാര്യയെയും ഏതോ പാത്രിയർക്കീസ് പള്ളി അംഗമാക്കി വ്യാജ ഇടവക രജിസ്റ്റർ കോപ്പി തയാറാക്കി സമൂഹ മാധ്യമങ്ങളിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് പ്രചരിപ്പിച്ചതിനേയും അദ്ദേഹം നേരിട്ടത് സമചിത്തതയോടെയാണ്.

മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗത്വമോ പ. സഭയുടെ നയരൂപീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനമോ ഈ ലേഖകന് ഇല്ല. ഒരുപക്ഷേ, അത്തരം സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സ്വയം ഒരു പ്രഫഷനൽ എന്ന നിലയിൽ അവയെ അദ്ദേഹം അവഗണിക്കാനാണ് സാധ്യത. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷം അപൂർവമായി മാത്രമാണ് ജോർജ് പോളുമായി ഈ ലേഖകന് ബന്ധപ്പെടേണ്ടി വന്നത്. അവയൊക്കെയും കോർപറേറ്റ് ബിസിനസ് ലോകത്ത് മാത്രം പരിചിതമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അനുസരിച്ചു മാത്രം. രണ്ടു സാഹചര്യങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കട്ടെ:

ഒന്നമതായി, ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ (CHAI) സതേൺ ഇന്ത്യാ ട്രൈ ആന്വൽ കോൺഫറൻസ് 2018 ജനുവരിയിൽ കോട്ടയത്തു വെച്ചു നടത്തണം. സാമ്പത്തികം ഉണ്ടാക്കുന്നതടക്കം പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം ഈ ലേഖകനും ഡോ. വർഗീസ് പേരയിൽ, മാർത്തോമ്മാ സെമിനാരിയിലെ റവ. ഡോ. സണ്ണി ഇ. ജോർജ്ജ് എന്നിവർക്കു മാത്രം. കോൺഫറൻസിനായി പഴയ സെമിനാരിയിലെ സോഫിയാ സെന്റർ വാടക കൂടാതെ ഉപയോഗിക്കാൻ പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ ഈ ലേഖകനെ അനുവദിച്ചു. അതുകൊണ്ട് കാര്യമായില്ല. ചെലവ് കാശ് ഉണ്ടാകണം. രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് ഈ ലേഖകൻ വിശദ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച്

ജോർജ് പോളിന് ഒരു ഇ-മെയിൽ അയച്ചു. തുകയൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. മറുപടി ഉടൻ കിട്ടി. *അക്കൗണ്ട് നമ്പർ തരിക.* അതു നൽകിയപ്പോൾ ലഭിച്ചത് പ്രതീഷിച്ചതിന്റെ അനേകമിരട്ടിയുള്ള ഒരു സംഭാവനയാണ്. കോൺഫറൻസ് ചരിത്ര വിജയമായി.

രണ്ടാമതായി, 2018 ഓഗസ്റ്റ് 24-ന് ഒരു അപകടത്തിലൂടെ അപ്രതീക്ഷിതമായി കാലംചെയ്ത ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തായ്ക്ക് ഒരു സ്മാരകഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പത്തു വർഷക്കാലം പ്രസിഡന്റായിരുന്ന് മികച്ചതും പ്രഫഷനലായി നടത്തപ്പെടുന്നതുമായ പ്രസ്ഥാനമാക്കി മാറ്റിയ മലങ്കരസഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗമായ എം.ഒ.സി. പബ്ലിക്കേഷൻസ് തീരുമാനിച്ചു. ഈ ലേഖകനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാൽപ്പത് അടിയന്തിരത്തിന് ഈ സമാഹാരം ക്രമീകരിക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയത്. സംസാരിക്കാനും എഴുതുവാനും ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ട് എന്ന് അറിയാമായിട്ടും സഭാട്രസ്റ്റി എന്ന നിലയിൽ ജോർജ് പോളിനോട് ഒരു സ്മരണ ആവശ്യപ്പെട്ടു. സംസാരിക്കാനും എഴുതാനുമുള്ള തന്റെ ബലഹീനത വ്യക്തമാക്കി ഉടൻ അദ്ദേഹം മറുപടി അയച്ചു. പക്ഷേ, മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പ്രവർത്തനശൈലിയെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രഫഷനൽ എന്ന നിലയിൽ ശ്രീ ജോർജ് പോൾ ബഹുമാനം വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്ന ഈ ലേഖകൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പോയിന്റുകൾ എഴുതി അയച്ചു. എഡിറ്റ് ചെയ്ത് ഭാഷാശുദ്ധി വരുത്തണമെന്ന നിർദേശത്തോടെ. അതാണ് ഈ ലേഖകന്റെ *മാർ അത്താനാസ്യോസ്: വിശ്വസ്തനും കാര്യസ്ഥനും* എന്ന സമാഹാരത്തിലെ *മാർ അത്താനാസ്യോസ് സ്മരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ* എന്ന ലേഖനം.

ചെമ്മനം ചാക്കോയുടെ *ജയശങ്കർ* എന്ന ആദർശധീരനായ മുഖ്യമന്ത്രിയെപ്പോലെ കേവലം ഒരു കുറ്റി കുക്കിംഗ് ഗ്യാസിന്റെ ഗാർഹിക കലാപത്തിൽ ശ്രീ ജോർജ് പോളിന് രാജിവെച്ചിറങ്ങേണ്ട ഗതികേട് ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. സത്യസന്ധനും സഭാസ്നേഹിയുമായ അദ്ദേഹം ആ ദുരന്തം അനുഭവിക്കേണ്ട എന്നു മുകളിൽ തീരുമാനിച്ചു കാണണം.

'സഹസ്ര'പൂർണത

വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇദം പ്രഥമമായി ഒരു റെക്കോർഡ് സൃഷ്ടിച്ചാണ് അത്മായ ട്രസ്റ്റി ശ്രീ ജോർജ് പോൾ കടന്നുപോയത്. കൃത്യം 1000 ദിവസമാണ് അദ്ദേഹം കൂട്ടുട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തിരുന്നത്. മെത്രാൻ, കത്തനാർ, മാപ്പിള കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു കൃത്യത മറ്റാർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ, സ്വന്തം വ്യക്തി - ബിസിനസ് ജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം പുലർത്തിയ കൃത്യതയ്ക്ക് ദൈവം നൽകിയ സ്മാരകഫലകം ആകാം ഇത്.

വൈദിക - അവൈദിക ട്രസ്റ്റിമാരുടെ കാലാവധി 5 വർഷമായി നിജപ്പെടുത്തിയ ശേഷം ആദ്യമായി സ്ഥാനിയായിരുന്ന് കടന്നുപോയ വ്യക്തിയാണ് ശ്രീ ജോർജ് പോൾ. രണ്ടേമുക്കാൽ വർഷം (2017 മാർച്ച് 1 - 2019 നവംബർ 26) മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥാനത്തിരുന്നത്. അതിൽ വളരെ കുറച്ചു കാലം മാത്രമാണ് സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. ആരോഗ്യനില മോശമായതിനെ തുടർന്ന് ക്രമേണ രംഗത്തുനിന്ന് പിൻവലിയുന്നതിന് അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി. 70 വയസ്സ് തികയുന്നതിന്റെ തലേന്നായിരുന്നു വിടവാങ്ങൽ.

സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റം കൊണ്ട് എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. സ്ഥാനം കൊണ്ടും പ്രായം കൊണ്ടും താണവരോടു പോലും ബഹുമാനത്തോടെ പെരുമാറുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശീലമായിരുന്നു.

ജോർജ് പോൾ സാറിനെപ്പറ്റി ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും നേരിൽ കാണുന്നതും പരിചയപ്പെടുന്നതും 2017 ജനുവരി മാസത്തിലാണ്. അദ്ദേഹം അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായും ഞാൻ ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗമായും മത്സരിക്കുന്ന സമയമായിരുന്നു. സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ദർശനവും സ്വപ്നങ്ങളും അദ്ദേഹം പങ്കുവച്ചപ്പോൾ എത്രയോ മുൻപേ ഈ സ്ഥാനത്തു വരേണ്ട ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

മത്സരിച്ച സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ഞങ്ങൾ ഇരുവരും വിജയിച്ചു കഴിഞ്ഞ

പ്പോൾ കൂടുതലായി അടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. സഭയുടെ ഭരണസംവിധാനങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിക്ക് ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്ന നിവേദനങ്ങളുടെ പകർപ്പ് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവം വായിക്കുകയും അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവം കേട്ടിരുന്നു. അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നടത്തിപ്പ് കാര്യക്ഷമമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊത്ത് കാര്യങ്ങൾ പുരോഗമിക്കാതെ വന്നത് അദ്ദേഹത്തെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു.

1966ൽ നടപ്പിലാക്കിയ അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയും കൂടുന്നതു സംബന്ധിച്ച നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ചട്ടങ്ങൾ (The Rules of Procedure of the Managing & Working Committees) ഇംഗ്ലിഷിൽ മാത്രമാണ് ഇന്ന് ലഭ്യമായിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഒരു മലയാള പരിഭാഷ തയ്യാറാക്കി അംഗങ്ങൾക്കു ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുമുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിക്ക് ഞാൻ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പരിഭാഷ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും അച്ചടിച്ച് അംഗങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിവരുന്ന എല്ലാ ചെലവുകളും വഹിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ പിന്നീട് ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നേറാൻ സാധിച്ചില്ല.

കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലെ എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ ഇടവകാംഗമായിരുന്നെങ്കിലും അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിലെ കുറുപ്പംപടി സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റ മാതൃ ഇടവക. കക്ഷിവഴക്കിന്റെ തീവ്രത നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും മറുഭാഗത്തെയോ അതിന്റെ നേതൃത്വത്തെയോ അദ്ദേഹം കുറ്റപ്പെടുത്തി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. സഭയിൽ ശാശ്വതമായ സമാധാനവും അനുരഞ്ജനവും യോജിപ്പും ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. സഭാഭരണഘടനയിൽ മായം ചേർക്കാനോ കോടതി വിധിയിൽ വെള്ളം ചേർക്കാനോ അനുവദിക്കാതെയുള്ള ഐക്യമാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചത്.

ചെറിയ കാലയളവിനുള്ളിൽ തന്റെ തനതായ നേതൃത്വപാടവവും സ്വപ്നങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും എന്താണെന്ന് സഭാനേതൃത്വത്തെ അറിയിക്കാനും ആ പാതയിലൂടെ സഭയെ നയിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അത്തരത്തിലുള്ള വളർച്ച നേടാൻ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അവസരം ലഭിച്ചില്ലെന്നുള്ളത് ഒരു ദുഃഖസത്യമാണ്.

ദൈവാശ്രയത്വം നിറഞ്ഞ ജീവിതം

ജേക്കബ് കുരുവിള വട്ടക്കുന്നേൽ
(മുൻ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം)

അവിചാരിതമായാണ് ഞാൻ ജോർജ് പോളിനെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. കോട്ടയം ഡി.സി. ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ കൂടിയ മലങ്കര നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു യോഗം. അവിടെ വെച്ച് ടൈറ്റസ് വർക്കി സാറാണ് അദ്ദേഹത്തെ എനിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. മാന്യമായ പെരുമാറ്റവും ഇടപെടലും കൊണ്ട് എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുന്ന സവിശേഷ വ്യക്തിത്വം.

ഇവിടെ മലങ്കര നവോത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്ക്. സഭ അപകടത്തിലാവരുത്. മാറാസ്ഥാനികൾ മാറ്റപ്പെടണം. കൊറോണ കാലത്തെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'ബ്രേക്ക് ദ് ചെയിൻ.'

2017-ലെ അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ആയിരുന്നല്ലോ ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം. സഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് യോഗ്യനായ ഒരാൾ വേണം. എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ഉയർന്ന പേര് ജോർജ് പോളിന്റേതായിരുന്നു. ഈ ആവശ്യവുമായി ഞങ്ങൾ പല തവണ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല. എങ്ങനെയും ഒരു സ്ഥാനത്തു വരാൻ എന്തും ചെയ്യുന്ന കാലത്താണിതെന്ന് ഓർക്കണം. അതാണ് ജോർജ് പോളിനെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നതും. നിരന്തരമായ സമ്മർദങ്ങൾക്കൊടുവിലാണ് അദ്ദേഹം സമ്മതം മൂളിയത്.

നിലപാടുകളും അതിലെ ഉറപ്പും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. പല കാര്യങ്ങളിലും അതു പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പരുമല ആശുപത്രിക്കുവേണ്ടിയുള്ള കടബാധ്യത ഉയരുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. ആശങ്കയ്ക്കുപരിയായി പരിഹാരനിർദേശവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കർണാടകത്തിലെ കുശാൽ നഗർ സഭാഭൂമി വില്പനയ്ക്കുള്ള സുതാര്യമായ പദ്ധതിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

2017 മാർച്ച് ഒന്നിനായിരുന്നു അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്. സന്ധ്യയ്ക്കാണ് ഫലം വന്നത്. അതോടെ എല്ലാ മേഖലകളിൽനിന്നും അഭിനന്ദന പ്രവാഹം. അത് പരിധിക്കപ്പുറത്തായപ്പോൾ നിസ്സഹായനായി എനിക്ക് ഫോൺ സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്യേണ്ടി വന്നു.

രണ്ടാം തീയതി രാവിലെ 9 മണിക്ക് എന്റെ ലാൻഡ് ഫോണിലേക്ക് ഒരു കോൾ. അങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ ജോർജ് പോൾ ആണ്. “എന്താണ് ജെക്കോച്ചാ, മൊബൈൽ ഓഫ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്?” അപ്പോഴാണ് ഓൺ ചെയ്തില്ലല്ലോ എന്ന് ഞാൻ ഓർത്തത്. “എല്ലാം ദൈവകൃപ” എന്നു പറഞ്ഞാണ് അദ്ദേഹം സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചത്. ആ ദൈവാശ്രയത്വം, അതാണ് ജോർജ് പോളിന്റെ മൂലധനം.

സഭാ ട്രസ്റ്റിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജോർജ് പോളിന് പരുമല സെമിനാരിയിൽ നൽകിയ സ്വീകരണം.

ജോർജ് പോൾ: ഒരു ഓർമക്കുറിപ്പ്

ഡോ. കെ. പൗലോസ് ജേക്കബ്

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മഹത്വം പേറിയ പുത്രനായിരുന്നു പ്രിയ ജോർജ് പോൾ. എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിന് കൂടുതലായും, സഭയുടെ നിരവധി സംരംഭങ്ങളിലുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃപരമായ സാന്നിധ്യം മഹനീയമായിരുന്നു.

സെന്റ് മേരീസിലെ സഹഇടവകാംഗം എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് അദ്ദേഹവുമായുള്ള സഹവർത്തിത്വം ഏതാണ്ട് 25 വർഷത്തോളം നീളും. ഞങ്ങളുടെ പരസ്പര പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആരംഭം എന്നു കരുതാവുന്ന ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. 1996–1997–ൽ അദ്ദേഹം ഇടവകയുടെ ട്രസ്റ്റി ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് അത്. സെക്കൻഡറി സ്കൂൾ പരീക്ഷയുടെ അവസാനഫലങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്ന പ്രഫഷനൽ പഠനങ്ങൾക്ക് താൽപര്യമുള്ള വിദ്യാർഥികൾക്കായി ഓറിയന്റേഷൻ പ്രോഗ്രാമുകൾ നടത്തുന്നതിൽ അന്തരിച്ച ജോസഫ് വെണ്ട്രപ്പിള്ളി അച്ചൻ തൽപരനായിരുന്നു. പങ്കെടുക്കുന്ന വിദ്യാർഥികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ അച്ചൻ എന്നെ വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പരിപാടിയുടെ ഏതാണ്ട് അനൗപചാരിക ആരംഭത്തിനായി അച്ചന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം വിദ്യാർഥികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാനായി ട്രസ്റ്റി എന്ന നിലയിൽ ജോർജ് പോൾ എത്തി. തന്റെ ഉൽപന്നങ്ങൾ വിപണിയിലെത്തിക്കുവാൻ രണ്ട് സെയിൽസ്മാന്മാരെ നിയമിച്ച ഒരു പാദരക്ഷാ നിർമാതാവിന്റെ അനുഭവം അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു. ഉൽപന്നങ്ങൾക്ക് വിപണി കണ്ടെത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഒന്നാമത്തെ വിൽപനക്കാരനെ ഒരു പ്രദേശത്തേക്ക് അയച്ചു. നഗ്നപാദരായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ പാദരക്ഷ ധരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും അതു വഴി ഉൽപന്നങ്ങൾ വൻതോതിൽ വിറ്റഴിക്കാമെന്നുമുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ അയാൾ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങി. സർഗാത്മകതയും നിർണായക ചിന്തയും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയാണ് ജോർജ് പോൾ ഈ വിവരണത്തിലൂടെ വിദ്യാർഥികൾക്ക് നൽകിയ സന്ദേശം.

പ്രിയപ്പെട്ട ഉഡു (പരേതനായ കെ. സി. മാമ്മൻ) ട്രസ്റ്റിയും, ജോർജ് പോൾ എക്സ് ഒഫീഷ്യോയും, ഞാനും അടക്കമുള്ളവർ അംഗങ്ങളായിരുന്ന ഇടവക ഭരണസമിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയും വിഭവസമൃദ്ധതയും ഒരു പ്രേരകശക്തി തന്നെയായിരുന്നു. ഉഡു, ജോർജ് പോൾ

എന്നിവരുടെ നേതൃത്വം പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായിൽ മതിപ്പുളവാക്കി. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണെന്ന് കരുതുന്നു സെന്റ് മേരീസ് ഇടവകയ്ക്ക് കത്തീഡ്രൽ പദവി നൽകുവാൻ പ. ബാവാ തീരുമാനിച്ചതും.

പീരുമേട്ടിൽ പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനിയുടെ സ്വപ്ന പദ്ധതികളിലൊന്നായ എൻജിനിയറിംഗ് കോളജ് ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭ കാലയളവിൽ അവിടെ പോയി ഒരു സ്ഥിതിവിവര റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കാൻ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. കോളജിന്റെ അംഗീകാരം സംബന്ധിച്ച ശുപാർശയ്ക്കായി എം.ജി. സർവകലാശാലയുടെ രണ്ടംഗ കമ്മീഷന്റെ ഭാഗമാണ് ഞാൻ എന്നത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു തിരുമേനി എന്നോട് സംസാരിച്ചത്. ഇക്കാര്യം ഔദ്യോഗികമായി പിന്നീട് മാത്രമാണ് ഞാൻ അറിഞ്ഞത്. പീരുമേട്ടിലെ സൈറ്റ് സന്ദർശനത്തിനു ശേഷം കമ്മീഷൻ ബാവാ തിരുമേനിയെ ദേവലോകത്ത് സന്ദർശിച്ചപ്പോളാണ് ജോർജ് പോൾ ഈ സംരംഭത്തിൽ എത്രമാത്രം പങ്കാളിയാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. അഖിലേന്ത്യാ കൗൺസിലിൽ നിന്ന് കോളജിന് അനുമതി ലഭിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം നിർണായക പങ്ക് വഹിച്ചിരുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യൻ ഫൗണ്ടേഷന്റെ നെടുംതൂണായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. പ്രായഭേദമെന്യേ സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ സംപുഷ്ടീകരണത്തിനായി ആവിഷ്കരിച്ചതും വിശാല കൊച്ചി പ്രദേശത്ത് സഭയുടെ ശ്ലൈഹിക സാന്നിധ്യം വർധിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ആ പദ്ധതി സംബന്ധിച്ച മീറ്റിംഗുകൾക്ക് അദ്ദേഹം ചാതുര്യത്തോടെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരുന്നു.

വർഷങ്ങളോളം ശനി, ഞായർ ദിവസങ്ങളിലെ വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്കു ശേഷം വിശാല താൽപര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ മറ്റനേകം പേരുമായി അദ്ദേഹം പങ്കുവെച്ചിരുന്നു. അതു ശരിക്കും ഒരു ബൗദ്ധിക ആനന്ദമായിരുന്നു. എന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ ഏറിയ പങ്കും ചെലവഴിച്ച കൊച്ചി ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക സർവകലാശാലയുടെ സിൻഡിക്കേറ്റിൽ ഒരു വ്യവസായിക്കായുള്ള സ്ഥാനം ഒഴിവു വന്നപ്പോൾ ജോർജ് പോളിന്റെ പേര് എന്റെ മനസ്സിൽ വന്നു. ഈ ഉന്നത അക്കാദമിക നിർവാഹകസമിതിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും മേന്മയേറിയതും അങ്ങേയറ്റം സ്വീകാര്യവുമായിരുന്നു. വ്യക്തിപരമായി അദ്ദേഹം എനിക്ക് ഒരു പിൻബലവുമായിരുന്നു. ഞാൻ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം പല മീറ്റിംഗുകളിലും പങ്കെടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ശരിയായ ലക്ഷ്യത്തിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്തുണയും നിലപാടും ശ്രദ്ധേയവും പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതും ആയിരുന്നു.

വേറെയും ചില മേഖലകളിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിലും കത്തീഡ്രലിലെ ആരാധനകളിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതലായി

മിസ് ചെയ്യുന്നത്. വിദഗ്ധ പരിശോധനകൾക്കായി അമേരിക്കയിൽ പോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കെ ഒരു ഫോൺ സംഭാഷണവേളയിൽ പറഞ്ഞ "keep me in your prayers" എന്ന വാക്കുകൾ ഇന്നും എന്നിൽ മുഴങ്ങുന്നു. വിലാപങ്ങൾ മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ നമ്മൾ വായിക്കുന്നുണ്ട്, "തന്നിൽ പ്രത്യാശയുള്ളവർക്കും തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കും യഹോവ നല്ലവനാകുന്നു" എന്ന്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉയർച്ച ദൈവനിശ്ചയവും സെന്റ് മേരീസ് ഇടവകയ്ക്കുള്ള ഒരു അംഗീകാരവും ആയിരുന്നു.

Reminiscing A Tender And Ingenious Maestro

Adv. Abey Johnson, Ernakulam

I deem it a privilege and honour to be invited to evoke the wonderful and graceful personality of Sri George Paul; and unwind my indelible and deeply ingrained memories of this great man. I used to address him as ‘George Paul Sir’ or ‘uncle,’ as I was spell-bound by his naturally simple and immensely unaffected personality. A great intellect and sharp visionary, he never assumed airs. So much so that, even after he has moved out of this physical existence, his compellingly sincere influence still continues to exert its magical spell on my conscience and activities.

Retrieving and ‘reliving’ my precious memories, I travel several years back. George Paul Sir is here attending the Evening Prayers at the St. Mary’s Orthodox Cathedral, Ernakulum during the Great Lent. As I saw him every evening in the church, his tall and gracious figure made an impression in my mind. He stood there with much devotion and reverence. What caught my attention was his spiritual discipline and composure. That was the beginning; as days passed by, I came into contact with this extraordinary ethical personality, who was an acknowledged business magnet by then. My impression of him as a great visionary and an exemplary humble person progressively got nourished in me; and I still cherish it to this day!

As years passed along, I got great many opportunities to know him from close quarters; and my feeling of ‘adoration’ towards him only got augmented. During our travels, we shared our experiences sincerely and authentically. Those encounters, official and unofficial, were momentous and life-changing and profound to the core. His views and interventions were really fresh; and conveyed a spirit of wholeness and creative challenge. Our friendship never waned to a humdrum level, as he always maintained his moral and dignified posture and intent. This mutually enriching camaraderie was enjoyed by us equally. As we sat down to talk, there was lots of fun and laughter, and interestingly hilarious moments. I miss those precious moments…

Sri George Paul was a man of immense potentialities and enormous initiatives. He lived every minute of his life! Anyone could walk up to him for a piece of advice, and even for some material assistance. He was always willing and available for all. Meticulous planning and imaginative assessments preceded any of his ventures; punctuality and integration of mental work resulted from his deep interest in what he was doing; and that made him a successful entrepreneur. However, the quality of empathy was always with him, and endeared him to everyone around him. I mark him as a pragmatic, bold and spiritual archetype, who lived ahead of his times.

I would like to believe and declare that though he is physically gone, he is immortal, *Amar,* in my sweet recollections and prayers. The spirit of his presence and words continue as a matchless and timeless inspiration.

എന്റെ സ്മരണകളിലെ ജോർജ് പോൾ

പ്രൊഫ. ഡി. കെ. ജോൺ
(മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ സെന്റ് സിറിൾസ് കോളജ്, അടൂർ)

ജോർജ് പോളിന്റെ വേർപാടിലൂടെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് ഒരു അതുല്യ പ്രതിഭയെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടത്. ശാന്തനായ, അക്ഷോഭ്യനായ, പുഞ്ചിരിച്ച മുഖശോഭയുള്ള, ഗാംഭീര്യം നിറഞ്ഞ ആഢ്യത്വമുള്ള ഒരു മഹാത്മാവായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ.

ആത്മീയരംഗത്തും, വ്യാവസായികരംഗത്തും, വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും, സാംസ്കാരികരംഗത്തും ഏറെ ആദരവ് നേടുവാൻ ജോർജ് പോളിന് കഴിഞ്ഞത് താൻ ആർജിച്ച വ്യക്തിത്വം മൂലമാണ്.

വിനയാന്വിതനായ ജോർജ് പോൾ ശ്രേഷ്ഠമായ തന്റെ ആശയങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകനായിരുന്നു. ആരോടും പകയോ വിദ്വേഷമോ പുലർത്തിയിരുന്നില്ല. മഹത്തായ കുറെ ആശയങ്ങൾ, ചിന്തകൾ കർമധീരനായ ജോർജ് പോളിന്റെ കൈകളിലെത്തിയപ്പോൾ അത് യാഥാർഥ്യമായി പരിണമിച്ചു. പ്രചോദനാത്മകമായ സത്ചിന്തകൾ നമ്മെ നിയന്ത്രിച്ചാൽ മാത്രമേ ജീവിതത്തിൽ പ്രതീക്ഷയും ആഹ്ലാദവും സംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുകയുള്ളു എന്ന് ജോർജ് പോളിന്റെ ജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മവിശ്വാസം, പ്രചോദനാത്മകവും ക്രിയാത്മകവുമായ ചിന്താഗതി, അടിയുറച്ച ലക്ഷ്യബോധം, സംശുദ്ധമായ ജീവിതശൈലി, ദൈവത്തിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസം എന്നിവയാണ് ജോർജ് പോളിന്റെ ജീവിതവിജയരഹസ്യം.

കുലമഹിമ കൊണ്ടു മാത്രം ഒരു മനുഷ്യനും മഹാനായി തീർന്നിട്ടില്ല. മഹത്തായ ചിന്തയും മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയും മഹത്തായ ജീവിതവുമാണ് ജോർജ് പോളിനെ ഒരു മഹാനാക്കി മാറ്റിയത്. മറ്റുള്ളവരെ മാനിക്കുന്നവനായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. ധനികനായിരുന്നെങ്കിലും ജോർജ് പോൾ ഭാവിക്കേണ്ടതിനു മീതെ ഭാവിച്ചിരുന്നില്ല.

വ്യവസായ-വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലൂടെ തന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവം തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണ് ജോർജ് പോൾ. 1977 മുതൽ തന്റെ അമ്മാച്ചൻ സി. വി. ജേക്കബ് ചെയർമാനായും, ജോർജ് പോൾ വൈസ് ചെയർമാനായും

ലോകമാകെ സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങൾ വിപണനം ചെയ്യുന്ന സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് ആരംഭിച്ചു. ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ വളർച്ചയുടെ നെറുകയിൽ എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ജോർജ് പോളിന്റെ കഠിനാധ്വാനം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. വ്യവസായി ആയിരിക്കെ ലണ്ടനിലുള്ള ഇന്റർനാഷണൽ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് എസെൻഷ്യൽ ഓയിൽസ് ആൻഡ് ആരോമ ട്രൈഡേഴ്സ് ഡയറക്ടറായും, അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ബ്രിട്ടിഷ് സ്കോളേഴ്സ് കൊച്ചി ചാപ്റ്ററിന്റെ രക്ഷാധികാരിയായും, ഓൾ ഇന്ത്യാ സ്പൈസസ് എക്സ്പോർട്സ് ഫോറത്തിന്റെ ചെയർമാനായും ഇൻഡോ അമേരിക്കൻ ചേമ്പർ ഓഫ് കൊമേഴ്സിൽ പ്രസിഡന്റായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പി. ജെ. ജോസഫ് വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി ആയിരുന്ന കാലത്ത് പ്രീ-ഡിഗ്രി കോളജിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി, ഹയർ സെക്കൻഡറി ആയി സ്കൂൾ തലത്തിലേക്ക് മാറ്റിയ സമയം ഹയർ സെക്കൻഡറി അഡീഷണൽ സ്കിൽ അക്വിസിഷൻ പ്രോഗ്രാമിന്റെ അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റിയുടെ മെമ്പറായി ജോർജ് പോൾ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു.

കോലഞ്ചേരിയിലുള്ള നമ്മുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് ജോർജ് പോളിന്റെ അധ്വാനം പ്രശംസനീയമാണ്. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് സെക്രട്ടറിയായും ദീർഘനാൾ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചതും സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായും ക്രിസ്റ്റ്യൻ പ്രഫഷനൽ കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് ഫെഡറേഷൻ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ ആയും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചതും ജോർജ് പോളിന്റെ മാഹാത്മ്യം വർധിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. കൊച്ചി ഗ്ലോബൽ അക്കാദമി ഫോർ എജ്യുക്കേഷൻ ട്രെയിനിംഗ് ഡയറക്ടറായും ഡൽഹി സെന്റ് മേരീസ് എജ്യുക്കേഷൻ സൊസൈറ്റി ചെയർമാനായും കൊച്ചി ഭാരതീയ വിദ്യാഭവൻ സ്കൂൾ ട്രഷറാർ ആയും കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഫിഷറീസ് ആൻഡ് ഓഷൻ സ്റ്റഡീസ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ബോർഡിന്റെ വൈസ് ചെയർമാനായും അനുഷ്ഠിച്ച സേവനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തെ വർധിപ്പിക്കുന്നു. കൊച്ചി മെട്രോ റെയിലിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം വിലമതിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി പരിചയപ്പെടുന്നത് പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനിയോടൊപ്പം ദേവലോകം അരമനയിൽ വെച്ചായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും വിളിപ്പിച്ചത് ശാസ്താംകോട്ട എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിനും പീരുമേട് എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിനും ഡൽഹിയിൽനിന്നു AICTE യുടെ അംഗീകാരം വാങ്ങുന്നതിനു സഹായിക്കാനായിരുന്നു. അന്നു ഞാൻ കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പറായിരുന്നു. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അഫിലിയേഷൻ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവയുടെ അംഗീകാരത്തിന് ജോർജ് പോളിന്റെ പ്രവർത്തനം എത്ര വലുതായിരുന്നുവെന്ന് പ. മാത്യൂസ്

ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനിയുടെ വാക്കുകളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു.

പിന്നീട്, ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒന്നിച്ച് കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ജോർജ് പോൾ വ്യവസായ മേഖലയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചും ഞാൻ അക്കാദമിക് മേഖലയിൽനിന്നും അംഗങ്ങളായി. ജോർജ് പോൾ കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ച് അവതരിപ്പിച്ചാൽ മറുചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നിരുന്നില്ല.

സഭയും ഇടവകയും സ്വന്തം ഭവനം പോലെ കരുതിയ വ്യക്തിയാണ് ജോർജ് പോൾ. തന്റെ വരുമാനത്തിന്റെ നല്ലൊരു പങ്ക് സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നൽകുകയുണ്ടായി. താൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒരു പബ്ലിസിറ്റിക്കു വേണ്ടിയോ, പടം എടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയോ ആയിരുന്നില്ല. കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന സഖറിയാസ് മാർ അന്തോണിയോസ് തിരുമേനിയോടും പിന്നീട് യാക്കൂബ് മാർ ഐറേനിയോസ് തിരുമേനിയോടും ചേർന്ന് ഒട്ടനവധി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയുണ്ടായി. റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനോടു ചേർന്ന് അഞ്ച് ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി ഓർത്തഡോക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ ഫൗണ്ടേഷൻ സൊസൈറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. ഇടവക മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഡോ. യാക്കൂബ് മാർ ഐറേനിയോസ് പ്രസിഡന്റായും, ജോർജ് പോൾ വർക്കിംഗ് പ്രസിഡന്റായും കെ. കെ. ജോർജ് സെക്രട്ടറിയായും വൈസ് അഡ്മിറൽ ജോർജ് കുരുവിള വൈസ് പ്രസിഡന്റായും ജോസഫ് ഫിലിപ്പ് ട്രഷററായും ആർക്കിടെക്റ്റ് കുര്യൻ ഏബ്രഹാം ജോ. സെക്രട്ടറിയായും, മാത്യൂസ് വർഗീസ് (മലയാള മനോരമ), വർഗീസ് തോമസ്, ഡോ. കെ. പൗലോസ് ജേക്കബ് എന്നീ പ്രഗല്ഭ വ്യക്തികളാണ് ഈ സെന്ററിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അതുല്യ പ്രതിഭയെയാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി സഭ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം ഏറെനാൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചില്ല. എങ്കിലും സഭാ കേസ് സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. 2017 ജൂലൈ 3-ലെ സഭാവിധി ജോർജ് പോളിന് അഭിമാനിക്കാവുന്നതായിരുന്നു. താൻ ട്രസ്റ്റി ആയിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ സഭയുടെ വിവിധ പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കാനിടയായി. ഓരോ പള്ളിയുടെയും അവസ്ഥ നേരിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ജോർജ് പോളിന് കഴിഞ്ഞു. സഹായം അഭ്യർഥിച്ച കുറെ ദേവാലയങ്ങൾക്ക് തന്റെ സ്വന്തം പോക്കറ്റിൽനിന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ട സഹായങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഇത് ആരും അറിയാതെ ചെയ്ത കാര്യമാണ്. എന്നാൽ, തന്റെ മരണശേഷമാണ് താൻ ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഒട്ടനവധി വ്യക്തികൾക്കും സംഘടനകൾക്കും ദേവാലയങ്ങൾക്കും പല ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ളതായി സഹായം ലഭിച്ചവർ വഴി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. അവയിൽ ചിലതു മാത്രം

സഭാമക്കളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

1. ആലത്തൂർ സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് പള്ളിക്ക് ബോർവെൽ നിർമിച്ച് കുടിവെള്ളം എത്തിച്ചു. ഇതിൽനിന്ന് നാട്ടുകാരും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

2. പാലക്കാട് ചെമ്മണാംപതി സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിക്ക് ബോർവെൽ നിർമിച്ച് കുടിവെള്ളം നൽകി.

3. മലമ്പുഴ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ദേവാലയം.
4. നിലമ്പൂർ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ആൻഡ് സെന്റ് പോൾസ് ദേവാലയം.
5. നെന്മാറ ചാത്തമംഗലം സെന്റ് ജോർജ് ദേവാലയം.
6. പാലക്കാട് പുത്തൻകുളമ്പ് സെന്റ് ജോർജ് ദേവാലയം.
7. അട്ടപ്പാടി സെന്റ് ജോർജ് ദേവാലയം.
8. അട്ടപ്പാടി ജെല്ലിപ്പാറ സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് ദേവാലയം.
9. കൊഴുവല്ലൂർ സെന്റ് ജോർജ് ദേവാലയം.
10. പുതുപ്പാടി സെന്റ് തോമസ് ദേവാലയം.
11. പുതുപ്പാടി ബാലഭവൻ.
12. വളഞ്ഞവട്ടം സെന്റ് മേരീസ് ദേവാലയം.
13. സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷാലയം, മാവേലിക്കര.
14. അട്ടപ്പാടി സെന്റ് തോമസ് ആശ്രമത്തിന് ആർച്ച് നിർമിച്ച് നൽകി.
15. കാരുണ്യ ഗൈഡൻസ് സെന്റർ, കോഴിക്കോട്.
16. മാവേലിക്കര തെയോ ഭവൻ അരമന.
17. ബ്രഹ്മവാർ സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ പള്ളി കൂദാശ.

18. ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനപ്രസ്ഥാനം വാർഷിക ക്യാംപുകൾക്ക്, (പാമ്പാടി, ചേപ്പാട്, നിരണം തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി ക്യാംപുകൾക്ക്) അവശ്യമായ ധനസഹായം നൽകി. താൻ ആരോടും പറയാതെ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒട്ടനവധി സഹായങ്ങൾ പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും സ്ഥലപരിമിതി മൂലം ചുരുക്കുന്നു.

ജോർജ് പോളിന്റെ ആത്മീയ വിശ്വസ്തനായ അഖില മലങ്കര പ്രാർഥന യോഗത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി ചേപ്പാട് സെന്റ് ജോർജ് വലിയ പള്ളി ഇടവകാംഗമായ സനാജി ജോർജിനെ വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ജോർജ് പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെയാണ് താൻ ട്രസ്റ്റി ആയിരുന്ന കാലത്ത് സഹായം എത്തിക്കുവാൻ നിയോഗിച്ചത്.

പുതുക്കിപ്പണിത ആലത്തൂർ സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിന്റെ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ച് നടന്ന പൊതുസമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത് സംസാരിച്ച പൊതു പരിപാടിയാണ് അദ്ദേഹം അവസാനമായി പങ്കെടുക്കുന്നത്. "നിർമാണ ഭംഗിയോ, വലിപ്പമോ അല്ല ദേവാലയത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം. അത് ദൈവിക സാന്നിധ്യമാണ്. സാക്ഷ്യം, സേവനം, ആത്മീയത ഇവയിൽ ഊന്നിയായിരിക്കണം ക്രൈസ്തവ ദർശനം" എന്ന് ജോർജ് പോൾ തന്റെ ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു.

ഒരു ദൈവനിയോഗത്തിന്റെ തികഞ്ഞ സാക്ഷാൽക്കാരമാണ് ജോർജ് പോൾ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അതുല്യ പ്രതിഭയെയാണ് മലങ്കര ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് നഷ്ടമായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം ഏറെനാൾ സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ചില്ല. അത് തീരാനഷ്ടമാണ്. കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും താൻ ആയിരുന്ന മേഖലകളിലും എന്നും ഓർമിക്കുവാനും അഭിമാനിക്കുവാനും വക നൽകിയ ശ്രേഷ്ഠമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ.

ആ പ്രതിഭയുടെ ഓർമയ്ക്കു മുൻപിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പി ക്കുന്നു. പ്രണാമം.

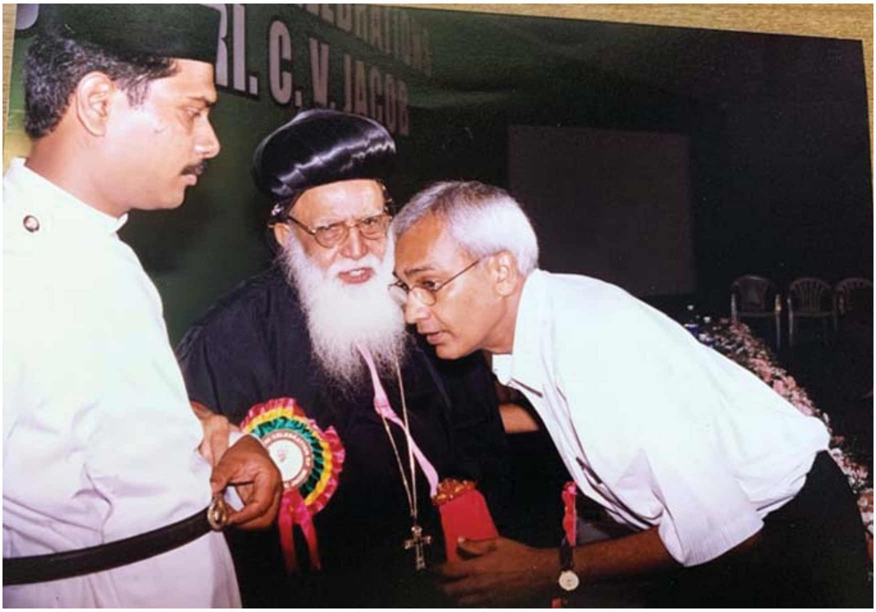

പ. മാത്യൂസ് രണ്ടാമൻ ബാവായ്ക്കൊപ്പം.

മലങ്കരസഭയുടെ വെള്ളിനക്ഷത്രം

ഡോ. വർഗീസ് പേരയിൽ, അടൂർ
(സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം)

2019 നവംബർ 26 ചൊവ്വ, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ കറുത്ത അധ്യായം എഴുതിച്ചേർത്ത ദുർദിനം. ആദരണീയനായ അത്മായ ട്രസ്റ്റി ജോർജ് പോൾ സാർ കാലയവനികയ്ക്കു പിന്നിലായത് വേദനയോടു കൂടി മാത്രമേ സ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായി മഹനീയമായ അത്മായ ട്രസ്റ്റി പദവിയിൽനിന്ന് ഒരാൾ സഭയെ വേദനയുടെ കയത്തിലേക്ക് ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് സ്വർഗീയ ഭവനത്തിലേക്ക് കടന്നുപോയി. ഏഴു ദശാബ്ദക്കാലം, കർമ്മമണ്ഡലത്തിൽ, ഉത്സാഹപൂർവം തന്റെ കഴിവുകളെ സമൂഹത്തിന്റെയും സഭയുടെയും നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാനും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും അനവരതം പ്രയത്നിച്ച ആ മഹാനുഭാവന്റെ പ്രോജ്വല സ്മരണകൾക്കു മുൻപിൽ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗവും കേരള സർവകലാശാല മുൻ സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗവും എന്ന നിലയിൽ വിനയാന്വിതനായി ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

നൂറു കണക്കിന് മഹാരഥന്മാരാലും യുഗപ്രഭാവന്മാരാലും സമ്പന്നമായ മലങ്കരസഭയിലെ അത്മായ നേതാക്കന്മാരുടെ വളരെ കുറച്ച് ജീവചരിത്രങ്ങൾ മാത്രമേ പുറത്തു വന്നിട്ടുള്ളു. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവൻമരണ പോരാട്ടം നടത്തുകയും ധീരമായ നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള അത്മായ നേതാക്കളുടെ സേവനങ്ങളെ സ്മരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ തിരുമേനിമാരെപ്പോലെ അത്മായർക്കും പങ്കുണ്ട്. ദൗർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, അത്മായ നേതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രരചനയ്ക്ക് സഭ വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ടില്ല. മൺമറഞ്ഞു പോയവരും ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവരുമായ പല പ്രഗല്ഭ വ്യക്തികളെയും സഭ വിസ്മരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് യാഥാർഥ്യമാണ്. സഭയുടെ ആത്മിക, ഭൗതിക വളർച്ചയിൽ ദീപനാളം തെളിയിച്ച പ്രശസ്തരായ ആളുകളെ അവഗണിക്കുന്നതു ചരിത്രത്തോടും വരുംതലമുറയോടും കാണിക്കുന്ന അനീതി ആണ്. ആ കുറവ് നികത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ആയിരിക്കാം പാമ്പാടി കെ.ജി. കോളജ് സ്ഥാപക പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രഫസർ ടൈറ്റസ് വർക്കി

സാറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയവും ഉചിതവുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനങ്ങളെ ആദരിക്കാനുള്ള ഉപഹാരം ആണിത് എന്ന് കരുതുന്നു. ധന്യമായ ഒരു കർമ ജീവിതം നയിച്ച ഡോ. ജോർജ് പോൾ സാറിന്റെ ബഹുമുഖ വ്യക്തിത്വം വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന സ്മരണിക ആകട്ടെ ഈ ഗ്രന്ഥം എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. മഹത്തായ ഈ ഉദ്യമത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്ത പ്രഫ. ടൈറ്റസ് വർക്കി സാറിനെ ഞാൻ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി, 1500 കോടി രൂപയുടെ വാർഷിക ക്രയവിക്രയമുള്ള സിന്തൈറ്റ് വ്യവസായ ശൃംഖലയുടെ വൈസ് ചെയർമാൻ, കോതമംഗലം മാർ അത്തനേഷ്യസ് എൻജിനിയറിംഗ് കോളജിന്റെ ബോർഡ് മെമ്പർ, ചങ്ങനാശേരി എസ്.ബി. കോളജ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് അഡ്വൈസറി ബോർഡ് മെംബർ, ബോംബെ ഇന്ദിര ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് അഡ്വൈസറി ബോർഡ് മെംബർ, കേരള ഫിഷറീസ് സർവകലാശാലയുടെ സിൻഡിക്കേറ്റിന് തുല്യമായ അഡ്വൈസറി ബോർഡ് മെമ്പർ തുടങ്ങി വിവിധ മേഖലകളിലെ സേവനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ചരിത്രതാളുകളിൽ തങ്കലിപികളാൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ഇതിഹാസപുരുഷൻ ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

2017-ലെ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തിരഞ്ഞെടുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഞാൻ ജോർജ് പോൾ സാറിനെ അടുത്ത് പരിചയപ്പെടുന്നത്. മെഡിക്കൽ കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് നേരത്തേ കേട്ടിട്ടും ടി.വി.യിലെ ചില വിദ്യാഭ്യാസ ചർച്ചകളിൽ കണ്ടിട്ടുമുണ്ട്. പരിചയപ്പെട്ട നാൾ മുതൽ വ്യക്തിപ്രഭാവവും സ്വഭാവ മഹിമയുമുള്ള അദ്ദേഹവുമായി നല്ല സുഹൃദ്ബന്ധം സൂക്ഷിക്കുവാനും മരണംവരെ അത് അഭംഗുരം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2017 മാർച്ച് ഒന്നിന് അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി അദ്ദേഹം സ്ഥാനമേറ്റു. സഭയുടെ സ്ഥാനികൾ സ്വന്തം ഉയർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയല്ല അധ്വാനിക്കേണ്ടത് എന്നാഗ്രഹിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആദർശശുദ്ധിയുള്ള സഭാപ്രവർത്തകർ കുറഞ്ഞുവരുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മീറ്റിംഗ് നടത്തിപ്പിൽ കൃത്യമായ അച്ചടക്കം ഉണ്ടാകണമെന്നും സ്വയം അച്ചടക്കം എല്ലാവരും പാലിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

തികഞ്ഞ ദൈവവിശ്വാസിയും ധന്യമായ ഒരു കർമജീവിതത്തിന്റെ ഉടമയുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് സഭാസമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈദികർക്ക് ശമ്പള പരിഷ്കാര പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കണം എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ വ്യവസായ രംഗത്ത് പദമൂന്നിയെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു വ്യവസായ മേഖലയുടെ നാല് ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിക്കിടക്കാതെ വിദ്യാഭ്യാസ സാഗരത്തിലേക്കും അദ്ദേഹം കടന്നുചെന്നു. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ പീരുമേട് മാർ ബസേലിയോസ് എൻജിനീയറിംഗ് കോളജ് ഗവേണിംഗ് ബോർഡ് അംഗമാണ് ഞാൻ. ആ കോളജിന്റെ ആരംഭ സമയത്ത് അന്നത്തെ കാതോലിക്കാ ബാവാ ആയിരുന്ന പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായ്ക്കു എ.ഐ.സി.ടി.ഇ.യിൽ നിന്ന് അംഗീകാരം വാങ്ങി കൊടുക്കുന്നതിന് പരിശ്രമിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ സർ എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2015 മുതൽ 2018 വരെ അദ്ദേഹം കുസാറ്റ് സിൻഡിക്കേറ്റ് മെംബറായിരുന്നു. ഗുണമേന്മയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാർഥികൾക്കു നൽകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിൽ മെഡിസിന് കുട്ടികളെ ഡൊണേഷൻ വാങ്ങാതെ മെറിറ്റ് നോക്കി അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യാർഥികളെ പ്രബുദ്ധരാകാനും അവരുടെ ചിന്തയെയും കർമത്തെയും ക്രിയാത്മക പാതയിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുവാനും ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

നവംബർ 28-ന് എറണാകുളം എളംകുളം സെന്റ് മേരീസ് ദേവാലയത്തിൽ നടന്ന സംസ്കാര ചടങ്ങിൽ ഞാൻ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. സമൂഹത്തിന്റെ നാനാ തുറകളിൽപ്പെട്ട നൂറുകണക്കിനാളുകൾ ദേവാലയത്തിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു.

ഓരോ തിരമാലയും ആഞ്ഞടിച്ച് ഇറങ്ങുമ്പോഴും കടലിന് അടിയിൽ കിടക്കുന്ന വെള്ളാരംകല്ലുകളുടെ ശുദ്ധിയും മനോഹാരിതയും വർധിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ. പ്രായം തളർത്താത്ത ബുദ്ധിശക്തിയും പ്രയത്നശീലവും നവീന ആശയങ്ങൾ താമസംവിനാ നടപ്പിലാക്കുവാൻ കഴിവുമുണ്ടായിരുന്ന മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അഭിമാനഭാജനം ആയിരുന്ന ജോർജ് പോൾ സാറിന്റെ അഭാവം സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും തീരാനഷ്ടമാണ്. ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ കൂടുതൽ പ്രശോഭിതം ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവനൈർമല്യവും കർമനിരതയും മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃക ആക്കാവുന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് നിത്യശാന്തി നേരുന്നു.

ആ ഓർമകൾ
എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നൊമ്പരം

അഡ്വ. ജോസഫ് ജോൺ

ജോർജ് പോളിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് ഒരു അവസാന വാക്ക് ഉണ്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സമാനതകൾ ഇല്ലാത്ത അത്മായ ട്രസ്റ്റികളിൽ ഒരാൾ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. വ്യക്തിപരമായി എന്റെ സ്നേഹ സൗഹൃദത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും പ്രശോഭിതനാണ്. എറണാകുളം ജില്ലയിൽ സാമുദായിക രംഗത്തും, സാമൂഹിക രംഗത്തും ഗണനീയമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്ത ഒട്ടേറെ മഹദ്വ്യക്തികൾ ഉണ്ട്. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ സ്ഥാപക നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്ത പ്രമുഖ കോൺട്രാക്ടർ ആയിരുന്ന ചാക്കോപ്പിള്ള, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ പി. എം. പൈലിപിള്ള, സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് സ്ഥാപകൻ സി. വി. ജേക്കബ്, കിറ്റെക്സ് ഗ്രൂപ്പ് സ്ഥാപകൻ എം. സി. ജേക്കബ് തുടങ്ങിയ വ്യക്തികൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഇവരുടെ പിൻതലമുറക്കാരാണ് സിന്തൈറ്റ്സ് ഗ്രൂപ്പ് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ആയിരുന്ന ജോർജ് പോളും, കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെ പ്രഥമ സെക്രട്ടറി ജോയി പി. ജേക്കബും. ഇവരുമായുള്ള എന്റെ സൗഹൃദത്തിന് കാൽനൂറ്റാണ്ട് കാലത്തെ പഴക്കമുണ്ട്.

വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ ചിട്ടയായി പാലിക്കുന്നതിൽ വളരെയധികം ശ്രദ്ധയും താൽപര്യവും കാണിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. 2003-ൽ ഞാൻ ന്യൂമോണിയ രോഗബാധയെ തുടർന്ന് എറണാകുളം പി.വി.എസ്. ആശുപത്രിയിലും മെഡിക്കൽ ട്രസ്റ്റിലും മൂന്ന് ആഴ്ചയോളം ചികിത്സയിൽ കഴിയേണ്ടി വന്നു. എന്റെ രോഗവിവരം അറിഞ്ഞ് ആശുപത്രിയിൽ സന്ദർശിച്ച കാലംചെയ്ത പ. ബസേലിയോസ്സ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായോടൊപ്പം ജോർജ് പോളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതേ തുടർന്ന് മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും നേരിട്ടും ഫോണിലൂടെയും എന്റെ രോഗവിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും എന്നെയും കുടുംബത്തെയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ജോർജ് പോളിന്റെ സഹോദരതുല്യമായ സ്നേഹവും കരുതലും എനിക്ക് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ പ്രയാസഘട്ടങ്ങളിലും പ്രതിസന്ധികളിലും അകപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി

പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ മനുഷ്യത്വം. ഈ സ്വഭാവസവിശേഷതകളിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തിത്വം അത്യന്തം ശ്രേഷ്ഠവും മാതൃകാപരവുമാണ്.

സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ വ്യവസായ സംരഭങ്ങളുടെ പടിപടിയായുള്ള ഉയർച്ചയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും ചുക്കാൻ പിടിച്ച അദ്ദേഹം അടിമുടി ഒരു ബിസിനസുകാരൻ ആയിരുന്നു. അതേസമയം തന്നെ ദീർഘവീക്ഷണവും കാര്യപ്രാപ്തിയുമുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസചിന്തകനും കൂടി ആയിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. എറണാകുളം ജില്ലയിലെ വിദ്യോദയ സ്കൂളുകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മാർഗദർശ്ശിയായി അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ ആ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വിജയത്തിനും പ്രശസ്തിക്കും ഉള്ള അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. ഈ രംഗത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മികവുറ്റ അനുഭവസമ്പത്ത് പിന്നീട് കേരളത്തിലെ സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചു.

2002–2003 കാലഘട്ടത്തിൽ ആണ് കേരളത്തിൽ സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈ രീതിയിൽ ആരംഭിച്ച ആദ്യത്തെ മെഡിക്കൽ കോളജാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളേജ്. അതേ തുടർന്ന് തൃശ്ശൂരിൽ ജൂബിലി, അമല, തിരുവല്ലയിൽ പുഷ്പഗിരി എന്നീ മെഡിക്കൽ കോളജുകളും ആരംഭിച്ചു. സി.എസ്.ഐ. മാനേജ്മെന്റിന്റെ കാരക്കോണം മെഡിക്കൽകോളജും തുടങ്ങുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. ഇതിനോട് അനുബന്ധിച്ച് ഒട്ടനവധി മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ഈ കോളജുകളുടെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏകീകൃതവും നിലവാരമുള്ളതും ആകുന്നതിന് വേണ്ടി രൂപീകരിച്ച സമിതിയാണ് ഓൾ കേരളാ പ്രൈവറ്റ് മെഡിക്കൽ കോളജ് അസോസിയേഷൻ. പിന്നീട് ആൾ കേരളാ ക്രിസ്റ്റ്യൻ മെഡിക്കൽ കോളേജ് അസോസിയേഷൻ രൂപീകരിച്ചു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ്, മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തിരുവല്ല പുഷ്പഗിരി മെഡിക്കൽ കോളജ്, തൃശ്ശൂർ ആസ്ഥാനമാക്കി കത്തോലിക്കാ സഭ ആരംഭിച്ച അമല, ജൂബിലി എന്നീ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു ഈ സംഘടന. ഇവിടെയാണ് കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ജോർജ് പോളിന്റെ രംഗപ്രവേശം.

ക്യാപിറ്റേഷൻ ഫീസ് വാങ്ങാതെ, കോളജ് നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള ചെലവ് ഉൾപ്പെടുന്ന ഫീസ് സംവിധാനം എന്ന ആശയം ആദ്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ജോർജ് പോളാണ്. ലാഭേച്ഛയുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം കോളജുകളും ഈ ആശയത്തോട് യോജിച്ചില്ല. ഇത് സംബന്ധിച്ച് എറണാകുളം ഇന്റർനാഷണൽ ഹോട്ടലിൽവച്ച് നടന്ന ആദ്യത്തെ മീറ്റിംഗിൽ അന്തരിച്ച പി. എം. പൈലിപ്പിള്ളയോടൊപ്പം ഞാനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

ജോർജ് പോളിന്റെ ഈ ആശയം കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ അംഗീകരിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല, ദേശീയതലത്തിലും സംസ്ഥാനതലത്തിലും ഈ സംവിധാനം സർക്കാരും കോടതികളും സ്വാഗതം ചെയ്തു. അതോടെ കേരളത്തിലെ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് കറപുരളാത്ത നൂതന തരംഗമായി ജോർജ് പോളിന്റെ ആശയം മാറി.

കേരളാ ക്രിസ്റ്റ്യൻ പ്രഫഷനൽ കോളജ് മാനേജ്മെന്റ് ഫെഡറേഷൻ എന്ന അസോസിയേഷന്റെ പിന്നീടുള്ള മീറ്റിംഗുകൾ എറണാകുളത്തെ സിനൈറ്റ് ഓഫിസിൽ കൂടുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ജോർജ് പോൾ ഏറ്റെടുത്തു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാർമിക പ്രതിബന്ധതയുടെ പ്രതിഫലനം ആയിരുന്നു. സ്വഭാവത്തിലെ വിനയവും ലാളിത്യവും ഉത്തരവാദിത്തബോധവും അദ്ദേഹത്തെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധേയനും ആദരണീയനും ആക്കി തീർത്തു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നില്ല. കേരളത്തിന്റെ മുൻ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ ഉമ്മൻചാണ്ടിയുടേയും ഞാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സഭയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ചില അംഗങ്ങളുടെയും മലയാള മനോരമയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ ശ്രീ മാമ്മൻ മാത്യുവിന്റെ പേഴ്സണൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ പി. റ്റി. ഏലിയാസ്സിന്റെയും, പാമ്പാടി കെ. ജി. കോളജ് മുൻ പ്രിൻസിപ്പൾ പ്രഫ. ടൈറ്റസ് വർക്കി, പ്രമുഖ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക പ്രവർത്തകനായ വട്ടക്കുന്നേൽ ജേക്കബ് കുരുവിള (ജെക്കോച്ചൻ), അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ തുടങ്ങിയവരുടെയും വടക്കൻ മേഖലകളിൽ ഉള്ള വൈദികരുടെയും അത്മായ പ്രമുഖരുടേയും സ്നേഹപൂർവ്വമായ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയാണ് അദ്ദേഹം മത്സരിക്കാൻ സന്നദ്ധനായത്. അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ജോർജ് പോളിന്റെ വിജയം സഭാനേതൃത്വത്തിന് പുതിയ ഒരു ദിശാബോധം നൽകുമെന്ന് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തിന് കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല എന്നുള്ളത് വേദനാജനകമാണ്.

ജോർജ് പോളിനെ അനുമോദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ആദ്യ സമ്മേളനം നടക്കുന്നത് എന്റെ മാതൃ ഇടവകയായ കായംകുളം കാദീശാ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിലാണ്. അവിടെ മുൻ എം. പി. ശ്രീ കെ. സി. വേണുഗോപാൽ, യു. പ്രതിഭ എം.എൽ.എ., മുനിസിപ്പൽ ചെയർമാൻ അഡ്വ. ശിവദാസൻ എന്നിവർ സംബന്ധിച്ച ആ സമ്മേളനം അദ്ദേഹത്തെ വളരെയധികം സന്തോഷഭരിതനാക്കിയിരുന്നു.

അസുഖമായി നാട്ടിലും വിദേശത്തും ആശുപത്രിയിൽ കഴിയുമ്പോഴും നിരന്തരം വാട്സാപ്പിലൂടെ എന്നോട് സ്നേഹം പങ്കുവെക്കുമായിരുന്നു. ദീപ്തി ഉള്ളതും സൗമ്യവുമായ ഒരു സ്നേഹസാന്നിധ്യമാണ് സഭയ്ക്കും

സമൂഹത്തിനും സർവോപരി കേരളത്തിന്റെ വ്യാവസായിക മണ്ഡലത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകസ്മിക നിര്യാണത്തിലൂടെ നഷ്ടമായത്. ജോർജ് പോളിന്റെ ചിന്തകളും വിചാരങ്ങളും വിജയങ്ങളുടേതായിരുന്നു. സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ അന്തർദേശീയ രംഗത്തേക്കുള്ള കുതിപ്പിന് ആക്കം കൂട്ടിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയാണ്. മനുഷ്യസ്നേഹിയും സ്നേഹസമ്പന്നനും ആയിരുന്ന ജോർജ് പോളിനേക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമകൾ എനിക്ക് ഹൃദയനൊമ്പരം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

പ. മാത്യൂസ് രണ്ടാമൻ ബാവായ്ക്കൊപ്പം.

ഭാഗം മൂന്ന്

കുടുംബം: സ്നേഹസ്മരണകൾ

അമ്മായിയുടെ സ്വന്തം മകൻ

മിസിസ് സി. വി. ജേക്കബ്

പതിനാറാം വയസ്സിൽ കല്യാണം കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ സി. വി. ജേക്കബി നോടൊപ്പം വീട്ടിലേക്കു വരുമ്പോൾ ജോർജുകുട്ടി (ഞങ്ങൾ ജോർജുകുട്ടി എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്) എന്ന ഒരു ആറു വയസ്സുകാരൻ അവിടെ ഉണ്ടാ യിരുന്നു.

ജോർജുകുട്ടിയുടെ കുട്ടിക്കാലം മുഴുവൻ അമ്മവീട്ടിൽ ആയിരുന്നു. ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ എന്നെ പെണ്ണു കാണാൻ വന്നപ്പോൾ കുട്ടിയായ ജോർജ് പോലും അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവ നത് പറയുമായിരുന്നു. 'അമ്മായിയെ (അമ്മായി എന്നാണ് എന്നെ വിളി ച്ചിരുന്നത്) പെണ്ണു കാണാൻ ഞാനും വന്നിരുന്നു എന്നും, ഞാനും കൂടി സമ്മതിച്ചതു കൊണ്ടാണ് അമ്മായി ഈ വീട്ടിലേക്ക് വന്നത് എന്നും.'

ജോർജുകുട്ടി ഇവിടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് പുതിയൊരു വീട്ടിലേക്ക് വന്ന അപരിചിതത്വം എനിക്കു തോന്നിയതേയില്ല. അമ്മായി എന്ന സ്ഥാനത്തിന് അപ്പുറം ഞങ്ങൾ നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ ആയിരുന്നു. ചെറുപ്പകാലത്ത് നല്ല കുസൃതിയായിരുന്നു ജോർജുകുട്ടി. ക്യാരംസ് കളി അവനു വലിയ താൽപര്യമായിരുന്നു. എപ്പോഴും അവന്റെ കൂടെ ക്യാരംസ് കളിക്കാൻ കൂടണം. മാമ്പഴം പെറുക്കാനും പാടത്തുപോകുവാനും പറ മ്പിൽ ഓടി നടക്കാനും എല്ലാം ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. മിക്കവാറും ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ ഞങ്ങളുടെ മുറിയിലാണ് കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നത്.

കുട്ടിക്കാലത്ത് അടുക്കും ചിട്ടയും വളരെ കുറവുള്ള ആളായിരുന്നു ജോർജുകുട്ടി. മിക്കവാറും എല്ലാ സാധനങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ച് പുസ്തക ങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും നിരത്തി ഇടുന്ന സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു അവൻ. ഞാൻ പലപ്പോഴും അവനോട് വൃത്തിയാക്കി വയ്ക്കണം എന്നു പറയു മ്പോൾ അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യും. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഞാൻ പോയി അവന ങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കും. എന്റെ കാൽപെരുമാറ്റം കേൾക്കു മ്പോൾ അവൻ എല്ലാം അടുക്കിവയ്ക്കും. വളരെ കുസൃതിയായിരുന്നു. ജോർജുകുട്ടി വളർന്നപ്പോൾ നല്ല അച്ചടക്കവും അടുക്കും ചിട്ടയും കൃത്യ നിഷ്ഠയും ഉള്ള ഒരാളായി മാറിയത് എന്നെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. സ്നേഹവും കരുതലും കുടുംബസ്നേഹവും ഉള്ള ഒരു കുട്ടിയെയാണ് എനിക്ക് എപ്പോഴും അവനിൽ കാണാൻ സാധിച്ചത്.

അപ്പനും അമ്മയും വീട്ടിലുള്ളതുകൊണ്ടാവണം കുട്ടിക്കാലം മുതലേ വേദപുസ്തക വായനയിലും പ്രാർഥനയിലും വളരെ തൽപരനായിരുന്നു ജോർജുകുട്ടി. ദൈവകൃപയിലും ഈശ്വരവിശ്വാസത്തിലും വളർന്നുവന്ന ജോർജ് പോൾ ജീവിതത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു നല്ല മാതൃകയായിരുന്നു.

സിന്തൈറ്റ് കമ്പനി സ്ഥാപിതമായത് മുതൽ ജോർജുകുട്ടി സി. വി. ജേക്കബിനോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചു. കമ്പനിയുടെ വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ജോർജുകുട്ടി സി. വി. ജേക്കബിന് ഒരു കൈത്താങ്ങ് ആയിരുന്നു. കൂട്ടായ തീരുമാനത്തോടെയും ജോർജുകുട്ടിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന് മുൻതൂക്കം നൽകിയുമാണ് കമ്പനികാര്യങ്ങളിൽ സി. വി. ജേക്കബ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ഇന്ത്യയ്ക്കകത്തും വിദേശത്തേക്കും ഉള്ള ബിസിനസ് യാത്രകളിൽ ജോർജുകുട്ടി സി. വി. ജേക്കബിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബിസിനസിന്റെ ഓരോ വളർച്ചയിലും ജോർജുകുട്ടിയുടെ നിസ്വാർഥമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

സിന്തൈറ്റിന്റെ മാനുഫാക്ചറിംഗ് കമ്പനികൾ ആന്ധ്രപ്രദേശ്, തമിഴ്നാട്, കർണാടക തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ തുടങ്ങുമ്പോൾ എല്ലാം അവിടെ പോയി നിന്ന് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് മേൽനോട്ടം നടത്താൻ ജോർജുകുട്ടി മുൻപിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്റെ മക്കളായ വിജുവിനെയും അജുവിനെയും കമ്പനി ബിസിനസിലേക്ക് നയിക്കുവാനും അവർക്കു വേണ്ട മാർഗനിർദേശങ്ങൾ നൽകുവാനും ജോർജുകുട്ടി മുൻപന്തിയിലുണ്ടായിരുന്നു. എത്ര തിരക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി സമയം കണ്ടെത്താനും, ബിസിനസ് ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എല്ലാവരെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചു പരസ്പരം കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു പോന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് സുദൃഢമായ ബന്ധങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്താനും ജോർജുകുട്ടിക്കു സാധിച്ചു.

കുട്ടിക്കാലം മുതൽ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ കുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗം തന്നെയായിരുന്നു ജോർജുകുട്ടി. വീട്ടിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ജോർജുകുട്ടിയും ആയി പങ്കുവയ്ക്കുമായിരുന്നു. ബിസിനസിലും കുടുംബകാര്യത്തിലും ജോർജുകുട്ടിയുടെ അഭിപ്രായം ഞങ്ങൾ ആരാഞ്ഞിരുന്നു. എത്ര തിരക്കുണ്ടെങ്കിലും ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും മുടങ്ങാതെ ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുകയും സ്നേഹസംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബിസിനസും മറ്റു പൊതു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിലും കുടുംബബന്ധത്തിന്റെ ഊഷ്മളത നിലനിർത്തുന്ന കാര്യത്തിലും, ലിസ ജോർജുകുട്ടിക്ക് നൽകിവന്നിരുന്ന ധാർമിക പിന്തുണ ജോർജുകുട്ടിയുടെ വളർച്ചയുടെ ഒരു പ്രധാന ശക്തിസ്രോതസ്സ് ആയിട്ടാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്.

എന്റെ സഹോദരൻ

മേഴ്സി ജോൺ

1971 ജൂലൈ 4–ാം തീയതിയാണ് ജോൺകുട്ടിയുടെ ഭാര്യയായി എമ്പാശേരി കുടുംബത്തിലേക്ക് വരുന്നത്. അപ്പച്ചൻ 1966–ൽ കോൺട്രാക്ട് വർക്കിനിടയിലുണ്ടായ അപകടത്തിൽ ഇടുക്കിയിൽ വെച്ച് മരിച്ചു പോയിരുന്നു. അമ്മച്ചിയും ജോൺകുട്ടിച്ചായനും ജോർജുകുട്ടിയും സൂസിയും അടങ്ങുന്ന കൊച്ചുകുടുംബത്തിൽ ഞാനും ഒരംഗമായി. ഞാൻ വരുമ്പോൾ ജോർജുകുട്ടി ഡിഗ്രി കഴിഞ്ഞിട്ടിരിക്കുകയാണ്. സൂസി ഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുന്നു. ജോൺകുട്ടിച്ചായൻ എസ്റ്റേറ്റ് കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്നു. അമ്മച്ചിയാണ് ഗൃഹഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. അമ്മച്ചി നല്ല ചിട്ടയും ദൈവഭക്തിയും കാര്യശേഷിയും ഉള്ള ആളാണ്. അപ്പച്ചനെക്കുറിച്ച് നല്ലതു പറഞ്ഞേ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളു. നാടിനും വീടിനും സ്വന്തക്കാർക്കും എല്ലാം വേണ്ടപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു അപ്പച്ചൻ.

അപ്പച്ചന്റെയും അമ്മച്ചിയുടെയും എല്ലാ ഗുണഗണങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ജോർജുകുട്ടിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ജോർജുകുട്ടിയുടെ വ്യക്തിത്വം ആരെയും ആകർഷിക്കുന്നതായിരുന്നു. വിനയപൂർണമായ പെരുമാറ്റം, മാതൃകാപരമായ ജീവിതശൈലി, അടിയുറച്ച ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസി, കുടുംബസ്നേഹി എന്നീ ഗുണഗണങ്ങളുടെ ഉടമയായിരുന്നു ജോർജുകുട്ടി. ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ നേതൃത്വപാടവവും ഏത് പ്രതിസന്ധികളെയും നേരിടുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക കഴിവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വിവാഹച്ചടങ്ങിന്റെ പൂർമ ഉത്തരവാദിത്വം ജോർജുകുട്ടിക്കായിരുന്നു. ഭംഗിയായിട്ട് നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് സൂസിയുടെ, സ്വന്തം വിവാഹത്തിന്റെ, പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ മൂന്നു മക്കളുടെ വിവാഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടവും ജോർജുകുട്ടി തന്നെയായിരുന്നു. യുക്തിയുക്തമായി സംസാരിക്കുവാനുള്ള സാമർഥ്യം, പ്രസന്നമായ മുഖം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ജോർജുകുട്ടിയുടെ പ്രത്യേകതകളായിരുന്നു.

ഇടമലയാർ വർക്ക് ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ അതിന്റെ ചുമതല ചാക്കുട്ടിച്ചായൻ (സി. വി. ജേക്കബ്, സിന്തൈറ്റ്) ജോർജുകുട്ടിയെയാണ് ഏൽപിച്ചത്. ആ ജോലിക്കിടയിലും എറണാകുളത്തു പോയി എൽ.എൽ.ബി.യുടെ ഈവനിംഗ് ക്ലാസ് അറ്റൻഡ് ചെയ്യാനും സമയം കണ്ടെത്തി. വിവാഹത്തിന്

ശേഷം ജോർജുകുട്ടിയും ലിസയും എറണാകുളത്തേക്ക് താമസം മാറ്റി. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും കുടുംബസമേതം ഞങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചിട്ട് ഞായ റാഴ്ച വൈകുന്നേരം തിരിച്ചുപോകും. എല്ലാവരും ഒത്തുചേരുമ്പോൾ ഉത്സവം പോലെയാണ്. ചീട്ടുകളി, ക്രിക്കറ്റ് കളി, പ്രായഭേദമെന്യേ കളിയും ചിരിയും തമാശകളും പറഞ്ഞ് എല്ലാവരെയും പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കും.

അമ്മച്ചിയോട് പ്രത്യേക സ്നേഹവും കരുതലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അമ്മച്ചി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഏതു കാര്യവും നടത്തിക്കൊടുക്കും. ഒരു പ്രാവശ്യം ബോംബെയിൽ പോയിവന്നപ്പോൾ അമ്മച്ചിക്കായിട്ട് ആടുന്ന ഒരു മോഡേൺ കസേര വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു. അത് അമ്മച്ചിക്ക് എന്നും പ്രിയ പ്പെട്ടതായിരുന്നു. എന്നെ ചേട്ടത്തി എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്. സ്വന്തം പെങ്ങളോടെന്നതുപോലെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കും എന്റെ സ്വന്തം സഹോദരനെപ്പോലെ ആയിരുന്നു.

1983-ൽ ഞങ്ങൾക്ക് മേജർ ആക്സിഡന്റ് ഉണ്ടായി. അതിന്റെ പരിണി തഫലമായിട്ട് ജോൺകുട്ടിച്ചായന് ആരോഗ്യസംബന്ധമായ പല പ്രശ്ന ങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം ജോർജുകുട്ടിയും ലിസയും സൂസിയും കൊച്ചുമോനും ഞങ്ങൾക്ക് താങ്ങും തണലുമായിരുന്നു. ചേട്ടന്റെ അസുഖം ജോർജുകുട്ടിക്ക് വലിയ വേദനയായിരുന്നു. ക്രമേണ തിരക്കുകൾ കൂടിവന്നെങ്കിലും രണ്ടാഴ്ചയിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും അമ്മച്ചി യെയും ചേട്ടനെയും സന്ദർശിക്കാൻ സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ചേട്ട നോട് എപ്പോഴും സോഫ്റ്റ് കോർണർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു കാര്യം പറയാം.

ജോൺകുട്ടിച്ചായന്റെ ചികിത്സയ്ക്കായി ഞങ്ങൾക്കു വെല്ലൂർക്കു പോക ണമായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ സ്റ്റേഷനിൽ വിടാൻ ജോർജുകുട്ടി ആണ് വന്ന ത്. അപ്പോൾ ജോൺകുട്ടിച്ചായന് നിർബന്ധം അനിയനും കൂടെ വരണ മെന്ന്. ട്രെയിൻ എത്തുന്നതിനു മുൻപ് വീട്ടിൽ പോയി അത്യാവശ്യ സാധ നങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്ന് ഞങ്ങളോടൊപ്പം പോന്നു. ചേട്ടന്റെ മക്ക ളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേക സ്നേഹവും കരുതലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മൂത്ത മകൻ ജോജിയുടെ പഠിത്തം കഴിഞ്ഞ് എന്തു ബിസിനസ് ആണ് തുടങ്ങേണ്ടത് എന്നു ചിന്തിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, അപ്പച്ചനായിട്ട് തുടങ്ങിയ തടി മില്ല് വാടകയ്ക്ക് കൊടുത്തിരുന്നത് ഒഴിപ്പിച്ചെടുത്ത് നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാനുള്ള എല്ലാ സംവിധാനങ്ങളും ഒരുക്കിക്കൊടുത്ത് ജോർജുകുട്ടി കൂടെ നിന്നു. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോജിയുടെ സ്ഥാപനത്തോടു ചേർന്നുകിടന്ന സ്ഥലം മേടിക്കാൻ വലിയ തുക വേണ്ടിവന്നു. “നീ വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളുക. പോരാത്ത പൈസ ഞാൻ നികത്തിക്കൊള്ളാമെന്ന്” പറഞ്ഞ് സപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയാണു ചെയ്തത്.

രണ്ടാമത്തെ മകൻ പഠിത്തം കഴിഞ്ഞ് വന്നപ്പോൾ സ്ലാബ്സ് & അഗ്രി ഗേറ്റ്സിൽ മാനേജരായിട്ട് ചുമതല ഏറ്റു. കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ചുവരുന്നതു

വരെ അവനു വേണ്ട മാർഗനിർദേശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നത് ജോർജുകുട്ടി ആയിരുന്നു. അനി മൈസൂരിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ബൈക്ക് വേണമെന്നു പറഞ്ഞ് നിർബന്ധം പിടിച്ചു. ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചില്ല. അവൻ കൊച്ചാച്ചന്റെ അടുത്ത് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ബൈക്ക് വാങ്ങാൻ പൈസ അയച്ചു കൊടുത്തു. സൂക്ഷിച്ച് ഉപയോഗിക്കണമെന്നും നന്നായിട്ടു പഠിക്കണമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. ഇളയ മകൾ മിയയോട് ജോർജുകുട്ടിക്കും ലിസയ്ക്കും പ്രത്യേക വാത്സല്യമായിരുന്നു. വിദേശ യാത്രകൾ പോയിട്ടു വരുമ്പോൾ നല്ല നല്ല ഉടുപ്പുകളും കളിപ്പാട്ടങ്ങളും കൊണ്ടുവരാൻ മറക്കാറില്ല. ഒരു കുടുംബം പോലെ യോജിപ്പോടെയാണു കഴിഞ്ഞത്.

ജോർജുകുട്ടിക്ക് സുഖമില്ല എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാം ആകെ തകർന്നുപോയി. ആദ്യം അസുഖത്തിന്റെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലായിട്ടില്ലായിരുന്നു. കാണാൻ ചെല്ലുമ്പോഴെല്ലാം ചിരിച്ച മുഖത്തോടെ മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളു. അവസാനമായിട്ട് ഇവിടെ വന്നത് ഓണത്തിനാണ്. പോകാൻ നേരത്ത് അമ്മച്ചിയോടു യാത്ര പറഞ്ഞപ്പോൾ വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട്, യാത്ര ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായി. ജോൺകുട്ടിച്ചായൻ ഓഗസ്റ്റ് 23-ന് മരിക്കുമ്പോൾ ജോർജുകുട്ടി ഹോസ്പിറ്റലിൽ ആയിരുന്നു. സംസാരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും എന്തൊക്കെയാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഫോണിൽ കൂടെ മെസ്സേജ് അയച്ച് നിർദേശങ്ങൾ കൊടുത്തു.

ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാന ചടങ്ങുകളിലും നെടുംതൂണായി നിന്നിരുന്ന ജോർജുകുട്ടിക്ക് ചേട്ടന്റെ യാത്രയയപ്പിന് പങ്കെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകഴിഞ്ഞ് മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞ് ജോർജുകുട്ടിയും ചേട്ടന്റെ അടുത്തേക്കുപോയി. ജോർജുകുട്ടിയുടെ വേർപാട് ഞങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, എമ്പാശേരി കുടുംബത്തിലെ വരുംതലമുറകൾക്കും ഒരു തീരാനഷ്ടമാണെന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

My Brother

Susie Alexander

We often reminiscence on our childhood days. Our school memories, college days and things we did while growing up. These figments always remain in our memories, even if we struggle sometimes to recall what we did just a few hours ago. I'm sure we all would have told our kids about what we did in the past when we were their age. It's natural for us to remember our past.

When I look back at my life, three people played an important part in my childhood: Ammachi, George Paul and EP John (Kunjchayan and Vellichayan - as I fondly called them).

Ammachi, Appachan, Vellichayan and I stayed together, whereas until the untimely demise of Appachan, Kunjchayen stayed with our Grand Parents. So, I invariably yearned to see him and spend more time with him during the holidays. As kids, we often argued over silly things and in those arguments while Kunjchayen used to support me against Vellichayan, if I were wrong, he'd correct me and make me see the error in my perception. This love and affection persisted as we grew up. Kunjchayen, even at a young age had been both fair and true and always looked out for my best interest.

When I started college, Vellichayan and Kunchayen often visited me during weekends. They took me around, making sure that I never felt estranged. Both brothers were always protective of their only sister. e.g. Even when we used to travel around, I was always seated in between them. While in those days, I could never appreciate the gesture; today, I miss their care and cherish the love they gave me.

In the absence of Appachan, Kunjchayen took up the responsibilities and took care of all my needs (including finding the right life partner for me).

After my marriage, I still remember when Alex and I flew to Sydney for his super-specialty training; Forex laws in India were quite limiting and didn't allow one to travel with much money in hand. The meager amount

that we traveled with meant that we had very little until Alex got his first pay check. I still recall speaking to Kunjchayen from there and he reassured me that he will make some arrangements. Sure enough, in 2 days by coordinating with our uncle Dr. CV Thomas (who was based in Perth), he arranged the funds for us.

Kunjchayen, like a father, always took pride in even the smallest things that I did. When I started working in Sydney, I remember him joking, "My sister earns the same as the Indian President." We were always a closely-knit family. There are beautiful memories that I often reflect upon when we got together for various occasions.

Kunjchayen was always a very joyful person. Even during his sickness, with all the pain and difficulties he had to endure, his spirit never broke. He also ensured all those who loved him and cared for him never crack up as well. Till the end, jokes and jabs at each other were the order of the day. I'm sure that this compassion to others made him a successful entrepreneur and a great Christian.

While I'm overwhelmed with these memories, today, I find it difficult to accept that both my brothers are gone. Both of them passed away within a short period, and the void cannot be filled. I miss those moments so much that I wish both were here to relive those moments again. While the pain of losing them both is unbearable, I find solace in knowing that they are with the Lord Almighty.

Kunjchayen, you are the lovely brother I have adored since childhood. And for me, the day you left us remains the saddest day. Only the Lord knows how much I miss you. Though we are heartbroken to see you go, I know you are at peace and having a ball with Vellichayan, Appachan and the rest of the family in eternity. Both your absence from this earth keeps my heart longing for heaven. I hold you so close to my heart and long for the day we meet again.

The Fruit of the Holy Spirit

Dr. T. A. Alexander

As I began to reach out for the right words to express my thoughts about George Paul, I remembered the many valued and meaningful roles that he played throughout his life. We often find it challenging to describe a person with various traits. The attributes are infinite. But a select few had the privilege to witness and understand the real George Paul. He loved his family profoundly. He was a devoted husband/son/father/uncle/brother and a friend. He took all of the roles in his life to heart, and he strove to honor, support, guide, and, most importantly, protect his family. He was happiest when he was surrounded by them - even during those inevitable tough times that life has a way of throwing at you. His devotion to his family was the foundation of his actions - the anchor that defined and shaped his life.

I first met GP in 1972, when the family considered me a partner for his sister. Ever since that day, my association with GP has grown over the past 47 years. Losing his father at a very young age, he never let his siblings feel that void. He was affectionate, caring, and always helped out whenever there was a problem. I have so many good memories of the time together.

GP was a zealous Christian. He always gave due importance to the church's requirements and gave his utmost effort to help the church grow. Even at a young age, he showed an excellent ability for spiritual discernment in all his decisions – Personal and Business. I've always felt and also mentioned on multiple occasions that he always possessed the qualities of the fruit of the Holy Spirit which are: Love, Joy, Peace, Patience, Kindness, Goodness, Faithfulness, Gentleness, and Self- control. He was truly blessed to have the Holy Spirit guide him in every walk of his life. In the five decades that I've known him, I cannot recollect any incident when he lost his composure. Always calm and peace-loving when it came to treating people. But quick and shrewd when it came to his administration abilities. These attributes should be the reason the board of many institutions approached him for his guidance. GP was always sincere to work and his team. He was always congenial and was ready to lend a helping hand. One thing to point out about GP, he played many roles but never prioritized any

particular one over the other. He was able to balance all those without losing focus.

Synthite is a family-run business. I wouldn’t be in err to say that GP grew with it, and he played a crucial role in laying the foundations for Synthite to scale and achieve all the accolades they did. A perfect administrator, He could always be depended on whether you need a simple solution for a complex problem, an empathetic ear, a shoulder to lean on, companionable silence, or a listener. He shared his expertise with anyone who would listen, he worked hard and consistently, and he remained a student of life. He never stopped learning. He never sat back and became complacent. He led by example as he mentored his colleagues and his children so that anyone can say that he was an inspiration in their lives. He made such an impact on everyone’s life; his vacuum will always remain.

George Paul was a man defiant and unwilling to settle for less. He lived a principled life underpinned by a strong sense of right and wrong. He spoke up when it counted; his strong principles did not allow him to let something wrong stand unchallenged. GP cared enough to act - to follow through. He never let anyone or anything stand in the way of making things right. We can only imagine how much more he could have accomplished in his life if it was not for his illness. We will remember him through the many people still left behind whose lives he touched so positively.

I still remember the day I received news about his diagnosis. I often wondered why such a disciplined man had to suffer this way. Even to this day, I’m amazed at how he could remain calm and composed while suffering from this illness. His brother passed away while he was admitted to the hospital. Even while suffering from the disease, he ensured that he could be a part of his brother’s funeral, oversaw every aspect of it to perfection, and not let this condition hinder him in giving his brother the best farewell.

The most touching incident I recall recently is when he returned from the US after his first consultation. His word still resonates in my mind. “Kochumon, 70 is not a bad age to go, right?”. God heard him. He left for a better place on the day he turned 70.

GP, brother, we will miss you, but we will always remember you with respect, admiration, and love, always, always!

എന്റെ പ്രിയ മരുമകൻ

ആലീസ് ജോൺ

ജോർജ് പോൾ എന്റെ മരുമകനാണെന്ന് അഭിമാനത്തോടെയും അഹങ്കാരത്തോടെയുമാണ് ഞാൻ പറയാറുള്ളത്. ഒരു സ്നേഹനിധിയായ മകന്റെ സ്ഥാനമായിരുന്നു ജോർജിക്കു കൊടുത്തിരുന്നത്. എന്നെയും എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും വളരെ അധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്റെ CASS എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തെ നല്ല ആലോചനകളായും സാമ്പത്തികമായും സഹായിച്ചിരുന്നു. ജോർജി ഞങ്ങളുടെ മരുമകനായി വന്നത് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ച് ലിസയുടെ ഭാഗ്യമായി കരുതുന്നു. എപ്പോഴും നല്ല പുഞ്ചിരിയോടും സ്നേഹത്തോടെയുമാണ് കണ്ടിരുന്നത്. ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസവും നല്ല അറിവോടെയുമാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

My Uncle

Mia George

George Paul (Kochachan) was my uncle and I had a very special relationship with him. He was like a father to me.

I don't know where to start, because he left us with lots of wonderful memories to keep. But I will try to share a few of my good memories with you.

When I was born, Kochachan sent a telegram: 'Mae Pae Ko Pae' to my Uncle and Aunty who lived in Delhi at that time. He wrote that just for the fun of it. The message meant 'Mercy pettu Kochu Pennu.' During my childhood days Kochachan, Liza kochamma, Miria and Paolo used to come home to Kuruppampady every weekend (Saturday afternoon and go back on Sunday evening). We used to have great fun! On Saturday evening, Kochachan, along with his nephews and my dad would play badminton or cricket. He loved sports very much, He loved playing cards too.

Whenever Kochachan and family planned a trip, he made sure I was included. I think, that is why I am very close to everyone in my family. If something happens to any of my family members that hits me really hard.

Whenever Kochachan went abroad for his business trips, he made sure to get us something special, which we didn't get in India at that time. And after I got engaged when Kochachan went abroad, he asked me what he should bring for Anup. It was so sweet and thoughtful of him to ask me that. And he brought a mouth organ especially for Anup.

Kochachan was a wonderful person to be with. I haven't seen him angry in my entire life. He was the pillar of our family.

In August I had come to India for my father's funeral. And I got a chance to spend two days with Kochachan. I keep that as precious moments as that was the last time I saw him. He gave me a gift because we bought a new house. That's how thoughtful he was! I couldn't attend his furneral as I was abroad. My dad and Kochachan passed away three months apart. And we miss them terribly. But I am sure they both are in a better place.

A person everyone trusted

George Alexander

When I was asked to write a few lines about Georgiechayen, I was honored, but also a little anxious as I wasn't sure if I could do justice and capture his huge personality and the feelings I have for him in mere words.

While he is widely known to be a great administrator and successful businessman, the things that always stood out to me the most were other facets of his character that I got to see and experience personally, and which had a huge impact on me.

As a young man growing up without a father, there were few people I trusted and turned to for advice and felt comfortable doing so. Georgichayen was definitely one of them. He had a knack for making you feel like whatever you were saying was important and he was a keen listener. He offered me advice on numerous occasions that I always valued, and he did all of this inspite of his many commitments and was never ever too busy to be there.

Inspite of Georgiechayen's success, wealth and the important positions and works he carried out throughout his life, he was a large man who lived a small and simple life. Whether it was in the way he kept his home or carried himself or lived his life, Georgiechayen was one of the most humble people I've known. His subtle but amazing sense of humour which was often self deprecating also showed how very rarely he took things like wealth and fame seriously.

At the prime of his life, when most people would have been happy to retire and live on their successes, which Georgiechayen had a lot of, he instead showed a greater passion for life and his wonderful work ethic by continuing to work and take on more and more responsibilities in areas outside just work. I've always been in awe of how he seemed to do so much and yet never seemed rushed or stressed and always with a smile. He never made work seem like a burden and did it all with such joy that it was and is something I always try to keep in mind even today.

Speaking of being inspired, the relationship Georgiechayen had with my cousin Lisachechi and his children was another thing that I always

admired. While I’m sure they were like other families with ups and downs, to me he always seemed like a friend to them and he treated them with respect and love and that they returned. It spoke volumes to me about the man he was and about what he really held dear to him in his life.

I will always cherish my times and memories and all that I have learned from Georgiechayen, both professionally and personally. I feel his loss strongly, but hold on to the impact he has made and the legacy he has left. He will always be an important part of my life.

Appa

Sachin Varghese

I have known Appa since 2003 when Miria and I got married.

In these years I have come to see Appa pouring his energy into numerous business, philanthropic, educational and other causes, but also how effortlessly he was present for all his family, equally in crisis and celebration.

On one occasion we were discussing about a strategic partnership I was working on and he suggested that I act based on whatever would make the partner very successful.

The advise made the path and decisions crystal clear.

And bore tremendous fruit for years to come.

I learnt much from Appa from his incisive and truthful advice through these past sixteen years.

But I learnt much much more from the unsaid, observing how he lived his life.

A relentless bias for action, a steady discipline, a penchant for speed and strong faith.

Thinking big, thinking progress but somehow always thinking about others Courage and forbearance, no matter what the obstacle, no matter what the hand God dealt him.

A twinkle in the eye, his ever present sharp wit, accompanied by a knowing smile full of compassion.

To me Appa remains a rare undefinable man, who lived an authentic indelible purposeful life

A guiding star, whose life has shown me, his family and surely to many others life's very purpose.

My Superhero

Paolo George

For every child, their father is a hero. A superhero who cannot do a single thing wrong. Someone who can make anything and everything all right. As a child grows up however, the relationship with their father tends to change. The disagreements begin, the need to voice your opinion takes heed and the superhero begins to look more human and flawed. My sister and I did not have that experience though. Appa was our man for all seasons. I don't recall him putting a foot wrong and even when he broke the law (he was a speedy driver!), he did it with such panache, I justified it that the law must have been an archaic one to begin with. At the core of it all, he was a simple and honest man and he earnestly believed in doing the right thing. Reflecting on the past 4 decades, here are some of the lessons I have learnt from him.

One of the earliest memories I have with Appa was playing Chess with him on lazy Sunday evenings. I would often break down in tears after he demolished my pieces with some lightning moves (*a bishop opening of his is patent-worthy*). In response he would say something like "The pain of failure will make you a better player". It did not help – I would get angrier and be determined to get him the next time. When I finally did beat him, he had this look which was just more radiant than the toothy grin I was flashing. Looking back, I realise that while I was playing chess, he was teaching me about life.

"Finish what's on your plate" is a common line in most households with tired parents and screaming kids. Appa believed in the opposite. He would suggest to take only what you need but not to stress about stuffing yourself once you were full. "Why let your stomach be a garbage bin?" was a common statement in our household.

An incident that had a telling effect on me was when we had a minor traffic accident and the other motorist came charging at gesticulating wildly and visibly agitated. Appa got out of the car and with genuine concern said, "I am extremely sorry. It was completely my fault. Is anybody hurt?". The transformation in the motorist was unbelievable. The issue was settled

amicably, and a volatile environment was neutralised. This is something I have noticed in many discussions when Appa was involved. He would not hesitate to apologise if he felt that he had been in the wrong. Sounds simple enough, but a quality missing in most of us. Interestingly, this also endeared him to most people who would then reach out to him to help mediate through many a crisis.

He was no pushover however and abhorred being bullied. Here's a good example to illustrate this. One afternoon in the 90s, Appa got a coconut climber (*paraven*) to collect coconuts from the trees in our house. He had agreed on a price and once the job was done, the *paraven* (who appeared to be drunk) demanded a higher wage threatening not to leave otherwise. Unfazed, Appa kept the agreed cash on the porch and got into his car to go to the office. This agitated him and he stood behind the car daring Appa to move the car over his body. Appa started to reverse the car (inch by inch and with due care). Once he had reversed the car enough, he put it into forward gear and drove right off. The *paraven* stood around for a second, contemplated next steps, then shrugged, picked up the cash and went off. Appa would later tell me that if the *paraven* had asked in a more reasonable manner, he would have happily paid him.

Having worked under him for 13 years, I had front row tickets observing his management style. When he was elevated to the Managing Director's chair, he called himself the 'Chief Servant' of the Company and that was exactly how he behaved in that role. On numerous occasions, he would drop what he was doing to sort out issues between management and staff or with customers and the bureaucracy. He would always lend an ear to anyone who reached out to air their grievances. They would in turn leave reassured that the matter discussed would be sensitively handled for the betterment of the organization. His love for Synthite and all the organisations he was involved in was absolute.

When Appa was diagonised with ALS in 2018, we were all devastated. But I was soon to realise that my superhero was not done teaching me yet. The disease had begun to take its toll on his body and it was his speech and legs that were impacted first. He adapted to that by using a communication app on his phone. However, when one evening he typed out on his phone that "My right arm is losing power and I am finding it tough to type", it was unbearable. I instinctively reached out to him and gave him a hug. He hugged back and I recall standing there fighting back tears. A few seconds later, he tapped my back with purpose. I got the message. No self pity. This was how he was till the end.

While this is a tribute to my father, the last few years also helped me

realise the love and commitment my parents had for each other. During his prime, Appa despite his numerous commitments would update Amma on almost all matters (big or small) – no small feat that. When dealing with the disease, Amma was a warhorse and was fully in charge. Sleepless nights would not weaken her resolve. While we needed extra nursing help in the last few months, there was no doubting who the head nurse was! In between all this, they would share a private joke and the laugher that ensued was so beautiful I smile while typing this.

Towards the end, when Appa was unable to type and communication became a bigger challenge, we had a routine where I would give him an update on what has been happening at work and news in general. He would give me a thumbs up gesture when he was satisfied. One day however when I finished giving him an update, he did not gesture. I racked my head and soon realized that I had missed filling him in on something that was now due. I recall laughing, ragging him about his followup and gave the update. Promptly the thumbs up came! I am still amazed at how he could teach me even then!

So that's the story of my superhero. An aggressive go getter but a calm negotiator. Demanding results but also brokering peace. Submitting completely in prayer while remaining pragmatic in all situations. The one whose shoes and shirts I wanted to desperately fit into growing up. I finally did end up an inch taller and a few shoe sizes bigger! But having large feet and filling into someone's shoes are completely different.

Appa would ofcourse just smile and say "*Forget all that, just do your own thing – but don't take the easy path – take the right one*".

Early training!! (2010)

Appachan by Roan Varghese (2020)

My Appachen

Nitika Varghese

I haven't been to Kochi much because I live in the U.S. I only visited when school was off in the summer, so the times I visited my grandparents are very dear to my heart. I would like to share two stories from my visits with Appachen.

One took place when I was five years old, when my brother, Roan and I were staying with Appachen and Ammama by ourselves. On that visit, we were invited to a big party at someone's house. I had only one dress that was good enough for me to wear that evening. And I refused to wear it. Ammamma was disappointed and shared this with Appachen. Appachen in his usual style came to me and said I should 'definitely' not wear that dress. He assured me, it was a bad idea and repeated it many times. Ammama thought I would cry, but instead I went to Ammama and told her that I now wanted to wear that dress!

Another time, when we were at a restaurant, Appachen, who loved to take us out for dinner, jokingly asked if I would pay for the meal. He expected me to say "No", but I said "Yes!" And then when the waiter brought us the bill, I turned to Appachen and said, "can I have your credit card" and everyone burst out laughing. Appachen and I had a special relationship.

- Granddaughter of an amazing Grandfather

Appachen

Anaiah George

My Appachen and I had a great time together. We loved playing bluff and he was too good at it. He always had a naughty smile each time he was bluffing.

During Onam, I spent the whole day with Appachen and Ammamma. I had so much fun that I did not want to go back home. Appachen carried me that day and I felt so much better after that.

Its great to be Appachen's grand daughter.

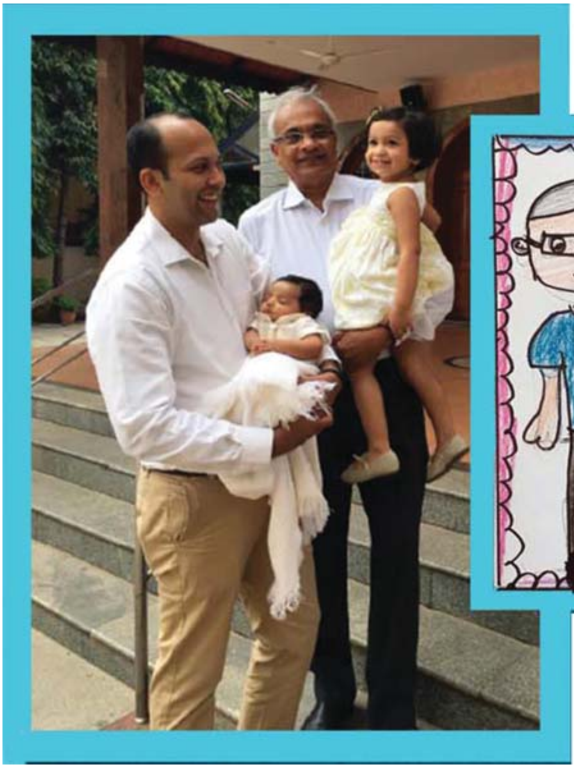

My Life Partner

Liza George

Georgie was my go-to-person for everything, both big and small. There was not a thing I would do without his approval. Not because he controlled me. He gave me total freedom. But that was the trust and confidence I had in him. He valued my opinion too and would discuss most things with me. As busy as he was, he always had time for me and always encouraged me. It's the little things that make the difference in a marriage. A word of appreciation, shared jokes that nobody else finds funny, moments of togetherness, willingness to say sorry, an understanding of each other's needs. We were honest with each other, took time to talk, to listen, to be quiet, to be there for each other. We had a great life; there was companionship, peace & harmony. Now, there are plenty of precious memories to look back and remember; not to be sad, but to be happy and thankful for.

Georgie had immaculate taste and a keen sense of design, but he never indulged excessively, because he believed that one should not provoke envy through one's lifestyle. He also believed strongly that we are mere trustees of our resources - it isn't for our keeping, but for sharing. He considered all good things as a gift from God that should be passed onto others. So he wasn't overly worried if people did not pay him back. Likewise, he also felt one should not do charity for the recognition or with any agenda.

He always felt that whatever he was in life was because of God. No matter how busy he was, he didn't start his day without kneeling before God. He prayed by himself in the morning, and at night we prayed together as a family. Georgie believed very strongly in the power of the Holy Spirit. He was known as a quick decision maker and solution provider. I think it all came from his dependence on God's guidance through the Holy Spirit. That was his confidence.

Georgie led an extremely disciplined life - no excess of any sort. His food habits were healthy. He didn't drink. He didn't smoke. He slept well at night. So his illness caught us off guard. It started as a weakness in his right leg and he had difficulty while speaking. The symptoms were minor,

so when we got the diagnosis it was a total shock. Georgie had a Motor Neuron Disease called ALS. To date, medical science has no explanation what causes this and there is no known cure for it.

I still remember the day we got the diagnosis. He was very pragmatic about it - shrugged his shoulders and said, “so be it.” We decided to go to the US to get a second opinion and treatment, if any. All along I was hoping that we’d be told that the diagnosis was wrong, because I reasoned that a good person like him couldn’t get something quite so terrible! I was naive, that’s not how life works. I know that now. Dr.Richard Bedlack whom we met was affable and Georgie was impressed with the respect others gave him. However, not only did the doctor confirm what we suspected, but he said it was Advanced ALS. Through it all Georgie remained calm & stoic. I told him that I didn’t want to live, but he told me

“ Don’t ever say that. Life is God’s gift.”

Looking back at the two months we spent in the US, I think God gave Sachin and Miria that time to show their love for Georgie. They willingly made changes to their house to make Georgie’s moving around safe. Roan and Nitika were ever ready to assist him up and down the stairs. We made the best use of the time we had together, playing cards & board games. Bluff was a favourite and they thought Appachen was a maverick at it. We went out often Georgie in his wheelchair; Roan and Nitika taking turns to help him. We knew the disease would eventually make him weak, but we made the best use of our time together. And that is how it was until the very end, living every moment to the fullest.

Once we got back, Paolo and Miriam made sure that we settled in comfortably. Our life as we knew it, had changed. Paolo was relentless in trying to make Georgie comfortable. He was constantly on the look out for new gadgets and ways to help. All through his illness, we had tremendous family support. Georgie’s sister Susie and her husband Kochumon came every Monday and spent the morning with us. Kochumon being a doctor was the one we turned to for medical advice. Georgie’s brother was ailing and needed care, but that did not deter his family from reaching out and helping us. Each and every one showed Georgie how special he was for them. We both shared a special bond with Silvy and Mani (Georgie’s cousin & husband). Mani was not just a colleague; there was a closeness, rapport and perfect understanding between them. It was very comforting to know they were there for us. Georgie’s physiotherapist Millet who came daily was like a family member. Each day we felt God’s abundant provision. Georgie’s face would light up when Anaiah and Mika came to see their Appachen, always with a hand - drawn get well card. He passed away a day before his birthday. Anaiah made a card for his first birthday in heaven.

As the disease progressed, it impacted him in many ways. He could manage with a walking stick at first, then a walker and later needed a wheel chair to move around. When he found it difficult to speak, he used an app on his phone to type and communicate, and have interesting conversations with all who came to visit him. Later when typing also became difficult, he would convey very clearly what's on his mind with just a thumbs-up or thumbs-down. Even his eyes were very expressive. He looked forward to the business updates Paolo and Mani gave him. His mind was razor sharp until the end. It was truly amazing the way he adapted to the weakness, without a murmur, without any self-pity. He never asked, "Why me, God?" He said that when everything was going well for us, we didn't ask that question. We shouldn't ask that now. Georgie looked at the 'Who' behind the Why. He trusted God. He trusted in His perfect plan.

It was heart breaking to watch him grow weaker as the days went by. When his breathing became difficult he had to get a tracheostomy done. The care and attention Georgie got from the doctors and staff at Lakeshore Hospital, was truly commendable. He knew Dr.Mohan Mathew from earlier, so there was camaraderie between them. The respiratory therapist Stemi was always pleasant and reassuring. God surrounded us with His angels in our time of need. Georgie insisted, I write a thank you note to convey our appreciation. It was in his nature to appreciate and acknowledge people. It was no different now, even though he could not speak.

We needed to give him meticulous round the clock care once we returned home. This was a challenge. But God didn't abandon us then either. Dr. Jerry Paul organized a respiratory team from Amritha Hospital to come home twice a day to assist us. Through Dr. Athul Manuel from General Hospital & Guardian Angel Services we got good home nursing care. God was with us every step of the way.

It is possible to be pleasant, polite, calm and composed when life is good. But how many of us are able to do that when an illness ravages our body? Georgie was all that throughout the two years he was sick. He showed us how to live when the going was good and also when it became difficult. He was calm and he was at peace, which helped us all cope. In his suffering, through his suffering, our faith grew stronger. Once he told me his only worry was about me. He knew I looked to him for everything. Months later, one day he said, "Now you are strong". That's given me the confidence to go on; even now I know he is looking out for me.

Although we never ever discussed death after the onset of the disease, he did talk about it maybe 20 to 25 years earlier. I think it had to do with his father's early death at age 45. Georgie said that for his Appachen's funeral,

the road from his house to the cemetery was so jam-packed with people that all traffic came to a standstill. He felt that people were honouring a life well lived. To him that seemed to be the best eulogy one can get. Georgie was the Lay Trustee of the Malankara Orthodox Syrian Church, the highest post a layperson can hold in the Sabha. He was also Vice- Chairman, Synthite Industries. He was to retire from the company on his 70th Birthday on 27th November 2019. He died on 26th November, while still in office. And he got the most amazing funeral, befitting the Lay Trustee, organized by the church. It was a tribute to the life he led. It all happened in God's perfect time according to His perfect plan!

I've heard of great achievers who when they came to the end of their lives, realize that in climbing the ladder of success, their ladder was leaning against the wrong building. I am certain that Georgie had no regrets because he was leaning on God throughout his life.

It was a blessing indeed to have been his life partner for 44 years.

With Johnkutty, Ammachy and Susie

With Johnkutty and Kochumon (Dr. Alexander)

With Mercy

Family Funtime: with Ammachy, Susie, Mercy & nephew Poulose

Through the years with Miria & Paolo. 1983

2001

2007

With Grandson Roan on a visit to the United States

And with Granddaughter Nitika at Home

Family Get together for Ammachy's 80th Birthday

With CV Jacob, Aleyamma, Silvy ,Liza, Aju & Rehana

At Miria's engagement with Sachin along with his family

At Paolo's engagement with Miriam along with her family

Family get togethers

Paolo's Wedding Day

Vishal and Tina's wedding reception

Naveen, Esha, Reji, Vishal, Sheeba, Paolo, Miria, Alice, Liza

Grand daughter Anaiah’s baptism

Grandson Mikhail’s baptism

Time for mini golf with Roan & Nitika

Cycling lessons with
grand nephew Jonathan

With his “56” gang

Visit to Athirampilly Waterfalls

Godfather duty

With Anaiah during the Kochi Metro launch

Breaking Bread
with Mikhail

ഭാഗം നാല്

കലാലയ സ്മരണകൾ

വെളിച്ചം തൂവിയ മിന്നാമിനുങ്ങ്

പ്രഫ. പോൾ കിളിത്തട്ടിൽ

(വാർഡൻ, സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ്, കോലഞ്ചേരി
മെൻസ് ഹോസ്റ്റൽ 1966-1970)

കോളജ് ഹോസ്റ്റലിന്റെ ഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് മുൻപ് 'വാർഡൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥതലങ്ങളാണ് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചത്. കണ്ടെത്തിയ അർഥങ്ങളൊന്നും എനിക്ക് തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ സ്വയം കണ്ടെത്താമെന്നു കരുതി. ആശങ്കകൾ ഏറെയായിരുന്നു.

എത്രയോ കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് എന്റെ 'കാവലിൽ' ജീവിച്ചതും വളർന്നതും. ഭിഷഗ്വരന്മാർ, എൻജിനീയർമാർ, പ്രഫസർമാർ, അറ്റോർണികൾ, അധ്യാപകർ, സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ, വ്യവസായികൾ അങ്ങനെ നീളുന്ന പട്ടിക.

ജോർജ് പോൾ ആകട്ടെ, വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിൽ ഊർജസ്വലതയോടെ പ്രവർത്തിച്ച ബഹുമുഖ പ്രതിഭയായിരുന്നു. അകക്കാമ്പുവരെ മാന്യനായിരുന്ന ജോർജ് വലിയ വ്യവസായ സാമ്രാജ്യത്തിലെ അത്യുന്നത പദവിയിലെത്തിയപ്പോഴും വിനയം കൈവിട്ടിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് വരാൻ പോകുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദീർഘവീക്ഷണവും, കൂടാതെ സാമൂഹികബോധവും, ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആരെയും ബോധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള വാക്ചാതുര്യവും ഒന്നു വേറെ തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്.

ഈ കുറിപ്പ് എഴുതുന്നതിന് മുൻപു ഹോസ്റ്റലിൽ ജോർജിന്റെ സഹവാസികളായിരുന്നവരോട്, അവർക്കു പറയാനെന്തുണ്ട് എന്നു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. ഫലം ആശാവഹമായിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽനിന്ന് ഡോ. പ്രസാദ് ഏബ്രഹാം, എറണാകുളത്തുനിന്ന് ഡപ്യൂട്ടി കസ്റ്റംസ് കമ്മീഷണറായിരുന്ന ആന്റോ ഡേവിഡ്, ഓസ്ട്രേലിയയിൽ നിന്ന് പ്രഫ. ഐവാൻ ജോൺ, കുവൈറ്റിൽനിന്ന് മാത്യു കെ. ഏബ്രഹാം, വാഷിംഗ്ടണിൽനിന്ന് തോമസ് അലക്സ്, മലേഷ്യയിൽനിന്ന് ഡോ. ജോൺ തരകൻ അങ്ങനെ എത്രയോ സുഹൃത്തുക്കളാണ് ജോർജിനെക്കുറിച്ച് വർണിക്കുന്നത്.

ഡോ. പ്രസാദിന് ജോർജിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ നൂറു നാവാണ്. രണ്ടാംതരം മുതൽ ഒരുമിച്ചു പഠിച്ചു. അവധിദിനങ്ങളിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ വീട്ടിൽ ചീട്ടുകളിച്ച് "എപ്പോഴും എന്നെ തോൽപിക്കുമായിരുന്നു, എന്തോ സൂത്രപണി. ഉച്ചയ്ക്ക് അമ്മച്ചിപറമ്പിലെ കുളത്തിൽനിന്നു പിടിച്ച മീൻ

കൊണ്ട് കറിവെച്ച് ഒന്നാംതരം ഊണ് തരും. കോളജിൽ വന്നപ്പോഴും ജോർജ് എന്നെ സൂത്രപ്പണി കൊണ്ട് തോൽപിക്കും. മഹാകുസൃതിയാണ് ക്ലാസിൽ. പക്ഷേ, അധ്യാപകർ എന്നെ പിടിച്ച് പുറത്താക്കും. അതു കണ്ട് അവൻ ചിരിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ജോർജ് പോൾ...”

ആന്റോ ഡേവിഡിന്, ജോർജിനെക്കുറിച്ചുള്ളത് ഊഷ്മളമായ ഓർമ കൾ മാത്രം. “കോളജിൽ വെച്ച് ഒരേ ക്ലാസിൽ പഠിച്ചു. ഞങ്ങളെ രണ്ടു പേരെയും കോർത്തിണക്കിയത് ബാഡ്മിന്റൻ കളിയിലെ താൽപര്യമായി രുന്നു. ഒരു ടീമായി എത്ര മത്സരങ്ങളിലാണ് ഞങ്ങൾ പങ്കെടുത്തത്. വ്യത്യ സ്തമായ മേഖലകളിലേക്ക് പിന്നീട് ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞെങ്കിലും സൗഹൃദം കൂടുതൽ ശക്തമാവുകയായിരുന്നു....”

പ്രഫ. ഐവാൻ ജോണിനു പറയാനുള്ളത് സുഹൃത്തുക്കളെ കൂട്ടി ഫോർട്ടുകൊച്ചിയിലേക്കുള്ള സിനിമാ യാത്രകളെക്കുറിച്ചാണ്. ടാക്സി ചെലവ് ജോർജ് തന്നെ വഹിക്കും. ശുചിത്വം ഒരു മതമായിരുന്നു ജോർജിന്. ഹോസ്റ്റലിലെ കുളിമുറികളും ടോയ്‌ലറ്റുകളും വൃത്തിയായിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. വാർഡനുമായുള്ള കൂടിച്ചേരലുകളിൽ മറ്റുള്ളവർ ഭയന്നു മാറിനിന്നപ്പോൾ ഇക്കാര്യം ഊന്നിപ്പറയാൻ ജോർജിന് മടി ഉണ്ടാ യിരുന്നില്ല. സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കരുതൽ, വ്യക്തിബന്ധത്തെപ്പോലെ തന്നെ പ്രധാനമായിരുന്നു ജോർജിന്. കർമകുശലതയും സ്ഥിരോത്സാഹ വുമാണ് ജോർജിനെ ഉന്നതങ്ങളിൽ എത്തിച്ചത്.

കുവൈറ്റിൽനിന്നു മാത്യു ഏബ്രഹാം പറയുന്നത്: “ഒരു ഊറിചിരി യോടെ മാത്രമേ ജോർജ് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങൂ. ആംഗലഭാഷയിലെ ആയാ സരാഹിത്യം ഒന്നു വേറെ തന്നെയായിരുന്നു.”

ജോർജിന്റെ സുന്ദരഗാത്രവും വശ്യമായ പുഞ്ചിരിയും ശബ്ദവും ഭാഷാ പ്രാവീണ്യവും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയത്തിലുള്ള അവഗാഹവും, എതി രാളികളെ തുടക്കത്തിലേ തന്നെ വീഴ്ത്തുമായിരുന്നു. ജോർജിനെ നിയമ ലംഘനത്തിനോ എന്തെങ്കിലും അപഥസഞ്ചാരത്തിനോ എനിക്ക് ശിക്ഷി ക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. പ്രായത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ പക്വതയും നേതൃഗുണവും അന്നേ ഒളിമിന്നിയിരുന്നു.

തുടങ്ങിയിടത്തേക്കു മടങ്ങട്ടെ. വാർഡൻ എന്ന വാക്കിന്റെ നിഘണ്ടു വിലെ അർഥം എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തീർത്തും അംഗീകാരയോ ഗ്യമല്ലായിരുന്നു. ജോർജ് പോളിനെപ്പോലെ വലിയ മനസ്സുള്ള കുഞ്ഞു ങ്ങൾ എന്റെ തണലിലല്ല, മറിച്ച് ഞാൻ അവരുടെ സ്നേഹവായ്പിലും അവരെക്കുറിച്ചുള്ള മരണമില്ലാത്ത മധുരസ്മരണകളിലുമാണ് ജീവിക്കു ന്നത്.

ജോർജ് ഒരു മിന്നാമിനുങ്ങായിരുന്നു. തന്റെ വലുപ്പത്തെക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി വെളിച്ചമാണ് അവൻ ചുറ്റും തൂവിയത്. എന്തൊരു പ്രഭാ വലയമാണ് ആ തേജസ്വിയെ ചുറ്റിനിന്നത്!

ഇഷ്ട ശിഷ്യൻ

പ്രഫ. കെ. പി. ജോസഫ്

ഓരോ അധ്യാപകന്റെയും മനസ്സിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടുന്ന ചില വിദ്യാർഥികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. തനിക്കു മാത്രം സ്വായത്തമായ തനിമയുള്ള ചില സ്വഭാവസവിശേഷതകളായിരിക്കും അത്തരം വിദ്യാർഥികളെ അതിന് അർഹരാക്കുന്നത്. എന്റെ അധ്യാപന ജീവിതത്തിൽ അപ്രകാരം ഓർക്കപ്പെടുന്ന ചുരുക്കം ചില വിദ്യാർഥികളിൽ ഒരുപക്ഷേ പ്രഥമ സ്ഥാനീയൻ ജോർജ് പോൾ ആണ്. എന്റെ ആദ്യകാല ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നതിനെക്കാൾ ഉപരി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൗമാരപ്രായത്തിലും യുവത്വത്തിന്റെ ആരംഭദശയിലും ദർശിക്കുവാൻ സാധിച്ച സവിശേഷതകളാണ് ജോർജ് പോളിനെ എന്നിലേക്ക് ആകർഷിച്ചത്.

ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റം, അധിക വാചാലൻ അല്ലെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടുംവണ്ണം അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സവിശേഷമായ ചാതുര്യം, ഇംഗ്ലിഷ് ഭാഷ അനായാസം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള അനിതരസാധാരണ പാടവം, ചിട്ടയോടെയുള്ള ജീവിതശൈലി, ക്ലാസുകളിൽ ക്രമമായി കയറുന്നതിനും പാഠഭാഗങ്ങൾ അനുദിനം പഠിക്കുന്നതിനും കാണിച്ച പ്രത്യേകമായ ശുഷ്കാന്തി ഇതൊക്കെ ജോർജ് പോളിനെ മറ്റു വിദ്യാർഥികളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തനാക്കിയിരുന്നു. പഠനകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, കോളജിൽ ക്രമീകരിച്ചിരുന്ന പാഠ്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏറെ താൽപര്യപൂർവം പങ്കെടുക്കുവാൻ ജോർജ് പോൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ചിരപുരാതനമായ എമ്പാശേരി കുടുംബാംഗമാണെന്നതോ, കോളജിന്റെ പ്രഥമ ട്രഷററുടെ അനന്തിരവൻ ആണെന്നതോ, കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലിന്റെയും അധ്യാപകരുടെയും ഇഷ്ട ശിഷ്യൻ ആയിരുന്നു എന്നതോ ഒരിക്കൽപോലും അഹന്തയുടെ അടിമയാകുവാൻ ജോർജ് പോളിനെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

അന്തർമുഖനായ അമരക്കാരൻ

പ്രൊഫ. ഡോ. എം. പി. മത്തായി

ശ്രീ. ജോർജ് പോളിനെ ഞാൻ പരിചയപ്പെടുന്നത് 1969–ൽ കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിൽ വെച്ചാണ്. അധ്യാപകവൃത്തിയിലെ എന്റെ പ്രാരംഭ വർഷമായിരുന്നു അത്. ജോർജ് പോൾ അന്ന് രണ്ടാം വർഷ ഡിഗ്രി ക്ലാസിലെ വിദ്യാർഥിയായിരുന്നു. മെലിഞ്ഞു നീണ്ട ആകാരം ജോർജ് പോളിനെ മറ്റ് കുട്ടികളിൽനിന്നും എടുത്തുകാട്ടിത്തരുമായിരുന്നു. ജോർജ് പോൾ ഉൾപ്പെടുന്ന രണ്ടാം വർഷ ഡിഗ്രി ക്ലാസിൽ പകരക്കാര നായിട്ടാണ് ഞാൻ പോയിട്ടുള്ളത്. പകരക്കാരായ അധ്യാപകർ എത്തുന്ന ക്ലാസുകൾ പൊതുവെ ബഹളമയമാവുകയാണ് പതിവ്. കന്നിക്കാരനായ തുകൊണ്ടും പകരക്ലാസുകളിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്ത് ദൂരവ്യാപകമാവുമെന്നറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടും കുറെ ടോപ്പിക്കുകൾ ഞാൻ മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കി കരുതിയിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കു കൂടി പങ്കെടു ക്കാവുന്ന രീതിയിൽ അത്തരം ക്ലാസുകൾ നടത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് കുട്ടി കൾ, പ്രത്യേകിച്ചും സമർഥരായ വിദ്യാർഥികൾ, എന്റെ പകരപ്രവേശന ങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒന്നുരണ്ട് ക്ലാസുകൾക്ക് ശേഷം, ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ജോർജ് പോൾ രണ്ടു സഹപാഠികളുമൊത്ത് എന്നെ വന്ന് കണ്ട് അവർ പഠിക്കുന്ന ഷേക്സ്പിയർ നാടകത്തിലെ ചില സന്ദർഭങ്ങ ളെപ്പറ്റി ഏതാനും സംശയങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മി ലുള്ള ബന്ധം ആരംഭിച്ചത്. അചിരേണ ആത്മബന്ധമായി അത് വികസി ക്കുകയും, ജോർജുകുട്ടി വിടപറയുന്നതുവരെ അഭംഗുരം തുടരുകയും ചെയ്തു. സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പ് സ്ഥാപകനും, ഞാൻ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരതുല്യം സ്നേഹിക്കുന്നയാളുമായ ശ്രീ സി. വി. ജേക്കബിന്റെ അനന്തരവനാണ് ജോർജുകുട്ടി എന്നത് ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദത്തിന് ഒരു പുതിയ മാനം കൂടി ലഭിക്കാൻ കാരണമായി എന്നും സ്മരിക്കുന്നു.

ബഹുമുഖ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. ഒരു പതിവുരീതിക്കല്ല ഇപ്രകാരം പറയുന്നത് എന്ന് അടിവരയിടട്ടെ. ഏതു വ്യക്തിയിലും ഒന്നിലധികം സവിശേഷതകൾ കാണും എന്ന് സാമാന്യ മായി പറയാം. എന്നാൽ, അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഉപരിപ്ലവ ബഹുമുഖത്വമായി രുന്നില്ല ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റേത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവി ശേഷതകൾക്കോരോന്നിനും അതതിന്റേതായ ഗഹനതയും (depth)

കരുത്തും (strength) ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തെ വ്യത്യസ്ത നാക്കിയത്.

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സൗമ്യനും ശാന്തനുമായിട്ടാണ് ജോർജ് പോൾ കാണ പ്പെട്ടിരുന്നത്. നിശ്ചയമായും സൗമ്യതയായിരുന്നു ആ മുഖത്തിന്റെ സ്ഥായീ ഭാവം. "സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും" എന്ന് യേശുക്രിസ്തു ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ ഉറപ്പിച്ച് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരു ന്നല്ലോ. 'ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് ഭൗതികമോ, രാഷ്ട്രീയമോ ആയ അർഥമല്ല ഉള്ളത്. 'ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും' എന്ന തിനെ 'ദൈവരാജ്യത്തിന് അവകാശികളാകും' എന്നാണ് വേദപണ്ഡിതർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതെ, ദൈവരാജ്യത്തിന് അവകാശിയാകാൻ മാത്രം നിർമല സൗമ്യത വരദാനം പോലെ ലഭിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. സൗമ്യനായിരുന്നെങ്കിലും, ഒരുതരം നിർമലമായ സൗമ്യതയായി രുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റേത് എന്നും എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. വസ്തുത കൾക്കും സത്യത്തിനും സാമാന്യനീതിക്കും സാമാന്യബുദ്ധിക്കും നിര ക്കാത്ത വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷുഭിതനാക്കുമായി രുന്നു എന്നും എനിക്ക് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാനാകും.

സൗമ്യതയുടെ കൂടപ്പിറപ്പാണ് വിമുഖത (reluctance) എന്നു പറയാ റുണ്ട്. ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മറ്റൊരു സവിശേഷത വിമു ഖതയായിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ നിരീക്ഷണം. പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതലക ളോ സ്ഥാനങ്ങളോ ഏറ്റെടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, "ഞാനോ", "ഞാനില്ല", "എനിക്കാവില്ല" എന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ഈ പ്രകൃതക്കാർ ചെയ്യുന്നത്. എനിക്ക് നേരിട്ടറിയാവുന്ന പല കാര്യങ്ങളിലും ജോർജു കുട്ടിയുടെ പ്രഥമ പ്രതികരണം വൈമുഖ്യത്തിന്റേതായിരുന്നു. വളരെ നിർബന്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ സ്ഥാനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുമായിരുന്നുള്ളു അദ്ദേഹം. എനിക്ക് വ്യക്തമായി അറിയാവുന്ന രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ പറ യാം. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ് ആരംഭിച്ചശേഷം, കേരള ഗവ ണ്മെന്റുമായും, മെഡിക്കൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയുമായും മറ്റും ധാരാളം പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നിനു പിറകേ ഒന്നായി നേരിടേണ്ടി വന്നു. അവ പരിഹരിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകാൻ ജോർജ് പോൾ വഹിച്ച പങ്ക് നിർണായ കമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം മെഡിക്കൽ കോളജിന് ഔദ്യോ ഗികമായിത്തന്നെ ലഭ്യമാക്കാൻ വേണ്ട ക്രമീകരണം ചെയ്യണം എന്ന് തീരു മാനിക്കുകയും, മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെ ഉപദേശക സമിതിയിൽ അംഗ മായിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. "അതു വേണ്ട" എന്നു പറഞ്ഞ് പിന്മാറാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ജോർജ് പോൾ ചെയ്തത്. പക്ഷേ, തുടർന്ന് നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി അദ്ദേഹം ആ ചുമതല ഏറ്റെ ടുത്തു. തദനന്തരം, കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിനും കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റിലുള്ള മറ്റ് മെഡിക്കൽ കോളജുകൾക്കും, അതു വഴി കേരളത്തിലെ സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ജോർജ്

പോൾ നൽകിയ സംഭാവന വിലമതിക്കാനാവാത്തതാണ് എന്നത് ചരിത്ര മാണല്ലോ.

മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ജോർജ് പോളിന്റെ രംഗപ്രവേശം. സഭയുടെ തല സ്ഥാനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോട്ടയം പ്രദേശത്തുനിന്നുള്ള ഒരുപറ്റം സഭാ സ്നേഹികളാണ് ജോർജ് പോൾ സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയാകുന്നത് സഭയുടെ ഉന്നതിക്കും ശ്രേയസ്സിനും സഹായകമാകും എന്ന ബോധ്യ ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചത്. ജോർജ് പോൾ വഴങ്ങിയില്ലെന്നു മാത്ര മല്ല, ഒരു കാരണവശാലും പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിക്കില്ല എന്നു റപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. പ്രഫ. ടൈറ്റസ് വർക്കിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ചെറു സംഘം ജോർജ് പോളിനെ വിടാതെ പിന്തുടർന്നു. “നീ എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് യാക്കോബ് ദൈവദൂതനോട് മല്ലുപിടിച്ചതുപോലെ (ഉൽപ. 32:22–30), ജോർജ് പോൾ സമ്മതിച്ചല്ലാതെ പിന്നോട്ടില്ല എന്നു വാശിപിടിച്ച് അവർ ഉറച്ചുനിന്നു. പ്രഫ. ടൈറ്റസ് വർക്കിയുടെ അഭ്യർഥനയ്ക്കു വഴങ്ങി ഞാനും, എന്റെ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചു. അങ്ങനെ, സമ്മർദം അപ്രതിരോധ്യമായപ്പോ ഴാണ് അദ്ദേഹം അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിച്ചത്. അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയെ ഉദാഹരിക്കുന്ന സംഭവം എന്ന നിലയിലാണ് ഞാനിത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

മിതഭാഷിയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. മിതഭാഷികൾ സാധാരണഗതി യിൽ സംവാദങ്ങളിലും തർക്കങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കാതെ പിൻവാങ്ങുക യാണ് ചെയ്യാറ്. അഥവാ പങ്കെടുത്താൽത്തന്നെ വിജയിക്കാറുമില്ല. ഇക്കാ ര്യത്തിലും ജോർജ് പോൾ വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു. വിഷയങ്ങൾ നന്നായി പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കി, അവ യുക്തിയുക്തം, വ്യക്തമായും ആധികാരിക മായും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചിരുന്നു. സ്വാശ്രയ മെഡി ക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം വിവാദജഡിലമായിരുന്ന സമയത്ത്, ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകളെ കൃത്യതയോടും, വ്യക്തതയോടും കൂടി, സമചിത്തത കൈവിടാതെ അവതരിപ്പിച്ച്, പ്രതി യോഗികളുടെ പോലും അംഗീകാരവും ആദരവും അദ്ദേഹം നേടിയെടു ത്തതിന് നാം സാക്ഷികളാണല്ലോ.

വിമുഖനും മിതഭാഷിയും ആയിരുന്നതോടൊപ്പം അന്തർമുഖനുമായി രുന്നു ജോർജ് പോൾ. വ്യക്തിത്വത്തെ ബഹിർമുഖമെന്നും അന്തർമുഖ മെന്നും രണ്ട് ഉപവിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചത് പ്രശസ്ത മനഃശാസ്ത്രജ്ഞ നായ കാൾ യുങ്ങാണ്. യുങ്ങിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ ബഹിർമുഖന്മാർ (extroverts) സഹപ്രവർത്തകരാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെടാനും, കൂടുതൽ സംസാരിക്കാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണ്. എന്നാൽ, അന്തർമുഖരാവട്ടെ (introverts) ഏകാന്തത ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരും തികഞ്ഞ മിതഭാഷികളുമാ

യിരിക്കും. അന്തർമുഖർ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വിമുഖരായിരിക്കും. സാധാരണഗതിയിൽ അവരിൽ നേതൃത്വഗുണങ്ങൾ കുറവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഈ നിഗമനങ്ങൾ ശരിയല്ല എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന പഠനങ്ങളുമുണ്ട്. ആധുനിക കോർപറേറ്റ് സംവിധാനങ്ങളിൽ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പല 'ബിസിനസ്സ് ലീഡേഴ്സും' അന്തർമുഖരാണെന്ന് നേതൃത്വപഠന സർവേകൾ കാട്ടിത്തരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ സ്മര്യപുരുഷൻ ജോർജ് പോൾ ഒരേ സമയം അന്തർമുഖനും നല്ല നേതാവുമായിരുന്ന വ്യക്തിയാണ്. ബിസിനസ് രംഗത്തും, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും, സാമൂഹികസേവന രംഗത്തും സഭാപ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം മികച്ച നേതൃത്വമാണ് നൽകിയത്. ബാഹ്യമോടികൊണ്ടോ വാചാടോപം കൊണ്ടോ, പണം മുടക്കി സ്തുതിപാഠക സംഘത്തെ നിയോഗിച്ച് പ്രചാരണം നടത്തിയോ ആയിരുന്നില്ല ജോർജ് പോൾ സമൂഹത്തിന്റെ അംഗീകാരം നേടിയത്. നിശ്ശബ്ദമായും പൊതുദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു കഴിയുന്നതും പിൻവാങ്ങി നിന്നും നിസ്വാർഥമായി തന്റെ സേവനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ ശൈലി.

സമർഥനും മാതൃകായോഗ്യനുമായ ഇത്തരം ഒരു സേവകനെ നമുക്കൊപ്പം നിയോഗിച്ച ജഗദീശന് നാം സ്തുതി അർപ്പിക്കുക.

Kolenchery St. Peter's College

A Reminiscence

Prof. M. A. John
(Rtd. Professor, Dept. of Zoology,
St. Peter's College, Kolenchery)

Glad to know that a book is being published in memory of late respected George Paul. This is really a befitting reward for the services he rendered to the church.

Ours is a Teacher-student relationship. As a person the first thing that comes to my mind about George is his exemplary behaviour. He is an epitome of ettiquette and decency. As a student he was equally liked by his friends and teachers. One thing that makes him unique was his characteristic pleasant smile in all situations. He was a bright student always getting very good marks, but never achieved the top position in the class. But his English was superb. He spoke better English than many of the teachers.

His dialogues with the Govt. on behalf of the Private Medical College management association is note worthy and for them he was able to gain benefits more than what they asked for.

For the Orthodox Church as the lay Trustee he chaperoned the church through its litigations, and we are now reaping the results of his work.

Their BSc batch used to conduct get togethers several times and even when he was bedridden he hosted one, in his own 'Ramada Resort', which show his care for his classmates. He was continuing this relationships till his death.

As his teacher I am always thankful to him for the love, respect and care he bestowed on me, till his death. May his soul rest in peace. I would like to conclude with this short prayer:

"കർത്താവേ നിൻ മദ്ബഹായിൽ
സ്മൃതരാകട്ടെ മൃതിപൂണ്ടോർ
നിൻ ശ്രേഷ്ഠത വെളിവാകുന്നാൾ
നിൻവലമവരാർന്നീടട്ടെ.... ഹാലേലൂയ്യാ."

George Paul

Dr. George P. Abraham
(Chief Urologist and Transplant Surgeon
VPS Lakeshore Hospital, Cochin)

When I finished my PDC from Maharajas College, Ernakulam in 1968, I got only a second class pass and I did not get a medical college selection as I had wished. But I got an opportunity to join BSc Zoology in St Peter's College Kolenchery for 1968-71 Batch.

Among 30 students in the Batch, George Paul was one of the prominent personality with lean and tall frame, fair and smiling face and pleasant character. He used to occupy the last bench with his set of close friends.

He maintained a particularly close friendship with Prasad Abraham who is now a physician at St. Louis in USA, George Thomas who is now a professor in dental college at Washington and John Evany who is an industrialist and estate owner at Quilon. They were his close hostel mates also. He maintained close friendship with John Varghese in the Botany department, who later became a surgeon in Kolenchery Hospital and who had recently passed away.

He was very active in social activities and gatherings. All the while he maintained close friendship with our teachers and professors. Even though he was not very active in the academics he got special considerations from the faculty due to his special social status. He was closely related to a leading industrial group in the country, 'The Synthite group' based from Kolenchery. He had a vision to become an industrialist and to serve with the Synthite group.

After finishing BSc, George Paul wanted to complete his Law College studies and he joined the Synthite group administration, Kadayiruppu, Kolenchery.

Since I came out as a rank holder in Zoology, I got MBBS admission in govt. medical college. I could later go on to complete MS general surgery and MCh Urology. I started my career as a consultant Urologist at Lisie Hospital in 1984. Later I served in Medical Trust hospital and from 2003 I have been the Chief Urologist and transplant surgeon at VPS Lakeshore Hospital.

My close friend and batch mate C. K. George after completing BSc, went on to complete MBBS and is now living in Chicago, working as a physician.

During my tenure as an urologist in Cochin, I got a few opportunities to meet George Paul. By that time he had become the Vice Chairman of Synthite group of companies. He became an active member of board of directors, at Kolenchery Medical college. He had ambitions to develop Medical mission hospital to a leading charitable Medical college in the state. He became a key figure in the private medical college association and was the spokesperson for them. He was involved in various discussions with the state government on many important issues, on behalf of private medical college association. Since his daughter was in USA, he made frequent visits there and during his visits he never missed the opportunity to meet Dr. C. K. George at Chicago and Dr. Prasad Abraham at St. Louis.

When I visited Chicago to participate in American Urology Association Annual conference in 2012, I met Dr. C. K. George and we dicided to have our BSc batch get together in hotel international in 2015. That was a memorable get together and most of our Botany and Zoology professors atteneded the meet. George Paul presented a memorable momento to all the batchmates who participated.

After some time Dr. Prasad Abraham developed renal failure and he needed a renal transplantation. But in St. Louis he was not given priority in renal transplant list, because of his associated co-morbidities. During my visit to Chicago me and Dr. C. K. George together went and met Dr. Prasad and we made a plan to do the renal transplantation in Kochi.

George Paul was very helpful to us in arranging for the renal transplantation in Kochi. Dr. Prasad Abraham successfully underwent renal transplantation at Lakeshore Hospital in 2015 and he made a smooth recovery.

After his complete recovery Dr. Prasad Abraham made a re-visit to Kochi next year to express his gratitude to every one who had helped him to regain his life. We had a small get together at Ramada Resort in 2016 and George Paul made all the arrangements for the meeting. But because of his illness he personally couldnot attend the meeting. We all visited him and could only pray for his recovery.

As nature had dicided certain events will take its own course, despite of our wishes and prayers. George Paul had the natural course of the disease and passed away leaving a lot of memories in our mind. May his soul rest in peace.

Remembering George Paul

John Karippacheril (Ashok)

I met George Paul during my college days in Kolencherry. We developed a friendship that lasted a lifetime. We were friends with two of our classmates - Dr. George Kurian, Chicago USA and Dr. Prasad Abraham, St. Louis, USA. George Paul took an active part in maintaining old friendships and subsequently sponsored our old students' association. After his studies, he entered the family business under the mentorship of his uncle Mr. C.V. Jacob. Over time, his business Synthite grew exponentially to become a world renowned business establishment.

George Paul epitomized the best of human qualities. He was authentic, generous and humble. He was always calm and pleasant. He was very sincere and cordial to all his classmates. An important attribute I have noticed in him was that while introducing someone, he would highlight the good qualities of that person. I have learned a lot from him.

I have very fond memories of our friendship. We always met whenever he came to Trivandrum or I went to Ernakulam. We usually attended each other's family functions over the years. Few months before he fell ill, I was surprised to see him at our family church at Mamuttil Estate, Konni. I had the honour to receive him and Liza for our grandson Yohan's baptism.

College election was another reminisce of our student days. George Paul, Prasad, and all my colleagues worked hard for me to win the election. Unfortunately I lost the battle. The victory was celebrated by the winners with a holiday for the college. On the next day, myself, George Paul, Prasad and all other well-wishers demanded to the Principal, Late Rev. Fr. Geevarghese Kalluparambil to celebrate 'Losers Day' too with a holiday which was not granted. Aggravated by the action of the Principal doing injustice to us, the college bell was taken away and hidden for a day. This compelled the Principal to declare a holiday and we too celebrated 'Losers Day'. Several years later, when I visited Rev. Father with my family in his residence at Kottayam, he joked fondly of that incident.

George Paul was a pillar of strength for our community, especially the Syrian Orthodox Community. Until his passing, he served as the Almaya

Trustee of the Syrian Orthodox Church, a very high order of calling. In the early eighties, George Paul and I visited Late Mr. K.M. Mathew, Editor of Malayalam Manorama and Late Mr. P.C. Abraham, Padinjarakara, Managing Trustee of the Orthodox Church, having an earlier acquaintance with them at Nairobi, Kenya. At that time I did not realize the fact that one day George Paul was destined to become the Almaya Trustee of the Orthodox Syrian Church. George Paul touched many lives and organizations- and his funeral was a great testament to the enormous number of people who experienced a deep sense of loss at his untimely death.

Just few months before his sad demise, I had a long conversation with him in his house remembering our good old college days. I still cannot believe that I will not be able to see him again.

We convey our heartfelt condolences to Liza and the bereaved family members. George Paul will remain in our memories forever. May his soul rest in eternal peace in his heavenly abode!

“Those we love don’t go away, they walk beside us, unseen, unheard, but always near, so loved, so missed and so very dear.”

സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ്, കോലഞ്ചേരി: ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തിത്വ പ്രഭവകേന്ദ്രം

ഫാ. ഒ. ജെ. ജേക്കബ്

ഹിമാലയ പർവതത്തിന് ദൈവികത്വം കൽപിക്കുന്നത് അതിന്റെ വലിപ്പം പരിഗണിച്ചല്ല. പിന്നെയോ, ഉത്തരേന്ത്യ മുഴുവൻ സമ്പദ്സമൃദ്ധമാക്കുന്ന ഗംഗ, യമുന, സിന്ധു എന്നീ നദിത്രയങ്ങളുടെ ഉദ്ഭവകേന്ദ്രമായതിനാലാണ്. ഏതൊരു ദേശവും സ്ഥാപനവും സമൂഹമധ്യേ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതും ആദരിക്കപ്പെടുന്നതും അവയെക്കൊണ്ട് സമൂഹത്തിന് എത്ര പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും. യശഃശരീരനായ ജോർജ് പോളിനെപ്പോലെ നിരവധി പ്രമുഖരെ നാടിനു സംഭാവന ചെയ്തു എന്നതാണ് കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിനെ സമൂഹമധ്യേ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കുന്നത്.

കോലഞ്ചേരിയുടെ മുഖച്ഛായ മാറ്റിയെടുക്കുന്ന മഹത് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രഥമ ഗണനീയമാണ് സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ്. പച്ചപരവതാനി വിരിച്ച നെൽപാടങ്ങളും തലയുയർത്തി ആടുന്ന കൽപവൃക്ഷങ്ങളും മനോഹാരിത പകർന്ന ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമമായിരുന്ന കോലഞ്ചേരിയുടെ സമസ്ത പുരോഗതിയുടെയും അനുഗ്രഹസ്രോതസ്സായിരുന്നു പ. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹാമാരുടെ നാമധേയത്തിലുള്ള കോലഞ്ചേരി പള്ളി. നാടിന് വിദ്യാവെളിച്ചം പകരുവാൻ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ഹൈസ്കൂൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും 1964 വരെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൗകര്യം എന്നത് കോലഞ്ചേരി നിവാസികളുടെ ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു. ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരമാണ് സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിന്റെ പിറവിയിലൂടെ സാധ്യമായത്.

1964 ഫെബ്രുവരി 9-ാം തീയതി കോലഞ്ചേരി പള്ളിമേടയിൽ നടന്ന അലോചനായോഗത്തിൽ വെച്ചാണ് കോലഞ്ചേരിയിൽ ഒരു കോളജ് ആരംഭിക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനം എടുക്കപ്പെടുന്നത്. ആയതിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഒരു കമ്മിറ്റിക്ക് രൂപംകൊടുക്കുകയും കമ്മിറ്റിയുടെ ചെയർമാനായി സി. പി. ഐസക്, സെക്രട്ടറിയായി പി. എം. പൈലിപ്പിള്ള, ട്രഷറാറായി സി. വി. ജേക്കബ് എന്നിവർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവ

രോടൊപ്പം കെ. വി. തോമസ്, എം. ചാക്കോപ്പിള്ള, ഇ. എം. വർക്കി, ചെറിയ പത്രോസ്, കെ. പി. പൗലോസ്, എൻ. പി. വർഗീസ് നടുവിലേ വീട്ടിൽ എന്നിവരുടെയും സേവനം വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. മേൽപറഞ്ഞവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കോളജ് ആരംഭിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുകയും സർക്കാരിലേക്ക് അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 1964 ജൂലൈ മാസം ഒന്നാം തീയതി നൽകപ്പെട്ട സർക്കാർ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം 6 ബാച്ചുകളിലായി 466 വിദ്യാർഥികളോടെ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് ജൂലൈ 6-ന് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് ട്രസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ ആരംഭിക്കപ്പെട്ട പ്രസ്തുത ജൂണിയർ കോളജിന്റെ പിന്നീടുള്ള ഉയർച്ചയും വളർച്ചയും അതിശീഘ്രമായിരുന്നു. അധ്യയനരംഗത്തും കലാകായികരംഗങ്ങളിലും ആരംഭവർഷങ്ങളിൽത്തന്നെ അഭിമാനകരമായ നേട്ടം കൈവരിച്ച സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് 1967-ൽ 7 ബിരുദ കോഴ്സുകൾ ആരംഭിച്ചുകൊണ്ട് ഡിഗ്രി കോളജ് ആയി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 1982-ൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദ കോഴ്സുകൾ ആരംഭിച്ചുകൊണ്ട് പോസ്റ്റ് ഗ്രാജ്വേറ്റ് കോളജായി ഉയർത്തപ്പെട്ട സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് ഇന്ന് നിരവധി പോസ്റ്റ് ഗ്രാജ്വേറ്റ് കോഴ്സുകളും റിസർച്ച് ഗൈഡൻസ് സെന്ററുകളുമുള്ള കേരളത്തിലെ ഒന്നാംകിട കോളജുകളിലൊന്നായി നിലകൊള്ളുന്നു എന്നത് ഈ നാടിനാകമാനം അഭിമാനകരമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലും ആധ്യാത്മിക രംഗത്തും സ്ഥായിയായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഒട്ടേറെ അതുല്യ പ്രതിഭകൾക്ക് ജന്മം കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നതാണ് സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് കാലത്തിനും ചരിത്രത്തിനും നൽകുന്ന സാക്ഷ്യം.

സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിൽ എന്റെ പ്രിയ സഹപാഠി ആയിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. 1966-68 പ്രീഡിഗ്രി ബാച്ചിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് കഴിഞ്ഞ കാലഘട്ടം ജീവിതത്തിലെ അനുസ്മരണീയ നാളുകളായിരുന്നു. പ്രീഡിഗ്രിക്ക് സെക്കൻഡ് ഗ്രൂപ്പ് എടുത്ത് പഠിച്ച ജോർജ് പോളിന് എന്നെക്കൂടാതെ നിരവധി സുഹൃത്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ഓർമയിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന ചില വ്യക്തികളുടെ പേരുകൾ കുറിക്കുന്നു. അതിൽ പ്രധാനികളായിരുന്നു ഇക്ബാൽ, അജിത്, പണിക്കർ, പോൾ കുട്ടി, തമ്പി തുടിയൻ, എൻ. പി. ജോർജ്, ജോൺ വർഗീസ്, ശശി എളൂർ, ജോൺ തരകൻ തുടങ്ങിയവർ. ഇവരെല്ലാം ജീവിതത്തിന്റെ നാനാതുറകളിൽ വിജയിച്ചവരാണ്. ചിലരെല്ലാം ഈ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു എന്നതും ദുഃഖത്തോടെ ഓർക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാഭ്യാസ കാലയളവിൽ ഏറെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ അധ്യാപകരെയും അനുസ്മരിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കരുതുന്നു. സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിന്റെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പൽ ആയിരുന്ന ഫാ. വി.എം. ഗീവർഗീസ് (കോട്ടയം പള്ളം സ്വദേശി. ഏതാനും വർഷം മുൻപു അന്തരിച്ചു) ആയിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ മാതൃകാ പ്രിൻസിപ്പൽ. അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ കീഴിൽ തികഞ്ഞ അച്ചടക്കത്തോടെയാണ് അധ്യാപകരും വിദ്യാർഥികളും കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തത സഹചാരിയായിരുന്ന റ്റി. പി. ചാക്കോയും എക്കാലവും ഓർക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയാണ്.

ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠരായ അധ്യാപകർ ഇന്നും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകരായിരുന്ന പ്രഫ. പി. സി. മർക്കോസ്, പ്രഫ. വി. എം. ജോസഫ്, പ്രഫ. എം. വി. ജേക്കബ്, മലയാളം അധ്യാപകരായ പ്രഫ. എം. വൈ. യോഹന്നാൻ, പ്രഫ. പി. കെ. ഐസക്, കെമിസ്ട്രി അധ്യാപകരായ ഡോ. പി. കെ. ജോയി, പ്രഫ. പത്മശങ്കര സുബ്രഹ്മണ്യ സ്വാമി, ഫിസിക്സ് അധ്യാപകരായിരുന്ന പ്രഫ. പി. സി. ഡേവിഡ്, പ്രഫ. എ. ജെ. ഏബ്രഹാം, സുവോളജി അധ്യാപകരായ പ്രഫ. രാജു കുര്യൻ, പ്രഫ. എം. വി. പൗലോസ്, ബോട്ടണി അധ്യാപകരായ പ്രഫ. റ്റി. കെ. ജോഷ്വാ, പ്രഫ. കെ. പി. ജോസഫ്, പ്രഫ. സി. എം. മാത്യു, ഞങ്ങളെ സോഷ്യൽ സ്റ്റഡീസ് പഠിപ്പിച്ച പ്രഫ. കെ. പി. പൗലോസ്, പ്രഫ. എം. ടി. കുര്യൻ എന്നിവർ നൽകിയ ഉപദേശ നിർദേശങ്ങൾ വിദ്യാർഥികളിൽ നിർണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കായികരംഗത്ത് കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ദേശീയ സംസ്ഥാന തലങ്ങളിൽ മികവു തെളിയിച്ച കായികതാരങ്ങളായിരുന്ന ഒ. കെ. ശിവൻ, കരുണാകരൻ, സദാശിവൻ, സൂസൻ മേബിൾ തോമസ്, ജെസ്സി ഫിലിപ്പ്, സൂര്യകല, കുഞ്ഞമ്മ, ജയ ഫിലിപ്പ് തുടങ്ങിയവർ ഞങ്ങളുടെ സമകാലികരായി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സിൽ പഠിച്ചവരായിരുന്നു.

സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിലെ പഠനകാലത്തെ ജോർജ് പോളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിശദാംശങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽതന്നെ ഡോ. ജോർജ് പി. ഏബ്രഹാം, പ്രഫ. എം. എ. ജോൺ, പ്രഫ. കെ. പി. ജോസഫ് എന്നിവർ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡിഗ്രി പഠനകാലം അവർ വിശദമാക്കുന്നതിനാൽ പ്രീഡിഗ്രി പഠനകാലമാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ജോർജ് പോൾ അക്കാലത്ത് ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചായിരുന്നു പഠിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് ഹോസ്റ്റൽ വാർഡന്മാരായിരുന്ന പ്രൊഫ. റ്റി. എ. പോൾ, പ്രഫ. എം. കെ. മാണി എന്നിവർ വളരെ സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടെയാണ് ജോർജ് പോളിനെ കരുതിയിരുന്നത്. ഒരു പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാർഥി ആയിരുന്ന കാലത്തുപോലും അനീതിക്കെതിരെ ശബ്ദിക്കുവാനും പ്രതികരിക്കുവാനും ജോർജ് പോൾ തയാറായിരുന്നു എന്ന് സ്വന്ത അനുഭവത്തിലൂടെ എനിക്ക് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹോസ്റ്റലിൽ ചെന്ന എന്നെ സീനിയർ വിദ്യാർഥികൾ റാഗ് ചെയ്യുവാൻ മുതിർന്നപ്പോൾ ജോർജ് പോൾ അതിനെ എതിർക്കുകയും എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തത് ഇന്നും ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്.

മറ്റൊരു അനുഭവം കൂടി പറയട്ടെ. അന്നത്തെ ഒരു കോളജ് ഡേ ആഘോഷദിനം. വിവിധ കലാപരിപാടികൾക്കൊപ്പം സുപ്രസിദ്ധ സിനിമ നടി ഉഷാ

കുമാരിയുടെ നൃത്തപരിപാടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിപാടി അലങ്കോലപ്പെടുത്തുവാൻ ചില കുബുദ്ധികളായ വിദ്യാർഥികൾ വൈദ്യുതി വിച്ഛേദിച്ചു. സദസ്സും വേദിയും കൂരിരുട്ടിലായി. പ്രിൻസിപ്പൽ ഗീവർഗീസ് അച്ചൻ പെട്ടെന്ന് തന്റെ കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് ഹെഡ്‌ലൈറ്റ് പ്രകാശിപ്പിച്ച് സാഹചര്യത്തെ നേരിട്ടു. അഹിതമായ സംഭവങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുവാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജോർജ് പോളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം.

പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം ഞാൻ കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. ജോർജ് പോൾ ബി.എസ്.സി. സുവോളജി ഐച്ഛിക വിഷയമായെടുത്ത് പഠനം തുടർന്നു.

പിന്നീട് ദീർഘകാലത്തിനുശേഷം ഞാൻ കോലഞ്ചേരി കോളജിൽ ചരിത്ര വിഭാഗത്തിൽ ജൂണിയർ ലക്ചറർ ആയി ജോയിൻ ചെയ്തതിനുശേഷം പഴയ ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ജോർജ് പോൾ അസൂയാവഹമായ രീതിയിൽ വളർച്ചയുടെ പടവുകൾ ചവിട്ടി കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സി. വി. ജേക്കബിന്റെ വലംകൈയായി വ്യാവസായികരംഗത്ത് തന്റെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് പല തുറകളിലും പ്രവർത്തിച്ചു മുന്നേറുകയുണ്ടായി.

ഞാൻ വൈദികനായി ഏകദേശം ഒരു ദശാബ്ദക്കാലം എറണാകുളം പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലയളവിൽ ജോർജ് പോളിന്റെ ആത്മിക കാര്യങ്ങളിലുള്ള താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇട വന്നു. പതിവായി ഇടവകപള്ളിയായ എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിലെ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും പള്ളിയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ സജീവമായ പങ്ക് നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ ന്യായമായ ഇടപെടൽ പലപ്പോഴും പള്ളിയുടെ സുഗമമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സഹായകമായിട്ടുണ്ട്. വലംകൈ ചെയ്യുന്നത് ഇടംകൈ അറിയരുത് എന്ന തത്ത്വം മുറുകെ പിടിച്ച് തന്നെ സമീപിക്കുന്നവരെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കുന്നതിൽ ജോർജ് പോൾ മുൻനിരയിലായിരുന്നു. എപ്പോഴും സ്നേഹത്തോടെ ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുവാൻ അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആകുവാൻ നോമിനേഷൻ സമർപ്പിച്ചത് എന്നെ വാസ്തവത്തിൽ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തി. എന്നെ വിളിച്ച് ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ആദ്യ പ്രതികരണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “ജോർജ് പോളേ, നിനക്ക് പറ്റിയ പണിയല്ല ഇത്.” ശക്തമായി ഞാൻ എതിർത്തു. ആ വ്യക്തിത്വത്തെ വളരെ അടുത്തറിയാവുന്നതുകൊണ്ടും സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏകദേശ ധാരണ ഉള്ളതുകൊണ്ടുമാണ് ഞാൻ ഇപ്രകാരം പ്രതികരിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി, “പല സമ്മർദങ്ങൾക്കും വഴങ്ങി സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നു” എന്നായിരുന്നു.

പക്ഷേ, തീരുമാനം എടുത്ത സ്ഥിതിക്ക് നിശ്ചയമായും അതിൽ വിജയിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അതിനായി പ്രാർഥിച്ചു. ആവശ്യപ്പെട്ട എളിയ സഹായങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. സമ്മർദങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങി തീരുമാനം എടുക്കേണ്ട ഒരു സ്ഥിതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്റെ അറിവിൽ ആദ്യമായാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ കാര്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് വരാൻ എനിക്ക് താൽപര്യമില്ലായിരുന്നു. തുറന്നു സംസാരിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളതിനാൽ കഴിവതും അകന്നു നിൽക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ, ജോർജ് പോൾ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി വന്നപ്പോൾ നിർഭാഗ്യവശാൽ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് ആദ്യമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചപ്പോൾതന്നെ കാര്യങ്ങൾ ഏകദേശം മനസ്സിലായി. എന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയായ റൂൾസ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഭാഗ്യത്തിന് ആ കമ്മിറ്റി ഒരിക്കൽപോലും കൂടിയിട്ടില്ല!

വലിയ പ്രതീക്ഷ ഒന്നും വേണ്ട എന്നു മനസ്സു പറഞ്ഞു. പതുക്കെ പിൻവാങ്ങുകയാണ് ബുദ്ധി എന്നു തോന്നി. എന്നാൽ, ആദ്യകാല മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിന് ജോർജ് പോൾ പോകുമ്പോൾ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് എന്നെയും കൂടി നിർബന്ധിച്ച് കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. പിന്നീട് അതും നിർത്തി. ആ ദിവസം വീട്ടിലിരുന്ന് റെസ്റ്റ് എടുക്കുന്നതാണ് ആരോഗ്യത്തിന് നല്ലതെന്നു തോന്നി. പൊതുവെ ആരോഗ്യകരമായ ചില വിഷമങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ശാന്തമായി ഏൽപിക്കുന്ന ഇടവകകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

കൊച്ചി മെത്രാസന ഇടയനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയെ വിട്ടുപോകാൻ മനസ്സ് അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനാൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിലനിൽക്കാൻ 18 വർഷം ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. പ്രതിസന്ധികളിൽ തളരാതെ, പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്ത് വളരെ സജീവമായി നിൽക്കുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി വഴക്കിടാതെ, കാത്തിരുന്നു. വടവുകോട് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിലെ 20 വർഷത്തെ ശുശ്രൂഷയിൽ ധാരാളം മാനസിക സംഘർഷങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടെങ്കിലും തളരാതെ മുന്നോട്ടു പോകാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് സന്തോഷത്തോടെ ഓർക്കുന്നു, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ശാന്തമായി പാലാരിവട്ടം വലിയപള്ളിയിൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ 70 വർഷത്തെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കി ദൈവം തന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർത്ത് മനസ്സമാധാനത്തോടെ ഒറ്റയ്ക്കു കഴിയുന്നു.

കൊച്ചി ഭദ്രാസനാസ്ഥാനം അൽപ്പം കൂടി സൗകര്യപ്രദമാക്കുവാൻ 10 ലക്ഷം രൂപ നൽകി അത് പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ മരിക്കുന്നതിനു മുൻപു

ജോർജ് പോൾ ശ്രമിച്ച കാര്യങ്ങൾ പലർക്കും അറിയില്ല. ജോർജ് പോൾ എത്രയോ ആതുരസേവനങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികമായി സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നതും എന്നെപ്പോലെ അടുത്തിടപഴകിയവർക്കു മാത്രമേ അറിയാവൂ.

ഇടവകപള്ളി ഇപ്പോഴുള്ളതുപോലെ മനോഹരമാക്കുന്നതിന് കെ. കെ. ജോർജുമായി സഹകരിച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ചെറുതല്ല. പഴയ പള്ളിയുടെ വലിയ കട്ടിളകളും ജനലുകളുമാണ് പള്ളിക്കാർ വടവുകോട്ട് കൊണ്ടുവന്നു തന്ന് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അസോസിയേഷൻ ഹാളിൽ വെച്ച് പണിതത് എന്നും ഓർമിക്കുന്നു.

എന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയ സുഹൃത്ത്

റെജി ചാക്കോ

ജോർജ് പോൾ എന്റെ ആത്മാർഥ സുഹൃത്തു മാത്രമായിരുന്നില്ല. പ്രായത്തിൽ എന്നെക്കാൾ ഇളപ്പമാണെങ്കിലും അടുത്തറിയാൻ തുടങ്ങിയ നാൾ മുതൽ ഒരു ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെപ്പോലെ എന്റെ ഉപദേശകനും മാർഗദർശിയുമായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ.

ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പെരുമ്പാവൂർ ആശ്രമം ഹൈസ്കൂളിൽ ഒരേ സമയം പഠിച്ചിരുന്നെങ്കിലും രണ്ടു വർഷം സീനിയർ ആയതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ജോർജ് പോളിനെ നേരിട്ട് അറിയില്ലായിരുന്നു.

ജോർജ് പോളിന്റെ മാതൃസഹോദരനായ സി. വി. പോളും എന്റെ പിതാവും ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കൾ ആയിരുന്നു. ഈ ബന്ധം ആകാം ഞാൻ ബിസിനസ് നടത്താനായി 1973-ൽ എറണാകുളത്ത് വരുമ്പോൾ ഞാനും ജോർജ് പോളും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടാനും ഒരുമിച്ച് താമസിക്കാനും ഇടയാക്കിയത്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ എന്റെ പിതാവും സുഹൃത്തുക്കളും ചേർന്ന് ബ്ലൂമൗണ്ട് ഓട്ടോമോബൈൽസ് എന്ന പേരിൽ മാരുതി കാറുകളുടെ വിൽപ്പനയ്ക്കു വേണ്ടി ഒരു സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മാനേജർ എന്ന നിലയിൽ ആണ് തിരുവല്ലാക്കാരനായ ഞാൻ എറണാകുളത്ത് എത്തിയത്.

അതേസമയം ജോർജ് പോൾ നെച്ചുപ്പാടം ഫാമിലിയുടെ റോഡ് കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനിയുടെ ചുമതലകൾ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ട് എറണാകുളത്ത് എംബസി ഹോട്ടലിലായിരുന്നു താമസം. എനിക്ക് എറണാകുളത്ത് താമസിക്കാൻ മറ്റു സൗകര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാനും ജോർജ് പോളും ഒരുമിച്ച് എംബസി ഹോട്ടലിൽ ഒരേ മുറിയിൽ താമസം തുടങ്ങി.

സഞ്ജയ് ഗാന്ധിയുടെ സ്വപ്നമായിരുന്ന മാരുതി കാറുകളുടെ വിപണനമായിരുന്നു എന്റെ ചുമതല എങ്കിലും വരാത്ത കാറുകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു കെട്ടിടം (ഷോറൂം) വാടകയ്ക്ക് എടുത്ത് വലിയ ജോലി ഒന്നും ചെയ്യാതെ സമയം ചെലവഴിക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ, ഏതു കാര്യവും ചിട്ടയായി ക്ലിപ്തതയോടു കൂടി ചെയ്യണമെന്ന് ജോർജ് പോളിന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. രാവിലെ 5.30-ന് ഉണർന്ന് എന്നെയും

ഉണർത്തി 6 മണിക്ക് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കൂടി നേരെ വൈ.എം.സി.എ. യിലേക്ക്. 7 മണി വരെ ഷട്ടിൽ കളി. 8 മണി ആകുമ്പോൾ കുളിയും കഴിഞ്ഞ് ജോർജ് പോൾ റെഡി. രാവിലെ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് പ്രഭാതഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ അദ്ദേഹം ജോലിസ്ഥലത്തേക്കു പോകും. പിന്നെ വൈകുന്നേരമാണ് തിരിച്ചെത്തുക. തിരിച്ചെത്തിയാലുടൻ കുളി. പിന്നെ അത്താഴം. പ്രവൃത്തി ദിവസങ്ങളിൽ ജോർജ് പോളിന് സമയക്കുറവ് ഉള്ളതുകൊണ്ട് പ്രഭാതഭക്ഷണവും അത്താഴവും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും എംബസിഹോട്ടലിൽ നിന്നു തന്നെ കഴിക്കും. എന്നാൽ, ശനിയാഴ്ചത്തെ അത്താഴവും ഞായറാഴ്ച മൂന്നു നേരത്തെ ഭക്ഷണവും കഴിക്കാൻ ഞങ്ങൾ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുമായിരുന്നു.

ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വളരെ കുറച്ച് ഹോട്ടലുകളേ എറണാകുളത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിൽ മറൈൻഡ്രൈവിലെ സീഗ്രീൻ ഹോട്ടൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഭക്ഷണശാലയായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച്, അവിടുത്തെ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബട്ടൂറയും കരിമീൻ റോസ്റ്റും. മിക്കവാറും എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും ഞങ്ങളുടെ അത്താഴം സീഗ്രീനിൽ. സംശയമില്ല, ഞങ്ങളെ കണ്ടാൽ ചോദിക്കാതെ തന്നെ കിച്ചണിലേക്ക് ഓർഡർ പോയിരിക്കും. കരിമീൻ റോസ്റ്റും ബട്ടൂറയും.

ഇതിനിടയിൽ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞോട്ടെ. എന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ എല്ലാവരും എന്നെ പേരു വിളിച്ചിരുന്നത് റെജി എന്നാണ്. എന്നാൽ ജോർജ് പോൾ മാത്രം എന്നെ വിളിച്ചിരുന്നത് ചാക്കോ എന്നാണ്. എന്തുകൊണ്ടോ അങ്ങനെ വിളിക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടം.

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മറ്റു ജോലികൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് കുറച്ച് വായനയും കൂടുതൽ ഉറക്കവുമായി പകൽ സമയം ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. അതിനിടയിൽ കൈനറ്റിക് എൻജിനീയറിംഗ് കമ്പനിയുടെ ലൂണ മോപ്പഡിന്റെ ഡീലർഷിപ്പിനുവേണ്ടി ഞാൻ ആപ്ലിക്കേഷൻ കൊടുത്തിരുന്നു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുശേഷം കൈനറ്റിക് എൻജിനീയറിംഗ് കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ എറണാകുളത്ത് എത്തി. മാരുതി കാറുകളുടെ ഷോറൂമിനുവേണ്ടി ഞങ്ങളെടുത്തിരുന്ന കെട്ടിടം എന്നോടൊപ്പം സന്ദർശിച്ച ശേഷം ആ കെട്ടിടം ലൂണ മോപ്പഡുകളുടെ എക്സ്ക്ലൂസീവ് ഷോറൂം ആയി നൽകാമെന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വിധേയമായി ഡീലർഷിപ്പ് ഞങ്ങൾക്കു നൽകാമെന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, മാരുതി കാറുകൾ വരുന്നപക്ഷം കാറുകളുടെ ഷോറൂമായും ആ കെട്ടിടം ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരും എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന് തൃപ്തികരമല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ തിരിച്ചുപോന്നു.

വൈകുന്നേരം ജോർജ് പോൾ എത്തിയ ഉടൻ ആദ്യ ചോദ്യം “എന്തായി ചാക്കോ ഡീലർഷിപ്പ്” എന്നായിരുന്നു. ഞാൻ കഥകൾ എല്ലാം പറഞ്ഞു. “എന്താ ചാക്കോ, അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്? മാരുതി കാറുകൾക്ക് വേണ്ടി എത്ര

നാൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വരും. അത് അപ്പോൾ നമുക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യാം. വേഗം കൈനറ്റിക് കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ അരുൺ ഫിരോദിയയെ വിളിച്ച് ഒരുമിച്ച് ഡിന്നർ കഴിക്കാൻ സീലോർഡ് ഹോട്ടലിലേക്ക് ക്ഷണിക്കൂ" എന്ന് ജോർജ് പോൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഡീലർഷിപ്പ് വേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞ് തിരിച്ചുപോന്ന ശേഷം വീണ്ടും ഡീലർഷിപ്പ് വേണമെന്നു പറയുന്നത് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യമായിരുന്നു.

"അതൊക്കെ ഞാൻ സംസാരിച്ചുകൊള്ളാം. കാര്യം നടക്കട്ടെ" എന്ന് ജോർജ് പോൾ. ഏതായാലും ജോർജ് പോളിന്റെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി ഞാൻ അരുൺ ഫിരോദിയയെ വിളിച്ചു ഡിന്നർ കഴിക്കുന്നതിന് ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്ന മലബാർ ഹോട്ടലിലേക്ക് ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയും ഞങ്ങൾ അവിടേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു. ജോർജ് പോൾ വളരെ തന്മയത്വത്തോടെ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ഡിന്നറിനു ശേഷം തിരികെ പോരുമ്പോൾ കൈനറ്റിക് ഡീലർഷിപ്പ് എനിക്കുറപ്പായിരുന്നു. പിന്നീട്, എന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ഉയർച്ചയ്ക്കും കാരണമായിത്തീർന്ന കൈനറ്റിക് ഡീലർഷിപ്പ് എനിക്ക് കിട്ടാൻ നിമിത്തമായത് ജോർജ് പോൾ എന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നു.

അതു മാത്രമല്ല, സഞ്ജയ് ഗാന്ധിയുടെ മാരുതി കാറുകൾ വെളിച്ചം കണ്ടതുമില്ല. 45 വർഷം മുൻപു നടന്ന ഒരു കാര്യം ഞാൻ പറഞ്ഞത് ജോർജ് പോളിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണവും ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് എടുക്കാനുള്ള കഴിവും പ്രകടമാക്കുന്നതിനാണ്.

സമചിത്തതയോടെ ചിന്തിക്കുന്നതിനും ആലോചിച്ചു തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിനും എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ വിധത്തിൽ നടപ്പാക്കുന്നതിനും ജോർജ് പോളിന് അന്നേ ഉണ്ടായിരുന്ന കഴിവാണ് അദ്ദേഹത്തെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും വേറിട്ടു നിർത്തിയതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടിപടിയായുള്ള ഉയർച്ചയ്ക്കും ജീവിതവിജയത്തിനും കാരണമായതും.

ചെയ്യാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറയുക. പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അതുപോലെ ചെയ്യുക. അത് അക്ഷരാർഥത്തിൽ പാലിക്കുക എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു.

1975 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ കൈനറ്റിക് ഡീലർഷിപ്പ് തുടങ്ങി. എന്റെ സ്വന്തം സഹോദരനെപ്പോലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ജോർജ് പോൾ എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ രണ്ടു വർഷത്തെ ഒരുമിച്ചുള്ള താമസം അവസാനിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവാഹത്തോടു കൂടിയാണ്. വധു എന്റെ ബന്ധുവിന്റെ മകളായ ലിസ. 1975 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ ആയിരുന്നു അവരുടെ വിവാഹം.

വിവാഹശേഷം ജോർജ് പോൾ പുതിയതായി പണിത വീട്ടിൽ താമസം തുടങ്ങി. ഞാനും ഒരു സുഹൃത്തിനോടൊപ്പം ഒരു വാടകവീട്ടിലേക്ക് മാറി. അതിനുശേഷം ജോർജ് പോളിന്റെ പ്രവർത്തനമേഖല റോഡ് കൺസ്ട്രക്ഷനിൽനിന്ന് മാറി. അദ്ദേഹം സഹോദരസ്ഥാപനമായ സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിൽ ചേർന്നു. ജോലിയോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയും ആത്മാർഥതയും അദ്ദേഹത്തെ ഉയരങ്ങളിൽനിന്ന് ഉയരങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചു.

അതേ സമയത്തു തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. സിന്തൈറ്റിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ സിന്തൈറ്റിനോടൊപ്പം അദ്ദേഹവും ലോകപ്രശസ്തി പങ്കിട്ടെടുത്തു. 4 ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ വക്താവായി സ്തുത്യർഹമായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. സിന്തൈറ്റിന്റെ വൈസ് ചെയർമാൻ ആയി. 2017-ൽ ഭാരത ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആയി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

അങ്ങനെ, ജീവിതത്തിൽ നേടേണ്ടതെല്ലാം അദ്ദേഹം നേടിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയോ വ്യക്തിബന്ധങ്ങളെയോ ആ നേട്ടങ്ങൾ ഒരു വിധത്തിലും ബാധിച്ചില്ല. സുഹൃത്തുക്കളെന്നു മാത്രമല്ല പരിചയപ്പെടുന്ന ആരോടും സ്വതഃസിദ്ധമായ പുഞ്ചിരിയോടെയും വിനയത്തോടെയും സംസാരിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അതേ സമയം ബിസിനസ് രംഗത്തും സാമുദായിക പ്രശ്നങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും ന്യായമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും അവ കർക്കശമായി നടപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

56 എന്ന ചീട്ടുകളി അദ്ദേഹം വളരെയധികം ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. എന്റെ വിവാഹശേഷം ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേരുകയും ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു 56 കളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലിത്തിരക്കുകൾ വർധിച്ചതോടെ 56 കളിക്കുന്നതിന് അവസരം ജോർജ് പോളിനും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം അതിനുള്ള അവസരം കണ്ടെത്തുകയും ഞങ്ങൾ കുറച്ച് ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കൾക്കൊപ്പം അവിസ്മരണീയവും അനർഘവുമായ കുറെ നല്ല നിമിഷങ്ങൾ പങ്കുവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ജോർജ് പോൾ - ചുമതലയുള്ള ഒരു മകൻ, സ്നേഹനിധിയായ ഒരു സഹോദരൻ, ഒരു ഉത്തമ ഭർത്താവ്, മാതൃകാ പിതാവ്, സ്നേഹനിധിയായ മുത്തച്ഛൻ, വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒരു സുഹൃത്ത്, എല്ലാറ്റിനും ഉപരി മഹാമനസ്കനായ ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ. സുഹൃത്തേ അങ്ങയുടെ ഓർമകൾ എന്റെ കണ്ണുകളെ ഈറനണിയിക്കുന്നു.

ഭാഗം അഞ്ച്

സംരംഭകലോകം

സിന്തൈറ്റിന്റെ വളർച്ചയിൽ നിർണായക പങ്ക്

ഡോ. വർഗീസ് ജേക്കബ്

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച സ്ഥാപനമാക്കി സിന്തൈറ്റിനെ വളർത്തിയതിൽ സി. വി. ജേക്കബിനോളം തന്നെ ശ്രദ്ധേയമായ പങ്കുവഹിച്ച വ്യക്തിയാണ് ജോർജ് പോൾ.

ആരും ആലോചിക്കാൻ കൂടി മെനക്കെടാത്ത വഴികളിലൂടെ ഒറ്റയ്ക്കു നടന്ന് ഒരു വലിയ ബിസിനസ് സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപ്പടുത്ത സി. വി. ജേക്കബിന്റെ സഹയാത്രികനായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ.

ചെറിയ കാര്യങ്ങൾപോലും കൂടുതൽ മികച്ചതായി ചെയ്താൽ ബിസിനസിൽ വലിയ വിജയങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്നതായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്റെ പോളിസി.

കുടുംബക്കാരുമായി ഒന്നിച്ചു ബിസിനസ് നടത്തി വിജയിപ്പിക്കുക എന്നത് വളരെ പ്രയാസമുള്ള ദൗത്യമാണ്. രക്തബന്ധവും സുഹൃദ്ബന്ധം ഒക്കെ ആശ്രയിച്ച് തുടങ്ങുന്ന സംരംഭങ്ങൾ പലതും ഒരു തലമുറയ്ക്കപ്പുറം നിലനിൽക്കുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ, 50 വർഷത്തിനിപ്പുറം മൂന്നാം തലമുറയിലേക്ക് സിന്തൈറ്റിനെ കൈപിടിച്ചുയർത്തിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവപരിചയവും മാർഗ്ഗനിർദേശങ്ങളുമാണ്.

സകലർക്കും ഒരേ പരിഗണനയാണ് അദ്ദേഹം നൽകി വന്നിരുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെ നിരീക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു പ്രത്യേക കഴിവായിരുന്നു ജോർജ് പോളിന്. പ്രോത്സാഹനം വേണ്ടിടത്ത് പ്രോത്സാഹനവും ഉപദേശം വേണ്ടിടത്ത് ഉപദേശവും നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം ഒട്ടും മടി കാണിച്ചിട്ടില്ല.

പരസ്പര സഹകരണം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഒരു കോർപറേറ്റ് കോമ്പറ്റീഷൻ സ്പിരിറ്റ് എല്ലാവരിലും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു.

പ്രഫഷനൽ ആയി മുന്നോട്ടു കുതിക്കുവാൻ എല്ലാവരുടെയും അധികാരവും, ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും കൃത്യമായി നിർവചിച്ചു.

കേരളത്തിലെ കൊച്ചു ഗ്രാമമായ കടയിരുപ്പിൽ തുടങ്ങി ലോകമെമ്പാടു

മുള്ള വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് സിന്തൈറ്റിന്റെ ബിസിനസ് ശൃംഖല കെട്ടിപ്പ ടുക്കുന്നതിൽ ജോർജ് പോൾ വഹിച്ച പങ്ക് എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്.

ഗുണമേന്മ, അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരം, സാങ്കേതികവിദ്യ എന്നിവയിൽ ഒരു കോംപ്രമൈസും അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടില്ല.

സിന്തൈറ്റിന്റെ ബ്രാൻഡ് അംബാസഡർ ആയിയാണ് അദ്ദേഹം പല പ്പോഴും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ബിസിനസിനോടൊപ്പം തന്നെ സാമൂഹിക, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിൽ നിറസാന്നിധ്യമായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു.

വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളോടുകൂടി യാതൊരു കൂസലുമില്ലാതെ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ, തനിക്കു ശരിയെന്നു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആരുടെ മുൻപിലും സധൈര്യം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുപോന്നു.

ഒരു വ്യവസായി എന്നതിനപ്പുറം തികഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹിയും ആയി രുന്നു അദ്ദേഹം. എല്ലാവരെയും സഹായിക്കാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തി നിഷ്ടം.

ആർക്കും അനുകരിക്കാനാവാത്ത നന്മയുടെ വ്യക്തിത്വം ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. ദൈവവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ച വ്യക്തിയായി രുന്നു ജോർജ് പോൾ. ആയതുകൊണ്ടുതന്നെ ദൈവം ധാരാളം കൃപകൾ നൽകി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കൊപ്പം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രതി സന്ധികളെയും സധൈര്യം നേരിടുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് എന്നും കരു ത്താവുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗനിർദേശങ്ങളാണ്.

എന്റെ വഴികാട്ടിയും പ്രചോദകനും

അജു ജേക്കബ്

എന്റെ ബാംഗ്ലൂരിലെ പഠനകാലത്താണ് ഞാനും ജോർജ് പോളും തമ്മിൽ കൂടുതൽ ഇടപഴകുന്നത്. ബിസിനസ് കാര്യങ്ങളിൽ എനിക്കുള്ള താൽപര്യം കണ്ടറിഞ്ഞു തന്നെ ആകണം, കോളാറിലെ ദവാന കൃഷിയെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ എസെൻഷ്യൽ ഓയിൽ ഉൽപാദനത്തെക്കുറിച്ചും എന്നെ കൂടുതൽ പ്രചോദിതനാക്കിയത്. പ്രസ്തുത പദ്ധതിയുടെ വിശദ വിവരങ്ങൾ പഠിച്ചു സ്വായത്തമാക്കുവാനും എന്നെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സിന്തൈറ്റിന്റെ മുഴുവൻസമയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞാൻ വ്യാപൃതനായ സമയത്ത്, സ്വതന്ത്രമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്ത് വ്യവസായത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കാനുള്ള ഊർജം പകർന്നുതന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തരമായ പ്രചോദനങ്ങളിലും ഉപദേശങ്ങളിലും കൂടെയാണ്.

ഏതൊരു പ്രവർത്തനത്തിലും കൂടുതൽ മനോധൈര്യത്തോടെ നീങ്ങി, മുൻനിരയിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടു മുന്നേറുവാനുള്ള എല്ലാ അവസരങ്ങളും എനിക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

വ്യവസായത്തോടുള്ള എന്റെ താല്പര്യങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്തബോധവും കണ്ടറിഞ്ഞ് പിറകിൽ നിന്ന് എന്നെ നയിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ കുറ്റങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതെ തെറ്റുകളിൽനിന്നു പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് ശരിയായ ദിശയിൽ നീങ്ങുവാനുള്ള ഉപദേശം നൽകുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്മനസ്സ് മറക്കുവാൻ പറ്റുന്നതല്ല.

സിന്തൈറ്റ് ശൃംഖലയുടെ തിളങ്ങുന്ന മുഖമായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചടുലതയേറിയ സംഭാഷണപാടവവും പ്രവർത്തനശൈലിയും എടുത്തു പറയേണ്ടുന്ന വസ്തുതകൾ ആണ്. ഏതൊരു വ്യാവസായിക കൂട്ടായ്മയുടെയും മുന്നിൽ തലയുയർത്തി നിന്ന ആ വ്യക്തിത്വം സിന്തൈറ്റിന്റെ മുഖമുദ്ര എന്ന നിലയിൽ ധാരാളം അന്താരാഷ്ട്ര സംഘടനകളിലും പ്രതിനിധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ കുടുംബകാര്യങ്ങളിലും ഒരു കാരണവരെപ്പോലെ തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് കുടുംബബന്ധങ്ങളെ കൂടുതൽ ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നൽകിയ പ്രത്യേക പാടവം ഈ അവസരത്തിൽ എടുത്തു പറയേണ്ടതു തന്നെയാണ്.

എന്നും സ്മരണീയനായി ഹൃദയപൂർവം ജോർജ് പോൾ ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു.

Friend, Mentor and elder Brother

Mani Varghese

It was thirty eight years back, in August 1982, I don't remember the day, that I walked into the Cochin office of Synthite, on M. G. Road, Ernakulam. It was my first job and this was the first day on that job. Naturally, I was anxious and nervous as I did not know what to expect. As I walked into the office, I was ushered into a cabin to meet George Paul, a Director of the Company. I still remember, it was a big, rectangular room with a red carpet and a large executive table at one end. Behind the table sat a handsome, young man. I had met him briefly a couple of times before but this was my first serious encounter with him. As I walked in, he stood up and extended his hand and welcomed me with a warm and gentle smile. What I still remember is that I felt he was genuinely happy to receive me. The warmth he showed when we first met is still with me. Looking back, I think it is something which other people too remember him fondly for. The polite and gentle way in which he dealt with people made him always stand apart.

That first day I was asked to sit in front of his table the whole day. He called in all the executives and introduced them to me. I sat there, watching him do his job while he shared many aspects of business that I was to be involved with. I was feeling awkward, sitting there and wanted to have my own table outside along with the others. I was happy that I could move out the next day away from his friendly but inquisitive gaze. But to my alarm when I walked into his cabin the next day, what I saw was a table and chair at one corner of the same room. He told me that he thought it was better for me to sit with him in the same room as I could learn things fast and understand the complications of the business better. Though I did not like it then, looking back, I think that helped me learn quickly. I had a glimpse into what decision-making and problem solving is in live business situations. That was George Paul. He was always willing to give from his vast experience without holding anything back. He wanted others to grow and develop.

The first job he gave me that day was to write a note on pepper as we were a company dealing in spices. I was new to the world of spices. I had seen pepper powder on the dining table and there ended my acquaintance

with it. So, I sat down in the night and wrote a two page note with the heading – Pepper – the Black Gold of Kerala. Next day, I gave the note to him. He read through carefully and corrected it immediately for spelling mistakes and factual errors. He congratulated me for a good job done. At that time, there was no computer in the office and it was a handwritten note. As I was to learn later he was always willing to give you responsibilities, important positions, and while he did that, he was always there to monitor, correct you if needed and guide you properly to the desired goal. Thus I began, on my first day in Synthite, back in 1982, and completed the first job allotted to me. I was to sit with him for the next four decades.

After a few months, once he was satisfied that I had learnt enough, he allowed me to shift to a cabin next to his and that was how we sat for the next thirty eight years. There was hardly a day when we did not meet in these long years, except when one of us was travelling. Most days, we met a couple of times minimum in the morning and a couple of times in the evening too. Whenever any guests or some important persons came to see him, I was asked to join him as he wanted me to meet them too. He was never selfish, trying to keep his contacts to himself, but always willing to share his knowledge and friendship without any reservation.

He had started his career with his uncle C. V. Jacob's construction company, immediately after college. CVJ was his guide and mentor, a fatherly figure to him and they shared a very special relationship. George Paul's father had died in a tragic accident and it was CVJ who adopted him as a son, acted as guardian and moulded him into a successful and disciplined person in life. When Synthite was formed in 1972 he was one of the first persons to join CVJ in the new business. It was difficult in the initial years – a manufacturing unit in a remote village in Kerala with its markets in the developed nations. They had to compete with companies in the US and Europe who had the technology, and practically a monopoly of the market. It was the time when there was no direct telephone line and connections went through manual exchanges. Telex lines were available only in the cities. It was forty eight years back and communication facilities were minimal in that village. With CVJ leading from the front, George Paul and C. J. George, the two young nephews of CVJ formed the formidable trio who took up the task of building up a company from scratch.

The products of the company were a hundred per cent for export and George Paul was given the important task of developing the export market in his role as Director - Export promotion .With his exuberant and dashing style, he took up the task of establishing the Company's name in the international markets and forged strong links with clients abroad while the other two took up the task of developing a strong infrastructure and world

class facilities for research and production in that remote village, facilities that were comparable to those in the West. When CJ left the company to set up his own business, it was George Paul who stood with CVJ and supported him to develop the Company to the next level. The Company soon attained a stellar reputation in the world market. His hallmark in business was in fast comprehension of the situation, grasping the points before him quickly, taking immediate decisions and seeing to the quick execution of those decisions. He had, after all, learned from a master, CVJ, at a very young age. I have been witness to their acumen a hundred times where their sharp decision making prowess and fast executive skills gave the company a lead over its rivals.

The same skills were used in fields other than business too. An instance of this was George Paul's role in building the underground vault for the cemetery for St. Mary's Church at Elamkulam . It would not have happened but for his quick thinking, grit and his skill in the fast execution of projects. This was accomplished overcoming so many objections from the public and from neighbours who had opposed this. .Later when he became the Laity Secretary of the Church, he was not a passive onlooker but very actively interacted with the bishops, priests and other office bearers of the church and took genuine selfless interest in solving many of its disputes in a practical and pragmatic manor. He thought it was a waste of opportunities to be bogged down in long time litigations and wanted the church to move ahead with the times. His attempt to build and develop an International Foundation for the church at Ernakulam resulted from his desire to educate and develop the future generation and equip them for a culture based on love and knowledge. His early departure from the active role he used to play was a great loss to the Church.

Though he was held by the traditional ways of the church , he also had a very broad view on other faiths and religions and was never narrow in his outlook towards them. He always respected and acknowledged other faiths and beliefs and considered them alternate routes to the same God. Before his association with any church activity, he was actively associated with the Vidyodaya Trust through his friend Dr. Sreekumar. They, together, founded and promoted that institution. In the initial years he gave the much-needed support, advice and guidance and spent long hours taking tactical decisions which rescued from several tight legal situations successfully. The existence of Vidyodaya School as we see it today with its values and culture owes a lot to George Paul, his efficiency and patronage.

George Paul's great strength was his ability to negotiate through any difficult situation and lead things to a successful end without antagonising the parties involved. His was a firm but gentle and polite way of doing

things, combining decency with a high efficiency. When asked to involve himself in any project, he never shied away. He was firmly committed, gave out whenever it was needed and stood firm when circumstances demanded firmness, but always showing due respect to those in opposition. This was seen at its most clear when he spearheaded the debates on the Private Medical College issue with the State Government and won the hearts of most of the people on the other side. It was his leadership skills and negotiating tactics and legal acumen which took the association through several successful court cases including those in the Supreme Court and finally brought victory. These were instances which speak of his tremendous capacity for leadership, his acumen in negotiation and his skill as a tactician and above all as a statesman.

We shared an office for almost four decades, sitting in adjacent rooms and seeing each other at least three or four times in a day. There was not a matter small or big which we did not discuss, be it business matters or others of common interest. If we hadn't met during the course of the day, he could come in to say good bye before he left and I would do the same if I left early. His routine was more regular than mine. He came to office at 8.30 in the morning and left by 6 p. m. When he left, there would be no piece of paper on his table nor would there be any decision left for the next day. He was always on time and never missed a day in office except on those rare occasions he was that unwell or of course, when he was travelling. On the other hand, I was the opposite, coming late and sitting later after office hours to finish my job and when I finally left, my table would be a terrible mess. Maybe this contrast in our habits was the reason we worked so well together. He always gave me complete freedom to do the job in my natural way and to fulfil my responsibilities. In the past thirty eight years, when we sat together and met almost every day, there was not a single instance of ill will, anger, or dispute between us. To me, he was a friend, an older brother and a mentor. Through the years I have seldom seen him getting angry with a subordinate. He was always firm in his dealings and also rewarded them generously which ensured their commitment, support and cooperation for the growth of the institution.

GP was not an adept at numbers, nor was he a great reader, but he was a born decision-maker. It was probably an inborn ability that was nurtured by his uncle. He did not have to go through the lengthy reports that I had painstakingly made or sift through the voluminous data that was laid out. He just needed to be told the essential facts and the decision came. Whether it was a matter of giving a donation to a charity or a political party or investing millions of rupees in a project, his decision was quick. Once things were clear in his mind, the decision was instant. And once he had

decided, there was no going back, having any doubts, or rethinking. He would stand by his decision, come whatever may. This was probably something he had learnt from his uncle at a very young age.

After C. J. George left, it was left to George Paul to support and stand with CVJ to develop the Company which he did with a great heart and soul. He was the trusted lieutenant to CVJ and his blue-eyed boy in business. He well-deserve that trust as he carried out important jobs successfully and efficiently. I remember that CVJ used to call him at least four or five times in the day to discuss even small business matters and regarded his opinion highly. They had a special relationship with each other which worked well for the Company and made it highly successful in its operations. Most of the major decisions made in those years bore George Paul's mark. As Director - Export Promotion, he was the face of the Company abroad. He also played a very crucial role in investment decisions and execution of all major projects during those times.

While George Paul went ahead with projects and ideas for the future, CVJ stayed put and provided the stable foundation. CVJ was the bean counter and strategist who could swiftly sieve through the ideas and come to the right conclusions. He was also a master of executing these ideas efficiently . While one travelled and met people and brought in new ideas, the other stayed grounded, studied them meticulously and decided when to proceed and with which. Both would then join together to take the new project to its conclusion in record time. Each had great qualities that complemented each other and their combination brought in big rewards to the Company.

One cannot truthfully claim that all the projects he took up succeeded and there were no failures. His natural inclination was to trust people and many of his failures happened mainly due to his implicit trust in people who let him down. Another problem was that he was far ahead of his time. The time was not ripe for some of his experiments which would have worked better in later times. An example of this was the venturing by the Company into the high end real estate business which failed as the idea was much ahead of its times . But such failures never bothered him or depressed his spirits. He seemed to view these occasional failures as challenges that encouraged him to take up projects in newer and riskier areas.

Once CVJ retired after having completed a glorious innings, George Paul took over his role as captain. His period was not known for the profits that the company earned but for other achievements. He was at the helm only for a short period of three years which also might have been too short a period to support a full transformation. Hitherto Synthite was known as

a family Company, but once George Paul took over the reins he brought in the much-needed professionalism into the company. It was during this time that a number of well-qualified professionals were appointed in top positions and were given responsibilities and power to act independently. George Paul believed in decentralisation in decision-making. He encouraged others in the top positions also to delegate authority to capable professionals. He was mainly responsible for developing this culture and dreamt of transforming the Company into a proper professionally run multinational that could serve as a model to others . He placed the company on a solid start in this facet. That was his biggest achievement in this short period when he was at the helm. Even though it did not get reflected in the profit figures, it gave a great intrinsic value to the Company trying to rise to the next level in organizational structure and attain a universal culture of professional management.

Another important contribution from him, which started from the beginning of his career was the great support he gave to the next generation in the family. They were free to approach him with new ideas and innovations. He supported their projects fully even taking losses in some cases, whether the project was in real estate, the hospitality industry or the retail business. He was always available for consultation and was very happy to listen to new ideas, give suggestions, support the project with funds and most of all, give the innovator the confidence he needed in whatever he did. He was always their champion and counted their progress the Company's own progress. He was never reluctant to listen to and learn from the new generation. One could see him often interacting actively with the new generation, to learn the nuances of new trades many of which he did not know about. He never used to trumpet his achievements but was humble enough to learn from his juniors, never intruding his own great experience or successes into the mix.

Looking back over the last four decades, I think it was like a cricket match. George Paul was like Kris Srikant, India's leading opening batsman, the swash-buckling, daring, hard-hitting and dashing stroke player. George Paul was similar, always wanting to lead from the front, taking the risks and the challenges in his stride. He wanted to hit all the balls to the boundary or over the fences. It did not bother him that he might lose his wicket in the process. Opportunities, for him, were for the taking. He would give the same treatment to each ball he faced, even if the last ball grazed his stumps or he had been nearly caught behind. He would try and despatch the next ball also to the fence , that was always his game plan. On the other hand, his mentor and guardian CVJ who was batting at the other end was like Sunil Gavaskar, the master batsman who could play the tactical game. He

would play each ball on its merit and kept the going steady at more than six runs an over. He could phase out the play, rotate the strike, keeping his star striker safe and effective to win matches. They never lost an opportunity to score runs and they ran between the wickets with perfect understanding, always rightly landing on the crease and losing no time in idleness. No loose ball was missed but was despatched to the boundary with great skill elegance and ease. They played a tremendous game. That is our story too, the story of Synthite.

My role has been that of a team member of the side, a batsman who sat waiting but mostly enjoying and analysing the wonder match being played out there. Sitting there, I watched two of the great batsmen in form playing a tremendous game. I had to go to the middle only occasionally when they needed my help. In cricket, however good one is, cannot bat for ever. He has to move out and pave the way for new and young batsmen to take over. They are fresh, young and energetic and have to be entrusted with the task of taking the team through the next challenges. But these two have posted a tremendous total, a challenging one on board and made the job easier for those who follow, energized and motivated them. CVJ had retired from the scene and George Paul had taken his place as captain . He played his part well and now, he too has exited from the field.

As I see him walk back to the dressing room with his bat and hands held high in a sign of victory I can only wish him and say, ‘You played well, you held the faith, good-bye GP. I shall be waiting for you till we meet again for our next game.’

GP: A special colleague

Ninan Philip

For me it is an honour to write this tribute to George Paul, my senior colleague at work, church leader, educational administrator, family person, a witty friend and role model in many ways.

From whichever vantage point and in whatever role we knew him, he stood apart as someone distinctive and special. Begin with the end in mind is sometimes set as a personal development tool, and this mantra applied so well to GP. He really focused on developing the actions and positive qualities of head and heart that he will be remembered for.

He worked hard to develop the gifts and abilities that he was endowed with, and develop them to their full potential, whether it be his skills in public speaking and debating, representing the company and the spice industry in international forums and above all being a relationship builder, peace maker and problem solver.

He made the world a better place for us at work in Synthite. He understood family business dynamics and the patterns of interaction between family members well.

As a senior member in the family business and the family council, he took extra care to foster support, love and caring for other family members, providing a sense of belonging and making each person within the family valued, respectful and esteemed.

He never failed to acknowledge you even in a busy crowd with a warm smile, and his office room was a place that one could freely walk in any time and discuss any issues both professional and personal. In fact his welcoming smile and charm will settle most issues and make you look at them in the right perspective.

He had faced many personal difficulties and challenges in his life but he always faced them with exemplary dignity and grace, something which is really worthy of emulation.

George Paul used his gifts and abilities to help others with whom he came into contact. He will be remembered as someone who gave without remembering and who received without forgetting.

International face of Synthite

Arnold Manheimer

This was our first trip to India. I had started our relationship with Synthite (Then known as Arborite) in late1972. We had received a small sealed can with Oleoresin Black Pepper. The material was not processed properly and was like a brick. We approached Oscar Mayer, an essential oil customer of ours, because they were buying pepper and producing oleoresin in Madison, Wisconsin. With the Arborite sample in hand, I approached Barney Prescott, buyer and production manager for OMI spice, with the idea of him buying OR producing pepper in India. We worked together for more than one year to get the quality correct. We received the first order for Synthite from Oscar Mayer in March 1974. The order was for 75,000 lbs. This large order launched Synthite and it was imperative for us to travel to India.

Hazel and I were married on October 13, 1974. I called her at work in November after we had returned from our honeymoon and told her of my plans to travel to India with Barney. Hazel asked to join us and, of course, I said yes. We left in late January 1975, flying first to Frankfurt connecting to Bombay and on to Cochin. It was a very long trip but we all made it safely.

Our first contact was with C.V. Paul, who served as our host on the first trip. We were introduced to C.V. Jacob, who we learned was the main principal at the newly formed Synthite. His two nephews (one of them was George Paul) assisted him within a few years. When I met George Paul on my second trip to India in 1979, I thought that I had met a young movie star. He was handsome and smart - young man with a wonderful personality complimented with a great sense of humor and a big laugh.

I made a total of nine visits to Synthite from 1975-2007. Over those 32 years, George Paul's responsibility grew as Synthite became a multi-national company.

While C.V. Jacob and the others oversaw growth in India, George Paul became the international commercial face of Synthite. He visited the USA almost every year during the 1980s and at the same time began mentoring

Jacob's sons, Viju and Aju. Jacob's sons-in-law, Ninan and Mani also took important management roles in the company.

I had the pleasure of meeting and befriending Liza, George's wife and later on, his children, Miria and Paolo. We spent many happy home visits with each other. I considered the Synthite team to be my Indian family.

My last visit to Synthite was in 2007. I had helped Synthite establish a direct USA presence selling and servicing oleoresin customers in our country. I visited India with our sales rep. At the time, the company had expanded significantly producing flavors, essential oils, specialty isolates of natural products and packaged retail spices. It was wonderful to see the growth that I had helped to start in 1972.

I became disabled and was unable to make the long trips to India again. It made me very sad when I learned that Georgie had contracted ALS. My heart went out to Liza and the children.

George Paul has left behind an incredible legacy. He was a wonderful husband and father, as well as an outstanding leader of Synthite and its growth. He became a recognized international leader in the industry.

I think of him frequently. I miss my friend.

A True Mentor

Sevanti Mehta

There is a saying: "It takes a minute to find a special person. An hour to appreciate them. A day to love them, but then an entire life to forget them."

George was that special person.

People say your most true friends, and your deepest friendships, come from childhood or in the earlier, more formative years of your life. But that wasn't the case with George; I actually met him through work, later on in life. But not only did we become friends instantly, George became a mentor to me, despite him being junior in age.

George's vision was so crisp, and his honesty so transparent, that even a blind person could understand his message. But his true skill was his delivery, and the empathy and generosity with which he communicated with others. He could be correcting you, or giving you criticism, and you found yourself being grateful rather than feeling bad.

I'm reminded of an incident a few years ago, when I was visiting Cochin. There was a meeting between private and state Government groups, regarding a medical school issue. George was leading the private group, but there were a number of disagreements between the parties. That debate was aired later on television on a local language channel. I watched the debate, not understanding any of the local dialect, but I didn't need to. George was a force, and his presence transcended languages. The case went on to the Central Government, and unsurprisingly, George and the group he represented handily got the concessions they wanted.

His life's achievements are many, but I will remember him for how he managed to successfully lead business while still looking out for the workers. In the Indian spice industry, he saw much success – and an international reputation – but moreover Synthite was able to flourish without a labour strike.

George's contributions beyond the business world and to his community, to those less fortunate, are also noteworthy. He was a behind-the-scenes type of guy, simply wanting to help and do the work. But those he helped

saw in him so much more, they saw a leader. And so he was called to lead in the fields of education, in his church, and otherwise.

George was an exceptional role model. An effective businessman. A doting family man and a devotee of his community. But George was also my friend. I will remember his smile, and the quiet power in his eyes – even at the end. And, it will take a lifetime for me to forget him.

Professionalism Personified

Praveen Venkataraman
(CEO, Spice Division, Synthite Industries Ltd)

GP as he was fondly known among Synthite staff members was 'professionalism personified' in his dealings with staff.

His ability to just look through the lens of 'what is good for Synthite' and stand by the professional and empower him is what I liked in him the most.

A difficult trait to follow in a thoroughly conservative family organisation…but seamlessly and effortlessly achieved by GP.

I fondly remember my first interaction with GP as soon as he assumed the office of MD in 2013. I had taken up the position of Chief Operating Officer at Synthite shortly before that.

"Praveen…, there shall not be any compromise in our investment philosophy and we shall do everything to maintain our leadership position. Our assets have to be world class and so has to be our speed of identifying an opportunity and executing our strategy. We will remain a responsible corporate citizen and I will not tolerate adhocism and favouritism in Synthite".

With the top man showing so much commitment I was convinced and reassured that 'professionalization' was being embraced by Synthite in letter and spirit and it was here to stay. His words were music to a professional who joined a family organisation with lot of apprehensions.

Empathy , Authenticity and Forthrightness are the other facets of his personality that made him dear to anyone who came in touch with him. Whether it be employees, customers, suppliers or members of the various public forums he was part of.

His pleasing smile and spring in the step movements are fresh in my mind and it's tough for me to believe that he is no longer in our midst. I pray for his soul to rest in peace and give strength to the bereaved family members.

Mentor & Guide

Ashok Mani

10 years ago when I started my time with Synthite was the first I got to interact with this uncle of mine. Till then he was more Amma's cousin or Appa's colleague and being a senior member of the family and the business, combined with his six feet high stature, the grey hair and the firmness in his approach, there was always a sense of fear and respect in me towards him. As a result, our interactions were limited to the casual "Hi" or "How are you?" monologues.

It was when I moved back from Delhi to Cochin that I started working with him and even more so when he gave me the opportunity to work on the due diligence of an acquisition target. I was barely 25 then, but he showed full faith in me to lead the charge on this case. As an individual I have always thrived on self-confidence more than anything else to achieve my goals and here when a seasoned veteran was backing me despite knowing very little about me, it gave me a whole new world of courage. I might have cracked a few exams and tests till then but nothing in the real world. For many people this transition is tough but for me it was easy, simply because of how George Paul achachen backed me through it.

Early years at Kitchen Treasures wasn't easy. We were projecting numbers without having enough data, but based on gut. We were spending crores on this project and gut wasn't good enough. I was worried about how I would explain to the Board the vision I had for the brand, and how I could see it, and how I wanted them to see it, but I knew it would never be easy. But here again I had it my way. Never in my wildest dreams did I think the most senior person in the Board would be the first one to back me. Over time I took that relationship for granted and went to him for everything. Not because he was my support system but I knew I would get a genuine feedback after hearing me out fully. He stopped me where I was wrong but never once by hurting my feelings and pushed me with the kind of confidence I have never experienced when he felt I was in the right direction. Your support and faith in me and the Kitchen Treasures team is a huge huge reason we are what we are today.

I think I can recollect every instance where you asked me for my feedback on certain business situations. It got me excited when you were asking me for advice. I guess it just showed what an open minded person you were. Not sure how much you benefited from my comments but you put in me a whole new world of confidence. At 18, God got me a George Samuel (my local guardian in the US) who played a big role in my transition from a young boy into a man. And then God intervened yet again through another George, this time through GP achachen to take me from man to a more mature human being with the wings to achieve his dreams

What you and Liza Aunty are to my family needs no special mention. I have never heard Appa speak of someone so fondly. Sharing a wall across two rooms for 35 years, I know the kind of respect Appa has for you. Your calm demeanour is something he always wanted me to look at and learn from. Thank you for what you were to both of them. They are truly blessed to have both of you in their lives for so long.

What started of as a mentor-nephew relationship soon turned out to be a more friendly one between us. I thank you for accepting me that way. The long conversations in your office in Cochin is something I will always cherish. We always took excitement in coming and telling you of our wins in the market and never once have we had any trouble to come ask you for help and never once have you refused us either.

For 23 years I barely knew you but I am blessed to have been around you for the past 8 years. I cannot explain in words the impact you have had on my life. Knowing that you are proud of me, I consider as my biggest achievement!

Not in our midst but always within us.

ജോർജ് പോൾ സാറും ഞാനും

കെ. പി. മത്തായി കിഴക്കമ്പലം
(റിട്ട. പി.ആർ.ഒ., റിവേറ സ്യൂട്ട്)

ജോർജ് പോൾ സാർ നമ്മളിൽനിന്നും വിട്ട് സ്വർഗത്തിലേക്കു പോയിട്ട് ഒരു വർഷം ആകുവാൻ പോകുന്നു. എങ്കിലും എനിക്ക് സാർ മരിച്ചുപോയതായി കരുതുവാൻ ഇപ്പോഴും സാധിക്കുന്നില്ല. ദിവസത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും സാറിനെ ഓർക്കാതിരിക്കില്ല. ഞാൻ എന്റെ 42 വർഷത്തെ സാറിന്റെ കൂടെയുള്ള ജോലിയുടെ കുറെ ചുരുങ്ങിയ അനുഭവങ്ങൾ കണ്ണീരോടെ പങ്കുവെയ്ക്കട്ടെ.

“എല്ലാവരും പറയും കാണപ്പെട്ട ദൈവമാണെന്ന്” എന്നാൽ എനിക്ക് എന്റെ അപ്പൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട കാണപ്പെട്ട ദൈവമാണ് ജോർജ് പോൾ സാർ. ഞാൻ ഒരു പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന 6 മക്കളിൽ മൂത്തയാളാണ്. ഞാൻ 9-ാം ക്ലാസിൽ പഠിത്തം അവസാനിപ്പിച്ച് ജോർജ് സാറിന്റെ കൂടെ ജോലിയിൽ ചേർന്നതാണ്. അന്നു മുതൽ എന്റെ ഭാര്യയും മൂന്നു മക്കളും അടങ്ങുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ താങ്ങും തണലുമായിരുന്നു സാർ. എന്റെ മൂന്നു മക്കളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മുഴുവൻ സഹായവും സാറാണ് തന്നിരുന്നത്. സാറിന്റെ നല്ല മനസ്സിനെ ഞാൻ ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമിപ്പിക്കട്ടെ.

മനയ്ക്കകടവ് എന്ന സ്ഥലത്ത്, സിന്തൈറ്റ് ഏതാണ്ട് 15 ഏക്കറോളം സ്ഥലം വാങ്ങി. ആ സ്ഥലം ഡവലപ്പ് ചെയ്തത് ഞാനും കൂടി ചേർന്നാണ്. 25 വർഷം മുൻപ്, സെന്റിനു ഏതാണ്ട് 15,000 രൂപയോളം ചെലവായി. ആ സ്ഥലം ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സെന്റിന് 50,000 വെച്ചു വാങ്ങുന്നതിനായി ചിലർ എന്റെയടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. ഞാൻ ഈ വിവരം സാറിന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞു, “സാറേ നമുക്ക് ആ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ വിറ്റാൽ ഒരു മൂന്നിരട്ടി ലാഭം കിട്ടുമല്ലോ” എന്ന്. അന്ന് സാർ അതിനു പറഞ്ഞ മറുപടി ഇന്നും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. “മത്തായി, നമ്മൾ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ അതു മറ്റുള്ളവർക്കു കൂടി പ്രയോജനം ഉണ്ടാവണം. ഉദാഹരണം: നമ്മൾ ആ സ്ഥലം വാങ്ങി, എത്രയോ ജോലിക്കാർ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. അവർക്കും അത് പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ലേ. ഈ കാഴ്ചപ്പാടായിരിക്കണം നാം എന്തു ചെയ്യുമ്പോഴും.” അതാണ് ജോർജ് പോൾ സാർ.

അതുപോലെ തന്നെ എത്ര ചെറിയവനായിരുന്നാലും സാറിന്റെ അടുത്ത് നുണ പറയാതെ സത്യസന്ധമായി കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അത് ക്ഷമ യോടെ കേൾക്കാനും അതനുസരിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കാനും സാറിനെ പോലെയൊരു വ്യക്തിയെ എന്റെ ഈ 67 വയസ്സിനിടയിൽ ഞാൻ കണ്ടി ട്ടില്ല. ഞാൻ സാറിന്റെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന സമയങ്ങളിൽ എന്റെ കൂടെ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ജോലിക്കാരുടെ ഏത് ആവശ്യവും ഞാൻ സാറിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കു കയും അത് വേണ്ടവിധത്തിൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു നല്ല മനസ്സിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ സാർ.

ഒരു കാര്യം കൂടി പറയട്ടെ. ഒരു ദിവസം സാർ റവീറ സ്യൂട്ടിൽ ഒരു സ്റ്റാഫ് മീറ്റിംഗിനു വരികയുണ്ടായി. ആ മീറ്റിംഗിൽ എല്ലാ സ്റ്റാഫുമുണ്ടാ യിരുന്നു (ജി. എം. മുതൽ അവിടത്തെ പ്യൂൺ വരെ). സാർ ഇംഗ്ലീഷി ലാണ് തുടക്കം മുതൽ പ്രസംഗിച്ചത്. ഇടയ്ക്കുവെച്ച് സാർ ചോദിച്ചു, “ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കുന്നത് ആർക്കെങ്കിലും മനസ്സിലാവാതെ യുണ്ടോ” എന്ന്. ആരും ഒന്നും മിണ്ടുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞാൽ മന സ്സിലാവാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കാമെന്ന് സാർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു പറഞ്ഞു, “സാർ, എനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവുന്നില്ല. സാർ മലയാളത്തിൽ സംസാരിച്ചാൽ നന്നാ യിരുന്നു.” സാർ വീണ്ടും പറഞ്ഞു, “ഇനി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ മടി ക്കാതെ കൈ പൊക്കാമെന്ന്.” അതിൽ പകുതിയോളം ആളുകളും കൈ പൊക്കി. അതിനു മറുപടിയായി സാർ പറഞ്ഞത് ഞാൻ ഇന്നും ഓർക്കുന്നു.

“നമുക്ക് അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ആരുടെ അടുത്തായാലും അത് അറിയില്ലെന്ന് പറയാൻ മടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അത് പറയാൻ ഉള്ള മനസ്സുണ്ടാവണം.” തുടർന്ന് സാർ മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗം തുടർന്നു.

എനിക്കറിയാവുന്ന പല വ്യവസായ ഉടമസ്ഥരിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യ സ്തനായ ഒരാളായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ സാർ.

സിന്തൈറ്റിന്റെ റമദാ റിസോർട്ടിന്റെ ആരംഭകാലം. ആ സ്ഥലം പല ഉടമകളിൽനിന്നും വാങ്ങിയതാണ് (അതായത് ധീരവർ, മത്സ്യത്തൊഴിലാ ളികൾ). ഏതാണ്ട് 5 ഏക്കറോളം വരുന്ന സ്ഥലം ആണ് ആദ്യം വാങ്ങിയ ത്. ആ സ്ഥലം ഞാനും കൂടി ചേർന്നാണ് പലരിൽനിന്നും വാങ്ങിയത്. കാടു വെട്ടിത്തെളിച്ച് സ്ഥലം നിരപ്പാക്കിയതും ഞാനും ചേർന്നാണ്. സ്ഥലം നന്നായി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സ്ഥലം വിൽക്കാനുള്ള അഭിപ്രായം പറഞ്ഞ തായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ആ സ്ഥലം, എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു നല്ല സ്ഥാപനമുണ്ടാക്കുവാൻ പറ്റിയതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ഞാൻ ആ അഭിപ്രായം ജോർജ് പോൾ സാറിന്റെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞു. സാർ എന്നോട്, “ഞാൻ ഒന്നു വന്ന് സ്ഥലം കണ്ടിട്ട് മറുപടി പറയാമെന്ന്” പറഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം അഞ്ചര മണി സമയത്ത് സാർ അവിടെ വരികയും

ഞാൻ ആ സ്ഥലത്തിന്റെ നല്ല വശങ്ങൾ സാറിനോട് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, "സാർ ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ രണ്ടു വശവും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന കായലാണ്. ഒരു വശം കൈതപ്പുഴ കായലും ഒരു വശം കുമ്പളം കായലും (കിഴക്കും തെക്കും വശങ്ങൾ). അവിടെ നിന്ന് കിഴക്കുവശത്തേക്കു നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്നത് ഒരു പള്ളിയും കുരിശിൻതൊട്ടിയും ആണ്. അത് എന്തുകൊണ്ടും നമുക്ക് നല്ലതാണ്." സാർ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "നമുക്ക് ആ കിഴക്കേ കരയിൽ ഒന്നു പോയിട്ട് വന്നാലോ" എന്ന്. ഉടനെ ഞാൻ സാറിനെയും കൂട്ടി ആ കിഴക്കേ കര (പനങ്ങാട്) യിലേക്ക് പോയി പള്ളിയും പരിസരവും കാണുകയും, അവിടെ നിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ട് നോക്കി സ്ഥലം കണ്ടു ബോധ്യപ്പെടുകയുമുണ്ടായി. അതിനുശേഷം എന്നോട് സാർ പറഞ്ഞു, "കൊള്ളാം. നമുക്ക് ഈ സ്ഥലം കൊടുക്കണ്ട, ഞാൻ ബോർഡ് മീറ്റിംഗിൽ പറയാം." അങ്ങനെയാണ്, ഇന്നത്തെ റമദാ 5 സ്റ്റാർ ഡീലക്സ് റിസോർട്ട് എന്ന സ്ഥാപനം ഉണ്ടായത് (ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഏത് ചെറിയവൻ പറഞ്ഞാലും സാർ അതു കേട്ട് പരിശോധിച്ച് വേണ്ടതു ചെയ്യും).

ഞാൻ ഇന്നും സാറിന്റെ ആ നല്ല മനസ്സിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ്. ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും സാറിന്റെ ആത്മാവിന്റെ നിത്യശാന്തിക്കായി പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണീരോടെ നിർത്തുന്നു.

ഓർമ്മകളിലൂടെ

രഘു കെ. ആർ.

ജോർജ്ജ് പോൾ, വിലമതിക്കാനാവാത്ത അസാമാന്യ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമ. ഈ നിർവചനം എത്രത്തോളം മതിയാകുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല.

നീണ്ട 26 വർഷം ഈ മഹത് വ്യക്തിയുമായി നേരിട്ട് ഇടപഴകുവാനും ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലയളവിൽ ഒരു മേലധികാരി എന്നതിലുപരി ഒരനുജനോടുള്ള കരുതലും കാർക്കശ്യവും എന്നോട് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

ബോദ്ധ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിലപാടു സ്വീകരിക്കുകയും, സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ, താൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന കമ്പനിയുടേതായാലും, മറ്റു പ്രവർത്തന മണ്ഡലങ്ങളിലേതായാലും കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കി തന്റെ അനുഭവസമ്പത്തുകളിലൂടെ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിനും, അവ നടപ്പാക്കുന്നതിനുമുള്ള അനിതരസാധാരണമായ കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

ലേഖകന്റെ മകൾ വരച്ച ജോർജ് പോളിന്റെ ചിത്രം.

വ്യക്തികളുടെയും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനശൈലിയിലൂടെ, കാര്യങ്ങൾ ചടുലവേഗത്തിൽ നടത്തിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവ്, ബഹുമുഖ പ്രതിഭ എന്നൊരു വിശേഷണത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ അർഹനാക്കി.

നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പോലും, ആ കണ്ണുകളും മനസ്സും എത്തിയിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, അതിലെല്ലാം

കണിശ്ശമായ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

ദൈവനിയോഗം പോലെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഇടപെട്ടിരുന്നു എന്നതു മാത്രമല്ല, മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിത ശൈലി മറ്റുള്ളവർക്കും കൂടി വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നയാളാണ് ശ്രീ. ജോർജ്ജ് പോൾ സാർ. ഇതുവഴി സത്യസന്ധനും, നിസ്വാർത്ഥനും, സമർത്ഥനും സമർപ്പിതനുമാണെന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ തെളിയിച്ചു.

ഊർജ്ജസ്വലനായ വ്യവസായി, സംഘാടകൻ എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള മതിപ്പ് വേറിട്ടതും മികച്ചതുമായിരുന്നു. ആത്മീയത, വിദ്യാഭ്യാസം, വ്യവസായം എന്നീ മേഖലകളിൽ ഒരു നിറസാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്നതിനോടൊപ്പം ഒരു നല്ല കുടുംബനാഥൻ എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടു.

ജോർജ്ജ് പോൾ എന്ന നാമകരണത്തിലൂടെ കാലം തെളിയിച്ച ഈ കൈത്തിരി ഒരു കെടാവിളക്കായി സമൂഹത്തിൽ അദ്ദേഹവുമായി ഇടപെട്ട എല്ലാവരിലും എന്നും നിലകൊള്ളുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഒരിക്കൽകൂടി ഈ ധന്യാത്മാവിനു മുന്നിൽ എന്റെ ആത്മപ്രണാമം.

എന്റെ സഹോദരൻ

തമ്പി തുടിയൻ

ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ മാനേജ്മെന്റിലെ ഒരാൾ എന്നു മാത്രമല്ല എന്റെ ഒരു ഉറ്റ ആത്മസുഹൃത്തു കൂടിയായിരുന്നു G. P. ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുന്ന Slabs & Aggregates എന്ന കമ്പനിയിൽ G. P. കുറെക്കാലം പ്രധാന ചുമതലക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നേരിട്ട് കാണുമ്പോൾ കമ്പനിയിലെ കാര്യങ്ങൾ തിരക്കുന്നതോടൊപ്പം എന്റെ വ്യക്തിപരമായ എല്ലാ സുഖദുഃഖങ്ങളും അന്വേഷിക്കുമായിരുന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ എനിക്കു നല്ല ഉപദേശവും സാന്ത്വനവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം വളരെ വളരെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് കോളജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലം മുതൽക്കുള്ള സ്നേഹബന്ധം പിന്നീട് ഞങ്ങൾ രണ്ട് കോളജിൽ ആയിരുന്നപ്പോഴും നന്നായി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. G. P. യുടെ മരണം വരെ ഞങ്ങൾ ആ ബന്ധം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു പോന്നു. അദ്ദേഹം എനിക്കെന്നും ഒരു താങ്ങും തണലും ആയിരുന്നു എന്നത് വളരെ വളരെ സത്യം. G. P. യുടെ അകാലത്തിലുള്ള വേർപാട് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ ഒരു സഹോദരൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതു പോലെ തന്നെയാണ്.

വേദനയോടെ ഒരു ആത്മമിത്രം

തീരുമാനങ്ങൾ പെട്ടെന്ന്

ഷിബു എം. പി.

ജോർജ് പോൾ സാറിനെ ഞാൻ ആദ്യമായി കാണുന്നത് 1991 നവംബർ 1-ാം തീയതി സിന്തൈറ്റിന്റെ എറണാകുളം ഓഫീസിൽ വെച്ചാണ്. അവിടെ ഡ്രൈവറായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനാണ് സാറിനെ കണ്ടത്. സിന്തൈറ്റും, ജോർജ് പോൾ സാറുമായുള്ള ബന്ധം 29 വർഷത്തിനോടടുക്കുന്നു. സാറിനെക്കുറിച്ച് നിരവധി ഓർമകൾ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. സത്യസന്ധതയും കൃത്യനിഷ്ഠയും ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഏത് ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും സുതാര്യമായിരിക്കണമെന്നതും സാറിന് നിർബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രതിബന്ധങ്ങളോ പ്രശ്നങ്ങളോ ഉണ്ടായാൽ വളരെ പെട്ടെന്ന് തീരുമാനം എടുത്ത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള സാറിന്റെ കഴിവ് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. ദിവസങ്ങൾ നീണ്ട വിദേശയാത്രകൾ കഴിഞ്ഞ് പുലർച്ചെ വളരെ ക്ഷീണിതനായി മടങ്ങിവന്നാലും പതിവുപോലെ തന്നെ ഓഫീസിൽ വരുമായിരുന്നു. ഓഫീസും പരിസരവും വൃത്തിയായിരിക്കാൻ സാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. വൃത്തിഹീനമായ സ്ഥലത്ത് ആയിരിക്കും സാറിന്റെ ശ്രദ്ധ ആദ്യം പതിയുക. അത് അപ്പോൾത്തന്നെ ഉത്തരവാദിത്തപ്പെട്ടവരെ വിളിച്ച് കാണിക്കുകയും, ഉടൻ തന്നെ പരിഹാരത്തിന് നിർദേശിക്കുകയും ചെയ്യും.

യാത്രയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ മറക്കാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ പിറ്റേദിവസം, ജോർജ് പോൾ സാറുമായി കോലഞ്ചേരി ഫാക്ടറിയിൽനിന്നു സാറിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവരുന്ന വഴി എം.ജി. റോഡിൽ വെച്ച് ഞങ്ങളുടെ കാറിന്റെ മുൻപിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷാ പെട്ടെന്ന് നിർത്തിയതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ കാർ ഓട്ടോയുടെ പിന്നിൽ ചെറുതായി മുട്ടി. കാര്യമായ കേടുപാടുകൾ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ഒരു തർക്കത്തിനു നിൽക്കാതെ കുറച്ചു രൂപ സാറ് എന്റെ കൈയിൽ തന്നിട്ട് ഓട്ടോക്കാരനു കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞു. ജോലിയിൽ ഒരു തുടക്കക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് വല്ലാത്ത വിഷമവും, ജോലിയെ ബാധിക്കുമോ എന്ന ആശങ്കയും ഉണ്ടായി. സാറിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ സാറിനോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും, സിറ്റിയിൽ വണ്ടി ഓടിച്ച് എനിക്ക് പരിചയം ഇല്ല, ആദ്യമായാണ് സിറ്റിയിൽ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നത് എന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ, "സാരമില്ല, ഇതൊക്കെ സിറ്റിയിൽ പതിവാണ്.

എന്നാലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കണം" എന്ന് സാറ് പറഞ്ഞത് എനിക്ക് വലിയ ആശ്വാസമായി.

പിന്നീട് സിന്തൈറ്റിന്റെ കോയമ്പത്തൂർ കമ്പനിയിലുണ്ടായിരുന്ന കാലിഫോർണിയ സ്വദേശി സ്പെൻസർ അലനെ അദ്ദേഹം താമസിക്കുന്ന എറണാകുളത്തെ ഹോട്ടലിൽനിന്നു രാവിലെ 6.45-ന് കൊച്ചി നേവിയുടെ അടുത്തുള്ള പഴയ എയർപോർട്ടിൽ എത്തിക്കണമെന്ന് കമ്പനിയിൽ നിന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ, ഞാൻ ഹോട്ടലിൽ എത്താൻ അൽപം വൈകിപ്പോയി. ഇതിനോടകം കാർ എത്തിയില്ല എന്ന വിവരം അദ്ദേഹം സാറിനെ വിളിച്ച് ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ എയർപോർട്ടിൽ എത്തിച്ച് മടങ്ങി ഓഫിസിൽ എത്തിയപ്പോൾ സാറ് എന്നെ വിളിക്കുകയും വൈകിയ കാര്യം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടും ദേഷ്യപ്പെടാതെ തന്നെ എയർപോർട്ടിൽ കൃത്യസമയത്ത് എത്തിയില്ലെങ്കിൽ യാത്ര മുടങ്ങുന്നതും വിദേശികൾ സമയം പാലിക്കുന്നവരാണെന്നും, ഇതുപോലുള്ള നമ്മുടെ കൃത്യവിലോപം കമ്പനിക്ക് മൊത്തം മോശമാണെന്ന് ഉപദേശരൂപേണ പറഞ്ഞത് തുടർന്നുള്ള യാത്രകളിൽ സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കാൻ എനിക്ക് പ്രചോദനമായി.

വിവിധ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന സമയത്താണ് സാറിന് അപ്രതീക്ഷിതമായി അസുഖബാധിതനായതും നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞതും. ഹോസ്പിറ്റലിലേക്കുള്ള സാറിന്റെ അവസാന യാത്രയിലും കൂടെ ഉണ്ടാവാൻ സാധിച്ചു. സാറിന്റെ വിയോഗത്തിന് ഒരാണ്ട് പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ സാറിന്റെ ഓർമകൾക്കു മുൻപിൽ ഒരുപിടി പനിനീർ പൂക്കൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രണാമം.

Early Customer visits with CV Jacob

With CV Jacob, Viju and Aju

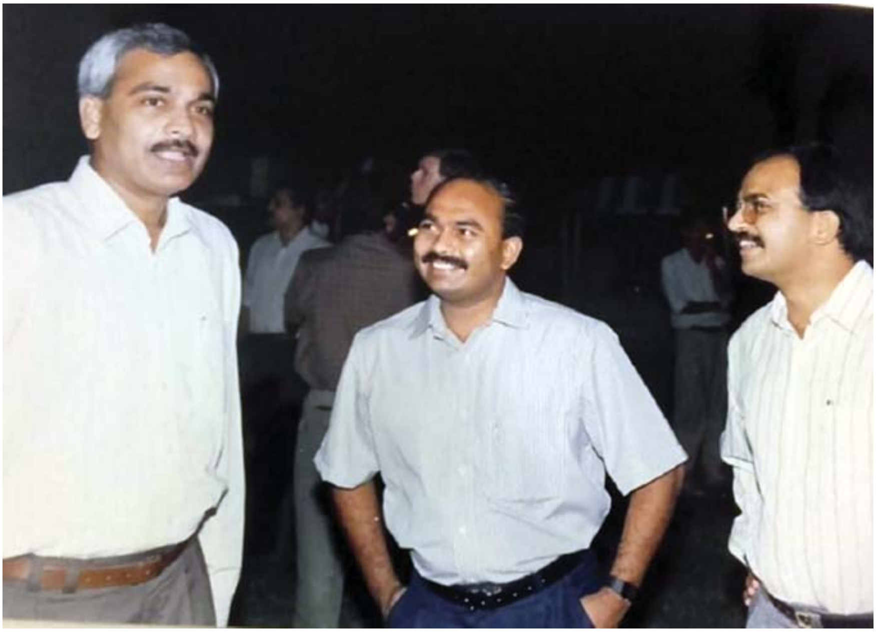

Factory Tour with Spices Board Chairman

With Viju, Mani and CV Jacob

With Viju

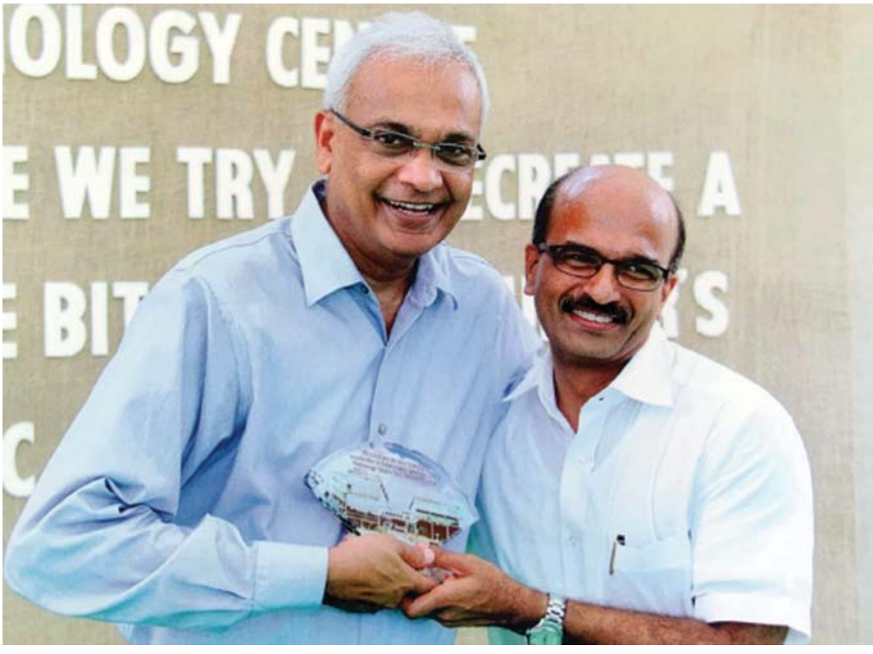

With Aju

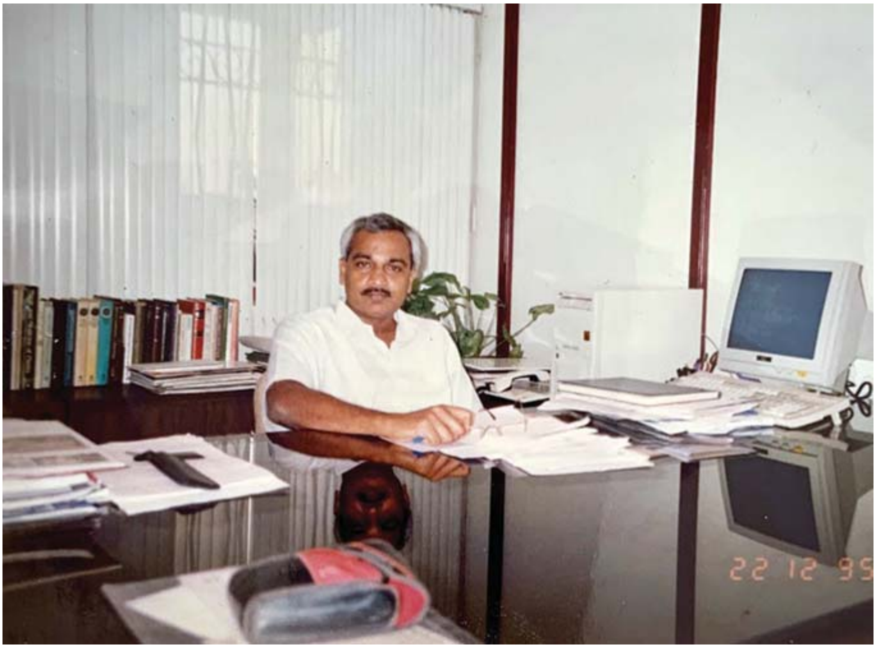

At the Cochin city office

With Joint Venture partner Aromco in UK, 2009

With Sevanti Mehta, 2016

Introducing Manju Warrier as Brand Ambassador of Kitchen Treasures

On the move, come rain or shine

Visit of US Secretary of Health and Human Services, 2008

With the IFEAT Executive Committee, 2016

ഭാഗം ആറ്

വിദ്യയുടെ വിളക്കുകൾ

ജോർജ് പോളും
എം.ഒ.എസ്.സി. മെഡിക്കൽ കോളജും

ജോയ് പി. ജേക്കബ്

(സെക്രട്ടറി, എം.ഒ.എസ്.സി. മെഡിക്കൽ മിഷൻ)

ശ്രീ. ജോർജ് പോളുമായി ദീർഘകാലത്തെ വ്യക്തിബന്ധമാണ് എനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അദ്ദേഹം എനിക്ക് സഹോദരതുല്യനായിരുന്നു. പ്രായത്തിൽ ഇളപ്പമായിരുന്നെങ്കിലും പല കാര്യങ്ങളിലും ഒരു ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെപ്പോലെ എന്നെ ഉപദേശിക്കുകയും, നയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ജോർജ് പോൾ. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച മനോഹരമായ വ്യക്തിബന്ധത്തെപ്പറ്റിയല്ല ഈ സ്മരണാഞ്ജലിയിൽ ഞാൻ പ്രതിപാദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. കോലഞ്ചേരിയിലെ പ്രഖ്യാതമായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ ചർച്ച് മെഡിക്കൽ കോളജിന് ജോർജ് പോൾ നൽകിയ സംഭാവനകളെപ്പറ്റി ചുരുക്കി സൂചിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കുറിപ്പിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

2002-ൽ കേരളത്തിൽ സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ ആരംഭിച്ചത് ഭരണപരമായ അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെയും, വിവാദങ്ങളുടെയും മധ്യത്തിലാണ്. ആതുരശുശ്രൂഷാരംഗത്ത് പതിറ്റാണ്ടുകളായി മികച്ച സേവനം കാഴ്ചവെച്ചുപോന്ന ക്രിസ്ത്യൻ സ്ഥാപനങ്ങൾ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ രംഗത്തെ സേവനം കൂടുതൽ മികവുറ്റതാക്കാനും, വിപുലപ്പെടുത്താനുമായിരുന്നു. മറ്റ് യാതൊരു സ്വാർഥ താൽപര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കോലഞ്ചേരിയിൽ 1970-ൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച്, സേവനരംഗത്ത് സ്ഥാനമുറപ്പിച്ച മെഡിക്കൽ മിഷൻ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളജാക്കി വളർത്തിയെടുക്കണം എന്നത് സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാരുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് കടുത്ത സാമ്പത്തിക ഞെരുക്കത്തിലും മെഡിക്കൽ കോളജ് ആരംഭിക്കാൻ ഞങ്ങൾ സന്നദ്ധരായത്.

പ്രാരംഭത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി മറികടക്കാൻ സഹായിച്ചിടത്തുനിന്നും തുടങ്ങി ജോർജ് പോളും കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജുമായുള്ള ബന്ധം. തുടർന്ന് അത് ഗാഢമായ ആത്മബന്ധമായി വികസിച്ചു. ജോർജ് പോളിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷത അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാനത്തേക്കും തള്ളിക്കയറാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല

എന്നതാണ്. മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെ ഉപദേശകസമിതിയിൽ അംഗമായിരിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം സസന്തോഷം അത് സ്വീകരിക്കുകയും ആ ചുമതലയിൽ പൂർണമായി ലയിച്ചുചേരുകയുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല, കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റിലുള്ള എല്ലാ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെയും അനുഭവം ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നു.

സ്വകാര്യ മേഖലയിൽ, ലാഭേച്ഛയില്ലാതെ, ഒരു മെഡിക്കൽ കോളജ് ഭംഗിയായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിലുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളും, വെല്ലുവിളികളും ആ പരിശ്രമത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രം മനസ്സിലാകുന്നത്ര സങ്കീർണവും കനത്തതുമാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ ചർച്ച് മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെയും, മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെയും മുഖ്യ ചുമതലക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ കഴിഞ്ഞ ഇരുപതോളം വർഷങ്ങൾ ഞാൻ നേരിട്ട ഓരോ ബുദ്ധിമുട്ടിലും പ്രതിസന്ധിയിലും ജോർജ് പോൾ താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന് ശക്തി പകർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു കൃതജ്ഞതാപൂർവം സ്മരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കൗൺസിലുമായും കേരള ഗവണ്മെന്റുമായും, സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജ് ഫീസ് നിർണയ കമ്മിറ്റിയുമായും മറ്റും ബന്ധപ്പെട്ട ഔദ്യോഗികവും, അനൗദ്യോഗികവുമായ എല്ലാവിധ സമ്പർക്കങ്ങളിലും നമ്മുടെ മെഡിക്കൽ കോളജിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം വലിയ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഭാഗത്ത് കോളജിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി നിർവഹിക്കപ്പെടാൻ ജോർജ് പോളിന്റെ ലെയ്സൺ വർക്ക് സഹായിച്ചപ്പോൾ, മറുഭാഗത്ത്, അത് എന്റെ ജോലി ഭാരം കാര്യമായി ലഘൂകരിക്കാനും സഹായിച്ചു. തൽഫലമായി കോളജിന്റെയും ആശുപത്രിയുടെയും ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി നടത്തുന്നതിനുള്ള സമയവും ഊർജവും എനിക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾ ഒരുമിച്ചു നിന്ന് മുന്നോട്ടുപോകുന്നതാണ് നിലനിൽപിനും അതിജീവനത്തിനും നല്ലത് എന്ന ബോധ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു കൺസോർഷ്യം രൂപീകരിച്ചതിന്റെ പിന്നിലെ പ്രധാന പ്രേരകശക്തിയും, അതിന്റെ മുഖ്യശിൽപിയും ജോർജ് പോളായിരുന്നു.

ഉയർന്ന രാഷ്ട്രീയബോധവും പുരോഗമന ചിന്താഗതിക്കാരുമാണ് കേരളീയർ എന്നു നാം അഭിമാനം കൊള്ളാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ലോകത്ത് ആകമാനം ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളോട് മുഖം തിരിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ സംസ്കാരമാണ് ഇവിടെ നിലവിൽ വന്നത് എന്നതാണ് വസ്തുത. സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളോട് ഇവിടത്തെ പ്രബല രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ പ്രാരംഭത്തിൽ അത്യന്തം നിഷേധാത്മകമായ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചത്. സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിച്ച ചില മാനേജ്മെന്റുകളെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടക്കാരെന്ന് വിളിച്ച് അധി

ക്ഷേപിച്ച്, സമൂഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നത് പുരോഗമന രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ പതിവായിത്തീർന്നു. ചില മാധ്യമങ്ങളും ഈ വ്യാജപ്രചരണങ്ങൾക്ക് സഹായകമായ നിലപാടായിരുന്നു അന്ന് സ്വീകരിച്ചത്. വിദ്യാർഥി സംഘടനകൾ സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ പ്രവേശന പരീക്ഷാകേന്ദ്രങ്ങളെ വളഞ്ഞ് ആക്രമിക്കുകയും, പോലീസ് നിഷ്ക്രിയരാവുകയും ചെയ്ത സ്ഥിതിവിശേഷമുണ്ടായി. അത്യന്തം കലുഷമായ ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകളുടെ കൺസോർഷ്യത്തിന്റെ വക്താവായി മാധ്യമങ്ങൾ വഴി പൊതുസമൂഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്ത് എന്താണ് സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ യഥാർഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നത് എന്നു വ്യക്തമാക്കിയതും, അങ്ങനെ വ്യാജപ്രചാരകന്മാരെ തുറന്നുകാട്ടി, നിശ്ശബ്ദരാക്കിയതും പ്രധാനമായും ജോർജ് പോളായിരുന്നു. വസ്തുതകൾ നിരത്തി, യുക്തിയുക്തം അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കാനാവാതെ വിദ്യാർഥി-യുവജന ചാവേറുകൾക്ക് പിന്മാറേണ്ടി വന്നതിന് കേരള സമൂഹം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതാണല്ലോ. സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ കോളജുകളെ സംബന്ധിച്ച സത്യങ്ങൾ കേരളത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയതിന് നാം അദ്ദേഹത്തോട് പ്രത്യേകം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2001-ൽ മെഡിക്കൽ മിഷന്റെ സെക്രട്ടറിയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തതു മുതൽ, എന്റെ പിതാവ് ശ്രീ എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ മാതൃക പിന്തുടർന്ന്, ഞാൻ എന്റെ മുഴുവൻ സമയവും മെഡിക്കൽ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനായി മാറ്റിവെയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ജോർജ് പോൾ ആകട്ടെ മൾട്ടിടാസ്ക്കിങ്ങിന്റെ ആളായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു. സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങളുടെ ആഗോള വ്യാപാരത്തിന്റെ മുഖ്യപങ്കും നിയന്ത്രിക്കുന്ന സിന്തൈറ്റ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ ചാലകശക്തി കേന്ദ്രമായിരുന്നു ജോർജ് പോൾ എന്നു പറയാം. അമ്മാച്ചനായ സി. വി. ജേക്കബും, കസിൻ സഹോദരന്മാരായ വിജുവും അജുവും ഒത്ത് ഒരു വലിയ ബിസിനസ് സമ്രാജ്യം തന്നെ വിജയകരമായി നടത്തി വരുന്നതിനിടയിലാണ് ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജുകൾക്ക് പൊതുവിലും, കോലഞ്ചേരി എം.ഒ.എസ്.സി. മെഡിക്കൽ കോളജിന് പ്രത്യേകമായും മേൽപ്പറഞ്ഞ സേവനങ്ങൾ ജോർജ് പോൾ നൽകിയിരുന്നത് എന്ന് ഓർക്കണം.

ബിസിനസിനോടും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളോടും ഒപ്പം അദ്ദേഹം സഭാകാര്യങ്ങളിലും, മറ്റ് സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലും എടുത്ത താൽപര്യവും നൽകിയ സംഭാവനകളും മഹത്തരമായിരുന്നു എന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണല്ലോ.

വ്യക്തിപരമായി ഞാനും, ഒരു സ്ഥാപനം എന്ന നിലയിൽ എം.ഒ.

എസ്.സി. മെഡിക്കൽ കോളജും മെഡിക്കൽ മിഷനും ജോർജ് പോളി നോട് ആഴത്തിൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് കൃതജ്ഞതാനിർഭരനായി ആദ രപൂർവം ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ. യാതൊന്നും തിരികെ കിട്ടാനാഗ്രഹി ക്കാതെ, തികച്ചും നിസ്വാർഥമായി ചെയ്ത പ്രസ്തുത സേവനങ്ങൾ ദൈവ സന്നിധിയിൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസി ക്കുന്നത്.

GP and Medical College Association

Jose Kannamthanam

G.P. my friend has slipped down into History. Remembering him is a painful exercise.

My acquaintance with him stretches to 2 decades.

I had ‘seen’ him in many places and occasions. But ‘met’ him for the first time by late July 2001, in Court Hall No.8 of the old High Court Building.

That was the time when the first round of battle, between the Self-Financing Professional Colleges and the Government started. G.P. represented an Engineering College in Peermade established by the Malankara Orthodox Church. I did not exactly remember his involvement with that college at the time as I was not appearing for that college.

That was also the beginning of a relationship between us, which words could not explain.

In 2002, the MOSC Mission, had started their Medical College and the interest of G.P. shifted to the Medical College. In discussions and deliberations with the representatives of other Medical Colleges, he mostly represented the interests of the said Medical College, with Sri. Joy P. Jacob effectively supporting him.

Over the years, the number of Medical Colleges increased and it was G.P. who suggested that the Christian Medical Colleges should have a separate identity and we should establish role models in that field.

From then onwards the Christian Managements (2007) had a separate identity which is even now reckoned and accepted by all. It was the collective decision of everybody concerned that we would have only one spokes person and that be Sri. G.P.

From then, till his last, he held that office and discharged his duties, enviably well.

This is where I saw G.P. as an enviable personality. This is not a commend on the capacities and capabilities he had.

One day G.P. was addressing the electronic media on the stand of Christian Medical Colleges and he was facing the grilling questions of the Anchor and the other panelists. He remained calm and steady, expressing his views with conviction.

That night, a common friend of us, who was a renounced film maker, called me up and said he saw GP's interview on the TV and that it was beautiful, without even a single word out of place. He wanted this to be conveyed to G.P.

I called GP to say this. The answer GP gave astonished me. He said, "Jose, my tongue will not fail me before the TV." I asked him why?

He said, "I will not appear before the TV, without invoking the blessings of the *Holy Spirit*. He will not fail me."

That was a wonderful conviction of a real Christian, which I did not have. I started admiring him as well.

My admiratious reached its Zenith, when he became sick. During his illness, it was difficult for him to talk. But we used to have 'chats' on the mobile.

Once, when his illness had really caught hold of him, I sent him a message, just telling him that probably that was the time for him to count the endless blessings, the Lord had given him.

Promptly came the reply. "Jose, I am enjoying every moment of His Blessings, and His being with me."

That was wonderful. That was a time when he had known that his count down had started.

I am sure, if I was in that situation, I could not have responded like that.

That was GP, a person many of the readers of this note would not have experienced.

I am also personally indebted to him. When my son was just 25, GP gave him a posting in Synthite. This gave him exposure to the spices market, within India and abroad. That was the real spring board in his career.

Dear GP, remembering you in your absence is a painful experience. I am sure, you are in a much comfortable position in the presence of the ultimate giver.

Coming to terms

Dr. P. Sreekumar
(Senior Consultant Neuro Surgeon
Founder Executive Trustee, Vidyodaya)

George Paul's life was an inspirational journey, while his untimely demise was an early eclipse.

My acquaintance with him spanned three decades, although our association was confined to the single domain of school education.

The pages of this commemorative volume shall doubtless contain reminiscences, anecdotes and encomia from many who knew him better.

I shall only endeavour to analyze his persona with a degree of clinical objectivity. For me, the few memories I cherish are fond and 'wake in her busy train, swell at my heart and turn the past to pain'.

George Paul was truly a multi dimensional personality. He lived in many worlds.

.I met him for the first time in early 1990 when some of us had founded a Charitable Trust. The avowed objective was to start 'a school with a difference.'

Late R Madhavan Nayar of Kerala History Museum and late Dr. K.G. Nayar, the then Secretary, Spices Board had suggested his name as a Trustee. Soon George Paul joined us . He told me then, that a few years earlier he had taken me to Kolenchery to see a relative of his who was hospitalised there.

Although I did recollect the incident, I could not recall the chauffeur !

What struck me early was his cheerful disposition, disarming manners and easy affability. He exuded self assurance and boundless energy.

All these were soon to be put to test. We had decided to begin classes in June and had to build at least 10 class rooms with basic ancillary facilities in less than 100 days. The odds were many – paucity of funds, the imminent monsoons, the recurring labour disputes – to name some.

However, the moment had met the man. Came June and a new building was ready to welcome the students. That was a fine moment for the fledgling institution.

George Paul was soon given charge of the exchequer and constructions.

He handled the affairs with dexterity and intrepidity. The institution grew exponentially.

As often happens, this enviable tale of triumph invited detractors. Campaigns of calumny were unleashed from within, while storms of vilification raged outside. George Paul faced the assaults with consummate poise and equanimity.

To paraphrase the poet 'While thundering clouds are spread round his chest, eternal sunshine settles on his head.'

Years rolled on. The institution weathered many a storm, faced many an onslaught and overcame many a crisis. Expectedly, it scaled great heights.

Soon I found myself belonging to the inner sanctum of his friends circle. From that proximity I observed him for several years. Despite the gruelling demands on his time – what with all his innumerable commitments - business, social, educational, religious etc., George Paul always found time for every issue that came before him.

I was reminded of the adage that 'Trifles make for perfection, but perfection is no trifle'.

George Paul never had any vested interest or selfish motives. He staunchly believed in giving and not in gaining. His altruistic inclinations did create many embarrassing moments for us. To illustrate, during the admission season, when seats are few and number of applications manifold, George Paul will be approached by several aspirants. He will always oblige and recommend them. It was a tight rope walk. When some of his candidates could not be accommodated, George Paul accepted the situation with magnanimity, fully realizing the limitations. This was in sharp contrast to many others who will take up cudgels and turn hostile if their candidate was not considered.

And then disaster struck.

The initial symptoms were mild and vague. .

George Paul with his characteristic bravado attributed the slight limping to the injury he had sustained on his leg a few weeks earlier. The difficulty in speaking was dismissed as 'sore throat.' However, I knew they were grave and sinister. I could not tell him. I shared my apprehensions with his

family and urged them to insist that he undergoes thorough investigations. With great reluctance he agreed. The worst suspicion was confirmed - a progressive neuro degenerative disorder for which there is no known treatment.

The die was cast.

To say George Paul died young may be factually wrong. He had turned the biblical span of three scores and ten. To say that he died during the peak of his life cannot be disputed. George Paul was not growing old with years. He was growing up.

The society was recognizing his capabilities and qualities incrementally.

Ever increasing responsibilities were being reposed on him. He had accepted them all with extreme self confidence and was discharging them with utmost elan and panache.

In the midst of his myriad activities, George Paul was often drawn into whirlpools of controversies and disputes. However, he never stooped to depths of slander mongering and character assassination. He lifted public discourse to lofty levels of grace and decency. This obviously stemmed .from his innate values of righteousness and intrinsic faith in the Divine.

I was one of the very few persons permitted to visit him regularly during his last few months. I could perceive the gradual ebbing away – one faculty after another. The disease was on its relentless rampage. National and International consultations and trial of Alternative Systems proved futile. He had to be hospitalised time and again and I had the unenviable task of facilitating the arrangements.

Death, be not proud.

“Tears are often an inappropriate response to death. When a life has been lived completely honestly, completely successfully or even just completely, the perfect punctuation mark to death is Smile”.

Let us not shed tears at George Paul’s death. Let us rejoice that he lived with us.

A Man for All Seasons

Dr. Annie Koshi
(Principal, St. Mary's School,
Safdarjung Enclave, New Delhi)

I first met George Paul through my parents. My parents Wing Cdr. Mathew and Mrs Mathew were people of yester year who, like others of their time, always had a lot of friends. George Paul was the eIder brother to the wife, of a young couple, whose husband had come to do his MD at AIIMS Delhi in the late 70s. Wingco and Saram had been asked to keep an eye on them and so it was a matter of time before Suzie introduced her elder brother to them. Once they had met George Paul and Lisa there was no turning back and the friendship deepened over the years. GP and Lisa were a good twentyfive years younger than Wingco and Saram Kochamma but that did not seem to have created any problems in the friendship. Perhaps because George Paul was far wiser than his years and also perhaps because Kochamma was far younger than hers. It's important to emphasise these things as we try to understand the ties that bind us to George Paul.

Wg.Cdr and Mrs Mathew were founders of a few schools in Delhi. It was a matter of time before they realised the true worth of George Paul and GP was made a member of the St Mary's school's Governing body. It was a long and mutually supportive relationship. When Wg.Cdr Mathew died in 2010 George Paul took over as Chairperson of both the senior secondary schools in Delhi and was at its helm till he died. George Paul's interest in education grew and he would always have well thought out and futuristic advice to offer. He was the one who encouraged our schools to offer Entrepreneurship as a course long before it was de rigueur to do it. He was subsequently involved with several schools both in Kerala and outside. I saw his involvement with policy amendment in the Kerala Medical college case as an extension of his commitment to make quality education accessible to all.

George Paul belongs to a different time. That time has gone. A time where people lived according to an accepted set of values. GP was particular about this so he marched to a different tune and that defined all his communications and interactions. GP knew where to be flexible and where

not to bend. He knew where to allow his emotions to take charge and where to step back. In today's day and age when it is expedient to follow a beat set by others we little realise what it takes to maintain a straight spine. But GP did it quite effortlessly and he did it with a smile.

Much has been said about GP's smile. I for one cannot remember seeing George Paul without a smile. His smile was of course of many types, there was the serious, I am listening to you smile. Then, there was a funny thought has come to my mind, which I will share with Lisa, as soon as I get home smile or there was the full bodied laugh. GP smiled gently when he had to tell you something that you did not want to hear and this made what he said more palatable. I mean GP rarely spent his time frowning or looking grouchy or if he did Lisa was the only one who was party to it. If you ask anyone if GP spoke the truth or did he prevaricate, the answer will be that truth was what GP was all about. The truth could be difficult to digest but from GP you knew you could expect to hear it.

GP was a tall guy he stooped a little but only so that he could hear better what you had to say, to understand exactly what the problem was before he offered any solutions. It was his ability to listen patiently, to analyse and weigh what the issue was, that allowed him to clearly and vividly see the solution. George Paul rarely if ever personalised an issue, which is why when he took up a problem whether it was do with the company, which he so carefully nurtured or with the Medical college or the Church, he was able to be objective. His razor sharp intuition enabled him to cut through and separate friend from foe. He always worked towards a better world and his positivity coloured all his interactions. He had no enemies.

I wonder how many of us will be able to say that we have no enemies. If people are envious its usually because of their own insecurities but no enemies is good way to go. I miss George Paul for the sincere loving advice I could always expect from him. I miss him because when he ignored something that I had told him, I knew he was telling me to not focus on the irrelevant and move on. I can picture him even today smiling, encouraging me and saying, “Well done Annie! Keep it up. Don’t lose heart. Don’t give up the fight.”

ഭാഗം ഏഴ്

ജോർജ് പോളിന്റെ രചനകൾ

വ്യവസായ പ്രമുഖൻ സി. വി. ജേക്കബ്

കേരളത്തിലെ വ്യാവസായികരംഗത്തു ശ്രദ്ധേയനും ആഗോളതലത്തിൽ സുഗന്ധവ്യഞ്ജന സംസ്കരണ വിപണനമേഖലയിൽ അവിസ്മരണീയ നുമായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് ശ്രീ സി. വി. ജേക്കബ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സപ്തതി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ വർഷത്തിൽ അദ്ദേഹം വ്യാവസായിക രംഗത്തു കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളിലേക്കുള്ള ഒരു അവലോകനമാണ് ഈ ലേഖനം. ജോലിയോടും ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളോടും ഒരുതരം 'ഇവാഞ്ചലിസ്റ്റിക് പാഷൻ' - സി. വി. ജേക്കബ് എന്നു കേട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിയുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ ആദ്യം തോന്നുന്ന വികാരമിതാണ്. പദ്ധതികൾ ഏറ്റെടുത്ത് ഭംഗിയായി നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഒരു 'ഫയർ ബ്രാൻഡ്' ആണ്. വലിപ്പചെറുപ്പമില്ലാതെ ഏതൊരാളുടെയും അഭിപ്രായം സശ്രദ്ധം കേൾക്കുകയും ഏറ്റെടുത്ത സംരംഭങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് ഈ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഉചിതമായവ കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്യും.

1949-ൽ 17-ാം വയസ്സിൽ ഏലയ്ക്കാ വ്യാപാരത്തിൽ ഏകസഹോദരി ഭർത്താവ് പരേതനായ ഇ. ജെ. പൗലോസു (എന്റെ പിതാവ്) മായി ചേർന്നാണ് തന്റെ ജീവിതസംരംഭത്തിന് ജേക്കബ് തുടക്കമിടുന്നത്. തുടർന്ന് കോൺട്രാക്ട് രംഗത്തേക്കു കടന്നുവന്നു. അതിനുശേഷം സ്വന്തം നിലയിൽ പല കരാറുകളും വളരെ പ്രാഗല്ഭ്യത്തോടെ പൂർത്തിയാക്കി. ഏതാണ്ട് 10 വർഷത്തോളം ഈ നിലയിൽ തുടർന്നപ്പോഴാണ്, അതുവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ കൂടുതൽ കഴിവുള്ള വ്യക്തികളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സംയുക്ത സംരംഭത്തിന് ഈ മേഖലയിൽ വൻ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിയത്. ഇ. ജെ. പൗലോസിനു പുറമേ ജേക്കബിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ ശ്രീ സി. വി. പോളും മറ്റു ബന്ധുക്കളും ചേർന്ന് 'വർക്കീസൺസ് എൻജിനീയേഴ്സ്' എന്ന ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിന് രൂപംനൽകി. ജലവൈദ്യുത പദ്ധതികളും വലിയ പാലങ്ങളും റോഡുകളും ഈ സ്ഥാപനം നിർമിച്ചു. ഇടുക്കി പ്രോജക്ടിന്റെ മൂലമറ്റം ഭൂഗർഭ പവർഹൗസിലേക്കുള്ള ടണൽ നിർമാണം വർക്കീസൺസ് എൻജിനീയേഴ്സിനായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യം എന്നു പറയട്ടെ 1966 മെയ് 5-ാം തീയതി മൂലമറ്റം ടണലിൽ ഉണ്ടായ ഒരപകടത്തിൽപ്പെട്ട് ഇ. ജെ. പൗലോസ് നിര്യാതനായി.

ഈ ദുഃഖകരമായ സംഭവത്തോടെ ജേക്കബ് കോൺട്രാക്ട് രംഗം ഉപേ

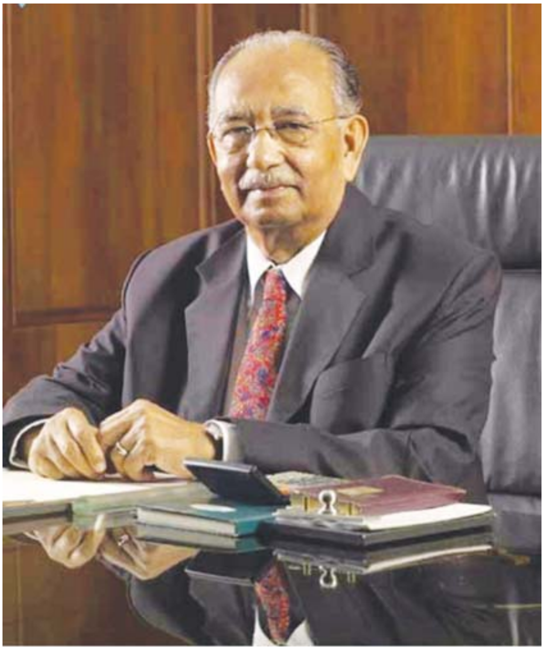

ക്ഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. കൺസ്ട്രക്ഷൻ രംഗത്തുനിന്നും പ്രത്യേകിച്ച് ഇടുക്കി പ്രോജക്ടിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനിയോടു ചേർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും ലഭ്യമായ ആശയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കരിങ്കൽ ക്വാറിക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. ഇതാണ് ജേക്കബിന്റെ വ്യവസായരംഗത്തേക്കുള്ള കാൽവയ്പ്. പൂർണ്ണമായും യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ കരിങ്കൽചില്ല് നിർമിക്കുന്നതിനായി 'സ്ലാബ്സ് & അഗ്രിഗേറ്റ്സ്' എന്ന പേരിൽ ഒരു വ്യവസായ യൂണിറ്റ് കടയിരുപ്പിൽ സ്ഥാപിതമായി. കരിങ്കൽ തൊഴിലാളികളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിച്ചാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം ശ്രീ ജേക്കബ് വിജയകരമാക്കിയത്. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ യന്ത്രവത്കൃത ക്രഷിങ് യൂണിറ്റ് ആയിരുന്നു ഇത്. ഇന്നും ഈ മേഖലയിലെ ഏറ്റവും നല്ല യൂണിറ്റായി ഇതു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ കാലയളവിൽ തന്നെ ജേക്കബ്, സി. വി. പോൾ, കൽക്കത്താ സ്വദേശികളായ ഡോ. ബെനിഗൽ, റാം മോഹൻ എന്നിവരും ചേർന്ന് പ്ലൈവുഡിന്റെ സംസ്കരണത്തിനാവശ്യമായ യൂറിയ ഫോർമാൽഡിഹൈഡ് പശ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് 'ആർബോറൈറ്റിസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്' എന്ന പേരിൽ ഒരു കമ്പനി തൃപ്പൂണിത്തുറയ്ക്കു സമീപമുള്ള പേട്ടയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും വിജയം വ്യാവസായികരംഗത്ത് വിജയത്തോടെ മുന്നേറാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

കുരുമുളകിന്റെ സത്ത് (Oleoresin) ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാങ്കേതികവിദ്യ മൈസൂരിലുള്ള സെൻട്രൽ ഫുഡ് ടെക്നോളജി റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റി

റ്റ്യൂട്ടിൽനിന്ന് ലഭ്യമാണെന്ന വാർത്തയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആർബറൈറ്റ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അത് ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് ശ്രമം നടത്തുകയും ഇതോടൊന്നിച്ചുതന്നെ ഇവയുടെ വിപണനസാധ്യതയ്ക്കായി അമേരിക്കയിലുള്ള ബന്ധുവായ ഡോ. കെ. പി. ജോർജുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഡോ. ജോർജും ശ്രീ സി. വി. പോളും നടത്തിയ പഠനത്തിൽ സുഗന്ധവ്യഞ്ജന സത്തുക്കളുടെ വിപണനസാധ്യത അമേരിക്കയിൽ വളരെ കൂടുതലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. മൈസൂർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഒരു ശുഷ്കിച്ച ഫോർമുലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 1972–ൽ 'സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കെമിക്കൽസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്' എന്ന പേരിൽ ഒരു കമ്പനി കടയിരുപ്പിൽ ആരംഭിച്ചു. ആ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ സിന്തൈറ്റ്വാലി എന്ന പേരിൽ ആഗോളതലത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയാർജിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുരുമുളകുസത്തിൽനിന്നും ആരംഭിച്ച സിന്തൈറ്റ് ഇന്ന് ഗുണമേന്മയിൽ ഏറ്റവും ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തുന്ന അഞ്ഞൂറിലധികം വ്യത്യസ്ത ഉൽപന്നങ്ങളുമായി സുഗന്ധവ്യഞ്ജനസത്ത് വ്യവസായ മേഖലയിൽ ഒന്നാമനായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇരുന്നൂറ് കോടിയിലധികം രൂപ വിറ്റുവരവുള്ള ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ ഇന്ന് ഈ മേഖലയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ലഭ്യമാകുന്നതിൽ അധികം ലാഭവിഹിതം നേടിയെടുക്കാനാകുന്നത് ശ്രീ. ജേക്കബിന്റെ സാമ്പത്തിക കൃത്യതയുടെ ദീർഘവീക്ഷണമാണ്. ഈ വിറ്റുവരവ് 2007–ാമാണ്ടിൽ 400 കോടി രൂപയായി ഉയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ജേക്കബും സഹപ്രവർത്തകരും പുതിയ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക രംഗത്ത് നൂതനാശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശ്രീ ജേക്കബിന്റെ മനസ്സും പ്രാദേശികമായ പരിതഃസ്ഥിതിയെ ഈ ആശയങ്ങൾ അഥവാ അറിവുകൾ പ്രായോഗികമാക്കുവാനുള്ള കഴിവും, ഉൽപാദനരംഗത്ത് എല്ലാ തലങ്ങളിലേക്കും മടികൂടാതെ കടന്നുചെല്ലുവാനുള്ള ആവേശവും തൊഴിലുടമയെയും തൊഴിലാളിയെയും ഒന്നിച്ച് പൊട്ടിവീഴാത്ത ചങ്ങലയായി കൊണ്ടുപോകുന്നതിനാവശ്യമായ വീക്ഷണവും തളരാതെ മുന്നോട്ടു കുതിക്കുവാനുള്ള ഉത്സാഹവും എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി മാതൃകാപരമായ ജീവിതവുമാണ് ഈ വിജയത്തിന്റെ പിന്നിലെ രഹസ്യം. പൂർണ്ണമായും കുടുംബവക കമ്പനിയാണെങ്കിലും പ്രഫഷനൽ മാനേജ്മെന്റ് രീതിയിലാണ് ഇവിടുത്തെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടക്കുന്നത്.

ഉപഭോക്താവിന്റെ പ്രത്യേക നിർദേശങ്ങൾക്കും അവർ നിഷ്കർഷിക്കുന്ന നിലവാരത്തിനുമനുസരിച്ച് ഉൽപന്നങ്ങൾ നിർമിച്ച് നൽകുന്നതിന് ഈ വ്യവസായത്തിലെ ഗവേഷണത്തിനുതകുന്ന ഏറ്റവും മികച്ച സാങ്കേതിക ഉപകരണങ്ങളും ശാസ്ത്രരംഗത്ത് ഉന്നതബിരുദം സമ്പാദിച്ച് പ്രവർത്തനപരിചയമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ചേർന്ന ഒരു ഗവേഷണ

ശാലയാണ് (സി. യു. വർക്കി, സെന്റർ ഫോർ റിസർച്ച് ആൻഡ് ക്വാളിറ്റി അഷ്വറൻസ്) കമ്പനിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ മുതൽക്കൂട്ട്. കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ അധീനതയിലുള്ള ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജിയുടെ അംഗീകാരമുള്ള ഒരു ഗവേഷണകേന്ദ്രമാണ് ഈ സെന്റർ. ഈ ഗവേഷണശാലയിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തരമായ വസ്തുക്കൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാൻ കരുത്തുള്ള, സാങ്കേതികമായി എല്ലാ മികവുകളുമുള്ള ഒരു ഉൽപാദനകേന്ദ്രമാണ് സിന്തൈറ്റ്. ഇന്ത്യയിൽ ഭക്ഷ്യവ്യവസായ രംഗത്ത് ആദ്യമായി ISO 9001 അംഗീകാരം നേടിയെടുത്തത് ഈ സ്ഥാപനമാണ്. ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും പുതുമയും ഗുണനിലവാരത്തിലെ ഉന്നത മാനദണ്ഡങ്ങളും വിലയിരുത്തി 'ഹാസപ്' (HACCP) അംഗീകാരവും ലഭിച്ചു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ വികസനത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വിദേശനാണ്യം നേടിത്തരുന്നതിൽ കമ്പനിയുടെ സ്ഥാനം പ്രഥമശ്രേണിയിൽ തന്നെയാണ്. കയറ്റുമതി രംഗത്ത് സ്തുത്യർഹവും ഉന്നതവുമായ സംഭാവനകൾക്കായി നാലു പ്രാവശ്യം രാഷ്ട്രപതിയുടെ ദേശീയ അവാർഡുകൾ കരസ്ഥമാക്കിയ കമ്പനി സ്പൈസസ് ബോർഡിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കയറ്റുമതിക്കുള്ള പുരസ്കാരം 1976 മുതൽ തുടർച്ചയായി നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1978-ൽ 'ഉദ്യോഗപത്ര' അവാർഡ് നേടിയ സി. വി. ജേക്കബിന് 'വ്യവസായശ്രീ' അവാർഡ് നൽകി എറണാകുളം ചേംബർ ഓഫ് കോമേഴ്സ് ആദരിച്ചു.

തൊഴിൽ തർക്കങ്ങൾ മൂലം കേരളത്തിൽ പല വ്യവസായങ്ങളും മന്ദീഭവിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അടച്ചുപൂട്ടുകയോ ചെയ്യേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ, അഭിമാനപൂർവം പറയട്ടെ, മൂന്നു ദശകം പിന്നിട്ട സിന്തൈറ്റിലോ, ജേക്കബിന്റെ ദൃഢമാർന്ന നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ച മറ്റു വ്യവസായ ശാലകളിലോ ഇന്നുവരെയും ഒരു തൊഴിൽപ്രശ്നവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിന്റെ രഹസ്യം ഒരു തൊഴിലാളിയെ, അവൻ ഏതു തരത്തിലുള്ളവനായാലും ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ കാണുവാനും അവന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനുമുള്ള ജേക്കബിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടാണ്. ഇത്തരം ഒരു തൊഴിലാളിവൃന്ദത്തെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ സഹായിച്ചതിന്റെ കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല. ഒരു വ്യക്തി, അവൻ അർഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ മാന്യമായി സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് കോട്ടം വരുമ്പോഴാണ് അവൻ അസംതൃപ്തനാകുന്നത്. ഈ കോട്ടങ്ങൾ പരിഹരിച്ചാൽ ഒരു ജീവനക്കാരൻ പ്രശ്നങ്ങളില്ലാതെ തൊഴിൽ ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധനാകും എന്ന് അദ്ദേഹം ആദ്യമേ കണ്ടെത്തി. വീട് വയ്ക്കുന്നതിന് പലിശരഹിതമായ വായ്പപദ്ധതി, ജോലിക്കു വരുന്നതിനും സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കുമായി വാഹനം, തൊഴിലാളിക്കും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ചികിത്സയ്ക്കുള്ള വിവിധ പദ്ധതികൾ, എല്ലാ തലത്തിലുമുള്ള ജീവനക്കാർക്കും പ്രൗഢമായ യൂണിഫോം ഇവയെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ

കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ പരിണതഫലങ്ങളാണ്. സ്വകാര്യസ്ഥാപനമാണെങ്കിലും ഇവിടെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പെൻഷൻ പദ്ധതിയും ഉണ്ട്.

സൂക്ഷ്മമായ പഠനത്തിനു ശേഷം വളരെ കരുതലോടെ നടപ്പാക്കിയ വൈവിധ്യവത്കരണ-വികേന്ദ്രീകരണ പദ്ധതികളാണ് സിന്തൈറ്റിന്റെ വളർച്ചയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തിയത്.

1. 1984-ൽ സിന്തൈറ്റ്‌വാലിയിലെ ഫാക്ടറിക്കടുത്തുതന്നെ പച്ചക്കുരുമുളക് അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഉൽപന്നങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 'ഹെർബൽ ഐസോലേറ്റ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്' എന്ന കമ്പനി സ്ഥാപിതമായി. പുതുമയാർന്ന പല ഉൽപന്നങ്ങളും അന്താരാഷ്ട്ര കമ്പനികളുമായി മത്സരിച്ച് ഇവിടെനിന്ന് ഉൽപാദിപ്പിച്ച് വിപണനം നടത്തുന്നു.

2. 1986-ൽ കോയമ്പത്തൂരിനടുത്ത് മരദൂർ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പൂക്കളിൽനിന്ന് സത്തെടുക്കുന്നതിന് ഫ്രഞ്ച് കമ്പനിയുമായി ചേർന്ന്, ഫ്രാഗ്രൻസ് ഡിവിഷൻ ആരംഭിച്ചു. വളരെയധികം കൃഷിക്കാർക്ക് തൊഴിലവസരം ലഭിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായ സമുച്ചയമാണ് ഇവിടെ കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഉദാരവത്കരണത്തിന്റെ നല്ല വശങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അത്യുൽപാദനശേഷിയുള്ള വിത്തുകൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത് കൃഷിക്കാർക്ക് നൽകുന്നതുവഴി അവർക്ക് നല്ല നേട്ടം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള അവസരം ഈ യൂണിറ്റിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്നു.

3. പീഡിത വ്യവസായമായിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടെ കാക്കാഞ്ചേരിയിൽ സിജ്മാക്ക് ഓയിൽസ് 1992-ൽ ഏറ്റെടുത്ത് 20 കോടിയിലധികം വിറ്റുവരവ് നടത്തുന്ന സ്ഥാപനമായി വളർത്തിയെടുത്തതും ശ്രീ ജേക്കബിന്റെ വൈദഗ്ധ്യമാർന്ന മാനേജ്മെന്റ് ശൈലിയുടെ ഉദാഹരണമാണ്.

4. 1994-ൽ റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് രംഗത്ത് രംഗപ്രവേശനം നടത്തിയ സിന്തൈറ്റിന്റെ അഭിമാനകരമായ പദ്ധതിയാണ് തേവരയിൽ കായലിനഭിമുഖമായി നാലേക്കർ സ്ഥലത്ത് 3 ബ്ലോക്കുകളിലായി പണിതുയർത്തിയ, കേന്ദ്രീകൃത എയർകണ്ടീഷനിങ് ക്ലബ്ബ് ഹൗസ്, മറ്റ് അനവധി ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള 'റിവേറ റിട്രീറ്റ്.' ഈ പദ്ധതി കൊച്ചി നഗരം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും നൂതനമായ ഫ്ളാറ്റ് സമുച്ചയമാണ്. ഫ്ളാറ്റുകൾക്ക് ഡിമാൻഡ് കുറഞ്ഞ അവസരത്തിൽ അതിൽ ഒരു ബ്ലോക്ക് 'സർവീസ്ഡ് അപ്പാർട്ട്മെന്റ്സ്' എന്ന നൂതന ആശയമായി നടപ്പിലാക്കുകയും അതിൽ വിജയം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തത് ജേക്കബിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്.

5. വറ്റൽമുളകിൽനിന്ന് സത്തെടുക്കുന്ന വ്യവസായം പ്രതീക്ഷിച്ചതിനുമപ്പുറം വളർന്നപ്പോൾ വറ്റൽമുളക് കൃഷിചെയ്യുന്ന കർണാടകത്തിലെ ഹൂബ്ലി, ബൈഡകി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾക്ക് അടുത്ത് ഒരു സംസ്കരണ

ഫാക്ടറി സ്ഥാപിച്ചാൽ ഭാരിച്ച ഗതാഗതച്ചെലവ് കുറയ്ക്കുവാനും ഉൽപാദനച്ചെലവ് നിയന്ത്രിക്കുവാനും സാധിക്കുമെന്ന് ജേക്കബിന് തോന്നി. ഈ കാഴ്ചപ്പാടോടെ 2001-ൽ കർണാടകയിലെ ഹരിഹർ എന്ന സ്ഥലത്ത് സിന്തൈറ്റിന്റെ ഡിവിഷൻ സ്ഥാപിതമാകുകയും അത് വളരെ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു.

വ്യവസായം വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, ആ വളർച്ച നിലനിർത്തുവാനും നിരന്തരമായ അധ്വാനം കൂടിയേ തീരൂ. ആത്മാർഥമായ ശ്രമമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രതിസന്ധികൾ മറികടക്കുവാൻ കഴിയും. സി. വി. ജേക്കബ് സ്വന്തം അനുഭവത്തിന്റെ പിൻബല പ്രതീകമാണ്. ഉദാരവത്കരണം വിപ്ലവാത്മകമായ മാറ്റങ്ങൾ വിതച്ച വ്യവസായരംഗത്ത് വിജയിക്കണമെങ്കിൽ, ഇനി ആഗോളതലത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് പുലർത്തിയേ മതിയാകൂ എന്ന് അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചു. ഗുണമേന്മയിലും വിലയിലും ആഗോളതലത്തിൽ മത്സരിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കേ ഇനി നിലനിൽപുള്ളൂ എന്നത് വ്യവസായരംഗത്തേക്ക് ഇറങ്ങുന്ന എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രവൃത്തിയിലൂടെ തെളിയിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിലെ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഫുഡ് ടെക്നോളജിസ്റ്റ്, അമേരിക്കൻ സ്പൈസസ് ട്രേഡ് അസോസിയേഷൻ, ഇൻഡോ അമേരിക്കൻ ചേംബർ ഓഫ് കോമേഴ്സ് മുതലായ സംഘടനകളിലെല്ലാം അംഗമായ ജേക്കബ് ലോകമെമ്പാടും സഞ്ചരിക്കുകയും നിരവധി രാജ്യാന്തര സമ്മേളനങ്ങളിലും പ്രദർശനങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വ്യാവസായികരംഗത്തെ വളർച്ചയ്ക്കൊപ്പം തന്നെ സാമൂഹികവും, പ്രാദേശികവും ദേശീയവുമായ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടിയും പ്രവർത്തിക്കുവാനും മറന്നില്ല. എറണാകുളം ജില്ലയിൽ എന്നല്ല സംസ്ഥാനതലത്തിൽപ്പോലും നല്ല ആശുപത്രികൾ വിരളമായിരുന്ന ഒരവസ്ഥയിൽ 1970-ൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കുടക്കീഴിൽ എല്ലാ ചികിത്സാ സൗകര്യങ്ങളോടും കൂടി കോലഞ്ചേരിയിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച മലങ്കര മെഡിക്കൽ മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ സ്ഥാപക നേതൃത്വനിരയിൽ അദ്ദേഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. ആശുപത്രി ഇന്ന് ഒരു മെഡിക്കൽ കോളജായി ഉയർന്നപ്പോൾ അതിന്റെ ചെയർമാനായി ജേക്കബ് എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നു.

പീരുമേട് മാർ ബസേലിയോസ് എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിന്റെ വൈസ് ചെയർമാനായും, കഴിഞ്ഞ 30 വർഷമായി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളിന്റെ സെക്രട്ടറിയായും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുൻനിരയിൽ നിന്ന ജേക്കബ് ഇപ്പോൾ കോളജിന്റെ സെക്രട്ടറിയായും സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയെല്ലാം വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ യാതൊരു സ്വാർത്ഥലാഭവുമില്ലാതെ നിർലോഭം സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകി പ്രാദേശിക അഭിവൃദ്ധിക്കായി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന അർപ്പിത പരിശ്രമങ്ങൾ ശ്ലാഘനീ

യമാണ്.

കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ സ്വപ്നമായ കൊച്ചിൻ ഇന്റർനാഷണൽ എയർപോർട്ട് ഒരു യാഥാർഥ്യമായി തീരുവാൻ ജേക്കബ് പ്രകടിപ്പിച്ച ജാഗ്രതയും വിശ്രമമില്ലാത്ത പ്രയത്നവും ഒരിക്കലും മറക്കാനാവുകയില്ല. സമയബന്ധിതമായി ഏതുവിധത്തിലും ഈ പദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് കഠിനയത്നത്തിൽ എയർപോർട്ടിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ശ്രീ വി. ജെ. കുര്യനോടൊപ്പം ഇദ്ദേഹം പ്രയത്നിച്ചു. അദ്ദേഹം നൽകിയ സേവനത്തിന്റെ അംഗീകാരമായിട്ട് തുടക്കം മുതൽ ഇന്നുവരെയും ശ്രീ ജേക്കബ് എയർപോർട്ടിന്റെ ഡയറക്ടറായി തുടരുന്നു.

പുത്രന്മാരായ വിജു, അജു എന്നിവർക്കൊപ്പം മരുമക്കളായ നൈനാൻ, മാണി, ജോർജ് എന്നിവരും വ്യവസായ സംരംഭങ്ങളിൽ സാരഥ്യം വഹിക്കുന്നു. സ്വന്തകുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നതിനു പുറമേ ഒരു വ്യവസായ പ്രസ്ഥാനത്തെ ഭംഗിയായ രീതിയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ആവശ്യമായ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക, സാമ്പത്തിക-ഭരണരംഗങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയവരാണ് ഇവർ എന്നുള്ളത് ജേക്കബിന് വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്. ഇതേ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ താൻ വളർത്തിയെടുത്ത സംരംഭങ്ങളെല്ലാം വരുംതലമുറയുടെ കൈകളിൽ ഭദ്രമാണെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെയേറെ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും നൽകുന്നു. കുടുംബബന്ധത്തിനു പുറമേ ഏതാണ്ട് 30 വർഷമായി ഞാനും സി. വി. ജേക്കബും പല തുറകളിലും ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വ്യവസായിക-സാമുദായിക രംഗങ്ങളിൽ ഒരു ഗുരുവെന്ന നിലയിലും, കർത്തവ്യബോധവും നിഷ്കർഷയുമുള്ള ഒരു മേലധികാരി എന്ന നിലയിലും എന്റെ ജീവിതത്തെ കുഞ്ഞച്ചായൻ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാനാവിധമായ കാരണങ്ങളാലും പ്രതിസന്ധികളാലും വ്യാവസായികമാന്ദ്യം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലയളവിൽ ശ്രീ ജേക്കബ് തുടങ്ങിയ എല്ലാ സംരംഭങ്ങളും അനുദിനം അഭിവൃദ്ധിയും ഉന്നതിയും കൈവരിച്ചുകൊണ്ട് പുരോഗമിക്കുന്നു. വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടും തീക്ഷ്ണപാടവവും, അർപ്പണമനോഭാവവും ഉള്ള ഈ മുഖ്യസാരഥിക്കു താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന് ഇനിയും അനേകദൂരം മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ ഞാനും എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ആശിക്കുന്നു. സപ്തതി ആഘോഷിക്കുന്ന ശ്രീ സി. വി. ജേക്കബിന് ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവും കൃപയും നിറഞ്ഞ അളവിൽ വർഷിക്കുവാൻ എന്റെ അകമഴിഞ്ഞ പ്രാർഥന - എല്ലാവിധ ആശംസകളും.

(2003-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *സി. വി. ജേക്കബ്: വ്യക്തിയും കാഴ്ചപ്പാടുകളും* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയ ലേഖനം)

എന്നും പ്രതിബദ്ധത ദൈവത്തോടും സഭയോടും

ഒരു സാധാരണക്കാരനായി ആണ് പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി ജനിച്ചത്. ബാലനായി വളർന്നതും അക്കാലത്തെ സാധാരണ കുട്ടികളെപ്പോലെ മാത്രം. പക്ഷേ, മുളന്തുരുത്തി ചാത്തുരുത്തി വീട്ടിൽ ജനിച്ച കൊച്ചയ്പ്പോര അനേകായിരങ്ങളുടെ സ്വർഗീയ മധ്യസ്ഥനായ പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി എന്ന വിശുദ്ധനായി വളർന്നു.

പരുമല തിരുമേനിയെയും നമ്മെയും വ്യത്യസ്തരാക്കുന്ന മൂന്നു ഘടകങ്ങളാണുള്ളത്.

ഒന്നാമതായി പരുമല തിരുമേനിയുടെ അടിയുറച്ച ദൈവാശ്രയവും നിരന്തരമായ പ്രാർഥനയുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചാലും ഇതിനു വിപരീതമായ ഒരംശവും കാണാനില്ല. 'ദൈവകൃപ കൂടാതെ ഒന്നും ആകുകയില്ലെന്നു നല്ല ശരണത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് ഉറച്ചു കൊൾക' എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്.

ചെറുപ്പത്തിൽ പിതൃസ്ഥാനീയനായ, തന്റെ ഗുരുവിനെ മാരകരോഗ കിടക്കയിൽ ഭയലേശമന്യേ ശുശ്രൂഷിച്ചതും, താൻ കാലംചെയ്യുന്നതിന്റെ തലേവർഷം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ ജൂബിലി ആഘോഷത്തിന് 'മഴ പെയ്യില്ല' എന്നു സംശയലേശമന്യേ കൽപിച്ചതും അടിയുറച്ച ദൈവാശ്രയത്തിന്റെയും പ്രാർഥനയുടെ ശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു.

'പ്രാർഥന എന്നത് ശൈശവത്തിലെ ഉത്സാഹവും യൗവനത്തിലെ ആശ്രയവും വാർധക്യത്തിലെ സമാധാനവുമാകുന്നു' എന്നും, 'പ്രാർഥന നമ്മിലുള്ള ഇരുളുനീങ്ങാനും തളർച്ചതീരാനും വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കാനും നമ്മുടെ പരമമായ രക്ഷയും മോക്ഷവും ലഭിക്കാനും ഏറ്റവും ഉത്തമമായ മാർഗമാകുന്നു' എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നത് കേവലം വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമല്ല; സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ നിന്നു കൂടിയാണ്.

രണ്ടാമതായി, എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ സഭയോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയാണ് പരുമല തിരുമേനിയെയും നമ്മെയും വ്യത്യസ്തരാക്കുന്നത്. വെട്ടിക്കൽ ദയറായുടെ ശാന്തതയിൽ പ്രാർഥനയിലും ദൈവസംസർഗത്തിലും ജീവിതം ചെലവിടാൻ മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയുടെ വികാരിത്വം ത്യജിച്ച

തിരുമേനിയെ പക്ഷേ, സഭ അവിടെ ഇരുത്തിയില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ചാത്തുരുത്തി റമ്പാനെ പരുമലയ്ക്ക് അയയ്ക്കാൻ കാംക്ഷിച്ചത് വൈദികാധ്യാപനത്തിനാണ്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പരുമലയിലെത്തിയത് നിരണത്തിന്റെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടാണ്. പിന്നാലെ കൊല്ലം, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ചുമതലയും അസിസ്റ്റന്റ് മലങ്കര മെത്രാപ്പൊലീത്താ സ്ഥാനവും അദ്ദേഹത്തെ ഭരമേൽപിച്ചു.

ഇതൊന്നും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു വാങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങളല്ല. പക്ഷേ, തന്റെ വ്യക്തിപരമായ താൽപര്യങ്ങളെ ഹനിക്കാമെങ്കിലും അവയൊന്നും നിരാകരിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല; മരണപര്യന്തം തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി അത്തരം ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളോടു നീതി പുലർത്തുകയും ചെയ്തു.

'പള്ളിക്കാര്യാദികൾ സ്വന്തകാര്യത്തിൽ വലിയതായി വിചാരിക്കയും അന്വേഷിക്കയും പ്രയാസപ്പെടുകയും ഭക്തിപൂർവം ചെലവാക്കുകയും വേണം' എന്നു പരുമല തിരുമേനി പറഞ്ഞത് അപ്രകാരം സ്വയം ചെയ്ത ശേഷമാണ്. അതേസമയം തന്റെ നിരന്തരമായ ദൈവസംസർഗം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിന് ഈ ഭാരിച്ച കടമകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു തടസ്സമായതുമില്ല.

മൂന്നാമതായി ഞാൻ കാണുന്നത് പരുമല തിരുമേനിയുടെ കപടതയില്ലാത്ത വ്യക്തിത്വമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു വാക്കും പ്രവൃത്തിയും രണ്ടല്ലായിരുന്നു. വിശ്വസിച്ചതു പ്രവർത്തിക്കുകയും സ്വയം ചെയ്യുന്നതു മാത്രം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു സ്വഭാവം. അകത്തും പുറത്തും രണ്ടുതരം വ്യക്തിത്വം അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു.

സഭ പഴയ സെമിനാരിയിൽ പഠനം പുനരാരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് അവിടെ തുടർപഠനം നടത്താനാണ് അദ്ദേഹം കൽപിച്ചത്. അല്ലാതെ താൻ മാത്രമാണ് ശരി എന്ന മനോഭാവം വച്ചുപുലർത്തുക ആയിരുന്നില്ല. 'പള്ളിയിൽ നാട്യം പ്രവർത്തിപ്പാൻ ഇടവരുന്നത് ഇവന്റെ കഷ്ടകാല സമയത്താണെന്നു തീർച്ചയായി പഠിച്ചുകൊള്ളണം' എന്നു പരിശുദ്ധ തിരുമേനി കൽപിക്കുന്നത് വാക്കിനു വിരുദ്ധമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാതെയാണ് എന്നതാണ് പ്രസക്തം.

ഇനി ചിന്തിക്കുക; നമുക്ക് ഈ നിലയിൽ എത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല എന്ന ആത്മാർഥമായ ഉത്തരം തന്നെയാണ് ലഭിക്കുക. ഞാനടക്കമുള്ള സഭാ സ്ഥാനികളും സഭയിൽ ഉന്നതസ്ഥാനം കാംക്ഷിക്കുന്നവരും ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണിത്.

കപടതയില്ലാത്ത, പ്രാർഥനാ ജീവിതമുള്ള, സഭയോടു പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരാളായി തീരുവാൻ നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും പ്രാർഥിക്കാം. കൂട്ടത്തിൽ 'ഐക്യതയിൽനിന്നു വിട്ടകലുംതോറും ദൈവത്തിൽ നിന്നും വിട്ടകലും നിശ്ചയമാണ്' എന്ന പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ തിരുവചനത്തെ സ്മരിക്കാം.

സ്നേഹത്തിന്റെ തേൻമധുരം

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ലോക ക്രൈസ്തവ സഭകളിൽ വലിപ്പം കൊണ്ട് ചെറുതാണെങ്കിലും വിശുദ്ധന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും പിറകിലല്ല. മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിൽ സുശോഭിത ജീവിതത്തിനുട മയാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനി എന്നറിയപ്പെടുന്ന കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്ത. ചിലർ പാണ്ഡിത്യം, പ്രാഗത്ഭ്യം, കുടുംബമഹിമ, വ്യക്തിപ്രഭാവം എന്നിവകൊണ്ട് ചരിത്രത്തിൽ ഇടംകണ്ടെ ത്തുന്നു. എന്നാൽ ജീവിതലാളിത്യംകൊണ്ട് ജനമനസ്സുകളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ച ശ്രേഷ്ഠാചാര്യനാണ് പാമ്പാടി തിരുമേനി. ഭാരതീയ താപസപൈതൃ കവും പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ സന്യാസരീതികളും സംയോജിച്ച മനോ ഹര ജീവിതമാണ് തിരുമേനിയുടേത്. തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം കാച്ചി ക്കുറുക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന സത്തയിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മൂന്നു പ്രത്യേകതകൾ ഇവിടെ കുറിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ.

1. നിരന്തരമായ സ്വകാര്യ പ്രാർഥന

പ്രാർഥന എപ്രകാരമായിരിക്കണം എന്ന് യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിക്കു ന്നുണ്ട്. "നിങ്ങൾ പ്രാർഥിക്കുമ്പോൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരു ത്, അവർ മനുഷ്യർക്ക് വിളങ്ങേണ്ടതിനു പള്ളികളിലും തെരുക്കോണുക ളിലും നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാർഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. നീയോ പ്രാർഥിക്കു മ്പോൾ അറയിൽ കടന്നു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോട് പ്രാർഥി ക്കുക" (മത്തായി 6:5). പാമ്പാടി തിരുമേനി അറിയപ്പെടുന്നത് പ്രാർഥനാ വൈരാഗ്യമുള്ള ആത്മീയ പിതാവായാണ്. ആരും കാണാതെയും കേൾക്കാ തെയും തന്റെ പ്രാർഥനാ ജീവിതം സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും സഭയുടെ നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർഥനകളും ശുശ്രൂഷകളും അണുവിട തെറ്റാതെ നടത്തുന്നതിലും ഏറെ ജാഗരൂകനായിരുന്നു. കൂടെ ആരുമി ല്ലെങ്കിലും അതെല്ലാം നിഷ്ഠയായും കൃത്യമായും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഹൃദ യത്തിന്റെ അഗാധതയിൽനിന്നും പൊന്തിവന്ന് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഉയരുന്ന ആ പ്രാർഥനകൾ കൂടെ പങ്കെടുക്കുന്നവരിൽ അതേ അനുഭവം ഉണ്ടാക്കി യിരുന്നു എന്ന് നേരിൽ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നവർ സാക്ഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ദുരിതവും ദാരിദ്ര്യവും ദുഃഖവും അനുഭ വിച്ചിരുന്നവർക്കായി കണ്ണുനീരോടെ അദ്ദേഹം പ്രാർഥിച്ചു. അനേകർക്ക് ഫലസിദ്ധി ഉണ്ടായി. അനേകർ രോഗത്തിൽനിന്നും രക്ഷപെട്ടു.

2. പ്രവൃത്തിക്കു പ്രസംഗത്തേക്കാൾ മുൻഗണന

ഇന്ന് നേതാക്കന്മാർ പ്രസംഗത്തിനു പ്രവൃത്തിയേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകുന്നതായി കാണുന്നു. എന്നാൽ പാമ്പാടി തിരുമേനി മറിച്ചായിരുന്നു. പ്രസംഗത്തേക്കാൾ പ്രവൃത്തിക്കു മുൻസ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു. പ്രസംഗങ്ങൾ വളരെ ഹ്രസ്വവും ലളിതവുമായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ അധിപനായി വാഴുന്നതിനല്ല മറിച്ച് ദാസനായി വർത്തിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

3. മറ്റ് സസ്യ-ജന്തു ചരാചരങ്ങളോടും പ്രിയം

ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും മാത്രമല്ല ഒരു ഭക്തൻ നല്ല ബന്ധം പുലർത്തേണ്ടത്. സസ്യങ്ങളോടും നിസ്സാരമെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ജീവജാലങ്ങളോടും നല്ല ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കണം. വീഴ്ചയിൽ വായിൽ കയറിയ മണ്ണിനെ ബ്രദർ മഡ് എന്ന് വിളിച്ചാണ് ഫ്രാൻസിസ് ഓഫ് അസ്സീസ്സി തന്റെ പ്രകൃതിസ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചത്. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയ മേഖലയിൽ ചെടികളും നായ്ക്കളും കിളികളും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. സർവ്വ ചരാചരങ്ങളോടുമുള്ള തന്മയീഭാവം ഭാരതീയ ഋഷിപാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ദർശനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

മാർ അത്താനാസ്യോസ് സ്മരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ

അഭിവന്ദ്യനായ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുമ്പോൾ ഒരുപറ്റം ചിന്തകൾ എന്റെ മനസിലേയ്ക്കു കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. അവയിൽ ഏതാനും ചിലതു മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ.

ഒന്നാമതായി, അദ്ദേഹത്തിനു ജനങ്ങളോടുള്ള അടുത്ത ബന്ധമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലുമുള്ളവരും എല്ലാ പ്രായത്തിലുള്ളവരും ആ സുഹൃദ് വലയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. അവയെ ഊഷ്മളവും സുദൃഢവുമായി നിലനിർത്തുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേക പരിഗണന ഉണ്ടായിരുന്നു.

രണ്ടാമതായി, അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും താല്പര്യമുള്ള വിഷയം വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല ആയിരുന്നു. അനേക തവണ തിരുമേനി വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയേയും അതിലെ പ്രശ്നങ്ങളപ്പറ്റിയും ഞാനുമായി ദീർഘമായി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ തന്റെ അനുഭവ സമ്പത്തു പങ്കുവെക്കാൻ മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ കേൾക്കുവാനും പഠിക്കുവാനും ഉൾക്കൊള്ളുവാനും അദ്ദേഹം തയാറായിരുന്നു. ഗുജറാത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു അതീവ വിജയകരമായി നടത്തുന്ന സ്കൂളുകൾ മാത്രമല്ല, സഭവക എം.ഡി. ആൻഡ് കാതോലിക്കേറ്റ് സ്കൂളുകൾ അടക്കം വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ വിജയകരമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കിയത് ഈ പഠനങ്ങൾ കൂടിയാണ്.

മൂന്നാമതായി, അംഗീകരിക്കാനും അഭിനന്ദിക്കുവാനുമുള്ള തിരുമേനിയുടെ മനസാണ്. ഒരു പ്രവൃത്തി വിജയകരമായി പൂർത്തീകരിക്കുമ്പോഴോ, ഒരു വിജയം നേടുമ്പോഴോ, ചെറുതെങ്കിലും അഭിനന്ദനാർഹമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തതായി അറിയുമ്പോഴോ അനുമോദനവുമായി ആദ്യം എത്തുക അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി ആയിരിക്കും. എനിക്കു മാത്രമല്ല, ഈ അനുഭവം അനേകർക്ക് ഉണ്ടായതായി എനിക്കറിയാം.

നാലാമതായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണമാണ്. ഗുജറാത്തിൽ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും, നമ്മുടെ സഭയുടേയും, സഭ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ച ചുമ

തലകളിലും അദ്ദേഹം ഇടപെട്ടത് ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയാണ്. അവയുടെ സുഗമമായ പ്രവർത്തനവും വികസനവും മുമ്പിൽക്കണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരുന്നത്.

അഞ്ചാമതായി, അദ്ദേഹം ഒരു മികച്ച ഭരണാധികാരി ആയിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ പറയാതെതന്നെ എല്ലാവർക്കുമറിയാം. അതിനാവശ്യമായ നിയമവിധേയത്വവും, മനുഷ്യസ്നേഹവും നിസ്വാർത്ഥതയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ അനുശോചനക്കുറിപ്പിൽ പ്രധാനമന്ത്രി നരേന്ദ്രമോദി പോലും അംഗീകരിച്ച ഈ കഴിവുകളാണ് അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത്.

ആറാമതായി, അദ്ദേഹം ദൃഢനിശ്ചയങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വങ്ങളിലും നിശ്ചയങ്ങളിലും അവസാന ശ്വാസം വരെ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നു. സഭാസമാധാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലടക്കം അവയിൽ നിന്നും മാറാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും തയാറായിരുന്നില്ല.

മലങ്കരസഭയിലെ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായും നേർചിന്തയും പ്രവർത്തനവുമുള്ള ഒരു ആത്മീയ പിതാവുമായിരുന്നു അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. തിരുമേനിയുടെ വിയോഗം സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും തീരാ നഷ്ടമാണ്. വ്യക്തിപരമായി എനിക്കും.

ഭാഗം എട്ട്

ന്യൂസ്മേക്കർ

Receiving the Export Performance Award from
President Neelam Sanjeeva Reddy, 1981

Receiving the Spices Board Award for Top Exporter from P
Chidambaram, Commerce Minister, 1995

With Mr. Salman Khurshid, 1994.

Delegation to South America with Minister of External Affairs, Mr. Salman Khurshid, 1994.

www.dhanamonline.com
ധനം
വ്യവസായ വാണിജ്യ ദ്വൈവാരിക
Vol. XXVIII No.19, Oct. 15, 2016 ₹30
Publishing Date: 2nd Oct. 2016
RN 44620/87
Registered.No.KL/EKM/032/2015-17
Licence No. KL/CR/EKM/WPP-18/2015-17
Licensed to post Without prepayment.
on 2nd & 3rd and 16th & 17th of every
month at Kochi PSO, Total 48 Pages
ഡിജിറ്റൽ മാർക്കറ്റിംഗിലൂടെ ബിസിനസ് വളർത്താം
കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ് രംഗം ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ
റീറ്റെയ്ൽ വായ്പ: ഈ പോക്ക് എങ്ങോട്ട്?
ഇവരെ കണ്ടുപഠിക്കാം ഓഹരി വിപണിയിൽ നേട്ടമുണ്ടാക്കാം
Synthite
'ലോകോത്തര കമ്പനി സൃഷ്ടിക്കാൻ കുറുക്കുവഴികളില്ല'
സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ജോർജ് പോൾ മനസ് തുറക്കുന്നു
തകരാത്ത പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പടുത്തുയർത്താനുള്ള വഴികൾ

കവർ സ്റ്റോറി | COVER STORY

Synthite

'ലോകോത്തര കമ്പനി
കുറുക്കുവഴികളില്ല'

സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ജോർജ് പോൾ മനസ് തുറക്കുന്നു

ഗീന ടി.എസ്

ധനം വ്യവസായ വാണിജ്യ ദ്വൈവാരിക • ഒക്ടോബർ 15, 2016

സൃഷ്ടിക്കാൻ
പച്ചപ്പിൽ കുളിച്ച് സിന്തൈറ്റ് ആസ്ഥാനം
ലോകത്തിലെ വൻകിട ഫ്ളേവർ ഹൗസുകളാണ് ഞങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താക്കൾ. അവർക്ക് ഏറ്റവും മികവുറ്റ ഉൽപ്പന്നം സപ്ലൈ ചെയ്യുന്നതിനൊപ്പം സ്വയമൊരു ഫ്ളേവർ ഹൗസ് കൂടിയാണ് സിന്തൈറ്റ്

കവർ സ്റ്റോറി | COVER STORY

'കാലത്തിന്റെ ചുവരെഴുത്തുകൾ വായിക്കണം'

> സംരംഭകർക്ക് എപ്പോഴും ഇന്നൊവേറ്റീവായ മാനസികനില അനിവാര്യമാണ്. ഏത് പുതുമയെയും അതിദ്രുതം പിടിച്ചെടുക്കാനും ബിസിനസിൽ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ സംയോജിപ്പിക്കാനും സാധിക്കണം

> കമ്പനിയുടെ എല്ലാ വിഭവശേഷിയും പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി ഉൽപ്പാദനം സാധ്യമാക്കുക, സുസ്ഥിരമായ ഗുണമേന്മ ഉറപ്പാക്കുക, ചെലവ് പരമാവധി കുറച്ചു നിർത്തുക. ഇതാണ് സിന്തൈറ്റ് പിന്തുടരുന്ന മൗലിക പ്രമാണം

12 ബെസ്റ്റ് കേരള ബ്രാൻഡ്സ്

കൂടുതൽ കരുത്താർജ്ജിക്കും

220 കോടിയുടെ വിറ്റുവരവ് ലക്ഷ്യമിട്ട് കിച്ചൻ ട്രഷേഴ്സ്

KITCHEN TREASURES

interview | GEORGE PAUL

renku k haridas

നഷ്ടത്തിൽ പോകുന്ന പൊതുമേഖല സ്ഥാപനങ്ങൾ പൂട്ടുകയും സ്റ്റാർട്ട് അപ് സംരംഭങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം പൂട്ടിക്കിടക്കുന്ന ടെക്സ്റ്റൈൽ മില്ലുകൾ എങ്കിലും സ്റ്റാർട്ട് അപ് സംരംഭങ്ങൾക്ക് നൽകാം

പിന്തുടരാം സിയാൽ മോഡൽ

JUNE 2015

interview | GEORGE PAUL

32

മാണ്. നമ്മുടെ പൊതുമേഖലയിൽ ഇല്ലാത്തത് ഇതാണ്.

മറ്റൊരു പ്രധാന വിഷയമാണ് തൊഴിലാളികളുടെ മനോഭാവം. ഗൾഫിൽ എന്തു ജോലിയും ചെയ്യുന്ന മലയാളി നാട്ടിൽ നോക്കുകൂലിയെയാണ് വരുമാനമാർഗമായി കാണുന്നത്. നോക്കുകൂലി എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കല്ലേ എന്നു പറയാനുള്ള വിവരം കൂടി രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വങ്ങൾക്ക് ഇല്ലാതെയായി. മറ്റൊരു സമീപകാല പദ്ധതിയെ എടുക്കാം. ജനസമ്പർക്കം. ഉദ്യോഗസ്ഥർ ചെയ്യേണ്ട ജോലി മന്ത്രി ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു എന്നതാണ് സ്ഥിതി. ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ ഇടപെട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഒരു ഫയലിൽ 'നോ' എന്ന് എഴുതുവാൻ സുപ്പീരിയർ ഓഫീസറുടെ അഡ്വാൻസ് ക്ലിയറൻസ് വേണം എന്ന നിയമം വന്നാൽ പണി ചെയ്യാതെ 'നോ' എന്ന് എഴുതുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ബുദ്ധിമുട്ടും. ഈ നിയമം ഇവിടെ വേണമെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.

പിപിപി മോഡലിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്താണ്

സിയാൽ മോഡൽ പിപിപി മാതൃക വളരെ നല്ലതാണ് നയ രൂപീകരണ രംഗത്തെ സർക്കാർ മികവും അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ, എക്സിക്യൂഷൻ രംഗത്തെ സ്വകാര്യ മികവും ചേർന്ന മാതൃക. മാനുഫാക്ചറിംഗ് രംഗത്തും സർവ്വീസ് സെക്ടറിലുമെല്ലാം സ്വകാര്യവത്ക്കരണം നല്ലതാണ്. എന്നാൽ പ്രതിരോധം, വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ സർക്കാർ നിർബന്ധമായും പണം മുടക്കണം. പക്ഷെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് സ്വകാര്യമേഖല ഗവൺമെന്റ് എന്നീ തരം തിരിവിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ. ഗവൺമെന്റ് ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് തുടങ്ങിയാൽ സൗകര്യം ഇല്ലെങ്കിലും അംഗീകാരം. സ്വകാര്യ വ്യക്തി തുടങ്ങിയാൽ നൂറു ചോദ്യം പ്രശ്നം. ഇതിന്റെ ആവശ്യകതയില്ല.

നഷ്ടത്തിൽ പോകുന്ന പൊതുമേഖല സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം

അവ പൂട്ടുകയും സ്റ്റാർട്ട് അപ് സംരംഭങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം പൂട്ടിക്കിടക്കുന്ന ടെക്സ്റ്റൈൽ മില്ലുകൾ എങ്കിലും സ്റ്റാർട്ട് അപ് സംരംഭങ്ങൾക്ക് നൽകാം.

കേരളത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ട പൊതുമേഖല സ്ഥാപനം

അങ്ങനെ ഒന്നും തന്നെയില്ല. കേരളത്തിൽ അംഗീകരിക്കാവുന്ന ഒന്ന് മിൽമയാണ്. പക്ഷെ അതിന്റെ കൾച്ചർ ഗുജറാത്തിൽ നിന്നാണ്. ഇനി കേരളത്തിന് സാധ്യതയുള്ള മേഖലകളിൽ ഒന്ന് ഭക്ഷ്യ സംസ്കരണമാണ്. സ്വകാര്യ മേഖലയിൽ ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ വേണം. നീര, ധാതുമണൽ തുടങ്ങിയവ നമ്മുടെ അക്ഷയഖനികളാണ്.

അവസരം ഒന്നിലധികം തവണ നിങ്ങളുടെ വാതിലിൽ മുട്ടില്ല – ബർണാഡ് ഷാ

businessplus JUNE 2015

INTERVIEW/GEORGE PAUL

Grow with stability

Synthite will look for vertical growth while retaining its traditional strengths for innovation, says the new Managing Director

Mr George Paul takes over as the Managing Director of Synthite Industries Limited at a time when the company is busy charting out an aggressive growth plan. Having worked with founder and Chairman Mr C V Jacob for more than four decades, Mr Paul has extensive knowledge of the food and flavor industry and the directions it takes the world over. As Director, he has held responsibility of several key areas such Marketing, HR and Farm-tech. "The company will be constantly on the look-out for avenues for vertical growth, while strengthening its traditional base," he told Synthesis. Excerpts from an interview:

What is it that comes to your mind first as you step into the new role?

It's with a deep sense of humility that I assume the role of the Managing Director of Synthite Industries Ltd. Stepping into the shoes of Shri C V Jacob, the patriarch of the Indian oleoresin Industry, is a daunting task, and I am well aware of it. But I consider myself lucky to have grown up professionally and personally under his tutelage and inherit the legacy he has created. I am also lucky that as Chairman of the Board, he will continue to guide us in the future, too.

> ‘ We would watch out for signals of opportunity which could help us grow vertically. At the same time, we would also strengthen our new products division and research and development activities, which have taken us till here ’

How do you assess the journey so far?

It has been four decades since our company started its journey through unchartered waters. Oleoresin was a new product, moreover, a new idea, in our country in those times. In this journey which made us the leaders in the oleoresin industry, we have benefitted immensely from the goodwill of our customers, suppliers, technologists and the government. We will work towards strengthening the mutually beneficial association we have with them all.

I have been lucky to work with smart people on challenging projects. I adore the spirit of entrepreneurship that our company retains in its DNA to this day.

What is the future as you see it?

Synhtite has spread its wings across several related areas. This process

started some years back. We took steps for backward and forward integration, which are very essential for us to retain the leadership position. The challenges our industry faces in fact give us an opportunity to explore the diversification option further. This has resulted in our company exploring inorganic growth. This is one sure way of maintaining and augmenting our growth and rewarding our stakeholders appropriately. We would watch out for signals of opportunity which could help us grow vertically. At the same time, we would also strengthen our new products division and research and development activities, which have taken us till here.

In specific terms, the goals I see ahead are as follows:

Driving Growth through innovation and M&A: From a single product company in 1972, we have attained a multitude of products today. Our future depends on change driven from our Technology Centre campus and investing in strategic mergers and acquisitions.

New Generation of Thought Leaders: The dynamic nature of today's youth is paramount to impel our Company's Vision of touching a turnover of Rs 3000 crore by the year 2020. In the past, the HR pool from which we picked our performers was a limited one. The scene has changed now. People from the best technical and management institutes join us. For some of them, we are the first employer. This trend will continue. And I am fully aware of the expectations they carry with them while entering our campus. The company is fully committed to meeting them by providing a really challenging and satisfying working atmosphere.

Product Development and Consumer Experience Interface: We are moving from being a company that was doing direct sales & marketing to an era of techno-commercial inputs where professionals play an interface between product development teams and the actual users.

Farm-to-Fork as a result of all round integration: Farmtech and other

‘I am fully aware of the expectations the young people carry with them while entering our campus. The company is fully committed to meeting them by providing a really challenging and satisfying working atmosphere’

backward integration processes coupled with our forays into retail will give us an opportunity to become the world's first 'farm-to-fork' bio-ingredients company. We would be able to trace the spice route right from the farm of its produce to the consumer pack.

Closer to the Customer with Retail Entry: With our modest entry into retail, Synthite has made the paradigm shift into consumer marketing. This exciting development will require our company to be innovative and quick-to-act to spot market opportunities. Our experience in seasonings and flavours through Symega and Aromco also gives us leverage.

Error-free Quality Producer: Despite our market leadership, we have to strive hard to attain our goal of error-free quality dispatches.

Stakeholder-centered Coaching: Being embraced in its true spirit, the Stakeholder-centered Coaching offers all participants an ongoing 360 degree feedback mechanism which is designed to improve transparency, efficiency and harmony. This I hope will enable us to reaffirm the values of courage, humility and discipline as an organisation.

Retaining our core values: Our core values are fairness, innovation, performance, commitment, communication and teamwork. These are the pillars of our success and we must continue to strive to keep the flag flying high.

Diversification: The Realty division is one of the most successful diversifications we have undertaken till now. We will strengthen our initiatives in other segments, too.

The company has already stepped out of India. What would be the direction in its international business?

We have already set up a manufacturing facility in China, and have a marketing team there, too. We will seriously look at China as a market. So is our presence in Brazil and many African countries. I can't spell them out specifically, but we are solidly into the process of becoming a truly global company.

Synthite has been a non-traditional company in its employee relations.

Synthite has been known as a company with a heart: profit was never our sole motive. From the inception, the management was keen on ensuring a comfortable living environment for the people who worked on the field and in the plants 24 by 7. The company has been a compassionate partner in their life's struggles. We will continue to be so.

The company has seen several changes in its management practices recently. What will be their future?

In the recent past, we initiated several measures to transform Synthite to a professionally-run company from being a family-managed one. We have never hesitated to introduce technology and management concepts which we were sure would keep our company in good stead. All our efforts have borne fruit thanks to the whole-hearted cooperation of all of us—the management, staff, customers, supplier and all our associates. I seek the goodwill and blessings of them all in our journey together towards higher peaks.

Synthesis 5

മലങ്കരസഭാ
തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

ടി. ജെ. ജോഷ്വാ അച്ചന്റെ കത്ത്

4th Jan. 2017

My Dear George Paul,

സഭാട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കു നിൽക്കുന്നു എന്നും പ്രതിനിധികൾ വോട്ടു നൽകണമെന്ന് അഭ്യർഥിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള കത്തിന്റെ കോപ്പി കിട്ടി. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിലയിരുത്തലും അവിടെ നമ്മുടെ കർത്തവ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശവും നന്നായിട്ടുണ്ട്. ദൈവം ഏതെല്ലാം രംഗത്ത് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, അവിടെ നിസ്വാർഥമായി ദൗത്യം നിർവഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു എന്നും വിനയത്തോടും സത്യസന്ധമായും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതും ഉചിതമായി.

വടക്കത്തെ സാഹചര്യം എടുത്തു കാണിച്ചതും, അവിടെ കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് എന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതും തെക്കുള്ളവർ അറിയേണ്ടതാണ്.

എന്തെങ്കിലും പദവിയോ സ്ഥാനമോ മോഹിച്ചുകൊണ്ടല്ല, സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സ്വന്തം കഴിവും സ്വാധീനവും സഭയുടെ ശ്രേയസ്സിനും വളർച്ചയ്ക്കും സമർപ്പിക്കാമെന്നുള്ള ചിന്തയുമാണ് മി. ജോർജ് പോളിനെ ഭരിക്കുന്നത് എന്ന് ആർക്കും ബോധ്യമാകും.

എന്റെ പ്രാർഥനയിൽ ഞാൻ ഈ വിഷയം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തും പ്രബോധനവും ക്ലാസുകളും ഒക്കെയായി ഞാൻ തുടരുന്നു. അടുത്ത മാസത്തിൽ 89-ലേക്കു കടക്കും. ആരോഗ്യത്തിന്റെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഒക്കെയുണ്ട്. പക്ഷേ, പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബാധിക്കാതെവണ്ണം ദൈവം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

With Best Wishes & Prayers

Yours in Him

T. J. Joshua Achen

ഡോ. ഡി. ബാബു പോൾ അയച്ച ആശംസാ സന്ദേശം

സ്നേഹമുള്ള ജോർജുകുട്ടിക്ക്,

നീ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അത്മായ ട്രസ്റ്റി എന്ന ഉന്നത പദവിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായി അറിഞ്ഞു. ഏതു നിലയ്ക്കും ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് അനുയോജ്യനാണു നീ. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

നമ്മുടെ കുറുപ്പംപടി പള്ളി പ്രശസ്തവും പുരാതനവും ആണെങ്കിലും 17–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നമ്മുടെ വികാരി ആയിരുന്ന വേങ്ങൂർ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ അർക്കദിയാക്കോന്റെ 4 ഉപദേശകരിൽ ഒരാളായിരുന്നതൊഴിച്ചാൽ ആരും നേതൃപദവിയിൽ എത്തിയില്ല. എന്റെ അപ്പൻ രണ്ടു വട്ടം വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി നിർദേശിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അച്ചൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയല്ലോ. ഞായറാഴ്ചതോറും 5 കുർബ്ബാന ഉള്ള പള്ളി ആയിട്ടും സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്ക് ആരും വന്നില്ല ഇതുവരെ. അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഏറ്റവും വലുതും പ്രബലവും ആയ അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിൽനിന്ന് കുളങ്ങര ഒരു കാരണവർ പത്തുനൂറ് കൊല്ലം മുൻപ് അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആയതൊഴിച്ചാൽ (മലങ്കരസഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റി ആയിരുന്ന കുളങ്ങര ഇട്ടിയച്ചൻ പൈലി - എഡിറ്റർ) ജോർജുകുട്ടിക്ക് മറ്റൊരു മുൻഗാമി ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല.

ഈ അവസരത്തിൽ കൊച്ചമ്മയെയും ഇ. ജെ. പൗലോസ് ചേട്ടനെയും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ഇടവകഭരണത്തിൽ വിശ്വസ്ത സഹായിയും ആയിരുന്നല്ലോ ചേട്ടൻ. ഇടുക്കിയിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കമ്പനി കഴിഞ്ഞാൽ കുളമാവിൽ കുമാരൻ നായരും മൂലമറ്റത്ത് പൗലോസ് ചേട്ടനും ആയിരുന്നു പ്രധാനികൾ. രണ്ടുപേരുടെയും അകാല നിര്യാണം പദ്ധതിയെ കുറച്ച് പിറകോട്ടാക്കുകയും ചെയ്തു; അത് പോകട്ടെ. പൗലോസു ചേട്ടന്റെ സ്ഥാനത്ത് ചാക്കുട്ടി ചേട്ടൻ അമ്മാവൻ മാത്രമല്ല, അപ്പനും

കൂടെ ആയിരുന്നതും ഭാഗ്യം തന്നെ. നെടുമ്പാശേരി പോലെ ഒരു ബൃഹദ് പദ്ധതി ഒരു രൂപായുടെ അഴിമതി കൂടാതെയും ഒരു രൂപാ ആർക്കും കൈക്കൂലി കൊടുക്കാതെയും യഥാർഥ ക്രിസ്തീയ മൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധാരണക്കാർക്ക് കഴിയുകയില്ല; ചാക്കുട്ടിച്ചേട്ടന് അത് കഴിഞ്ഞു.

ഇത്രയും എഴുതിയപ്പോൾ എനിക്ക് 2 തിമോ. 1:5 ഓർമ വന്നു. നിന്റെ വല്യപ്പന്മാർ ജോൺ സാറിനെയും ഒ. വർക്കി വക്കീലിനെയും ഓർക്കുന്നു. വലിയ തിരുമേനിയുടെ വിശ്വസ്തനായ ഉപദേശകനായിരുന്നു വക്കീൽ സാർ. കോടതിമുറിയിൽ കർത്താവിനെ സാക്ഷിച്ചയാൾ. വിദ്യാഭ്യാസ ഡപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ കർമമണ്ഡലത്തിൽ ക്രിസ്തീയസാക്ഷ്യം പ്രതിഫലിപ്പിച്ച ജോൺ സാർ. 'John is a man of principles' എന്ന് അന്നത്തെ ഡയറക്ടർ ഉമാ ശങ്കർ ഐ.എ.എസ്. എന്നോട് പറഞ്ഞതും ഓർമവരുന്നു.

അതിനെക്കാൾ തിളക്കമുള്ള ഒരു ഓർമ പറയാം. അത് ഉലഹന്നാൻ വല്യപ്പനെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. 1953. എന്റെ പിതാമഹി പോത്താനിക്കാട്ട് പിതൃസഹോദരന്റെ വീട്ടിൽ ആസന്നമരണയായി കിടക്കുന്ന കാലം. ഞങ്ങളും ആ അവധിക്കാലത്ത് വല്യപ്പന്റെ വീട്ടിൽ ആയിരുന്നു. കുറുപ്പംപടിയിൽനിന്ന് പലരും കാണാൻ വന്നു. ഉലഹന്നാൻ വല്യപ്പനും വന്നു. എന്തൊരൈശ്വര്യമായിരുന്നു നിന്റെ grand father-നെ കാണാൻ! നല്ല നിറം, നരച്ച തലയും മേൽമീശയും ഒറ്റമുണ്ടും നേര്യതും, വെള്ളി കെട്ടിയ വടി. അച്ചനെ കണ്ടപ്പോൾ 'ബാറെക്മോർ' എന്നു പറഞ്ഞ് കൈ മുത്തി. ഞാൻ ആദ്യമായിട്ടാണ് അങ്ങനെ ഒരു പരിപാടി ശ്രദ്ധിച്ചത്. പിന്നെ അച്ചനോട് ചോദിച്ചാണ് അതിന്റെ സാരം ഗ്രഹിച്ചത്. അച്ചന്മാരെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത് പത്തുപന്ത്രണ്ടു വയസ്സ് ഉള്ള കാലത്ത് ആ വല്യപ്പൻ കാണിച്ച മാതൃക എന്റെ മനസ്സിനെ അത്രയേറെ സ്പർശിച്ചതിനാലാണ്. ഒ. വർക്കി വക്കീലിനെക്കാൾ ഇളയതായിരുന്നു എന്റെ അപ്പൻ. എങ്കിലും പട്ടത്വത്തെ മാനിച്ചു ആ കുലീന ധനാഢ്യൻ.

ഈ പാരമ്പര്യം നിനക്ക് ഒരു ബലവും ഒപ്പം ഒരു ബാധ്യതയും ആണ് എന്നു ഓർത്തുകൊള്ളണം. കുറുപ്പംപടി പള്ളിയുടെ ആയിരം വർഷത്തെ പാരമ്പര്യം. അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ 140 കൊല്ലത്തെ പാരമ്പര്യം. ഉലഹന്നാൻ വല്യപ്പന്റെയും ഒ. വർക്കി വക്കീലിന്റെയും ജോൺ സാറിന്റെയും പൗലോസ് ചേട്ടന്റെയും പാരമ്പര്യം. പ്രാർത്ഥനയിൽ ബലം കണ്ട, കുലീനതയുടെ ആൾരൂപമായ, 'എമ്പാശേരിയിലെ കൊച്ചമ്മ' - നിന്റെ അമ്മ - വഴിയും ചാക്കുട്ടിച്ചേട്ടന്റെ പരിശീലനം വഴിയും നിന്നിലേക്ക് വന്ന നെച്ചുപ്പാടൻ പാരമ്പര്യം.

നികുതി വെട്ടിക്കാതെയും കള്ളപ്പണം ഉണ്ടാക്കുകയോ ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യാതെയും കൈക്കൂലി കൊടുക്കുകയോ വാങ്ങിക്കുകയോ

ചെയ്യാതെയും ബിസിനസും പൊതുപ്രവർത്തനവും സഭാസേവനവും ഒപ്പം കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ചാക്കുട്ടിച്ചേട്ടനിൽനിന്ന് കിട്ടിയ പരിശീലനം ഈ പാരമ്പര്യം നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കും എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് ജോർജുകുട്ടി. ഉറച്ചുനിൽക്കേണ്ടിടത്ത് ഉറച്ചുനിൽക്കാനും സത്യത്തിന്റെ പ്രതിരോധ കവചംകൊണ്ട് സർക്കാരിനെതിരെയും നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കാനും നിങ്ങളുടെ കോളജുകൾക്ക് കഴിഞ്ഞു എന്നത് ചെറിയ കാര്യമല്ല. നാടോടുമ്പോൾ നടുവെ ഓടാൻ എളുപ്പമാണ്. സത്യത്തിനുവേണ്ടി കുറുകെ ഓടാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് ഒരു വ്യക്തിയും ഒരു പ്രസ്ഥാനവും യഥാർഥസാക്ഷ്യം തെളിയിക്കുന്നത്. മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും ബിസിനസിലും കൊച്ചിയിലെ പൊതുജീവിതത്തിലും തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള നേതൃത്വസിദ്ധി മലങ്കര സഭയ്ക്കും മുതൽക്കൂട്ടാവും എന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് ലവലേശം സംശയമില്ല.

ഒരേ വിശ്വാസവും ഒരേ മാമ്മോദീസായും ആണെങ്കിലും നമ്മുടെ സഭയിലെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഏറെ അകന്നുപോയി. ഇനി രണ്ട് റീത്തായി നിൽക്കുകയോ രണ്ടു സഭകളായി സഹവർത്തിക്കുകയോ മാത്രമാണ് പ്രായോഗികം. കഴിഞ്ഞ പത്തിരുപതു കൊല്ലമായി - മൂവാറ്റുപുഴയിലെ ബാവാ കാലം ചെയ്ത ശേഷം - ഞാൻ ഇതിൽനിന്നൊക്കെ വിട്ടുനിൽക്കുകയാണ്. രണ്ട് കാതോലിക്കാമാരെയും നിത്യവും പ്രാർഥനയിൽ ഓർക്കും. കാലം ചെയ്തവരെ ഓർക്കുമ്പോഴും തുല്യപ്രാതിനിധ്യമാണ്: വലിയ തിരുമേനി, ഔഗേൻ ബാവാ, ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി, ബർന്നബാസ് കൊച്ചപ്പൻ. നെഹമിയയെപോലെ വിലപിക്കുകയും ദാവീദിനെ പോലെ പ്രാർഥിക്കുകയും (നെഹ. 1:4, സങ്കീ. 51:18) ചെയ്ത് ഈ വൃദ്ധൻ കാലം പോക്കുന്നു. 1973 മുതൽ നടന്നതിന് എല്ലാം ഞാൻ നേർസാക്ഷിയാണ്. 1976-ൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ മധ്യസ്ഥതയ്ക്കു ശ്രമിച്ച നാൾതൊട്ട് സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾക്ക് നക്കൽ തയ്യാറാക്കിയവനുമാണ്. പത്തറുപത് മെത്രാന്മാരിൽ ആരും ഇല്ല യോജിച്ച സഭയിൽ പട്ടം ഏറ്റവർ. വൈദികരിലും സജീവമായി രംഗത്തുള്ളവരൊക്കെ വഴക്ക് മൂത്തതിനു ശേഷം പട്ടം ഏറ്റവർ. അത്മായനേതൃത്വത്തിന്റെ അവസ്ഥയും മറ്റൊന്നല്ല. അതുകൊണ്ടൊക്കെയാണ് ഇനി ഒരു യോജിപ്പ് സാധ്യമല്ല എന്നു പറയുന്നത്, അതാണ് എന്റെ സ്വപ്നമെങ്കിലും. മൂവായിരം കുടുംബങ്ങളുടെ പ്രാർഥനയും ശുഭാശംസകളും എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും.

കുറുപ്പംപടി പള്ളി കേസ് നടത്തിപ്പിലേക്ക് ജോർജുകുട്ടി 75000 രൂപാ സംഭാവന ചെയ്തുവെന്നുള്ള ഒരു കള്ളവാർത്ത വായിച്ച് ഞാൻ ഒത്തിരി ചിരിച്ചുപോയി. കാരണം ജോർജുകുട്ടിയോട് 75000 രൂപാ പള്ളിക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ എന്നോട് ഒരു 15000 രൂപായെങ്കിലും അവർ ചോദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ഏതായാലും ദൈവേഷ്ടത്താൽ കുറുപ്പുംപടി പള്ളിക്കാർക്ക് ഒരു കാതോലിക്കാ സൈഡുകാരനോടും പണം വാങ്ങി കേസ് നടത്തേണ്ടിയ സാമ്പത്തിക ഗതികേട് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല എന്ന് ഓർത്തു പോയി.

ഈ കത്ത് നീണ്ടുപോയി. നിന്നെപ്പോലെ തിരക്കുള്ള ഒരാൾക്ക് കുറച്ചുകൂടെ ചുരുക്കി എഴുതേണ്ടതായിരുന്നു. കിളവന്മാരുടെ പതിവ് കൈപ്പിഴ എന്ന് കരുതുക!

ഇനിയും പറയാനുണ്ട്. അത് പിന്നൊരിക്കലാവാം. തൽക്കാലം അത്യാവശ്യമായി പറയാനുള്ളത് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ധന്യൻ ചൊൽ കേട്ടെ നിതേവം: എഫേസ്യർ 6:10-18.

എല്ലാവർക്കും സുഖമല്ലേ? ചാക്കുട്ടിച്ചേട്ടനെ പ്രത്യേകം അന്വേഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു. തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ ഈ കത്തിന് മറുപടിയൊന്നും അയയ്ക്കണ്ട. ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഭംഗിയായി ചെയ്യുക. ഒരു മനുഷ്യനെയും ഭയപ്പെടാതിരിക്കുമാറ് ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക. ദൈവത്തിൽനിന്ന് വൻ കാര്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനായി വൻ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക. ശുഭമസ്തു.

സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളോടെ,

സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠൻ

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ അൽമായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനാർത്ഥികളായ ജോർജ് പോളും റോയി എം. മുത്തൂറ്റും ശാസ്താംകോട്ട ഹോറേബ് പള്ളിയിൽ പ. മാത്യൂസ് രണ്ടാമൻ ബാവായുടെ ഓർമ്മപെരുന്നാളിൽ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ. 2017 ജനുവരി 26. മുൻ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി എ. കെ. തോമസ്, ഡി. കെ. ജോൺ എന്നിവർ സമീപം.

അഭിമുഖം

താങ്കൾ മത്സരരംഗത്തേക്കു വന്ന ഉടൻ കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോള ജുമായി താങ്കളെ ബന്ധപ്പെടുത്തി ഒരു ഊമക്കത്ത് പ്രചരിച്ചു. എന്താണ് അക്കാര്യത്തിലെ പ്രതികരണം?

ഞാൻ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കു മത്സരിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു ഒരു ലഘുലേഖ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇരുപത് പോയിന്റാണ് അതി നകത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ശുദ്ധ കളവാണ് അതിനകത്തുള്ളത് എന്ന് വളരെ ദുഃഖകരമായിട്ടു പറയുകയാണ്. കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോള ജിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കു നേരിട്ട് ഒരു ഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത. ഈ വർഷമാണ് എന്നെ വൈസ് പ്രസി ഡന്റായി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ആ സ്ഥാപനവുമായിട്ടുള്ള എന്റെ ബന്ധം എന്നു പറയുന്നത് മെഡിക്കൽ കോളജിനായി അപേക്ഷിക്കുന്ന തീയതി മുതലാണ്. മെഡിക്കൽ കോളജിന് അനുവാദം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിദ്യാർ ഥികളുടെ പ്രവേശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗവണ്മെന്റുമായി ചില ബുദ്ധിമു ട്ടുകൾ ഉണ്ടായപ്പോഴാണ് എന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അതിന് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കാനായിട്ട് ഇടയായത്.

ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖ വിവാദമായി നിൽക്കുന്ന ഒരു വിഷയമാണ് സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ക്യാപിറ്റേഷൻ. ഞാൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന നാലു ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജു കളിൽ മാത്രമാണ് (കോലഞ്ചേരിയിലെ നമ്മുടെ മെഡിക്കൽ കോളജ് ഉൾപ്പെടെ) ക്യാപിറ്റേഷൻ ഇല്ലാതെ മെറിറ്റ് മാത്രം മാനദണ്ഡമായിട്ട് അഡ്മിഷൻ നൽകുന്നത് എന്ന് വളരെ അഭിമാനകരമായിട്ട് എനിക്ക് പറ യാൻ സാധിക്കും. ഇതാണ് കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിലെ എന്റേ തായ സംഭാവന എന്നു പറയാനുള്ളത്.

പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമനസ്സ് പ്രസിഡന്റായിട്ടുള്ള, മറ്റ് നാല് മെത്രാപ്പൊലീത്തന്മാർ വൈസ് പ്രസിഡന്റന്മാരായിട്ടുള്ള, സ്ഥാപക സെക്ര ട്ടറിയായിരുന്ന ശ്രീ ചാക്കോപ്പിള്ള ചേട്ടന്റെ മകൻ ജോയി പി. ജേക്കബ് സെക്രട്ടറിയായിട്ടുള്ള ഒരു ഭരണസമിതിയാണ് കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നത്.

1970-ൽ പത്ത് കിടക്കകളോടുകൂടി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച മെഡിക്കൽ

മിഷൻ ആശുപത്രി ഇന്ന് വളർന്നു പന്തലിച്ച് 1200 കിടക്കകളുള്ള ഒരു മൾട്ടി സ്പെഷ്യാൽറ്റി ഹോസ്പിറ്റലായി ഉയർന്ന് ഒരു മെഡിക്കൽ കോളജ് ആയി വളരെ ശ്ലാഘനീയമായ പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് എനിക്ക് വളരെ അഭിമാനത്തോടുകൂടി പറയാനായിട്ട് സാധിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഈ മെഡിക്കൽ കോളജിൽ രണ്ടു കോടി രൂപയില ധികമായിട്ട് പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർഥികൾക്ക് സ്കോളർഷിപ്പ് കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അതിനു പുറമേ ആശുപത്രിയിൽ വരുന്ന പാവപ്പെട്ടവരായ രോഗികൾക്കു വേണ്ടി ഏതാണ്ട് രണ്ടു കോടിയിലധികം ചെലവിടുന്നു എന്നുള്ളതും ആ സ്ഥാപനം സമൂഹത്തിന് ചെയ്യുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു പശ്ചാത്തലം വിവരിക്കുന്നു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

താങ്കൾ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിക്കുവാൻ ഇടയായ സാഹചര്യം എന്താണ്?

ഞാൻ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിക്കുവാൻ എന്റെയൊരു സ്വന്തം താൽപര്യപ്രകാരം വന്നതല്ല എന്ന് ഞാൻ ആദ്യമായിട്ട് സൂചിപ്പി ക്കുകയാണ്. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായ വളരെയധികംപേർ വളരെ നിർബന്ധപൂർവം ഇങ്ങനെയൊരു സ്ഥാനത്തേക്കു വരണമെന്നു പറഞ്ഞ തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് ഞാൻ അതിലേക്കു വന്നത്. തീരുമാനം ഞാൻ എടുത്തതിനുശേഷം ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി വളരെ ചിന്തിച്ചു. നമ്മുടെ സഭ ഒരു പുരാതന സഭയാണ്. ആ സഭയ്ക്കു വലിയ ഒരു വളർച്ചയ്ക്ക് സ്കോപ്പുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ പരിപൂർണമായിട്ട് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ആ വളർച്ച യുടെ പാതയിൽ പ. സുന്നഹദോസിന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും പങ്കാളിത്തത്തോടുകൂടി എന്റെ ചില എളിയ കഴിവുകൾ ഉപയോഗിച്ച് വേറൊരു നിലയിലേക്ക് വളർത്താനായിട്ട് സാധിക്കും എന്നാണ് എന്റെ പരിപൂർണമായിട്ടുള്ള വിശ്വാസം. ഈ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പ. കാതോ ലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിക്ക് ശക്തി പകരുക എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം. അതിലൂടെ മാത്രമേ സഭയ്ക്കു പൂർണ മായ ഒരു വളർച്ച സാധിക്കുകയുള്ളു. സമാധാനപരമായ ഒരു അന്തരീ ക്ഷത്തിലൂടെ, നല്ല ഒരു നേതൃത്വത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഈ സഭയെ വേറൊരു നിലയിലേക്ക് വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു എന്നുള്ള താണ് എന്റെ പരിപൂർണമായ വിശ്വാസം.

സഭയുടെ വളർച്ച മാത്രമായിരിക്കണം സഭാസ്ഥാനികളുടെ ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യം. അല്ലാതെ സ്ഥാനികളുടെ നിലനിൽപ്പോ, അവരുടെ സെൽഫ് പ്രൊജക്ഷനോ ഒരു കാരണവശാലും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല എന്ന പരിപൂർണ്ണ മായിട്ടുള്ള വിശ്വാസം എനിക്കുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ, ഈ അടുത്ത കാലങ്ങ ളിൽ അതുകൊണ്ടോ മറ്റോ എന്തോ അതിനു വേണ്ടതായ ഒരു സംഭാവന സഭയ്ക്കു കിട്ടിയോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിൽ നിന്നൊരു പരിപൂർണമായ മാറ്റം എങ്ങനെ സാധിച്ചെടുക്കാം. പ. ബാവാ

തിരുമേനിയുടെയും മറ്റ് മെത്രാപ്പൊലീത്തന്മാരുടെയും അനുഗ്രഹാശംസ കളോടുകൂടി, അല്ലെങ്കിൽ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനിക ളോടൊപ്പം സാധിച്ചെടുക്കാം എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ചിന്ത.

നമ്മുടെ സഭയെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ അറിവിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കായിട്ടാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത്രമാത്രം ഡമോക്രസിയുള്ള മറ്റൊരു സഭയുണ്ടോ എന്നെനിക്ക് സംശയമാണ്. ഡമോ ക്രസി കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഗുണവുമുണ്ട്, ദോഷവുമുണ്ട്. നമ്മൾ ദോഷപരമായ കാര്യങ്ങളെ പരിപൂർണമായിട്ട് മാറ്റിനിർത്തിക്കൊണ്ട് നല്ല വശത്തേക്ക് ഇതിനെ തിരിച്ചുവിടുക എന്നുള്ളതിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ മാത്ര മല്ല പ്രവർത്തനം വരേണ്ടത്. അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും പ്രവർത്ത നം, സഭാസ്നേഹികളായ എല്ലാവരുടെയും പ്രവർത്തനം ആവശ്യമാണ്. പലയിടത്തും സമാധാനമില്ലായ്മ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഒരു വസ്തു തയാണ്. എങ്ങനെ ഇതിനൊരു ശാശ്വത പരിഹാരം, പരിപൂർണമായിട്ട ല്ലെങ്കിലും ഒരു നല്ല നിലയിലേക്ക് ഈ സഭ മുന്നോട്ടുപോകണമെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരാൽ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സഭയായിട്ട് ഇതിനെ മാറ്റിയെടു ക്കണം എന്നുള്ളതാണ് എന്റെയൊരു ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം.

സഭയിൽ നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെ യാണ്?

നമ്മുടെ സഭയിൽ ചെയ്യാവുന്ന പല കാര്യങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉയ ർന്നു വരുന്നുണ്ട്. ഒരു കാര്യം ഞാൻ എടുത്തുപറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമാണ്. നമ്മുടെ വൈദികർക്ക് സെമി നാരിയിൽനിന്ന് ട്രെയിനിംഗ് കിട്ടി പുറത്തു വന്നതിനുശേഷം അവരുടെ പ്രവർത്തനമേഖലയിൽ വരുമ്പോൾ അവരുടേതായ ഒരു വ്യക്തിത്വം, അവ രുടേതായ ഒരു സോഷ്യൽ സ്റ്റാറ്റസ് നിലനിർത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതിഫലം നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. ഇതിനൊരു മാറ്റം വന്നേ പറ്റൂ. നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്മാരെ എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളും ബഹുമാനത്തോ ടുകൂടി കാണുന്ന നിലയിലേക്ക് ഒരു ഉയർച്ച ഉണ്ടാകണം എന്നുള്ള കാര്യ ത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല.

സഭയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്താണ് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നം?

ഞാൻ ഇതിനു മുൻപ് ഒരു പ്രാവശ്യം സഭയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യിൽ സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നു കിട്ടിയ ഒരു എക്സ്പീരി യൻസ് എന്താണെന്നു വച്ചാൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ നടത്തിപ്പിനോട് എനിക്ക് ഭാഗ്യവശാലോ നിർഭാഗ്യവശാലോ ഒരു ഇഷ്ടക്കുറവ് തോന്നി. അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, എല്ലാ സമ്മേളനത്തിനും ഒരു അച്ചടക്കം ആവശ്യമുണ്ട്. ആ അച്ചടക്കം നമ്മുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ

ഞാൻ കണ്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഒരുപക്ഷേ അത് വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കാണുമെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. അതിന് നേതൃത്വത്തിനു വലിയ വലിയ ഉത്തരവാദിത്തം ഉണ്ട്. അതായത്, നമ്മുടെ പൂർവപിതാക്കന്മാർ എങ്ങനെ ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മീറ്റിംഗ് നടത്തിയിരുന്നു എന്നുള്ളതു മനസ്സിലാക്കി അതൊരു പശ്ചാത്തലമായിട്ട് എടുത്ത് കാണുകയാണെങ്കിൽ, എങ്ങനെയാണ് ഒരു സമ്മേളനം അച്ചടക്കത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടിയതെന്നത് ഞാൻ ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല. അപ്പോൾ അതു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ, പ. ബാവാ തിരുമേനി, അതുപോലെ മറ്റ് പിതാക്കന്മാർ ഒക്കെ അത് വേണ്ടവണ്ണം പ. സുന്നഹദോസിൽ കൂലങ്കഷമായിട്ട് ചിന്തിച്ചിട്ട് അതിനൊരു പരിഹാരം കണ്ടാൽ നമ്മുടെയൊരു നിയമനിർമാണ സഭയായി അതിനെ ഉയർത്താം എന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ.

ഇതിനകത്ത് എനിക്ക് ഒരു കാര്യം ഊന്നിപ്പറയുവാനുള്ളത് എനിക്കും കൂടെ ബാധകമായിട്ടുള്ളതാണ്. സെൽഫ് ഡിസിപ്ലിൻ ഉണ്ടാകണം. ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി പരിപൂർണമായിട്ട് പഠിച്ചുകൊണ്ട് മിനിമം വാക്കുകളിൽ അത് സംസാരിക്കുവാനുള്ള ഒരു അച്ചടക്കം സ്വയമായിട്ട് എല്ലാവർക്കും ഒന്ന് ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ് എന്ന് (എന്നെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ്) ഞാനതു പറയുന്നത്. കാരണം, ഘോരഘോരമായിട്ടു പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വിരുദ്ധമാകുന്ന നിലയിൽ വന്നാൽ നമ്മൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സ്ഥാനത്ത് എത്താതെ വരും.

താങ്കളുടെ പ്രഫഷനൽ ജീവിത പശ്ചാത്തലം എന്താണ്?

ഞാൻ ഗ്രാജേഷനുശേഷം സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് എന്നു പറയുന്ന ഒരു വ്യവസായവുമായിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടാണ് എന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നത്. അതിൽ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ വരെ എത്തി. ഇപ്പോൾ വൈസ് ചെയർമാനായി തുടരുന്നു. ബിസിനസ് രംഗത്തുള്ള വേറെ പല കമ്പനികളിലും അതിന്റേതായ വ്യക്തിമുദ്ര പതിക്കാനായിട്ട് ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭാരംഗത്ത് ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ നിശ്ശബ്ദമായി ചെയ്തുവല്ലോ?

സഭയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ എറണാകുളം സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ ഇടവകാംഗമാണ്. അവിടുത്തെ ട്രസ്റ്റി ആയിരുന്നു. കൂടാതെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഞാൻ ഒരു ടേം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. കളമശ്ശേരിയിലെ മെട്രോ വില്ലേജിനോടു ചേർന്ന് ഒരു ആറര ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് ഓർത്തഡോക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ സെന്റർ എന്നു പറയുന്ന ഒരു 25 കോടി രൂപയുടെ ഒരു വലിയ പ്രോജക്ട് കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സൊസൈറ്റി രൂപീകരിച്ച് നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ വർക്കിംഗ്

പ്രസിഡന്റായിട്ട് ഞാനിപ്പോൾ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പീരുമേട് എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിന്റെ തുടക്കത്തിൽ പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുമായിട്ട് ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പെർമിഷനും മറ്റുമായിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ കൂടുതലായിട്ട് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഞാൻ കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജും അതുപോലെ ഏതാണ്ടൊരു പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അക്കാദമിക് കൗൺസിലുകളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുപോലെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി നടത്തുന്ന ഡൽഹി സെന്റ് മേരീസ് സ്കൂളുകളുടെ ചെയർമാൻ ആണ്. അങ്ങനെ പല വിധത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസരംഗവുമായിട്ട് എനിക്ക് വളരെയധികം ബന്ധമുണ്ട്.

താങ്കളുടെ പ്രഫഷനൽ മികവ് സഭയ്ക്കു പ്രയോജനകരമാകുമോ?

എന്റെ ഭരണപരിചയം ഈ സഭയ്ക്ക് എന്തുമാത്രം എനിക്ക് കൊടുക്കാനായിട്ട് സാധിക്കും എന്നുള്ളതിന് ഒരു അവസരമായിട്ടാണ് ഞാനീ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തെ കാണുന്നത്. എന്നെ നിർബന്ധിച്ച് ഈ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കു വരണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ഉണ്ടായ ഒരു തോന്നൽ അതാണ്. ഈ സ്ഥാനത്തേക്കു ഞാൻ അർഹനാണ് എന്ന് നമ്മുടെ സഭാസ്നേഹികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കണമെന്ന് ആദ്യമായിട്ട് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. കൂടാതെ, നിങ്ങളുടെ പിന്തുണയും നിങ്ങളുടേതായ ഉപദേശങ്ങളും എനിക്കു തന്ന് എന്നെ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ വിജയിപ്പിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

– ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

ഒരു മത്സരം കൂടി ഇനിയുണ്ട്...

ഒരു വലിയ മത്സരം കഴിഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ വിജയത്തെപ്പറ്റി അങ്ങേയ്ക്ക് എന്താണ് പറയുവാനുള്ളത്?

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനേകം സ്നേഹിതരുടെ നിർബ്ബന്ധപൂർവമായ അഭ്യർഥന മാനിച്ചാണ് ഞാൻ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്തത്. അത് ഇതുപോലെ ആയിരിക്കുമെന്ന് ഒരിക്കലും എന്റെ മനസ്സിൽ കൂടി കടന്നുപോയിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ഞാൻ ആ മത്സരത്തിൽ ജയിച്ചു. എന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രചരണവുമായി പോയിടത്തു നിന്നെല്ലാം എനിക്കു കിട്ടിയ ഒരു ഫീഡ്ബാക്ക് എന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ സഭയിൽ ഒരു മാറ്റം വരണം. പത്തു വർഷമായിട്ട് ഈ സഭയിൽ ഒരു പുരോഗതിയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നു മാത്രവുമല്ല, സഭയുടെ ആ പഴയകാല പ്രൗഢി താഴേക്കു പോകുന്ന നിലയിലുള്ള ഒരു മാനേജ്മെന്റാണ് നിലവിൽ ഭരണം നടത്തിവരുന്നത് എന്ന പൊതുവായ ധാരണ സമൂഹത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽ നിൽക്കുന്നു. ആ ഒരു വികാരം ഞാൻ പരിപൂർണമായിട്ട് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിനൊരു ശാശ്വത പരിഹാരമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളത് മാത്രമാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം. ഞാൻ ഈ സ്ഥാനലബ്ധിക്കു ശേഷം പ. ബാവാ തിരുമേനിയെ കണ്ടു. പ. പിതാവ് മാനസികമായിട്ടുള്ള വളരെയധികം അസ്വസ്ഥതകളിലൂടെയാണ് കടന്നുപോകുന്നത്. പ. ബാവാ തിരുമേനിക്ക് വേണ്ടവണ്ണമുള്ള ഒരു സഹായം കിട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. എനിക്ക് തിരുമേനിയോടു പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നത്, മാനസികമായ എന്ത് ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടെങ്കിലും അത് ഞാനുമായി ഷെയർ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാനും പ. ബാവാ തിരുമേനിയോടൊപ്പം ഉണ്ടാകും. അത് ശക്തി നൽകത്തക്കവണ്ണം എന്റെ എല്ലാ പിന്തുണയും ഉണ്ടാകും എന്നാണ് ഞാൻ പ. ബാവാ തിരുമേനിയെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞതിന്റെ പിറ്റേന്നു അറിയിച്ചത്. വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടിയാണ് തിരുമേനി എന്നെ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു ശേഷം യാത്രയാക്കിയത്.

അങ്ങയുടെ വിജയത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

എന്നെക്കുറിച്ച് വളരെയധികം തെറ്റായ വാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അതിൽ ഏതാനും വാർത്തകൾക്ക് ഞാൻ മറുപടിയും പറഞ്ഞു. എന്താണ്

അങ്ങനെ എനിക്ക് എതിരായിട്ട് നീക്കം വന്നതെന്നു ചോദിച്ചാൽ അതിനുള്ള കാരണം, ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണസംവിധാനത്തിലുള്ളവർക്ക് അവരുടെ പിടിവിട്ടുപോകും എന്നുള്ള തോന്നലിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ് ആ പ്രചരണങ്ങൾ എന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. എന്നെപ്പറ്റി വാസ്തവമായ ഒരു ആരോപണം പോലും പറയാനുള്ള സാധ്യത ഇല്ലാതിരിക്കെ എന്നെപ്പറ്റി ശുദ്ധ നുണകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, എന്നെ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ തോൽപിക്കാം എന്നുള്ള ഒരു ഉദ്ദേശ്യം അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാങ്ങയുള്ള മാവിൽ അല്ലേ എറിയാൻ ഒക്കുകയുള്ളു എന്ന ഒരു വിവരണമാണ് എനിക്ക് ഇതേപ്പറ്റി സമൂഹത്തിൽനിന്നു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ തെറ്റായ പ്രചരണങ്ങൾ കൊണ്ടൊന്നും എന്നെ തോൽപിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. സത്യസന്ധരായ, ഈ സഭയ്ക്ക് ഒരു വളർച്ച ഉണ്ടാകുവാൻ കഴിവുള്ള വ്യക്തികളെ, സഭാവിശ്വാസികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കും എന്ന് ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഫലത്തിലൂടെ തെളിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്ത് ചീത്തയായ പ്രവണതകൾ ഇലക്ഷനിൽ നിലനിന്നാലും മുകളിൽ ഒരു ദൈവം ഉണ്ട്. ആ ദൈവമാണ് ആരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്ന ഒരു സത്യം ഞാൻ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ പരിപൂർണമായിട്ട് തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു.

ഇത്തരം പ്രവണതകൾ താങ്കളുടെ വിജയത്തെപ്പറ്റി സംശയിക്കാൻ ഇടയാക്കിയിരുന്നുവോ?

ഇല്ല. ഒരു സമയത്തും എനിക്ക് അങ്ങനെയൊരു സംശയമേ തോന്നിയിട്ടില്ല. കാരണം, എന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിലും എന്റെ സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിലും ഞാൻ സത്യസന്ധമായിട്ട് ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്; അപ്പോൾ ഇതുപോലെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നും എനിക്ക് ഒരു തോൽവി സംഭവിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ നിർബന്ധപൂർവം എന്നെ ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നവരോട് എനിക്ക് ഒരു കടപ്പാട് ഉണ്ട്. സഭയോട് ഒരു കടപ്പാടുണ്ട്. ഈ സഭയിൽ ഒരു മാറ്റം വരണം, വന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ സഭ ഇല്ലാതായിത്തീരും എന്നുള്ള നിലയിലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ഒരു ഭരണസംവിധാനത്തെപ്പറ്റി സഭാസ്നേഹികൾക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ചിന്ത. എന്നെപ്പറ്റി തെറ്റായ പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തിയ സാഹചര്യത്തിൽ എനിക്ക് എന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ അനേകരോട് വിശദീകരിക്കുക എന്നത് അപ്രായോഗികമായി. അത് കണക്കിലെടുത്ത് ഞാൻ 24 പേജുള്ള എന്റെ ഒരു ചെറിയ ജീവചരിത്രം, എന്തൊക്കെയാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ നേട്ടങ്ങൾ എന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബുക്ക്ലെറ്റ്, ഉണ്ടാക്കി, അത് എല്ലാ വോട്ടർമാരുടെ വീടുകളിലും എത്തിച്ചു. അത് അവരെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. അത് അവരുടെ തെറ്റിദ്ധാരണ മാറ്റുവാൻ ഇടയാക്കി. കുറഞ്ഞ ഭൂരിപക്ഷത്തിലാണെങ്കിലും വിജയിക്കാനിടയായതിൽ ആ ബുക്ക്ലെറ്റിന്റെ സഹായം വളരെ വലുതാണ്. അധാർമി

കമായ ഒരു മാർഗവും എന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചരണത്തിൽ ഞാൻ നടത്തിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ് എനിക്കുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഒരു നേട്ടമായിട്ട് ഞാൻ കാണുന്നത്.

ഈ കുപ്രചരണങ്ങൾ ആണോ ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ ഇടിവുണ്ടാക്കിയത്?

തീർച്ചയായും. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ കുറവിന്റെ കാരണം ആ പ്രചരണമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് ഒരു വസ്തുത തന്നെയാണ്. കാരണം, ചില മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നെഗറ്റീവ് ആയ ഒരു വാർത്ത പെട്ടെന്നു വിശ്വസിക്കും. അതേസമയം പോസിറ്റീവ് ആയ വാർത്ത വിശ്വസിക്കാൻ കുറച്ച് സമയമെടുക്കും. അത് മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു വശമാണ്. ആ കാരണംകൊണ്ട് എനിക്ക് വളരെയധികം വോട്ടു കുറഞ്ഞുപോയി എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ മാത്രമല്ല എനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാവരും അങ്ങനെയാണ് കരുതുന്നത്.

സഭയുടെ ഉന്നതതലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഭയെ വിനിയോഗിക്കുന്ന കാഴ്ച സഭാംഗങ്ങളിൽ നൊമ്പരമുണ്ടാക്കുന്നു. അവർ സ്വന്തം അജണ്ടകൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി സഭയെ രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കുന്ന രീതിയിലോട്ടു പോകുന്നത് നമ്മൾ കണ്ടു. ഈ നിലപാട് അങ്ങ് തിരുത്തുമോ?

സഭയുടെ ഉന്നതപദവികളിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം കാര്യത്തിനു വേണ്ടി ഈ സ്ഥാനം ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള ഒരു തീരുമാനത്തോടു കൂടി വേണം ഈ സ്ഥാനത്തേക്ക് വരാനായിട്ട്. പലരും ഇതിനെ കാണുന്നത് ഡെക്കറേഷൻ ആയിട്ടാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വന്ത താൽപര്യം, രാഷ്ട്രീയമായും സാമ്പത്തികമായിട്ടും വളരുവാനും അവരുടെ പൊസിഷൻ നിലനിർത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയിട്ടുള്ള ഒന്നാണിത് എന്ന ഒരു നിലയിൽ ഈ സ്ഥാനത്തു വരുന്നവരാണ് ഈ സഭയുടെ ശാപം എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഒരു ടേമിൽ എന്തു സാധിച്ചാലും ഞാൻ അഞ്ചു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ ഈ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറിയിരിക്കും. എന്റെ സ്വന്ത താൽപര്യത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഒരു കാരണവശാലും ഈ പൊസിഷൻ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല എന്ന് സഭാവിശ്വാസികളെ ഈ മാധ്യമത്തിലൂടെ വീണ്ടും അറിയിക്കുവാനായിട്ട് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം, അത്മായ ട്രസ്റ്റി എന്നു പറയുന്ന സ്ഥാനം ഒരു അഡ്വൈസറി റോളായിട്ടാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്. ഭരണപരമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു തെറ്റ് വരാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം സസൂക്ഷ്മമായി അത് പഠിക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയും, അതിന്റെ അഭിപ്രായം എത്തേണ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ തീരുമാനം എടുക്കുന്നവരുടെ അടുത്ത് എത്തിക്കുക. അത് പ. ബാവാ തിരുമേനി എടുക്കുന്ന തീരുമാനമാണെങ്കിൽ അതി

നകത്തുള്ള എന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇതൊക്കെയാണ്, ഇതായിരിക്കണം സഭയ്ക്കു ഗുണം ചെയ്യുന്ന ഒരു തീരുമാനം എന്ന നിലയിലേക്കുള്ള ഒരു ഉപദേശമാണ് എന്നിൽനിന്ന് ഈ റോളിലൂടെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

സഭ പക്ഷപാത രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക് തിരിയുകയും ചില സ്ഥാനികൾ അവരുടെ ആളുകളെയും ബന്ധുക്കളെയുമൊക്കെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഉന്നതരാക്കാൻവേണ്ടി സഭയെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണതയാണ് ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. ശരിയാണോ?

അതിനോട് എനിക്ക് യോജിപ്പാണ്. അതിൽ ഒരു മാറ്റം വന്നേ പറ്റൂ. ക്രിമിനൽ സ്വഭാവം ഉള്ളവർ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു വരുമ്പോൾ അവർക്ക് കാര്യങ്ങളെ മാനിപ്പുലേറ്റ് ചെയ്യുവാനായിട്ടുള്ള ഒരു അവസരം ഉണ്ടാകും. അതിൽ അടിമപ്പെട്ടു പോകുന്ന ചില സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് പരമ്പരാഗതരീതിയിൽനിന്ന് സഭാഭരണം വ്യതിചലിക്കുന്നത്.

കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ?

എനിക്ക് ഇതിൽ അവസാനമായിട്ടു പറയുവാനുള്ളത്, ഇനി ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കൂടി നടക്കേണ്ടതുണ്ട്; അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ. അപ്പോൾ ഇവിടെയാണ് സഭാവിശ്വാസികകളുടെ ശ്രദ്ധ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ വളരെ ഉത്തരവാദിത്തത്തോടുകൂടി അതിനകത്തുനിന്ന് നല്ല വ്യക്തിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. സഭയ്ക്കു ദോഷമുണ്ടാക്കിയ വ്യക്തികളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരെ മാറ്റിനിർത്തി, കഴിവുള്ളവരും, പ്രവർത്തന പരിചയം ഉള്ളവരും സത്യസന്ധമായി കാര്യങ്ങളെ കാണുന്നവരും പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ശക്തിയുള്ളവരെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം സഭാസ്നേഹികളായ നമ്മുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ കാണിക്കണം. മറ്റ് കൺസിഡറേഷൻസ് ഒന്നും അവരുടെ മനസ്സിൽ വരാൻ പാടില്ല. ഒരു നല്ല വ്യക്തി വരണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ ഇതിനൊരു മാറ്റം ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്ന വ്യക്തികൾ വീണ്ടും വരാനുള്ള സാധ്യത മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ ഈ സഭയിൽ ഒരു മാറ്റവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല എന്നാണ് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം. ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മത മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലുള്ള അംഗങ്ങൾ എടുക്കണം എന്നൊരു വളരെ ശക്തമായ അഭിപ്രായം എനിക്ക് ഉണ്ട്.

– കുര്യൻ പ്രക്കാനം

മാതൃഭൂമി
2017 മാർച്ച് 1 ബുധനാഴ്ച
1192 കുംഭം 17 Kozhikode

പരിസ്ഥിതിസൗഹൃദ പ്രചാരണം മലങ്കര സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും

കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദ പ്രചാരണവും. മലങ്കര സഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയായി മത്സരിക്കുന്ന ജോർജ് പോൾ ആണ് വാഴയിലയും പനയോലയും ഉപയോഗിച്ച് വ്യത്യസ്ത പ്രചാരണ സാമഗ്രികളുമായി രംഗത്തെത്തിയത്.

പൂർണമായും പ്ലാസ്റ്റിക് ഒഴിവാക്കിയാണ് ബോർഡിന്റെ നിർമാണം.

പ്ലൈവുഡിൽ വാഴയില അടുക്കി ബോർഡുണ്ടാക്കിയശേഷം നടുവിൽ സ്ഥാനാർഥിയുടെ ചിത്രം കട്ടിക്കടലാസിൽ പ്രിന്റ് ചെയ്താണ് പ്രചാരണ ബോർഡുണ്ടാക്കിയത്. തെങ്ങോലയിൽ പനയോലവെച്ച് നടുവിൽ കട്ടിക്കടലാസിൽ ചിത്രം പ്രിന്റ് ചെയ്ത ബോർഡും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അത്മായ ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിക്കുന്ന ജോർജ് പോളിന്റെ പ്രചാരണത്തിനായി തയ്യാറാക്കിയ പരിസ്ഥിതിസൗഹൃദ ബോർഡ്

മലങ്കര നവോത്ഥാനം

"ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞ് നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നെ തിരഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. അവരെ ഈ വേലയ്ക്ക് ആക്കാം."
- അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 6:3

വാല്യം 1 ലക്കം 6 | കോട്ടയം | 2017 മാർച്ച് | പേജ് 10

പുതിയ വൈദിക - അൽമായ ട്രസ്റ്റിമാർ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായോടൊപ്പം.

പുതിയ അൽമായ ട്രസ്റ്റി ജോർജ് പോൾ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അനുഗ്രഹം തേടുന്നു

മാറ്റത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റുമായി മലങ്കരസഭയ്ക്കു നവ സാരഥികൾ

ഫാ. ഡോ. എം. ഒ. ജോൺ വൈദിക ട്രസ്റ്റി; ജോർജ് പോൾ അൽമായ ട്രസ്റ്റി

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗം മാർച്ച് ഒന്നിനു കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു; സഭാസ്ഥാനികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു

സ്വന്തം ലേഖകൻ

മുഖപ്രസംഗം

മാറ്റം പൂർത്തീകരിക്കുക

റ്റൈറ്റസ് വർക്കി (ചീഫ് എഡിറ്റർ)
റിട്ടയാർഡ് സ്ഥാപക പ്രിൻസിപ്പൽ, കെ. ജി. കോളജ് പാമ്പാടി.

വിടവാങ്ങൽ

ജോർജ് പോൾ അന്തരിച്ചു

കൊച്ചി: കേരളത്തിലെ വ്യവസായലോകത്തിനു പുതുസുഗന്ധം പകർന്ന സിന്തൈറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രീസിന്റെ വൈസ് ചെയർമാനും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ അത്മായ ട്രസ്റ്റിയുമായ ജോർജ് പോൾ (70) അന്തരിച്ചു. ഇന്നലെ രാവിലെ സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിലായിരുന്നു അന്ത്യം. സംസ്കാര ശുശ്രൂഷ നാളെ 11-ന് എറണാകുളം ബാനർജി റോഡിലെ വസതിയായ എമ്പാശേരിയിൽ നിന്നാരംഭിക്കും. 12-ന് പാർക്ക് അവന്യൂ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിൽ പൊതുദർശനം. സംസ്കാരം 3-ന് കത്തീഡ്രലിന്റെ എളംകുളത്തെ സെമിത്തേരിയിൽ.

മൂല്യവർധിത സുഗന്ധവ്യഞ്ജന-സത്തുകളുടെ (ഒലിയോ റെസിൻസ്) കയറ്റുമതിയിൽ രാജ്യത്തെ മുൻനിര സ്ഥാപനമായി സിന്തൈറ്റിനെ മാറ്റുന്നതിൽ പ്രമുഖ പങ്കു വഹിച്ചു. എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കുറുപ്പംപടി എമ്പാശേരി കുടുംബാംഗമായ അദ്ദേഹം ബിരുദാനന്തരമാണ് മാതൃസഹോദരൻ സി. വി. ജേക്കബിനൊപ്പം സിന്തൈറ്റിൽ ചേർന്നത്.

ഓൾ ഇന്ത്യ സ്പൈസസ് എക്സ്പോർട്ടേഴ്സ് ഫോറം ചെയർമാൻ, ലണ്ടനിലെ ഇന്റർനാഷനൽ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് എസൻഷ്യൽ ഓയിൽസ് ആൻഡ് അരോമ ട്രേഡ്സ് ഡയറക്ടർ, സ്വാശ്രയ മെഡിക്കൽ മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി, കോൺഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യൻ ഇൻഡസ്ട്രി കേരള ഘടകം വൈസ് ചെയർമാൻ, കുസാറ്റ് സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗം, കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ് വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, കൊച്ചി മെട്രോ അഡ്വൈസറി ബോർഡ് അംഗം തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

ഭാര്യ ലിസ ജോർജ് കോട്ടയം വിരുത്തിപ്പടവിൽ കുടുംബാംഗം. മക്കൾ പൗലോ ജോർജ് (ഡയറക്ടർ, സിമേഗ ഫുഡ് ഇൻഗ്രേഡിയന്റ്സ്, കടയിരുപ്പ്), മിറിയ വർഗീസ്. മരുമക്കൾ മറിയം ജോർജ്, സച്ചിൻ വർഗീസ് (എക്സിക്യൂട്ടീവ് വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, പലേഡിയൻ നെറ്റ്‌വർക്സ്, യു.എസ്.എ.).

പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ, വൈദിക ട്രസ്റ്റി ഫാ. ഡോ. എം. ഒ. ജോൺ, സഭാ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി ബിജു ഉമ്മൻ എന്നിവർ അനുശോചിച്ചു.

(മലയാള മനോരമ, 27 നവംബർ 2019)

Acknowledgements

This memoir would never have happened if not for the vision and the tireless determination of a special group of people. It was their dream to pen a memoir in honour of my husband/ our father and to present it to the family on his first death anniversary.

While the idea to write a book celebrating Georgie's life had been expressed by close family, it was a call from Joy P. Jacob in June 2020, telling us that a group of friends had got together and were desirous of writing a memoir for Georgie, that got the ball rolling on this project. We felt it was divine intervention and expressed our interest to collaborate on the project. They welcomed it and that is how we got involved in this book.

Despite Covid protocols making travel and interviews a challenge, the core team (consisting of Prof. Titus Varkey, P.T. Elias, Dr Kurian Thomas and Joice Thottackad) were never deterred. They ensured that with regular follow up and review calls, the project was always on track.

We are thankful to Prof. Titus Varkey who consented to be the editor of this book. He was the leader who would ensure that all voices were heard while making sure the project was on schedule.

P.T. Elias ensured accountability at all times. He would keep a tight watch on the agenda for all discussions and follow up actions as well. This book would not have happened without his tireless efforts.

Dr Kurian Thomas and Joice Thottackad travelled to Kochi on multiple occasions and interviewed 15 members from the family, church, and social and business community. This kickstarted the project and we are thankful to both for volunteering for the same.

Joice Thottackad was also responsible for editing the book and made multiple versions before the final release. We are indebted to him for his commitment to the cause.

We would like to thank Jacob Mathew, Managing Editor, Malayala Manorama, for being a guiding force, starting with the first meeting and right up to the publishing of the book.

While the original intention was to have a collection of articles about

Georgie, the Editorial team suggested that a life story would be helpful to the reader. Two senior members of Malayala Manorama editorial team supported this initiative to perfection. We are grateful to Sunny Joseph for recreating Georgie's life in such a beautiful manner. While Sunny had great clarity on how to present the story, he was always willing to listen to everyone's point of view and we appreciate his efforts greatly. We are also grateful to George Varghese for vetting the articles.

We are grateful to Very Rev. E.K. George Cor-Episcopa, Jacob Kuruvilla, Verghis John and for their valuable inputs.

We also thank Zainul for designing the book cover. Amma Digital, Kottayam and Anaswara, Ernakulam the designers and the printers, respectively, of the book, did an impeccable job and we are thankful to their entire teams.

We thank all the contributors who wrote articles and gave their testimonies with an open heart. The articles give this book its soul. Thank you all so much.

Finally, we thank the readers of this book for taking the time to read about Georgie. We hope this memoir serves as a testament to Georgie's life, one of purpose, lived with passion.

Liza, Paolo and Miria